

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 20.7.2011
COM(2011) 452 definitief

2011/0202 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

Deel III

(Voor de EER relevante tekst)

{SEC(2011) 949 definitief}

{SEC(2011) 950 definitief}

Titel III

Eigenvermogensvereisten voor het operationeel risico

Hoofdstuk 1

Algemene beginselen betreffende het gebruik van de verschillende benaderingen

Artikel 301

Toestemming en kennisgeving

1. Om in aanmerking te komen voor de standaardbenadering voldoen de instellingen, behalve aan de algemene normen voor het risicomanagement van de artikelen 73 en 83 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], tevens aan de criteria van artikel 309. Instellingen die de standaardbenadering hanteren, stellen de bevoegde autoriteiten daarvan van tevoren in kennis.

De bevoegde autoriteiten staan instellingen toe om een alternatieve relevante indicator te gebruiken voor de bedrijfsonderdelen "retailbanking" en "zakelijke bankdiensten" wanneer de voorwaarden van artikel 308, lid 2, en artikel 309 zijn vervuld.

2. De bevoegde autoriteiten staan instellingen toe om geavanceerde meetbenaderingen te hanteren die op hun eigen systemen voor de meting van het operationele risico berusten, wanneer alle kwalitatieve en kwantitatieve normen van respectievelijk artikel 310 en 311 zijn vervuld en wanneer deze instellingen voldoen aan de algemene normen voor het risicomanagement van de artikelen 73 en 83 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] en afdeling II, hoofdstuk 3, titel VII van die richtlijn.

Instellingen vragen hun bevoegde autoriteiten ook om toestemming wanneer zij die geavanceerde meetbenaderingen materieel willen uitbreiden of wijzigen. De bevoegde autoriteiten verlenen alleen toestemming wanneer instellingen na die materiële uitbreidingen en wijzigingen nog altijd aan de in het eerste lid genoemde normen voldoen.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan:
 - (a) de beoordelingsmethodologie op basis waarvan de bevoegde autoriteiten instellingen toestemming verlenen om geavanceerde meetbenaderingen te hanteren;
 - (b) de voorwaarden voor het beoordelen van het materiële karakter van de uitbreidingen en wijzigingen van de geavanceerde meetbenaderingen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 302

Teruggrijpen op minder verfijnde benaderingen

1. Instellingen die de standaardbenadering hanteren, grijpen niet terug op de basisindicatorbenadering, tenzij de voorwaarden van lid 3 zijn vervuld.
2. Instellingen die de geavanceerde meetbenaderingen hanteren, grijpen niet terug op de standaardbenadering of de basisindicatorbenadering, tenzij de voorwaarden van lid 3 zijn vervuld.
3. Een instelling mag alleen teruggrijpen op een minder verfijnde benadering voor het operationeel risico wanneer de beide volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - (a) de instelling heeft tot voldoening van de bevoegde autoriteit aangetoond dat het gebruik van een minder verfijnde benadering niet wordt voorgesteld om de voor de instelling geldende eigenvermogensvereisten voor het operationeel risico te beperken, dat dit noodzakelijk is op basis van de aard en de complexiteit van de instelling en dat het geen materieel negatief effect zal hebben op de solvabiliteit van de instelling of haar vermogen om het operationeel risico effectief te beheren;
 - b) de instelling heeft voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit gekregen.

Artikel 303

Gecombineerde toepassing van verschillende benaderingen

1. Instellingen mogen een combinatie van benaderingen toepassen op voorwaarde dat zij daarvoor toestemming krijgen van de bevoegde autoriteiten. De bevoegde autoriteiten verlenen deze toestemming wanneer de voorwaarden van de leden 2 tot en met 4, naargelang het geval, zijn vervuld.
2. Een instelling mag een geavanceerde meetbenadering toepassen in combinatie met de basisindicatorbenadering of de standaardbenadering wanneer de beide volgende voorwaarden zijn vervuld:
 - (a) de combinatie van de door de instelling toegepaste benaderingen geeft al haar operationele risico's weer en de bevoegde autoriteiten stemmen in met de door de instelling gebruikte methodologie om de verschillende activiteiten, geografische locaties, juridische structuren of andere relevante, intern vastgestelde onderverdelingen in aanmerking te nemen;
 - (b) er is aan de criteria van artikel 309 en de normen van de artikelen 310 en 311 voldaan ten aanzien van de activiteiten die met gebruikmaking van respectievelijk de standaardbenadering en de geavanceerde meetbenaderingen in aanmerking worden genomen.

3. Bij instellingen die een geavanceerde meetbenadering willen combineren met de basisindicatorbenadering of de standaardbenadering, mogen de bevoegde autoriteiten van geval tot geval de volgende aanvullende voorwaarden stellen voordat zij toestemming verlenen:
- (a) vanaf de datum waarop een geavanceerde meetbenadering wordt ingevoerd, wordt deze benadering op een significant gedeelte van de operationele risico's van de instelling toegepast;
 - (b) de instelling verbindt zich ertoe de geavanceerde meetbenadering op een materieel gedeelte van haar activiteiten toe te passen overeenkomstig een tijdschema dat aan haar bevoegde autoriteiten is voorgelegd en door hen is goedgekeurd.
4. Een instelling mag een bevoegde autoriteit slechts in uitzonderlijke omstandigheden om toestemming voor een gecombineerde toepassing van de basisindicatorbenadering en de standaardbenadering verzoeken, zoals bij de recente verwerving van nieuwe activiteiten waarbij een overgangperiode nodig kan zijn voor de toepassing van de standaardbenadering.
- Een bevoegde autoriteit verleent die toestemming uitsluitend wanneer de instelling zich ertoe heeft verbonden de standaardbenadering toe te passen overeenkomstig een tijdschema dat aan de bevoegde autoriteit is voorgelegd en door haar is goedgekeurd.
5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan:
- (a) de voorwaarden die de bevoegde autoriteiten hanteren bij de beoordeling van de in lid 2, onder a), bedoelde methodologie;
 - b) de voorwaarden die de bevoegde autoriteiten hanteren om te beslissen of zij de in lid 3 bedoelde aanvullende voorwaarden stellen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2016 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Hoofdstuk 2

Basisindicatorbenadering

Artikel 304 *Kapitaalvereiste*

Volgens de basisindicatorbenadering is het eigenvermogensvereiste voor het operationeel risico gelijk aan 15 % van het driejaarsgemiddelde van de relevante indicator die in artikel 305 is gedefinieerd.

Instellingen berekenen het driejaarsgemiddelde van de relevante indicator op basis van de laatste drie twaalfmaandelijke waarnemingen aan het eind van het boekjaar. Wanneer geen gecontroleerde cijfers beschikbaar zijn, mogen instellingen gebruikmaken van bedrijfsramingen.

Indien voor een bepaalde waarneming de relevante indicator negatief is of gelijk is aan nul, nemen instellingen dit cijfer niet in aanmerking bij de berekening van het driejaarsgemiddelde. Instellingen berekenen het driejaarsgemiddelde in dat geval als de som van de positieve cijfers, gedeeld door het aantal positieve cijfers.

Artikel 305
Relevante indicator

1. Voor instellingen die de bij Richtlijn 86/635/EEG vastgestelde standaarden voor jaarrekeningen toepassen, is de relevante indicator, uitgaande van de boekhoudkundige rubrieken voor de winst- en verliesrekening van instellingen volgens het schema van artikel 27 van die richtlijn, de som van de in tabel 1 van dit lid genoemde bestanddelen. Instellingen tellen elk bestanddeel mee met het bijbehorende positieve of negatieve teken.

Tabel 1
1 Ontvangen rentebaten en soortgelijke baten
2 Rente en soortgelijke lasten
3 Opbrengsten uit aandelen en andere vastrentende/niet-vastrentende waardepapieren
4 Ontvangen provisie/vergoedingen
5 Betaalde provisie/vergoedingen
6 Resultaat uit financiële transacties
7 Overige bedrijfsopbrengsten

Instellingen passen deze bestanddelen aan rekening houdende met de volgende overwegingen:

- (a) Instellingen berekenen de relevante indicator vóór aftrek van eventuele voorzieningen en bedrijfskosten. Instellingen nemen in de bedrijfskosten mede op de betaalde honoraria voor diensten uitbesteed aan een derde partij die niet een moederonderneming of een dochteronderneming van de instelling is, noch een dochteronderneming van een moederonderneming die ook de moederonderneming van de instelling is. Instellingen mogen de uitgaven voor de uitbesteding van diensten die door een derde partij worden verricht, gebruiken om de relevante indicator te verlagen wanneer de uitgaven voor rekening komen van een onderneming die onderworpen is aan voorschriften in de zin van of evenwaardig aan deze richtlijn;
- (b) Instellingen laten de volgende bestanddelen buiten beschouwing bij de berekening van de relevante indicator:

- i) gerealiseerd resultaat uit de verkoop van bestanddelen die geen deel uitmaken van de handelsportefeuille;
 - ii) inkomsten uit buitengewone of onregelmatige posten;
 - iii) inkomsten uit verzekeringen.
 - (c) Wanneer de herwaardering van de in de handelsportefeuille opgenomen posten een onderdeel vormt van de winst- en verliesrekening, kunnen instellingen deze herwaardering meetellen. Wanneer instellingen artikel 36, lid 2, van Richtlijn 86/635/EEG toepassen, tellen zij de in de winst- en verliesrekening geboekte herwaardering mee.
2. Wanneer instellingen andere dan de bij Richtlijn 86/635/EEG vastgestelde standaarden voor jaarrekeningen toepassen, berekenen zij de relevante indicator op basis van gegevens die het beste aansluiten bij de in dit artikel opgenomen definitie.
 3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om de methodologie voor de berekening van de in lid 2 bedoelde relevante indicator vast te stellen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2016 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Hoofdstuk 3

Standaardbenadering

Artikel 306

Eigenvermogensvereiste

1. Volgens de standaardbenadering splitsen instellingen hun activiteiten op naar de in tabel 2 van lid 4 bedoelde bedrijfsonderdelen overeenkomstig de beginselen van artikel 307.
2. Instellingen berekenen het eigenvermogensvereiste voor het operationeel risico als het driejaarsgemiddelde van de som van de jaarlijkse eigenvermogensvereisten voor alle in tabel 2 van lid 4 bedoelde bedrijfsonderdelen. Het jaarlijkse eigenvermogensvereiste voor elk bedrijfsonderdeel is gelijk aan het product van de in die tabel vermelde overeenkomstige betafactor en het gedeelte van de relevante indicator dat is gekoppeld aan het desbetreffende bedrijfsonderdeel.
3. In ieder gegeven jaar mogen instellingen negatieve eigenvermogensvereisten ten gevolge van een negatief gedeelte van de relevante indicator voor een bedrijfsonderdeel onbeperkt salderen met positieve eigenvermogensvereisten voor andere bedrijfsonderdelen. Wanneer evenwel de samengevoegde eigenvermogensvereisten voor alle bedrijfsonderdelen in een gegeven jaar negatief zijn, stellen instellingen de bijdrage aan de noemer voor dat jaar vast op nul.

4. Instellingen berekenen het driejaarsgemiddelde van de in lid 2 bedoelde som op basis van de laatste drie twaalfmaandelijke waarnemingen aan het eind van het boekjaar. Wanneer geen gecontroleerde cijfers beschikbaar zijn, mogen instellingen gebruikmaken van bedrijfsramingen.

Tabel 2		
Bedrijfsonderdeel	Activiteiten	Percentage (betafactor)
Ondernemingsfinanciering	Het overnemen van financiële instrumenten of plaatsen van financiële instrumenten met plaatsingsgarantie Diensten in verband met het overnemen van financiële instrumenten Beleggingsadvies Advisering aan ondernemingen inzake kapitaalstructuur, bedrijfsstrategie en daarmee samenhangende aangelegenheden, alsmede advisering en dienstverrichting op het gebied van fusies en overnames van ondernemingen Onderzoek op beleggingsgebied en financiële analyse of andere vormen van algemene aanbevelingen in verband met transacties in financiële instrumenten	18 %
Handel en verkoop	Het handelen voor eigen rekening Bemiddeling op interbankenmarkten Het ontvangen en doorgeven van orders met betrekking tot een of meer financiële instrumenten Het uitvoeren van orders voor rekening van cliënten Het plaatsen van financiële instrumenten zonder plaatsingsgarantie Het exploiteren van multilaterale handelsfaciliteiten	18 %
Courtagediensten ten behoeve van particulieren en kleine	Het ontvangen en doorgeven van orders met betrekking tot een of meer financiële	12 %

partijen (activiteiten met individuele natuurlijke personen of met kleine en middelgrote ondernemingen die voldoen aan de in artikel 79 genoemde criteria om in de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen te kunnen worden opgenomen)	instrumenten Het uitvoeren van orders voor rekening van cliënten Het plaatsen van financiële instrumenten zonder plaatsingsgarantie	
Zakelijke bankdiensten	Inontvangstneming van deposito's of andere terugbetaalbare gelden Verstrekken van leningen Financiële leasing Verlenen van garanties en stellen van borgtochten	15 %
Retailbanking (activiteiten met individuele natuurlijke personen of met kleine en middelgrote ondernemingen die voldoen aan de in artikel 79 genoemde criteria om in de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen te kunnen worden opgenomen)	Inontvangstneming van deposito's of andere terugbetaalbare gelden Verstrekken van leningen Financiële leasing Verlenen van garanties en stellen van borgtochten	12 %
Betaling en afwikkeling	Betalingsverrichtingen Uitgifte en beheer van betaalmiddelen	18 %
Bemiddelingsdiensten	Bewaring en beheer van financiële instrumenten voor rekening van cliënten, met inbegrip van bewaarneming en daarmee samenhangende diensten zoals contanten- en/of zekerhedenbeheer	15 %
Vermogensbeheer	Portefeuillebeheer Beheer van ICBE's Andere vormen van vermogensbeheer	12 %

Artikel 307
Beginnelsen voor de mapping van bedrijfsonderdelen

1. Instellingen ontwikkelen en documenteren specifieke gedragslijnen en criteria om de relevante indicator voor bestaande bedrijfsonderdelen en activiteiten in het gestandaardiseerde raamwerk van artikel 306 in te passen. Voor nieuwe of veranderende bedrijfsactiviteiten en risico's evalueren en passen zij deze gedragslijnen en criteria in voorkomend geval aan.
2. Instellingen passen de volgende beginselen toe op de mapping van bedrijfsonderdelen:
 - (a) instellingen delen alle activiteiten op een mutueel exclusieve en uitputtende wijze bij bedrijfsonderdelen in;
 - (b) instellingen delen een activiteit die niet gemakkelijk in het raamwerk van bedrijfsonderdelen kan worden ingepast, doch die een nevenactiviteit vormt van een in dit raamwerk opgenomen activiteit, in bij het bedrijfsonderdeel dat zij ondersteunt. Indien meer dan één bedrijfsonderdeel door middel van de nevenactiviteit wordt ondersteund, hanteren instellingen een objectief criterium om deze bij een bepaald bedrijfsonderdeel in te delen;
 - (c) indien een activiteit niet bij een bepaald bedrijfsonderdeel kan worden ingedeeld, kiezen instellingen voor het bedrijfsonderdeel dat het hoogste percentage oplevert. Een eventuele met die activiteit samenhangende nevenactiviteit moet in hetzelfde bedrijfsonderdeel worden ingedeeld;
 - (d) instellingen kunnen interne tarifieringsmethoden gebruiken om de relevante indicatoren voor de verschillende bedrijfsonderdelen vast te stellen. Kosten die in een bepaald bedrijfsonderdeel worden gegenereerd doch die aan een ander bedrijfsonderdeel kunnen worden toegeschreven, mogen heringedeeld worden bij het bedrijfsonderdeel waarop zij betrekking hebben;
 - (e) de indeling van activiteiten bij bedrijfsonderdelen met het oog op de vaststelling van de kapitaalvereisten voor het operationele risico moet in overeenstemming zijn met de categorieën die instellingen voor het krediet- en het marktrisico gebruiken;
 - (f) de directie is verantwoordelijk voor de mapping, onder toezicht van het leidinggevende orgaan van de instelling;
 - (g) instellingen onderwerpen de mapping aan een onafhankelijk onderzoek.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om de voorwaarden voor de toepassing van de in dit artikel genoemde beginselen voor de mapping van bedrijfsonderdelen vast te stellen.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 31 december 2017 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 308
Alternatieve standaardbenadering

1. Volgens de alternatieve standaardbenadering gaan instellingen voor de bedrijfsonderdelen "retailbanking" en "zakelijke bankdiensten" als volgt te werk:
 - (a) de relevante indicator is een genormaliseerde inkomstenindicator die gelijk is aan het nominale bedrag van de verstrekte leningen en voorschotten, vermenigvuldigd met 0,035;
 - (b) de verstrekte leningen en voorschotten bestaan uit de totale opgenomen bedragen in de desbetreffende kredietportefeuilles. Voor het bedrijfsonderdeel "zakelijke bankdiensten" rekenen instellingen ook buiten de handelsportefeuille aangehouden effecten mee in het nominale bedrag van de verstrekte leningen en voorschotten.
2. Om toestemming te krijgen voor het gebruik van de alternatieve standaardbenadering, moet de instelling aan alle onderstaande voorwaarden voldoen:
 - (a) haar activiteiten op het gebied van retailbanking en zakelijke bankdiensten vertegenwoordigen ten minste 90 % van haar inkomsten;
 - (b) een significant deel van haar activiteiten op het gebied van retailbanking en zakelijke bankdiensten bestaat uit leningen met een grote kans op wanbetaling;
 - (c) de alternatieve standaardbenadering biedt een passende grondslag om haar eigenvermogensvereiste voor het operationeel risico te berekenen.
3. De EBA ontwikkelt technische regelgevingsnormen om nadere invulling te geven aan de voorwaarden voor het gebruik van de in lid 2 bedoelde alternatieve standaardbenadering.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2016 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 309
Criteria voor de standaardbenadering

De in artikel 301, lid 1, eerste alinea, bedoelde criteria zijn de volgende:

- (a) instellingen beschikken over een goed gedocumenteerd systeem voor de beoordeling en het beheer van het operationele risico, waaraan welomschreven taken zijn toegewezen. Zij geven hun blootstelling aan het operationele risico aan en houden relevante gegevens inzake het operationele risico bij, zoals gegevens over materiële verliezen. Dit systeem wordt regelmatig aan een onafhankelijk onderzoek onderworpen;
- (b) het beoordelingssysteem voor het operationele risico is in hoge mate geïntegreerd in de door de instelling toegepaste risicomanagementprocessen. De output ervan moet een integraal

onderdeel vormen van het proces van bewaking en beheersing van het operationele risico van de instelling;

- (c) instellingen leggen een systeem van rapportage aan de directie ten uitvoer dat voorziet in het uitbrengen van verslagen over het operationele risico aan de relevante functies binnen de instelling. Instellingen beschikken over procedures om passende maatregelen te nemen in reactie op de informatie in de verslagen aan het management.

Hoofdstuk 4

Geavanceerde meetbenaderingen

AFDELING 1

KWALIFICATIECRITERIA

Artikel 310

Kwalitatieve normen

De in artikel 301, lid 2, bedoelde kwalitatieve normen zijn de volgende:

- (a) het interne meetsysteem voor het operationele risico is in hoge mate geïntegreerd in de door de instelling toegepaste dagelijkse risicomanagementprocessen;
- (b) instellingen beschikken over een onafhankelijke risicomanagementfunctie voor het operationele risico;
- (c) instellingen brengen periodiek verslag uit over de blootstelling aan operationeel risico en geleden verliezen en beschikken over procedures om passende corrigerende maatregelen te nemen;
- (d) het risicomanagementsysteem van een instelling is naar behoren schriftelijk vastgelegd. De instelling heeft procedures vastgesteld om naleving te waarborgen en beschikt over gedragslijnen om niet-naleving aan te pakken;
- (e) instellingen onderwerpen hun beheerprocessen en meetsystemen voor het operationele risico periodiek aan een onderzoek door interne of externe accountants;
- (f) de interne validatieprocessen van een instelling functioneren op degelijke en doeltreffende wijze;
- (g) de datastromen en processen in het kader van het risicomeetsysteem van een instelling zijn transparant en toegankelijk.

Artikel 311

Kwantitatieve normen

1. De in artikel 301, lid 2, bedoelde kwantitatieve normen omvatten de normen die betrekking hebben op de procedure, interne gegevens, externe gegevens, scenarioanalyse,

ondernemingsklimaat en factoren inzake interne controle, als bedoeld in respectievelijk de leden 2 tot en met 6.

2. De normen die betrekking hebben op de procedure, zijn de volgende:

- (a) Bij de berekening van hun eigenvermogensvereiste houden instellingen rekening zowel met verwachte als met onverwachte verliezen, tenzij verwachte verliezen naar behoren in aanmerking worden genomen in hun interne bedrijfspraktijk. De meting van het operationele risico moet met potentieel ernstige overschrijdingskansen rekening houden, en een deugdelijkheidsnorm halen die vergelijkbaar is met een betrouwbaarheidsinterval van 99,9 % over een periode van één jaar;
- (b) Het door een instelling gehanteerde meetsysteem voor het operationele risico behelst het gebruik van interne gegevens en het gebruik van externe gegevens, scenarioanalyse en factoren die het ondernemingsklimaat en de interne controlesystemen weergeven zoals in de leden 3 tot en met 6 wordt beschreven. Een instelling moet over een schriftelijk vastgelegde methode beschikken om het gebruik van deze vier elementen in haar algemene meetsysteem voor het operationele risico te wegen;
- (c) het risicomeetsysteem van een instelling bevat de voornaamste risicovariabelen die bepalend zijn voor de overschrijdingsvorm van de geraamde verdeling van verliezen;
- (d) Instellingen mogen correlaties tussen uit het operationele risico voortvloeiende verliezen die in afzonderlijke ramingen zijn opgenomen, slechts erkennen indien hun systemen waarmee zij de correlaties meten, deugdelijk zijn, op integere wijze worden toegepast en de onzekerheid waarmee dergelijke correlatieramingen zijn omgeven, met name in perioden van stress, in aanmerking nemen. Instellingen valideren hun correlatiehypothesen op grond van passende kwantitatieve en kwalitatieve technieken;
- (e) Het risicomeetsysteem van een instelling is intern consistent en vermijdt de meervoudige telling van kwalitatieve beoordelingen of risicolimiteringstechnieken die in andere onderdelen van deze verordening worden erkend.

3. De normen die betrekking hebben op interne gegevens, zijn de volgende:

- (a) Instellingen baseren hun intern verrichte metingen van het operationele risico op een historische waarnemingsperiode van ten minste vijf jaar. Wanneer een instelling voor het eerst gebruik maakt van een geavanceerde meetbenadering, kan zij gebruikmaken van een historische waarnemingsperiode van drie jaar;
- (b) Instellingen kunnen hun historische interne verliesgegevens opsplitsen naar de bedrijfsonderdelen als omschreven in artikel 306 en de soorten gebeurtenissen als omschreven in artikel 313, en deze gegevens op verzoek aan de bevoegde autoriteiten verstrekken. In uitzonderlijke omstandigheden mag een instelling verliesgebeurtenissen die een negatief effect hebben op de gehele instelling, onderbrengen in een extra bedrijfsonderdeel "ondernemingsaangelegenheden". Instellingen moeten schriftelijk vastgelegde, objectieve criteria hebben voor de toewijzing van verliezen aan de gespecificeerde bedrijfsonderdelen en soorten gebeurtenissen. Instellingen moeten de uit het operationele risico voortvloeiende verliezen die verband houden met kredietrisico en die zij tot dusverre gewoonlijk in de interne databanken voor kredietrisico opnamen, in de databanken voor operationeel risico registreren en afzonderlijk identificeren. Deze

verliezen vallen niet onder het vereiste voor het operationele risico zolang zij door instellingen met het oog op de berekening van de eigenvermogensvereisten als kredietrisico worden behandeld. Instellingen moeten de uit het operationele risico voortvloeiende verliezen die verband houden met marktrisico's, onderbrengen bij het eigenvermogensvereiste voor het operationele risico;

- c) De interne verliesgegevens van een instelling moeten volledig zijn in die zin dat zij betrekking hebben op alle materiële activiteiten en uitzettingen van alle betrokken subsystemen en geografische locaties. Instellingen moeten kunnen aantonen dat eventuele uitgesloten activiteiten of uitzettingen, hetzij afzonderlijk hetzij tezamen genomen, geen materiële invloed zouden hebben op de risicoramingen als geheel. Instellingen moeten passende minimumverliesdrempels voor de interne verzameling van verliesgegevens vaststellen;
 - d) Afgezien van informatie over brutoverliezen verzamelen instellingen tevens gegevens over de datum van de verliesgebeurtenis en de eventuele recuperatie van brutoverliesbedragen, en geven zij een beschrijving van de aanleidingen of oorzaken van de verliesgebeurtenis;
 - e) Instellingen beschikken over specifieke criteria voor de toewijzing van verliesgegevens die het gevolg zijn van een verliesgebeurtenis in een gecentraliseerde afdeling of een activiteit die zich over meer dan één bedrijfsonderdeel uitstrekt, alsmede van chronologisch samenhangende verliesgebeurtenissen;
 - f) Instellingen beschikken over schriftelijk vastgelegde procedures om te beoordelen of historische verliesgegevens nog steeds relevant zijn, met inbegrip van situaties waarbij op eigen oordeel wordt afgestaan of gebruik kan worden gemaakt van de weging van gegevens of van andere aanpassingen, in hoeverre deze procedures kunnen worden gebruikt en wie bevoegd is om ter zake besluiten te nemen.
4. De in aanmerking te nemen normen die betrekking hebben op externe gegevens, zijn de volgende:
- (a) Het meetsysteem voor het operationele risico van een instelling maakt gebruik van relevante externe gegevens, met name wanneer er reden is om aan te nemen dat de instelling blootstaat aan occasionele, doch potentieel ernstige verliezen. Een instelling moet over een systematische procedure beschikken om vast te stellen in welke situaties externe gegevens moeten worden gebruikt en welke methodologieën moeten worden gehanteerd om de gegevens in haar meetsysteem op te nemen;
 - (b) Instellingen moeten de voorwaarden en praktijken inzake het gebruik van externe gegevens regelmatig evalueren, schriftelijk vastleggen en periodiek aan een onafhankelijk onderzoek onderwerpen.
5. Een instelling maakt gebruik van deskundige scenarioanalyse alsmede van externe gegevens om haar blootstelling aan zeer ernstige gebeurtenissen te evalueren. De instelling moet deze beoordelingen in de loop van de tijd valideren en opnieuw evalueren door vergelijking met de feitelijke verlieservaring om de redelijkheid ervan te verifiëren.

6. De in aanmerking te nemen normen die betrekking hebben op het ondernemingsklimaat en de factoren inzake interne controle, zijn de volgende:
- (a) De risicobeoordelingsmethodologie van een instelling die op de gehele onderneming van toepassing is, moet sleutelfactoren inzake het ondernemingsklimaat en de interne controle in aanmerking nemen die het profiel van de instelling inzake het operationele risico kunnen wijzigen;
 - (b) Instellingen dienen de keuze van elke factor die als een belangrijke risicobepalende factor wordt aangemerkt, te rechtvaardigen op basis van ervaring en een deskundig oordeel over de desbetreffende bedrijfsonderdelen;
 - (c) Instellingen dienen aan de bevoegde autoriteiten de gevoeligheid van risicoramingen voor wijzigingen in de factoren en de relatieve weging van de verschillende factoren te kunnen rechtvaardigen. De methodologie van een instelling voor het meten van risico's moet niet alleen wijzigingen van het risico als gevolg van verbeteringen in het risicobeheersingsinstrumentarium in aanmerking nemen, doch tevens rekening houden met potentieel verhoogde risico's als gevolg van een grotere complexiteit van activiteiten of een toename van het transactievolume;
 - (d) Een instelling moet haar methodologie voor het meten van risico's schriftelijk vastleggen en deze zowel binnen de instelling als door bevoegde autoriteiten aan een onafhankelijk onderzoek onderwerpen. Instellingen moeten de procedure en de resultaten in de loop van de tijd valideren en opnieuw evalueren door deze te vergelijken met de feitelijke interne verlieservaring en relevante externe gegevens.
7. De EBA ontwikkelt technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan:
- (a) de voorwaarden om te beoordelen of een systeem deugdelijk is en op integere wijze wordt toegepast met het oog op lid 2, onder d);
 - (b) de uitzonderlijke omstandigheden waarin een instelling verliesgebeurtenissen mag toewijzen aan een extra bedrijfsonderdeel als bedoeld in lid 3, onder b).

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2016 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 312

Impact van verzekering en van andere mechanismen van risico-overdracht

1. De bevoegde autoriteiten staan instellingen toe om de impact van verzekering in aanmerking te nemen mits aan de in de leden 2 tot en met 5 genoemde voorwaarden is voldaan, alsmede van andere mechanismen voor risico-overdracht mits de instelling kan aantonen dat een merkbaar risicobeperkend effect bereikt wordt.

2. De verzekeringsaanbieder is gemachtigd om verzekering of herverzekering aan te bieden en beschikt voor zijn capaciteit tot afwikkeling voor schadegevallen over een minimale rating van een daarvoor in aanmerking komende EKBI die door de EBA is ingedeeld bij kredietwaardigheids categorie 3 of daarboven, in het kader van de regels voor risicoweging van instellingen krachtens hoofdstuk 2.
3. De verzekering en het verzekeringskader van instellingen moeten aan alle onderstaande voorwaarden voldoen:
 - (a) de verzekeringspolis heeft een oorspronkelijke looptijd van ten minste één jaar. Voor polissen met een resterende looptijd van minder dan één jaar moet een instelling passende reductiefactoren vaststellen die de afnemende resterende looptijd van de polis weergeven, tot een factor van 100 % voor polissen met een resterende looptijd van 90 dagen of minder;
 - (b) voor de verzekeringspolis geldt een minimumopzegtermijn van 90 dagen;
 - (c) de verzekeringspolis bevat geen uitsluitende of beperkende clausules die naar aanleiding van toezichtmaatregelen in werking treden of die, in het geval van een faillierende instelling, de bewindvoerder of de curator van de instelling beletten de door die instelling geleden schade of gemaakte kosten terug te vorderen, behalve indien zij betrekking hebben op gebeurtenissen die na de aanstelling van de bewindvoerder of na de inleiding van de liquidatieprocedure hebben plaatsgevonden. De polis mag wel boetes, sancties of schadevergoeding met een punitief karakter als gevolg van door de bevoegde autoriteit genomen maatregelen uitsluiten;
 - (d) de berekeningen inzake risicolimitering moeten de verzekeringsdekking weergeven op een wijze die duidelijk gerelateerd is aan en consistent is met de daadwerkelijke kans op en gevolgen van schade waarvan bij de vaststelling van het vereiste voor het operationele risico wordt uitgegaan;
 - (e) de verzekering wordt verstrekt door een derde partij. In geval van verzekering door middel van captives en gelieerde ondernemingen moet de uitzetting worden overgedragen aan een onafhankelijke derde partij die aan de toelatingscriteria van lid 2 voldoet;
 - (f) het kader voor de inaanmerkingneming van verzekering is goed onderbouwd en gedocumenteerd.
4. De methodologie die met het oog op de inaanmerkingneming van verzekering wordt toegepast, houdt door middel van kortingen op of verlagingen van het in aanmerking te nemen verzekeringsbedrag rekening met alle volgende elementen:
 - (a) wanneer de resterende looptijd van de verzekeringspolis minder dan één jaar bedraagt:
 - i) de resterende looptijd van de verzekeringspolis;
 - ii) de opzegtermijn van de polis;
 - (b) de onzekerheid van betaling alsmede verschillen in de dekking van verzekeringspolissen.

5. De vermindering van het eigenvermogensvereiste als gevolg van de inaanmerkingneming van verzekering en van andere mechanismen van risico-overdracht bedraagt ten hoogste 20 % van het eigenvermogensvereiste voor het operationele risico, alvorens met eventuele risicolimiteringstechnieken rekening wordt gehouden.

Artikel 313
Indeling van verliesgebeurtenissen

De in artikel 311, lid 3, onder b), bedoelde soorten verliesgebeurtenissen zijn de volgende:

Tabel 3	
Soort gebeurtenis	Definitie
Interne fraude	Verliezen als gevolg van handelingen waarbij ten minste één interne partij betrokken is en waarmee wordt beoogd te frauderen, eigendommen te verduisteren of wet- of regelgeving of het ondernemingsbeleid te ontduiken of te omzeilen, met uitzondering van gebeurtenissen voortvloeiend uit ongelijkheid/discriminatie
Externe fraude	Verliezen als gevolg van door een derde partij gestelde handelingen met de bedoeling te frauderen, eigendommen te verduisteren of de wet te ontduiken
Praktijken op het gebied van de werkomstandigheden en veiligheid op de werkplaats	Verliezen als gevolg van handelingen die niet in overeenstemming zijn met wetgeving of overeenkomsten op het gebied van werkomstandigheden, gezondheid of veiligheid, als gevolg van de uitkering van schadevergoeding voor letsel, of als gevolg van gebeurtenissen in verband met ongelijkheid/discriminatie
Cliënten, producten en ondernemingspraktijk en	Verliezen als gevolg van het onopzettelijk of uit onachtzaamheid niet nakomen van een professionele verplichting (met inbegrip van fiduciaire en geschiktheidsvereisten) jegens bepaalde cliënten, of als gevolg van de aard of het ontwerp van een product
Schade aan fysieke activa	Verliezen als gevolg van verlies van of schade aan fysieke activa door natuurrampen of andere gebeurtenissen
Verstoring van bedrijfsactiviteiten en systeemfalen	Verliezen als gevolg van een verstoring van bedrijfsactiviteiten of systeemfalen
Uitvoering, levering en procesbeheer	Verliezen als gevolg van falende transactieverwerking of procesbeheer of als gevolg van relaties met handelspartners en verkopers

Titel IV

Eigenvermogensvereisten voor het marktrisico

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 314

Facilitering voor geconsolideerde vereisten

1. Behoudens lid 2 en uitsluitend ter berekening van nettoposities en eigenvermogensvereisten op geconsolideerde basis in overeenstemming met deze titel mogen instellingen posities in een instelling of onderneming gebruiken om te compenseren met posities in een andere instelling of onderneming.
2. Instellingen mogen lid 1 uitsluitend toepassen met toestemming van de bevoegde autoriteiten, die wordt verleend indien aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - (a) er is binnen de groep een adequate verdeling van eigen vermogen;
 - (b) het reglementaire, juridische of contractuele kader waarbinnen de instellingen werken, waarborgt wederzijdse financiële ondersteuning binnen de groep.
3. In geval van in derde landen gevestigde ondernemingen dient, behalve aan de in lid 2 genoemde voorwaarden, tevens aan alle onderstaande voorwaarden te zijn voldaan:
 - (a) aan die ondernemingen is vergunning verleend in een derde land en zij beantwoorden aan de definitie van kredietinstelling of zijn erkende beleggingsondernemingen uit een derde land;
 - (b) die ondernemingen voldoen op niet-geconsolideerde basis aan eigenvermogensvereisten die gelijkwaardig zijn aan de in deze verordening vastgestelde vereisten;
 - (c) in de betrokken derde landen bestaan geen voorschriften met aanzienlijke gevolgen voor de overdracht van middelen binnen de groep.

Hoofdstuk 2

Eigenvermogensvereisten voor het positierisico

AFDELING 1

ALGEMENE BEPALINGEN EN SPECIFIEKE INSTRUMENTEN

Artikel 315

Eigenvermogensvereisten voor het positierisico

Het eigenvermogensvereiste van een instelling voor het positierisico is de som van de eigenvermogensvereisten voor het algemene en het specifieke risico van haar posities in schuldinstrumenten en aandelen. Securitatisatieposities in de handelsportefeuille worden behandeld als schuldinstrumenten.

Artikel 316

Verrekening

1. De absolute waarde van het saldo van de longposities (shortposities) van een instelling tegenover haar shortposities (longposities) in dezelfde aandelen, schuldinstrumenten en converteerbare waardepapieren en identieke financiële futures, opties, warrants en gedekte warrants, is haar nettopositie in elk van de verschillende instrumenten. Bij de berekening van de nettopositie worden posities in afgeleide instrumenten behandeld op de in de artikelen 317 tot en met 319 beschreven wijze. Door de instelling gehouden eigen schuldinstrumenten worden niet in aanmerking genomen bij de berekening van de kapitaalvereisten voor het specifieke risico overeenkomstig artikel 325.
2. Tussen een converteerbaar waardepapier en een compenserende positie in het onderliggende instrument is geen verrekening toegestaan, tenzij de bevoegde autoriteiten een benadering volgen waarbij rekening wordt gehouden met de waarschijnlijkheid van de conversie van een bepaald converteerbaar waardepapier, of zij een eigenvermogensvereiste opleggen ter dekking van eventuele bij conversie geleden verliezen. Dergelijke benaderingen of eigenvermogensvereisten moeten de EBA ter kennis worden gebracht. De EBA zal de diverse praktijken op dit gebied volgen en overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren opstellen.
3. Alle nettoposities, ongeacht of zij positief of negatief zijn, moeten voordat zij worden samengevoegd, op dagbasis tegen de geldende contante wisselkoers worden omgerekend in de rapportagevaluta van de instelling.

Artikel 317

Rentefutures en termijncontracten

1. Rentefutures, rentetermijncontracten (FRA's) en termijnverbintenissen tot aan- of verkoop van schuldinstrumenten worden behandeld als combinaties van long- en shortposities. Aldus wordt een long-rentefuturepositie behandeld als een combinatie van een schuld die vervalt op de

leveringsdatum van het futurecontract en een vordering waarvan de vervaldatum gelijk is aan die van het instrument of de notionele positie die aan het futurecontract in kwestie ten grondslag liggen. Evenzo wordt een verkocht FRA behandeld als een longpositie die vervalt op de afwikkelingsdatum, verlengd met de contractduur, en een shortpositie die vervalt op de afwikkelingsdatum. Zowel de opgenomen lening als de vordering wordt opgenomen in de eerste categorie van tabel 1 in artikel 325 voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico in verband met rentefutures en FRA's. Een termijnverbintenis tot aankoop van een schuldinstrument wordt behandeld als een combinatie van een lening die vervalt op de leveringsdatum en een long-(contante)positie in het schuldinstrument zelf. De lening wordt opgenomen in de eerste categorie van tabel 1 in artikel 325 voor het specifieke risico en het schuldinstrument in de daarvoor geschikte kolom in dezelfde tabel.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder "longpositie" verstaan een positie waarin een instelling de op een bepaald tijdstip in de toekomst te ontvangen rente heeft vastgelegd en onder "shortpositie" een positie waarin een instelling de op een bepaald tijdstip in de toekomst te betalen rente heeft vastgelegd.

Artikel 318 *Opties en warrants*

1. Opties en warrants op rente, schuldinstrumenten, aandelen, aandelenindexen, financiële futures, swaps en valuta's worden voor de toepassing van dit hoofdstuk behandeld alsof het posities zijn die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van het onderliggende instrument waarop de optie betrekking heeft, vermenigvuldigd met zijn delta. De aldus berekende posities mogen gesaldeerd worden met compenserende posities in dezelfde onderliggende effecten of daarvan afgeleide instrumenten. De gebruikte delta moet, in voorkomend geval, die van de betrokken beurs zijn of de door de bevoegde autoriteiten berekende delta dan wel, indien deze niet beschikbaar is, of voor otc-opties, de delta die door de instelling zelf is berekend op basis van een passend model, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend. Deze toestemming wordt verleend wanneer het model een juiste raming geeft van de wijziging van de waarde van de optie of de warrant met betrekking tot kleine wijzigingen in de marktprijs van het onderliggende instrument.
2. Instellingen moeten andere aan opties verbonden risico's, afgezien van het deltarisico, adequaat weergeven in hun eigenvermogensvereisten.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen waarin een reeks methoden wordt gedefinieerd om de in lid 2 bedoelde andere risico's, afgezien van het deltarisico, in de eigenvermogensvereisten weer te geven op een wijze die in verhouding staat tot de omvang en de complexiteit van de activiteiten van een instelling op het gebied van opties en warrants.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 vast te stellen.

Artikel 319

Swaps

Swaps worden met betrekking tot het renterisico op dezelfde basis behandeld als balansinstrumenten. Aldus wordt een renteswap waarbij een instelling een variabele rente ontvangt en een vaste rente betaalt, behandeld als een longpositie in een instrument met variabele rente met een looptijd die gelijk is aan de periode tot de volgende rentevaststelling, en een shortpositie in een instrument met vaste rente en met dezelfde looptijd als de swap zelf.

Artikel 320

Renterisico op afgeleide instrumenten

1. Instellingen die het renterisico op afgeleide instrumenten als bedoeld in de artikelen 317 tot en met 319 op basis van de contante waarde van de verwachte kasstroom waarderen en beheren, mogen, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend, gebruikmaken van gevoeligheidsmodellen voor de berekening van de in die artikelen genoemde posities, en mogen daarvan gebruikmaken voor obligaties die over de resterende looptijd, en niet aan het einde daarvan via terugbetaling van de hoofdsom in één termijn, worden afgelost. Deze toestemming wordt verleend wanneer deze modellen posities opleveren die dezelfde gevoeligheid voor renteschommelingen hebben als de onderliggende kasstromen. Bij de evaluatie van deze gevoeligheid wordt uitgegaan van onafhankelijke schommelingen in over de gehele rendementscurve bemonsterde renten, waarbij ten minste één gevoeligheidspunt in elk van de in tabel 2 van artikel 328 hieronder genoemde looptijdklassen wordt genomen. De posities worden bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het algemene risico van schuldinstrumenten in aanmerking genomen.
2. Instellingen die geen gebruikmaken van modellen van lid 1, mogen posities in afgeleide instrumenten als bedoeld in de artikelen 317 tot en met 319 als volledig compenserende posities behandelen, mits zij ten minste aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - (a) de posities hebben dezelfde waarde en luiden in dezelfde valuta;
 - (b) de referentierenten (voor posities met variabele rente) of coupons (voor posities met vaste rente) sluiten nauw bij elkaar aan;
 - (c) de eerstvolgende data van rentevaststelling of, voor vastecouponposities, de resterende looptijden vallen binnen de volgende grenzen samen:
 - i) minder dan een maand: dezelfde dag;
 - ii) tussen een maand en een jaar: binnen zeven dagen;
 - iii) meer dan een jaar: binnen dertig dagen.

Artikel 321

Kredietderivaten

1. Voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor het algemene en het specifieke risico van de partij die het kredietrisico draagt ("de protectiegever"), wordt, tenzij anders

bepaald, de notionele waarde van het kredietderivaatcontract gebruikt. Niettegenstaande het bepaalde in de eerste zin kan de instelling ervoor kiezen de notionele waarde te vervangen door de notionele waarde vermeerderd met de marktwaaardeveranderingen in het kredietderivaat sinds handelsintroductie, hetgeen vanuit het oogpunt van de protectionemer een netto neerwaartse verandering met een negatief signaal vertegenwoordigt. Voor de berekening van het vereiste voor het specifieke risico is, anders dan bij totale-opbrengstswaps, de looptijd van het kredietderivaatcontract van toepassing in plaats van de looptijd van de verplichting. Posities worden als volgt bepaald:

- (a) Een totale-opbrengstswap geeft aanleiding tot boeking van een longpositie onder het algemene risico van de referentieverplichting en van een shortpositie onder het algemene risico van een overheidsobligatie met een looptijd die gelijk is aan de termijn tot de eerstkomende rentevaststelling en waaraan overeenkomstig titel II van hoofdstuk 2 een risicogewicht van 0 % wordt toegewezen. Daarnaast geeft een dergelijke swap aanleiding tot boeking van een longpositie onder het specifieke risico van de referentieverplichting;
- (b) Voor een credit default swap behoeft onder het algemene risico geen positie te worden geboekt. Wat betreft het specifieke risico, dient de instelling een synthetische longpositie in een verplichting van de referentie-entiteit te boeken, tenzij het derivaat een externe rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, in welk geval een longpositie in het derivaat wordt geboekt. Indien uit hoofde van het product premie- of rentebetalingen verschuldigd zijn, dienen de desbetreffende kasstromen als notionele posities in overheidsobligaties te worden weergegeven;
- (c) Een 'credit linked note' met één referentie-entiteit geeft aanleiding tot boeking van een longpositie onder het algemene risico van de note zelf, zoals voor een rentevoetproduct. Wat betreft het specifieke risico, wordt een synthetische longpositie in een verplichting van de referentie-entiteit geboekt. Een extra longpositie wordt op de emittent van de note geboekt. Indien de 'credit linked note' een externe rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, volstaat het een eenmalige longpositie voor het specifieke risico van de note te boeken;
- (d) Afgezien van een longpositie voor het specifieke risico van de emittent van de note geeft een 'multiple name credit linked note' die proportionele protectie verschaft, wat betreft het specifieke risico aanleiding tot boeking van een positie in elke referentie-entiteit, waarbij de totale notionele waarde van het contract over de posities wordt gespreid in verhouding tot het aandeel van elke aan een referentie-entiteit verbonden uitzetting in de totale notionele waarde. Wanneer voor een referentie-entiteit meer dan één verplichting in aanmerking komt, wordt de verplichting met het hoogste risicogewicht in aanmerking genomen voor het specifieke risico.

Indien de „multiple name credit linked note” een externe rating heeft en voldoet aan de voorwaarden van een gekwalificeerd schuldinstrument, volstaat het een eenmalige longpositie voor het specifieke risico van de note te boeken;

- (e) Een 'first-asset-to-default'-kredietderivaat geeft aanleiding tot boeking, voor het notionele bedrag, van een positie in een verplichting van elke referentie-entiteit. Indien het hoogste te betalen bedrag bij een omstandigheid die de kredietwaardigheid aantast kleiner is dan het overeenkomstig de eerste zin van dit punt verkregen

eigenvermogensvereiste, dan kan dat maximumbedrag als eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico worden aangehouden.

Een 'second-asset-to-default'-kredietderivaat geeft aanleiding tot boeking, voor het notionele bedrag, van een positie in een verplichting van elke referentie-entiteit minus één (die met het kleinste eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico). Indien het hoogste te betalen bedrag bij een omstandigheid die de kredietwaardigheid aantast kleiner is dan het overeenkomstig de eerste zin van dit punt verkregen eigenvermogensvereiste, dan kan dat bedrag als eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico worden aangehouden.

Wanneer een 'n-th-to-default'-kredietderivaat een externe rating heeft, berekent de protectiegever het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico met gebruikmaking van de rating van het derivaat en past hij de respectieve risicogewichten voor securitisatie toe, zoals van toepassing.

2. Voor de partij die het kredietrisico overdraagt ("de protectionemer") worden de posities vastgesteld als spiegelbeeld van die van de protectiegever, behalve voor credit linked notes (die bij de emittent geen aanleiding geven tot een shortpositie). Voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor de protectionemer wordt de notionele waarde van het kredietderivaatcontract gebruikt. Niettegenstaande het bepaalde in de eerste zin kan de instelling ervoor kiezen de notionele waarde te vervangen door de notionele waarde minus de nettoverandering in de marktwaarde van het kredietderivaat sinds handelsintroductie, hetgeen vanuit het oogpunt van de protectionemer een netto neerwaartse verandering met een negatief signaal vertegenwoordigt. Als op een gegeven moment een combinatie van een call-optie en een step-up optreedt, wordt het desbetreffende tijdstip beschouwd als de vervaltijd van het protectie-instrument.

Artikel 322

Effecten die worden uitgeleend of worden verkocht op grond van een retrocessieovereenkomst

De partij die effecten of gegarandeerde rechten inzake de eigendom van effecten overdraagt bij een retrocessieovereenkomst, en de partij die effecten in lening geeft bij een effectenleningstransactie, dienen deze effecten te betrekken in de berekening van hun eigenvermogensvereiste uit hoofde van dit hoofdstuk, mits deze effecten posities in de handelsportefeuille vormen.

AFDELING 2

SCHULDINSTRUMENTEN

Artikel 323

Nettoposities in schuldinstrumenten

Nettoposities worden ingedeeld naar de valuta's waarin zij luiden en het eigenvermogensvereiste voor het algemene en het specifieke risico wordt berekend in elke valuta afzonderlijk.

ONDERAFDELING 1 SPECIFIEK RISICO

Artikel 324

Begrenzing van het eigenvermogensvereiste voor een nettopositie

De instelling kan het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico van een nettopositie in een schuldinstrument tot het maximaal mogelijke met het wanbetalingsrisico samenhangende verlies begrenzen. Voor een shortpositie kan deze begrenzing worden berekend als een waardeverandering wegens het feit dat het instrument of, in voorkomend geval, de onderliggende namen onmiddellijk vrij van wanbetalingsrisico worden.

Artikel 325

Eigenvermogensvereiste voor niet-gesecuritiseerde schuldinstrumenten

1. De instelling brengt haar overeenkomstig artikel 316 berekende nettoposities in de handelsportefeuille in instrumenten die geen securitisatieposities zijn op grond van de emittent of debiteur, de externe of interne kredietbeoordeling en hun resterende looptijden onder in de desbetreffende categorieën van tabel 1, en vermenigvuldigt deze vervolgens met de in die tabel aangegeven wegingsfactoren. Zij bepaalt de som van haar uit de toepassing van dit artikel resulterende gewogen posities (ongeacht of het long- dan wel shortposities betreft) teneinde haar eigenvermogensvereiste met betrekking tot het specifieke risico te berekenen.

<i>Tabel 1</i>	
Categorieën	Eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico
Schuldtitels die volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico een risicogewicht van 0 % zouden krijgen.	0 %
Schuldtitels die volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico een risicogewicht van 20 % of 50 % zouden krijgen en andere gekwalificeerde posten als gedefinieerd in lid 6.	0,25 % (resterende looptijd tot eindvervaldatum van 6 maand of minder)
	1,00 % (resterende looptijd tot eindvervaldatum van meer dan 6 maand en tot ten hoogste 24 maand)
	1,60 % (resterende looptijd tot eindvervaldatum van meer dan 24 maand)
Schuldtitels die volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico een risicogewicht van 100 % zouden krijgen.	8,00 %

Schuldtitels die volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico een risicogewicht van 150 % zouden krijgen.	12,00 %
--	---------

2. In het geval van instellingen die de interne-ratingbenadering toepassen op de categorie uitzettingen waartoe de emittent van het schuldinstrument behoort, geschiedt de in lid 1 bedoelde vaststelling van het risicogewicht volgens de standaardbenadering voor het specifieke risico als volgt: de emittent van de uitzetting heeft een interne rating met een kans op wanbetaling (probability of default — PD) die gelijk is aan of lager is dan die welke samenhangt met die van de overeenkomstige kredietkwaliteitscategorie volgens de standaardbenadering.
3. Instellingen mogen voor obligaties die overeenkomstig artikel 124, lid 3, in aanmerking komen voor een risicogewicht van 10 %, de vereisten voor het specifieke risico vaststellen op de helft van het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico dat van toepassing is op de tweede categorie in tabel 1.
4. Andere in aanmerking komende posten zijn:
 - (a) long- en shortposities in activa waaraan een kredietkwaliteitscategorie kan worden toegekend die minstens overeenkomt met de kwalificatie „investeringswaardig (investment grade)” van de categorisering volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico;
 - (b) long- en shortposities in activa die, gelet op de solvabiliteit van de emittent, volgens de interne-ratingbenadering voor het kredietrisico een PD hebben die niet hoger is dan die van de onder a) bedoelde activa,;
 - (c) long- en shortposities in activa waarvoor geen kredietbeoordeling door een aangewezen externe kredietbeoordelingsinstelling beschikbaar is en die aan alle onderstaande voorwaarden voldoen:
 - i) zij worden door de betrokken instelling als voldoende liquide beschouwd;
 - ii) de beleggingskwaliteit ervan is volgens de eigen beoordeling van de instelling minstens gelijkwaardig aan die van de onder a) bedoelde activa;
 - iii) zij zijn genoteerd op ten minste één gereguleerde markt in een lidstaat of aan een beurs in een derde land, mits deze beurs erkend is door de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaat;
 - (d) long- en shortposities in activa uitgegeven door instellingen die aan de eigenvermogensvereisten van deze verordening zijn onderworpen en die door de betrokken instelling als voldoende liquide worden beschouwd en waarvan de beleggingskwaliteit volgens de eigen beoordeling van de instelling ten minste gelijkwaardig is aan die van de onder a) bedoelde activa;
 - (e) effecten uitgegeven door instellingen waarvan wordt aangenomen dat de kredietkwaliteit gelijk is aan of hoger is dan die welke verbonden zijn met kredietkwaliteitscategorie 2 volgens de standaardbenadering voor het kredietrisico van uitzettingen op instellingen,

en die onderworpen zijn aan een toezicht- en regelgevingskader dat vergelijkbaar is met dat van deze verordening en richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau].

Instellingen die gebruikmaken van de punten c) of d), moeten een schriftelijk vastgelegde methodologie hebben om te beoordelen of de activa aan de in die punten gestelde vereisten voldoen, en moeten deze methodologie ter kennis brengen van de bevoegde autoriteiten.

Artikel 326

Eigenvermogensvereiste voor securitisatie-instrumenten

1. Voor instrumenten in de handelsportefeuille die securitisatieposities zijn, weegt de instelling haar nettoposities zoals berekend overeenkomstig artikel 316, lid 1, met het volgende:
 - (a) voor securitisatieposities die in de niet-handelsportefeuille van dezelfde instelling aan de standaardbenadering voor het kredietrisico zouden worden onderworpen, 8 % van het risicogewicht overeenkomstig de in hoofdstuk 5 beschreven standaardbenadering;
 - (b) voor securitisatieposities die in de niet-handelsportefeuille van dezelfde instelling aan de interne-ratingbenadering voor het kredietrisico zouden worden onderworpen, 8 % van het risicogewicht overeenkomstig de in hoofdstuk 5 beschreven interne-ratingbenadering.

2. De benadering met toezichthoudersformule van artikel 257 mag worden toegepast wanneer de instelling ramingen van PD en in voorkomend geval uitzettingswaarde en LGD kan leveren als inputs voor de benadering met toezichthoudersformule overeenkomstig de voorwaarden voor de raming van die parameters volgens de interne-ratingbenadering in overeenstemming met hoofdstuk 2 van afdeling 3.

Een instelling die geen initiërende instelling is en deze benadering voor dezelfde securitisatiepositie in haar niet-handelsportefeuille kan toepassen, mag dat alleen doen met toestemming van de bevoegde autoriteiten, die deze toestemming verlenen wanneer de instelling aan de in de voorgaande zin genoemde voorwaarde voldoet.

Ramingen van PD en LGD als input voor de benadering met toezichthoudersformule mogen ook worden bepaald op basis van ramingen die zijn afgeleid van een interne-ratingbenadering voor een instelling die toestemming heeft gekregen om gebruik te maken van een intern model voor het specifieke risico van schuldinstrumenten. Deze laatste mogelijkheid mag alleen worden gebruikt met toestemming van de bevoegde autoriteiten, die wordt verleend indien de ramingen stroken met de kwantitatieve vereisten voor de interne-ratingbenadering zoals vastgesteld in hoofdstuk 2 van afdeling 3.

Overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 stelt de EBA richtsnoeren op voor het gebruik van als inputs fungerende ramingen van PD en LGD wanneer deze ramingen op een interne-ratingbenadering zijn gebaseerd.

3. Voor securitisatieposities waarop overeenkomstig artikel 396 een extra risicogewicht van toepassing is, wordt 8 % van het totale risicogewicht toegepast.

4. De instelling bepaalt de som van haar uit de toepassing van dit artikel resulterende gewogen posities (ongeacht of het long- dan wel shortposities betreft) teneinde haar eigenvermogensvereiste met betrekking tot het specifieke risico te berekenen.
5. Bij wijze van uitzondering op lid 4 berekent zij, gedurende een overgangsperiode die eindigt op 31 december 2013, het totaal van haar gewogen netto longposities en van haar gewogen netto shortposities als afzonderlijke bedragen. Het hoogste van deze bedragen is het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico. De instelling stelt echter de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst ieder kwartaal in kennis van het totaal van zowel haar gewogen netto long- als haar gewogen netto shortposities, uitgesplitst naar categorie onderliggende activa.

Artikel 327

Eigenvermogensvereiste voor de correlation trading-portefeuille

1. De correlation trading-portefeuille bestaat uit securitisatieposities en n-th-to-default kredietderivaten die aan alle onderstaande criteria beantwoorden:
 - (a) de posities zijn noch hersecuritisatieposities, noch opties op een securitisatietranche, noch andere derivaten van securitisatie-uitzettingen die geen aandeel naar rato bieden in de opbrengsten van een securitisatietranche;
 - (b) alle referentie-instrumenten zijn:
 - i) ofwel instrumenten met één referentie-entiteit, met inbegrip van kredietderivaten met één referentie-entiteit, waarvoor een liquide vraag- en aanbodmarkt bestaat;
 - ii) ofwel courant verhandelde indexen, gebaseerd op deze referentie-entiteiten.

Een vraag- en aanbodmarkt wordt geacht te bestaan wanneer er onafhankelijke aanbiedingen te goeder trouw zijn om te kopen en verkopen zodat er binnen één dag een prijs kan worden vastgesteld die redelijk gerelateerd is aan de prijs van de laatste verkoop of actuele concurrerende vraag- en aanbodnoteringen te goeder trouw, en de koop tegen die prijs binnen betrekkelijk korte tijd kan worden gesloten, overeenkomstig de handelsgewoonten.
2. Posities die verwijzen naar een van onderstaande punten, maken geen deel uit van de correlation trading-portefeuille:
 - (a) een onderliggende waarde die kan worden toegewezen aan de categorie "uitzettingen of voorwaardelijke uitzettingen op particulieren en kleine partijen" of aan de categorie "uitzettingen of voorwaardelijke uitzettingen die gedekt zijn door hypotheek op onroerend goed" volgens de standaardbenadering voor kredietrisico in de niet-handelsportefeuille van een instelling;
 - (b) een vordering op een special purpose entity.
3. Een instelling mag in de correlation trading-portefeuille posities opnemen die geen securitisatieposities of n-th-to-default kredietderivaten zijn maar die andere posities in de portefeuille dekken, mits er voor de instrumenten of de onderliggende waarden ervan een liquide vraag- en aanbodmarkt bestaat zoals bedoeld in de laatste alinea van lid 1.

4. Een instelling stelt het grootste van de volgende bedragen vast als het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico voor de correlation trading-portefeuille:
 - (a) het totale eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico dat slechts zou gelden voor de netto longposities van de correlation trading-portefeuille;
 - (b) het totale eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico dat slechts zou gelden voor de netto shortposities van de correlation trading-portefeuille.

ONDERAFDELING 2

ALGEMEEN RISICO

Artikel 328

Berekening van het algemene risico op grond van de looptijd

1. Voor de berekening van de eigenvermogensvereisten met betrekking tot het algemene risico worden alle posities gewogen naar looptijd zoals uiteengezet in lid 2, teneinde het bedrag van het desbetreffende eigenvermogensvereiste te berekenen. Dit vereiste wordt verlaagd wanneer een gewogen positie naast een tegengestelde gewogen positie in dezelfde looptijdklasse wordt ingenomen. Het vereiste wordt ook verlaagd wanneer de tegengestelde gewogen posities zich in verschillende looptijdklassen bevinden; de omvang van deze verlaging hangt af van het zich al dan niet in dezelfde zone bevinden van de twee posities alsmede van de concrete zones waarin zij zich bevinden.
2. De instelling brengt haar nettoposities onder in de desbetreffende looptijdklassen in de tweede of derde kolom van tabel 2 van lid 4. Zij doet dit op grond van resterende looptijden in het geval van vastrentende instrumenten en op grond van de periode tot de volgende rentevaststelling in het geval van instrumenten waarvan de rente vóór de eindvervaldatum kan veranderen. Zij maakt tevens onderscheid tussen schuldinstrumenten met een coupon van 3 % of meer en schuldinstrumenten met een coupon van minder dan 3 %, en deelt deze dienovereenkomstig in de tweede dan wel de derde kolom van tabel 2 in. Zij vermenigvuldigt dan elk van deze nettoposities met de wegingsfactor die voor de desbetreffende looptijdklasse is vermeld in de vierde kolom van tabel 2.
3. Vervolgens bepaalt de instelling de som van de gewogen longposities en de som van de gewogen shortposities in elke looptijdklasse. Het bedrag ten belope waarvan de eerstgenoemde som in een bepaalde looptijdklasse gelijk is aan de laatstgenoemde som, vormt de afgedekte gewogen positie in deze looptijdklasse, terwijl de resterende long- of shortpositie de niet-afgedekte gewogen positie in deze zelfde looptijdklasse is. Vervolgens wordt het totaal van de afgedekte gewogen posities in alle looptijdklassen berekend.
4. De instelling berekent het totaal van de niet-afgedekte gewogen longposities voor de looptijdklassen in elk van de zones in tabel 2, teneinde de niet-afgedekte gewogen longpositie voor elke zone te bepalen. Op dezelfde wijze wordt de som van de niet-afgedekte gewogen shortposities voor elke looptijdklasse in een bepaalde zone bepaald om te komen tot de niet-afgedekte gewogen shortpositie voor deze zone. Het deel van de niet-afgedekte gewogen longpositie van een bepaalde zone dat gelijk is aan de niet-afgedekte gewogen shortpositie voor dezelfde zone, is de afgedekte gewogen positie voor die zone. Het deel van de niet-

afgedekte gewogen long- of niet-afgedekte gewogen shortpositie voor een zone dat niet op deze wijze afgedekt kan worden, vormt de niet-afgedekte gewogen positie voor die zone.

Tabel 2				
Zones	Looptijdklassen			
	Coupon van 3 % of meer	Coupon van minder dan 3 %		
Een	$0 \leq 1$ maand	$0 \leq 1$ maand	0,00	—
	$> 1 \leq 3$ maand	$> 1 \leq 3$ maand	0,20	1,00
	$> 3 \leq 6$ maand	$> 3 \leq 6$ maand	0,40	1,00
	$> 6 \leq 12$ maand	$> 6 \leq 12$ maand	0,70	1,00
Twee	$> 1 \leq 2$ jaar	$> 1,0 \leq 1,9$ jaar	1,25	0,90
	$> 2 \leq 3$ jaar	$> 1,9 \leq 2,8$ jaar	1,75	0,80
	$> 3 \leq 4$ jaar	$> 2,8 \leq 3,6$ jaar	2,25	0,75
Drie	$> 4 \leq 5$ jaar	$> 3,6 \leq 4,3$ jaar	2,75	0,75
	$> 5 \leq 7$ jaar	$> 4,3 \leq 5,7$ jaar	3,25	0,70
	$> 7 \leq 10$ jaar	$> 5,7 \leq 7,3$ jaar	3,75	0,65
	$> 10 \leq 15$ jaar	$> 7,3 \leq 9,3$ jaar	4,50	0,60
	$> 15 \leq 20$ jaar	$> 9,3 \leq 10,6$ jaar	5,25	0,60
	> 20 jaar	$> 10,6 \leq 12,0$ jaar	6,00	0,60
		$> 12,0 \leq 20,0$ jaar	8,00	0,60
		> 20 jaar	12,50	0,60

- Vervolgens wordt het bedrag ten belope waarvan de niet-afgedekte gewogen long- of shortpositie in zone 1 gelijk is aan het bedrag van de niet-afgedekte gewogen short- of longpositie in zone 2, aangeduid als de afgedekte gewogen positie tussen de zones 1 en 2. Dezelfde berekening vindt dan plaats voor het resterende deel van de niet-afgedekte gewogen positie in zone 2 en de niet-afgedekte gewogen positie in zone 3, teneinde de afgedekte gewogen positie tussen de zones 2 en 3 te bepalen.
- De instelling mag desgewenst de volgorde in lid 5 omkeren, dat wil zeggen eerst de afgedekte gewogen positie tussen de zones 2 en 3 berekenen en vervolgens die tussen de zones 1 en 2.

7. Teneinde de afgedekte gewogen positie tussen de zones 1 en 3 te bepalen, wordt vervolgens bepaald tot welk bedrag het resterende deel van de niet-afgedekte gewogen positie in zone 1 gelijk is aan het deel dat voor zone 3 resteert nadat deze zone is afgedekt met zone 2.
8. De posities die na de drie afzonderlijke compensatieberekeningen van de leden 5 tot en met 7 resteren, worden opgeteld.
9. Het eigenvermogensvereiste voor de instelling wordt berekend als de som van:
 - (a) 10 % van de som van de afgedekte gewogen posities in alle looptijdklassen;
 - (b) 40 % van de afgedekte gewogen positie in zone 1;
 - (c) 30 % van de afgedekte gewogen positie in zone 2;
 - (d) 30 % van de afgedekte gewogen positie in zone 3;
 - (e) 40 % van de afgedekte gewogen positie tussen de zones 1 en 2 en tussen de zones 2 en 3;
 - (f) 150 % van de afgedekte gewogen positie tussen de zones 1 en 3;
 - (g) 100 % van de resterende niet-afgedekte gewogen posities.

Artikel 329

Berekening van het algemene risico op grond van de duur

1. Instellingen mogen voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor het algemene risico met betrekking tot schuldinstrumenten een benadering toepassen die de duur weergeeft in plaats van de benadering die in artikel 328 is beschreven, mits zulks consequent geschiedt.
2. Bij de in lid 1 bedoelde op duur gebaseerde benadering berekent de instelling, uitgaande van de marktwaarde van elk vastrentend schuldinstrument, het rendement tot het einde van de looptijd, dat het impliciete discontopercentage voor dat instrument is. Bij instrumenten met variabele rente berekent de instelling, uitgaande van de marktwaarde van elk instrument, het rendement op basis van de hypothese dat het kapitaal verschuldigd wordt op het tijdstip dat de rente voor wijziging vatbaar is (voor de eerstvolgende periode).
3. Vervolgens berekent de instelling voor elk schuldinstrument de gewijzigde duur op grond van de volgende formule:

$$\text{gewijzigde duration} = \frac{D}{1 + R}$$

waarin:

D = duur berekend aan de hand van de volgende formule

$$D = \frac{\sum_{t=1}^M \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^M \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

waarin:

R = rendement tot einde van de looptijd;

C_t = contante betaling in tijd t;

M = totale looptijd.

De berekening van de gewijzigde duur voor schuldinstrumenten met een risico op vervroegde aflossing, wordt gecorrigeerd. De EBA stelt overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren voor de toepassing van dergelijke correcties op.

4. De instelling brengt elk schuldinstrument onder in de passende zone van tabel 3 en gaat daarbij uit van de gewijzigde duur voor elk instrument.

Tabel 3		
Zones	Gewijzigde duur (in jaar)	Veronderstelde rente verandering (in %)
Een	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Twee	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Drie	$> 3,6$	0,7

5. De instelling berekent vervolgens de naar duur gewogen positie van elk instrument door de marktwaarde ervan te vermenigvuldigen met de gewijzigde duur en met de veronderstelde renteverandering voor een instrument met die specifieke gewijzigde duur (zie kolom 3 van tabel 3).
6. De instelling berekent haar naar duur gewogen long- en haar naar duur gewogen shortposities in elke zone. Het bedrag van de eerstgenoemde posities dat in elke zone door laatstgenoemde posities wordt gecompenseerd, is de gecompenseerde naar duur gewogen positie voor deze zone.

De instelling berekent vervolgens de niet-afgedekte naar duur gewogen posities voor elke zone. Zij volgt dan de werkwijze die in artikel 328, leden 5 tot en met 8, voor niet-gecompenseerde gewogen posities is beschreven.

7. Het eigenvermogensvereiste voor de instelling wordt berekend als de som van:

- (a) 2 % van de som van de afgedekte naar duur gewogen positie in elke zone;
- (b) 40 % van de afgedekte naar duur gewogen posities tussen de zones 1 en 2 en tussen de zones 2 en 3;
- (c) 150 % van de afgedekte naar duur gewogen positie tussen de zones 1 en 3;
- (d) 100 % van de resterende niet-afgedekte naar duur gewogen posities.

AFDELING 3

AANDELEN

Artikel 330

Nettoposities in aandelen

1. De instelling berekent het totaal van al haar netto longposities en al haar netto shortposities als afzonderlijke bedragen overeenkomstig artikel 316. De som van de absolute waarden van de twee bedragen is haar totale brutopositie.
2. De instelling berekent, voor elke markt afzonderlijk, het verschil tussen het totaal van haar long- en van haar netto shortposities. De som van de absolute waarden van deze verschillen is haar totale nettopositie.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen waarin de in lid 2 bedoelde term "markt" wordt omschreven.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de vorige alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 331

Specifiek risico van aandelen

De instelling vermenigvuldigt haar totale brutopositie met 8 % teneinde haar eigenvermogensvereiste met betrekking tot het specifieke risico te bepalen.

Artikel 332

Algemeen risico van aandelen

Het eigenvermogensvereiste met betrekking tot het algemene risico is de totale nettopositie vermenigvuldigd met 8 %.

Artikel 333
Beursindexen

1. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met een lijst van de beursindexen waarvoor een of meer van de in de leden 3 en 4 bedoelde werkwijzen kunnen worden toegepast.

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

2. Voor de inwerkingtreding van de in lid 1 bedoelde technische normen mogen instellingen de werkwijze van de leden 3 en 4 blijven toepassen wanneer de bevoegde autoriteiten die ook toepasten voor 1 januari 2013.
3. Beursindexfutures, naar de delta gewogen equivalenten van opties in beursindexfutures en aandelenindexen, hierna aangeduid met de verzamelnaam "beursindexfutures", mogen worden opgesplitst in posities in elk van de samenstellende aandelen. Deze posities mogen worden behandeld als onderliggende posities in de desbetreffende aandelen en mogen worden gesaldeerd met tegengestelde posities in de onderliggende aandelen zelf. Instellingen stellen de bevoegde autoriteit ervan in kennis als zij op deze wijze te werk gaan.
4. Indien een aandelenindexfuture niet in onderliggende posities wordt opgesplitst, wordt hij behandeld als één afzonderlijk aandeel. Het specifieke risico met betrekking tot dit afzonderlijke aandeel kan echter buiten beschouwing blijven indien het gaat om een aandelenindexfuture die ter beurse wordt verhandeld en die op een passend gediversifieerde index berust.

AFDELING 4
OVERNEMING

Artikel 334
Verlaging van nettoposities

1. In het geval van overneming van schuldinstrumenten en aandelen mag een instelling de volgende methode gebruiken voor de berekening van haar eigenvermogensvereisten. De instelling berekent eerst de nettoposities door de op grond van een formele overeenkomst bij derden geplaatste of door derden herovergenomen overnemingsposities af te trekken. De instelling past vervolgens de in tabel 4 vermelde verlagingfactoren toe op de nettoposities en berekent haar eigenvermogensvereisten aan de hand van de verlaagde overnemingsposities.

Tabel 4	
werkdag 0:	100 %

werkdag 1:	90 %
werkdagen 2 en 3:	75 %
werkdag 4:	50 %
werkdag 5:	25 %
na werkdag 5:	0 %

Werkdag 0 is de werkdag waarop de instelling een onherroepelijke verbintenis is aangegaan tot aanvaarding van een bekend aantal waardepapieren tegen een overeengekomen prijs.

2. Instellingen stellen de bevoegde autoriteiten ervan in kennis als zij op de in lid 1 bedoelde wijze te werk gaan.

AFDELING 5

EIGENVERMOGENSVEREISTEN VOOR HET SPECIFIEKE RISICO VAN DOOR KREDIETDERIVATEN AFGEDEKTE POSITIES

Artikel 335

Facilitering voor afdekking door kredietderivaten

1. Er wordt rekening gehouden met afdekking door middel van kredietderivaten overeenkomstig de in de leden 2 tot en met 6 uiteengezette beginselen.
2. Instellingen behandelen de positie in het kredietderivaat en de afgedekte positie met hetzelfde nominale of, in voorkomend geval, notionele bedrag als een koppel.
3. Het vereiste wordt verlaagd tot 0 % als de waardeverandering van een instrument in de ene richting altijd gepaard gaat met een vrijwel gelijke waardeverandering van een ander instrument in tegenovergestelde richting. Dat zal het geval zijn wanneer:
 - (a) in beide richtingen volstrekt identieke instrumenten worden gebruikt;
 - (b) een longcashpositie is afgedekt door een totale-opbrengstswap (of andersom) en er volstrekte overeenstemming is tussen de referentieverplichting en de onderliggende uitzettingen (d.i. de cashpositie). De looptijd van de swap zelf kan verschillen van die van de onderliggende uitzetting.

In dergelijke gevallen is op geen van beide zijden van de positie een eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico van toepassing.

4. Het vereiste wordt verminderd met 80 % als de waardeverandering van een instrument in de ene richting altijd gepaard gaat met een waardeverandering van een ander instrument in tegenovergestelde richting en er volstrekte overeenstemming is wat betreft de referentieverplichting, de looptijd van zowel de referentieverplichting als het kredietderivaat, en de valuta van de onderliggende uitzetting. Bovendien mogen wezenlijke bepalingen van het

kredietderivaatcontract niet ertoe leiden dat er tussen veranderingen in de waarde van het kredietderivaat en veranderingen in de waarde van de cashpositie materiële afwijkingen optreden. Wanneer de transactie gepaard gaat met een overdracht van risico, wordt het vereiste voor het specifieke risico met 80 % verminderd aan de zijde van de transactie waar het hoogste eigenvermogensvereiste geldt en wordt het vereiste voor het specifieke risico aan de andere zijde verminderd tot nul.

5. Er wordt, bij ontstentenis van de situaties in de leden 3 en 4, een gedeeltelijke verlaging toegestaan wanneer:
- (a) de positie onder lid 3, onder b), valt, maar er sprake is van een activamismatch tussen de referentieverplichting en de onderliggende uitzetting. De posities voldoen echter aan de volgende voorwaarden:
 - i) de referentieverplichting heeft dezelfde of een lagere rangorde dan de onderliggende verplichting;
 - ii) de onderliggende verplichting en de referentieverplichting hebben dezelfde debiteur en juridisch afdwingbare kruislingse kredietverzuimclausules of kruislingse vervroegde opeisbaarheidsclausules;
 - (b) de positie onder lid 3, onder b), of lid 4 valt, maar er sprake is van een valutamismatch of looptijdverschil tussen de kredietprotectie en het onderliggende actief. Een dergelijke valutamismatch wordt in aanmerking genomen in het eigenvermogensvereiste voor het valutarisico;
 - (c) de positie onder lid 4 valt, maar er sprake is van een activamismatch tussen de cashpositie en het kredietderivaat. Het onderliggende actief wordt in de kredietderivaatdocumentatie evenwel opgenomen onder de te leveren verplichtingen.

Om een gedeeltelijke verlaging te verlenen, worden de eigenvermogensvereisten voor het specifieke risico voor beide zijden van de transactie niet bij elkaar opgeteld, maar wordt uitsluitend het hoogste van beide bedragen in aanmerking genomen.

6. In alle gevallen die niet onder de leden 3 tot en met 5 vallen, wordt een eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico voor beide zijden van de posities afzonderlijk berekend.

Artikel 336

Facilitering voor afdekking door kredietderivaten voor het eerst optredende en het n-de kredietverzuim

In het geval van kredietderivaten voor het eerst optredende kredietverzuim en kredietderivaten voor het n-de kredietverzuim geldt de hierna beschreven behandeling voor de overeenkomstig artikel 335 te verlenen verlaging:

- (a) wanneer een instelling voor een aantal onderliggende referentie-entiteiten van een kredietderivaat kredietprotectie verkrijgt onder de voorwaarde dat het eerst optredende kredietverzuim aanleiding geeft tot betaling en dat deze kredietgebeurtenis de beëindiging van het contract met zich brengt, mag de instelling overgaan tot compensatie van het specifieke

risico voor de referentie-entiteit die volgens tabel 1 in artikel 325 het laagste vereiste voor het specifieke risico van alle onderliggende referentie-entiteiten heeft;

- (b) wanneer het n-de kredietverzuim ingevolge de kredietprotectie aanleiding geeft tot betaling, mag de protectionemer slechts tot compensatie van het specifieke risico overgaan indien tevens protectie is verkregen voor kredietverzuim 1 tot en met n-1 of wanneer zich reeds n-1 wanbetalingen hebben voorgedaan. In dergelijke gevallen wordt dezelfde methodologie toegepast als die welke voor kredietderivaten voor het eerst optredende kredietverzuim is beschreven, dienovereenkomstig aangepast voor producten voor het n-de kredietverzuim.

AFDELING 6

EIGENVERMOGENSVEREISTEN VOOR ICB'S

Artikel 337

Eigenvermogensvereisten voor ICB's

1. Onverminderd andere bepalingen van deze afdeling geldt voor posities op ICB's een eigenvermogensvereiste voor het positierisico, dat zowel het specifieke als het algemene risico omvat, van 32 %. Onverminderd artikel 342 of artikel 356, lid 2, onder d), in samenhang met artikel 342 geldt, wanneer de aldaar beschreven gewijzigde behandeling van goud wordt toegepast, voor posities op ICB's een eigenvermogensvereiste voor het positierisico, dat zowel het specifieke als het algemene risico omvat, en voor het valutarisico van 40 %.
2. Tenzij in artikel 339 anders is bepaald, is geen verrekening toegestaan tussen de onderliggende beleggingen van een ICB en andere door de instelling ingenomen posities.

Artikel 338

Algemene criteria voor ICB's

Voor ICB's kan de in artikel 339 beschreven benadering worden gevolgd wanneer alle onderstaande voorwaarden zijn vervuld:

- (a) de prospectussen of gelijkwaardige documenten van de ICB bevatten alle onderstaande gegevenselementen:
- i) de categorieën activa waarin de ICB mag beleggen;
 - ii) als er beleggingsbeperkingen gelden, welke deze zijn en hoe zij worden berekend;
 - iii) als beleggingen met geleend vermogen zijn toegestaan, het maximumniveau van kredietspeculatie;
 - iv) als transacties in financiële otc-derivaten, repo's of het opnemen of verstrekken van effectenleningen zijn toegestaan, een beschrijving van het gevoerde beleid om het tegenpartijrisico van dergelijke verrichtingen te beperken;

- (b) over de activiteiten van de ICB wordt halfjaarlijks en jaarlijks een verslag uitgebracht op grond waarvan de activa en passiva, de inkomsten en de verrichtingen in de verslagperiode kunnen worden geëvalueerd;
- (c) de rechten van deelneming in de ICB kunnen dagelijks door de ICB uit eigen activa worden teruggekocht tegen contanten wanneer zulks wordt gevraagd door houders van de rechten;
- (d) de beleggingen in de ICB en de activa van de beheerder van de ICB worden van elkaar gescheiden gehouden;
- (e) de ICB wordt door de beleggende instelling aan een adequate risicobeoordeling onderworpen;
- (f) de ICB wordt beheerd door personen die onder toezicht staan overeenkomstig de ICBE-richtlijn of gelijkwaardige wetgeving.

Artikel 339

Bijzondere methoden voor ICB's

1. Voor zover de onderliggende beleggingen van de ICB op dagbasis worden gevolgd door de instelling, mag zij „doorkijken” naar die beleggingen om de eigenvermogensvereisten voor het aan de betrokken posities verbonden positierisico, dat zowel het specifieke als het algemene risico omvat, te berekenen. Deze doorkijkbenadering houdt in dat posities op ICB's worden behandeld als posities in de onderliggende beleggingen van de ICB. Verrekening tussen posities in de onderliggende beleggingen van de ICB en andere door de instelling ingenomen posities is toegestaan mits de instelling een voldoende groot aantal rechten van deelneming bezit om aflossing/creatie in ruil voor de onderliggende beleggingen mogelijk te maken.
2. Instellingen kunnen de eigenvermogensvereisten voor het aan posities in ICB's verbonden positierisico, dat zowel het specifieke als het algemene risico omvat, berekenen op hypothetische posities overeenkomend met die welke nodig zijn om de samenstelling en de prestaties van de index van derden of een vaste mand van aandelen of schuldtitels waaraan onder punt a) hieronder wordt gerefereerd, te volgen, op voorwaarde dat:
 - (a) het beleggingsbeleid van de ICB erop is gericht de samenstelling en de prestaties van een index van derden of een vaste mand van aandelen of schuldtitels te volgen;
 - (b) er gedurende minimaal zes maanden tussen de dagelijkse koersbewegingen van de ICB en die van de gevolgde index of de mand van aandelen of schuldtitels duidelijk een correlatie van 90 % kan worden vastgesteld. Onder correlatie wordt hier verstaan de correlatiecoëfficiënt tussen het dagrendement van de ICB en dat van de gevolgde index of de mand van aandelen of schuldtitels.
3. Wanneer de onderliggende beleggingen van de ICB niet op dagbasis worden gevolgd door de instelling, kan zij de eigenvermogensvereisten voor het positierisico, dat zowel het algemene als het specifieke risico omvat, berekenen met inachtneming van het volgende:
 - (a) er wordt aangenomen dat de ICB in de eerste plaats, binnen de toegestane grenzen, maximaal belegt in de activaklassen met het hoogste eigenvermogensvereiste voor het specifieke en het algemene risico afzonderlijk, en vervolgens in dalende volgorde totdat

de totale beleggingslimiet is bereikt. De op de ICB ingenomen positie wordt behandeld als een directe participatie in de hypothetische positie;

- (b) instellingen nemen de maximale indirecte uitzetting die zij kunnen bereiken door leveraged posities in te nemen via de ICB, in aanmerking bij het afzonderlijk berekenen van hun eigenvermogensvereiste voor het specifieke en het algemene risico, door de positie op de ICB proportioneel op te bouwen tot de maximaal toegestane uitzetting op de onderliggende beleggingen;
 - (c) als het eigenvermogensvereiste voor het specifieke en het algemene risico tezamen op grond van dit lid hoger is dan het in artikel 337, lid 1, vastgestelde percentage, dan wordt het vereiste tot dit laatste niveau begrensd.
4. Instellingen kunnen een beroep doen op de volgende externe partijen om de eigenvermogensvereisten voor het positierisico met betrekking tot posities op ICB's die onder de leden 1 tot en met 4 vallen, te berekenen en te rapporteren conform de in dit hoofdstuk beschreven methoden:
- (a) de effectenbewaarinstelling van de ICB, mits de ICB uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij deze instelling in bewaring geeft;
 - (b) voor andere ICB's, de beheermaatschappij van de ICB, mits deze maatschappij voldoet aan de in artikel 127, lid 3, onder a), vastgestelde criteria.

De deugdelijkheid van de berekening dient door een externe accountant te worden bevestigd.

Hoofdstuk 3

Eigenvermogensvereisten voor het valutarisico

Artikel 340 *Drempel en weging voor valutarisico*

Indien de som van de totale nettopositie in vreemde valuta's en de nettopositie in goud van een instelling, berekend volgens de in artikel 341 omschreven procedure, daaronder begrepen alle posities in vreemde valuta's en goud waarvoor eigenvermogensvereisten zijn berekend met een intern model, meer dan 2 % van haar totale eigen vermogen bedraagt, berekent de instelling een eigenvermogensvereiste ter dekking van het valutarisico. Het eigenvermogensvereiste voor het valutarisico is de in de rapportagevaluta luidende som van de totale nettopositie in vreemde valuta's en de nettopositie in goud van de instelling, vermenigvuldigd met 8 %.

Artikel 341 *Berekening van de totale nettopositie voor het valutarisico*

1. De open nettopositie van de instelling in elke valuta (met inbegrip van de rapportagevaluta) en in goud wordt berekend als de som van de volgende elementen (positief of negatief):

- (a) de nettocashpositie (dat wil zeggen alle activa min alle passiva, met inbegrip van de opgelopen en nog niet vervallen rente, in de betrokken valuta of, in het geval van goud, de nettocashpositie in goud);
- (b) de nettotermijnpositie, dat wil zeggen alle te ontvangen bedragen min alle te betalen bedragen in het kader van termijntransacties in valuta's en goud, met inbegrip van valuta- en goudfutures en de hoofdsom bij valutaswaps die niet zijn verwerkt in de contante positie;
- (c) onherroepelijke garanties en soortgelijke instrumenten die zeker zullen worden opgevraagd en waarschijnlijk niet kunnen worden teruggevorderd;
- (d) het nettodelta- of op delta gebaseerde equivalent van de totale portefeuille van valuta- en goudopties;
- (e) de marktwaaarde van andere opties.

De voor punt d) gebruikte delta moet, in voorkomend geval, die van de betrokken beurs zijn dan wel, indien deze niet beschikbaar is, of voor otc-opties, de delta die door de instelling zelf is berekend op basis van een passend model, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend. Deze toestemming wordt verleend wanneer het model een juiste raming geeft van de wijziging van de waarde van de optie of de warrant met betrekking tot kleine wijzigingen in de marktprijs van het onderliggende instrument.

De instelling kan toekomstige netto-inkomsten/-uitgaven die nog niet tot stand zijn gekomen maar reeds volledig zijn afgedekt, in aanmerking nemen als zij dat stelselmatig doet.

De instelling kan nettoposities in samengestelde valuta's opsplitsen naar de samenstellende valuta's aan de hand van de geldende quota.

2. Posities die een instelling doelbewust heeft ingenomen om valutarisico's voor haar ratio's af te dekken in overeenstemming met artikel 87, lid 1, kunnen bij de berekening van de open nettovalutaposities buiten beschouwing worden gelaten, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend. Deze posities mogen geen handelskarakter dragen of moeten van structurele aard zijn, en de voorwaarden voor het buiten beschouwing laten ervan mogen slechts worden gewijzigd na afzonderlijke toestemming van de bevoegde autoriteiten. Op dezelfde wijze kan, onder dezelfde voorwaarden als hierboven, te werk worden gegaan voor posities van een instelling die betrekking hebben op posten die reeds bij de berekening van het eigen vermogen zijn afgetrokken.
3. Een instelling kan bij de berekening van de open nettopositie in elke valuta en in goud gebruikmaken van de actuele nettowaarde, mits zij deze benadering stelselmatig toepast.
4. De netto shortposities en netto shortposities in elke valuta (behalve de rapportagevaluta) en de netto long of shortpositie in goud worden tegen de contante koers in de rapportagevaluta omgerekend. Zij worden dan afzonderlijk samengevoegd tot respectievelijk het totaal van de netto shortposities en het totaal van de netto longposities. Het hoogste van deze twee totalen is de totale nettovalutapositie van de instelling.
5. Instellingen moeten andere aan opties verbonden risico's, afgezien van het deltarisico, adequaat weergeven in hun eigenvermogensvereisten.

6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen waarin een reeks methoden wordt gedefinieerd om andere risico's, afgezien van het deltarisico, in de eigenvermogensvereisten weer te geven op een wijze die in verhouding staat tot de omvang en de complexiteit van de activiteiten van een instelling op het gebied van opties.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de vorige alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 342 *Valutarisico van ICB's*

1. Voor de toepassing van artikel 341 worden, met betrekking tot ICB's, de feitelijke valutaposities van de ICB in aanmerking genomen.
2. Instellingen kunnen zich baseren op de rapportage van de volgende derde partijen over de op ICB ingenomen valutaposities:
 - (a) de effectenbewaarinstelling van de ICB, mits de ICB uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij deze instelling in bewaring geeft;
 - (b) voor andere ICB's, de beheermaatschappij van de ICB, mits deze maatschappij voldoet aan de in artikel 127, lid 3, onder a), vastgestelde criteria.

De deugdelijkheid van de berekening dient door een externe accountant te worden bevestigd.

3. Wanneer de valutaposities op een ICB niet worden gevolgd door de instelling, zal worden aangenomen dat de ICB binnen de grenzen van haar beleggingsbeleid maximaal heeft belegd in valuta en dient de instelling met betrekking tot posities in de handelsportefeuille de maximale indirecte uitzetting die zij kan bereiken door leveraged posities in te nemen via de ICB, in aanmerking te nemen bij het berekenen van haar eigenvermogensvereiste voor het valutarisico. Daartoe wordt de positie op de ICB proportioneel opgebouwd tot de maximale uitzetting op de onderliggende beleggingen dat in het kader van het beleggingsbeleid is toegestaan. De hypothetische valutapositie van de ICB wordt als een afzonderlijke valuta beschouwd en behandeld zoals beleggingen in goud, met dien verstande dat naargelang van de beleggingsstrategie van de ICB - voor zover deze bekend is - de totale longpositie kan worden opgeteld bij de totale openstaande longvalutapositie en de totale shortpositie bij de totale openstaande shortvalutapositie. Verrekening tussen dergelijke posities vóór de berekening is niet toegestaan.

Artikel 343 *Nauw gecorreleerde valuta's*

1. Instellingen kunnen ter dekking van posities in nauw gecorreleerde valuta's aan lagere eigenvermogensvereisten voldoen. Twee valuta's worden alleen dan als nauw gecorreleerd aangemerkt indien het voor ten minste 99 % (bij een waarnemingsperiode van drie jaar) of

95 % (bij een waarnemingsperiode van vijf jaar) waarschijnlijk is dat een eventueel verlies op gelijke en tegengestelde posities in die valuta's gedurende de volgende tien werkdagen niet meer dan 4 % bedraagt van de waarde van de afgedekte positie in kwestie (berekend in de rapportagevaluta) — uitgaande van de dagelijkse wisselkoersen in de voorafgaande drie of vijf jaar. Het eigenvermogensvereiste met betrekking tot de afgedekte positie in twee nauw gecorreleerde valuta's bedraagt 4 %, vermenigvuldigd met de waarde van de afgedekte positie.

2. Bij de berekening van de vereisten uit hoofde van dit hoofdstuk kunnen instellingen posities in valuta's buiten beschouwing laten ten aanzien waarvan een juridisch bindende overeenkomst tussen staten bestaat ter beperking van fluctuaties ten opzichte van andere onder dezelfde overeenkomst vallende valuta's. Instellingen berekenen hun afgedekte posities in die valuta's en passen daarop een eigenvermogensvereiste toe dat niet lager is dan de helft van de maximaal toegestane fluctuatie die voor de betrokken valuta's in de overeenkomst tussen staten is vastgesteld.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met een lijst van de valuta's die aan de in lid 1 gestelde vereisten voldoen.

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

4. Het eigenvermogensvereiste met betrekking tot de afgedekte posities in valuta's van lidstaten die deelnemen aan de tweede fase van de economische en monetaire unie, kan worden berekend als 1,6 % van de waarde van deze afgedekte posities.
5. In de totale open nettopositie overeenkomstig artikel 341, lid 4, worden alleen de ongedekte posities in dit artikel bedoelde valuta's opgenomen.

Hoofdstuk 4

Eigenvermogensvereisten voor het grondstoffenrisico

Artikel 344

Keuze van methode voor het grondstoffenrisico

Behoudens de artikelen 345 tot en met 347 berekenen instellingen het eigenvermogensvereiste voor het grondstoffenrisico volgens een van de in de artikelen 348, 349 of 350 beschreven methoden.

Artikel 345

Nevenhandel in grondstoffen

1. Instellingen met een nevenhandel in landbouwgrondstoffen kunnen de eigenvermogensvereisten voor hun fysieke grondstoffenvoorraden aan het eind van ieder jaar voor het daaropvolgende jaar bepalen, wanneer alle onderstaande voorwaarden zijn vervuld:

- (a) de instelling beschikt op elk ogenblik van het jaar over een eigen vermogen voor dit risico dat niet lager is dan het gemiddelde eigenvermogensvereiste voor dat risico volgens een conservatieve raming voor het daaropvolgende jaar;
 - (b) zij maakt een conservatieve raming van de verwachte volatiliteit voor het onder a) berekende getal;
 - (c) haar gemiddelde eigenvermogensvereiste voor dit risico bedraagt niet meer dan 5 % van haar eigen vermogen of 1 miljoen EUR en de verwachte eigenvermogensvereisten op piekmomenten bedragen, rekening houdend met de overeenkomstig b) geraamde volatiliteit, niet meer dan 6,5 % van haar eigen vermogen;
 - (d) zij ziet er constant op toe of de overeenkomstig a) en b) verrichte ramingen nog steeds overeenkomen met de realiteit.
2. Instellingen stellen de bevoegde autoriteiten ervan in kennis als zij gebruikmaken van de in lid 1 bedoelde mogelijkheid.

Artikel 346
Posities in grondstoffen

1. Elke positie in grondstoffen of in van grondstoffen afgeleide instrumenten moet worden uitgedrukt in de vaste rekeneenheid. De contante koers van elke grondstof wordt uitgedrukt in de rapportagevaluta.
2. Voor posities in goud en in van goud afgeleide instrumenten wordt geacht een valutarisico te bestaan en zij worden voor de berekening van het grondstoffenrisico al naargelang het geval behandeld overeenkomstig hoofdstuk 3 of 5.
3. Voor de toepassing van dit hoofdstuk mogen posities waarmee enkel voorraden worden gefinancierd, buiten beschouwing worden gelaten.
4. Voor de toepassing van artikel 349, lid 1, is het saldo van de longposities van een instelling tegenover haar shortposities (of omgekeerd) in dezelfde grondstof en identieke futures, opties en warrants op grondstoffen de nettopositie van de instelling in elke grondstof. Posities in afgeleide instrumenten worden zoals bepaald in artikel 347 behandeld als posities in de onderliggende grondstof.
5. Voor de berekening van een positie in een grondstof worden de volgende posities behandeld als posities in dezelfde grondstof:
 - a) posities in verschillende subcategorieën grondstoffen, indien deze subcategorieën in elkaars plaats leverbaar zijn;
 - b) posities in vergelijkbare grondstoffen, indien deze verregaand voor elkaar substitueerbaar zijn en er gedurende minimaal één jaar tussen koersbewegingen duidelijk een correlatie van ten minste 90% kan worden vastgesteld.

Artikel 347
Specifieke instrumenten

1. Grondstoffenfutures en termijnverbintenissen tot aan- of verkoop van afzonderlijke grondstoffen worden in het waardemetingssysteem verwerkt als notionele bedragen op basis van de vaste rekeneenheid; er wordt op basis van de afloopdatum een looptijd aan toegekend.
2. Grondstoffenswaps waarbij het ene onderdeel van de transactie een vastgestelde prijs is en het andere de dagkoers, worden behandeld als een reeks posities die gelijk zijn aan het notionele bedrag van het contract, waarbij in voorkomend geval een positie overeenkomt met elke betaling op de swap en dienovereenkomstig wordt ondergebracht in de looptijdklassen van artikel 348, lid 1. De posities zijn shortposities als de instelling een vastgestelde prijs betaalt en een variabele prijs ontvangt; de posities zijn longposities als de instelling een vastgestelde prijs ontvangt en een variabele prijs betaalt. Grondstoffenswaps waarbij de twee onderdelen van de transactie op verschillende grondstoffen betrekking hebben, moeten voor de benadering op grond van de looptijd in de desbetreffende categorieën worden ondergebracht.
3. Opties en warrants op grondstoffen of op van grondstoffen afgeleide instrumenten worden voor de toepassing van dit hoofdstuk behandeld alsof het posities zijn die in waarde gelijk zijn aan het bedrag van de onderliggende waarde waarop de optie betrekking heeft, vermenigvuldigd met zijn delta. De aldus berekende posities mogen gesaldeerd worden met compenserende posities in dezelfde onderliggende grondstof respectievelijk hetzelfde onderliggende van grondstoffen afgeleide instrument. De gebruikte delta moet, in voorkomend geval, die van de betrokken beurs zijn dan wel, indien deze niet beschikbaar is, of voor otc-opties, de delta die door de instelling zelf is berekend op basis van een passend model, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend. Deze toestemming wordt verleend wanneer het model een juiste raming geeft van de wijziging van de waarde van de optie of de warrant met betrekking tot kleine wijzigingen in de marktprijs van het onderliggende instrument.

Instellingen moeten andere aan opties verbonden risico's, afgezien van het deltarisico, adequaat weergeven in hun eigenvermogensvereisten.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen waarin een reeks methoden wordt gedefinieerd om andere risico's, afgezien van het deltarisico, in de eigenvermogensvereisten weer te geven op een wijze die in verhouding staat tot de omvang en de complexiteit van de activiteiten van een instelling op het gebied van opties.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 vast te stellen.

5. Een instelling dient de betrokken grondstoffen op te nemen in de berekening van haar eigenvermogensvereiste voor het grondstoffenrisico, wanneer zij een van onderstaande partijen is:

- a) de partij die grondstoffen of gegarandeerde rechten inzake de eigendom van grondstoffen overdraagt bij een retrocessieovereenkomst;
- b) de partij die grondstoffen in lening geeft bij een grondstoffenleningsovereenkomst.

Artikel 348

Benadering op grond van looptijdklassen

1. De instelling maakt voor elke grondstof gebruik van afzonderlijke looptijdklassen overeenkomstig tabel 1. Alle posities in een bepaalde grondstof worden ondergebracht in de desbetreffende looptijdklassen. Fysiek aanwezige voorraden worden ondergebracht in de eerste looptijdklasse tussen 0 tot en met 1 maand.

Tabel 1	
Looptijdklassen (1)	Spread-coëfficiënt (in %) (2)
$0 \leq 1$ maand	1,50
$> 1 \leq 3$ maand	1,50
$> 3 \leq 6$ maand	1,50
$> 6 \leq 12$ maand	1,50
$> 1 \leq 2$ jaar	1,50
$> 2 \leq 3$ jaar	1,50
> 3 jaar	1,50

2. Posities in dezelfde grondstof kunnen op nettobasis worden gecompenseerd en ondergebracht in de desbetreffende looptijdklassen in de volgende gevallen:
 - (a) posities in contracten die op dezelfde datum aflopen;
 - (b) posities in contracten die binnen tien dagen na elkaar aflopen indien de contracten worden verhandeld op markten waar dagelijkse leveringsdata bepaald worden.
3. Vervolgens berekent de instelling de som van de longposities en de som van de shortposities in elke looptijdklasse. Het bedrag ten belope waarvan de eerstgenoemde som in een bepaalde looptijdklasse gelijk is aan de laatstgenoemde som, vormt de afgedekte positie in deze looptijdklasse, terwijl de resterende long- of shortpositie de niet-gecompenseerde positie in deze zelfde looptijdklasse is.

4. Het deel van de niet-afgedekte longpositie in een bepaalde looptijdklasse dat gelijk is aan de niet-afgedekte shortpositie in een volgende looptijdklasse, of omgekeerd, is de tussen twee looptijdklassen afgedekte positie. Het deel van de niet-afgedekte longpositie of de niet-afgedekte shortpositie dat niet op deze wijze afgedekt kan worden, vormt de niet-afgedekte positie.
5. De eigenvermogensvereisten van de instelling worden voor iedere grondstof op basis van de desbetreffende looptijdklassen berekend als de som van:
 - (a) de som van de afgedekte long- en shortposities, vermenigvuldigd met de toepasselijke spread-coëfficiënt die in kolom 2 van tabel 1 voor elke looptijdklasse wordt gegeven, en met de contante koers van de grondstof;
 - (b) voor elke looptijdklasse waarnaar een niet-afgedekte positie uit een voorgaande looptijdklasse wordt overgedragen, de tussen twee looptijdklassen afgedekte positie, vermenigvuldigd met 0,6 % (de overdrachtscoëfficiënt) en met de contante koers van de grondstof;
 - (c) de resterende niet-afgedekte posities, vermenigvuldigd met 15 % (de „outright”-coëfficiënt) en met de contante koers van de grondstof.
6. Het totale eigenvermogensvereiste van de instelling voor het grondstoffenrisico wordt berekend als de som van de overeenkomstig lid 5 berekende eigenvermogensvereisten voor elke grondstof.

Artikel 349
Vereenvoudigde benadering

1. Het eigenvermogensvereiste van de instelling voor elke grondstof wordt berekend als de som van:
 - (a) 15 % van de netto short- of longpositie, vermenigvuldigd met de contante koers van de grondstof;
 - (b) 3 % van de bruto long- plus shortpositie, vermenigvuldigd met de contante koers van de grondstof.
2. Het totale eigenvermogensvereiste van de instelling voor het grondstoffenrisico wordt berekend als de som van de overeenkomstig lid 1 berekende eigenvermogensvereisten voor elke grondstof.

Artikel 350
Uitgebreide benadering op grond van looptijdklassen

Instellingen kunnen de minimale spread-, overdrachts- en outright-coëfficiënten van onderstaande tabel 2 gebruiken in plaats van de in artikel 348 genoemde coëfficiënten, op voorwaarde dat zij:

- (a) in aanzienlijke mate in grondstoffen handelen;

- (b) een voldoende gediversifieerde grondstoffenportefeuille hebben;
- (c) nog niet in een positie verkeren om voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor het grondstoffenrisico van interne modellen gebruik te maken.

Instellingen stellen de bevoegde autoriteiten ervan in kennis als zij van dit artikel gebruikmaken, en leveren hen bewijs van hun inspanningen om een intern model voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor het grondstoffenrisico ten uitvoer te leggen.

Tabel 2				
	Edele metalen (behalve goud)	Onedele metalen	Niet-duurzame (landbouw)product en („softs”)	Overige, inclusief energieproducten
Spread- coëfficiënt (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Overdrachts- coëfficiënt (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Outright- coëfficiënt (%)	8	10	12	15

Hoofdstuk 5

Gebruik van interne modellen voor de berekening van eigenvermogensvereisten

Afdeling 1

Toestemming en eigenvermogensvereisten

Artikel 351

Specifieke en algemene risico's

Voor de toepassing van dit hoofdstuk kan het positierisico voor een verhandelbaar schuldinstrument of aandeel of een van een schuldinstrument of een aandeel afgeleid instrument in twee componenten worden gesplitst. De eerste component betreft het specifieke risico en omvat het risico van een prijsverandering in het betrokken instrument als gevolg van factoren die verband houden met de emittent ervan of, in het geval van een afgeleid instrument, de emittent van het onderliggende instrument. Het algemene risico omvat het risico van een prijsverandering van het instrument als gevolg van (bij een verhandelbaar schuldinstrument of van een schuldinstrument afgeleid instrument) een wijziging in de rentestand of (bij een aandeel of van een aandeel afgeleid instrument) een algemene

koersontwikkeling op de aandelenmarkt die geen verband houdt met enigerlei specifieke aspecten van de betrokken waardepapieren.

Artikel 352
Toestemming voor het gebruik van interne modellen

1. Nadat zij hebben gecontroleerd of een instelling voldoet aan de vereisten van de afdelingen 2, 3 en 4, al naargelang het geval, verlenen de bevoegde autoriteiten deze instelling toestemming om haar eigenvermogensvereisten voor een of meer van de volgende risicocategorieën te berekenen met behulp van haar interne modellen in plaats van of in combinatie met de in de hoofdstukken 2 tot en met 4 beschreven methoden:
 - (a) algemeen risico van aandelen;
 - (b) specifiek risico van aandelen;
 - (c) algemeen risico van schuldinstrumenten;
 - (d) specifiek risico van schuldinstrumenten;
 - (e) valutarisico;
 - (f) grondstoffenrisico.
2. Een instelling blijft haar eigenvermogensvereisten voor risicocategorieën waarvoor zij de in lid 1 bedoelde toestemming voor het gebruik van interne modellen niet heeft gekregen, berekenen overeenkomstig voornoemde hoofdstukken 2, 3 en 4, al naargelang het geval. De toestemming van de bevoegde autoriteiten voor het gebruik van interne modellen dient te worden verleend voor elke risicocategorie. Voor materiële wijzigingen in het gebruik van interne modellen, de uitbreiding van het gebruik van interne modellen, met name tot extra risicocategorieën, en de initiële berekening van de stresswaarde van het potentiële verlies ("stressed value-at-risk") overeenkomstig artikel 354, lid 2, is een afzonderlijke toestemming van de bevoegde autoriteit vereist.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan:
 - (a) de voorwaarden voor het beoordelen van het materiële karakter van de uitbreidingen en wijzigingen inzake het gebruik van interne modellen;
 - (b) de beoordelingsmethodologie op basis waarvan de bevoegde autoriteiten instellingen toestemming verlenen om interne modellen te gebruiken.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 353

Eigenvermogensvereisten bij gebruik van interne modellen

1. Iedere instelling die een intern model gebruikt, dient, behalve aan de overeenkomstig de hoofdstukken 2, 3 en 4 berekende eigenvermogensvereisten voor de risicocategorieën waarvoor zij geen intern model mag gebruiken, tevens te voldoen aan een eigenvermogensvereiste dat is uitgedrukt als de som van de punten a) en b):
 - a) de hoogste waarde van:
 - i) haar overeenkomstig artikel 354, lid 1, berekende VaR-cijfer van de dag voordien (VaR_{t-1});
 - ii) een gemiddelde van de overeenkomstig artikel 354, lid 1, berekende dagelijkse VaR-cijfers op elk van de voorgaande zestig werkdagen (VaR_{gem}), vermenigvuldigd met de vermenigvuldigingsfactor (mc) overeenkomstig artikel 355;
 - b) de hoogste waarde van:
 - i) haar laatste overeenkomstig artikel 354, lid 2, berekende beschikbare stressed VaR ($sVaR_{t-1}$); en
 - ii) een gemiddelde van de stressed VaR's berekend volgens de wijze en frequentie gespecificeerd in artikel 354, lid 2, op elk van de voorgaande zestig werkdagen ($sVaR_{gem}$), vermenigvuldigd met de vermenigvuldigingsfactor (ms) overeenkomstig artikel 355.
2. Instellingen die een intern model gebruiken voor de berekening van hun eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico van schuldinstrumenten, dienen te voldoen aan een extra eigenvermogensvereiste dat is uitgedrukt als de som van de volgende punten a) en b):
 - a) het eigenvermogensvereiste berekend overeenkomstig de artikelen 326 en 327 voor het specifieke risico van securitisatieposities en n-th-to-default kredietderivaten in de handelsportefeuille, met uitzondering van die welke zijn opgenomen in een eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico van de correlation trading-portefeuille overeenkomstig afdeling 4 en, indien van toepassing, het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico overeenkomstig hoofdstuk 2, afdeling 6, voor de posities in ICB's ten aanzien waarvan de voorwaarden van artikel 339, lid 1, noch die van artikel 339, lid 2, zijn vervuld;
 - b) de hoogste waarde van:
 - i) de meest recente meting van het additioneel wanbetalingsrisico en migratierisico, berekend overeenkomstig afdeling 3;

- ii) het gemiddelde van deze metingen over de voorgaande twaalf weken.
3. Instellingen met een correlation trading-portefeuille die de vereisten van artikel 327, leden 1 tot en met 3, vervult, dienen te voldoen aan een extra eigenvermogensvereiste dat is berekend als de hoogste waarde van:
- a) de meest recente meting voor de correlation trading-portefeuille, berekend overeenkomstig afdeling 5;
 - b) het gemiddelde van deze metingen over de voorgaande twaalf weken;
 - c) 8 % van het eigenvermogensvereiste dat op het tijdstip van de berekening van de meest recente meting als bedoeld in punt a), zou worden bepaald overeenkomstig artikel 327, lid 4, voor alle posities die zijn opgenomen in het interne model voor de correlation trading-portefeuille.

AFDELING 2

ALGEMENE VEREISTEN

Artikel 354 *Berekening van de Var en de stressed VaR*

1. Voor de berekening van het in artikel 353 bedoelde VaR-cijfer gelden de volgende vereisten:
- a) het VaR-cijfer moet ten minste eenmaal per dag worden berekend;
 - b) een eenzijdig betrouwbaarheidsinterval van 99 %;
 - c) een aanhoudingsperiode van tien dagen;
 - d) een feitelijke historische waarnemingsperiode van ten minste één jaar, tenzij een kortere waarnemingsperiode op grond van een aanmerkelijke toeneming van de koersvolatiliteit gerechtvaardigd is;
 - e) ten minste maandelijkse bijwerking van het gegevensbestand.

De instelling kan gebruikmaken van VaR-cijfers die zijn berekend overeenkomstig kortere aanhoudingsperiodes dan tien dagen maar met behulp van een passende methodologie die periodiek wordt geëvalueerd, zijn omgezet naar tien dagen.

2. Daarnaast berekent elke instelling ten minste eenmaal per week een stressed VaR van de actuele portefeuille overeenkomstig de vereisten van lid 1, waarbij de VaR-modelinputs zijn geijkt aan de hand van historische gegevens uit een ononderbroken periode van twaalf maanden van aanzienlijke financiële spanningen die relevant waren voor de portefeuille van de instelling. De keuze van deze historische gegevens wordt ten minste eenmaal per jaar getoetst door de instelling, die het resultaat van deze toetsing meedeelt aan de bevoegde instanties. De EBA zal de diverse berekeningsmethoden voor de stressed VaR volgen en overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren ter zake opstellen.

Artikel 355

Wettelijk vereiste back-testing en vermenigvuldigingsfactoren

1. De uitkomsten van de in artikel 354 bedoelde berekeningen worden vermenigvuldigd met de factoren (m_c) en (m_s).
2. De vermenigvuldigingsfactoren (m_c) en (m_s) zijn gelijk aan de som van 3 en een optelgetal tussen 0 en 1 overeenkomstig tabel 1. Dit optelgetal is afhankelijk van het aantal overschrijdingen („overshootings”) dat de instelling gedurende de laatste 250 werkdagen bij back-testing van het overeenkomstig artikel 354, lid 1, berekende VaR-cijfer heeft geconstateerd.

Tabel 1	
Aantal overschrijdingen	Optelgetal
minder dan 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 of meer	1,00

3. De instellingen tellen de dagelijkse overschrijdingen door middel van back-testing op hypothetische en werkelijke veranderingen in de waarde van de portefeuille. Een overschrijding is een eindagsverandering in de waarde van de portefeuille die meer bedraagt dan de gerelateerde, uit het model van de instelling resulterende eindagswaarde van het VaR-cijfer. Ter bepaling van het optelgetal wordt het aantal overschrijdingen ten minste eenmaal per kwartaal geëvalueerd, en gelijkgesteld met het hoogste van het aantal overschrijdingen in het kader van hypothetische en werkelijke veranderingen in de waarde van de portefeuille.

Bij back-testing van de hypothetische veranderingen van de waarde van de portefeuille wordt een vergelijking gemaakt tussen de eindagswaarde van de portefeuille en, uitgaande van ongewijzigde posities, de waarde van de portefeuille aan het einde van de daaropvolgende werkdag.

Bij back-testing van de werkelijke veranderingen van de waarde van de portefeuille wordt een vergelijking gemaakt tussen de eindagswaarde van de portefeuille en de werkelijke waarde van de portefeuille aan het einde van de daaropvolgende werkdag, exclusief vergoedingen, commissies en nettorentebaten.

4. De bevoegde autoriteiten kunnen in individuele gevallen het optelgetal beperken tot het getal dat resulteert uit het aantal overschrijdingen bij hypothetische veranderingen wanneer het

aantal overschrijdingen bij werkelijke veranderingen niet het gevolg is van tekortkomingen in het interne model.

5. Om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen de juistheid van de vermenigsvuldigingsfactoren voortdurend in het oog te houden, moeten instellingen de bij de toepassing van hun back-testing-programma geconstateerde overschrijdingen terstond en in ieder geval binnen vijf werkdagen ter kennis brengen van de bevoegde autoriteiten.

Artikel 356

Vereisten inzake risicometing

1. Interne modellen voor de berekening van kapitaalvereisten voor het positierisico, valutarisico of grondstoffenrisico en interne modellen voor correlation trading dienen aan alle onderstaande voorwaarden te voldoen:
 - (a) het model bestrijkt accuraat alle materiële koersrisico's;
 - (b) afhankelijk van de mate waarin de instelling op de betrokken markten actief is, wordt in het model een voldoende aantal risicofactoren bestreken. De instelling verwerkt in haar model ten minste de risicofactoren die ook in haar prijsmodel zijn opgenomen. Het risicometingsmodel bestrijkt zowel de niet-lineariteit van opties en andere producten als het correlatierisico en het basisrisico. Ingeval vervangende maatstaven voor risicofactoren worden gehanteerd, hebben deze in het verleden bewezen adequaat te zijn voor de aangehouden feitelijke positie.
2. Interne modellen voor de berekening van kapitaalvereisten voor het positierisico, valutarisico of grondstoffenrisico dienen aan alle onderstaande voorwaarden te voldoen:
 - (a) het model omvat een reeks risicofactoren die corresponderen met de rentevoeten voor elk van de valuta's waarin de instelling renterisicogevoelige posities binnen of buiten de balanstelling inneemt. De instelling geeft de rendementscurves weer door middel van een van de algemeen aanvaarde benaderingen. Voor materiële renterisico's in de voornaamste valuta's en markten wordt de rendementscurve in ten minste zes looptijdsegmenten verdeeld, om de variaties van de rentevolatiliteit in de rendementscurve weer te geven. Het model bestrijkt ook het risico van niet-perfect gecorreleerde bewegingen tussen verschillende rendementscurves;
 - (b) het model omvat risicofactoren die corresponderen met goud en met de afzonderlijke buitenlandse valuta's waarin de posities van de instelling luiden. Voor ICB's worden de feitelijke valutaposities van de ICB in aanmerking genomen. Instellingen kunnen zich baseren op de rapportage van een derde partij over de op ICB's ingenomen valutaposities, mits de deugdelijkheid van de rapportage naar behoren is aangetoond. Wanneer de valutaposities van een ICB niet worden gevolgd door de instelling, dan moet deze positie afzonderlijk en overeenkomstig artikel 342, lid 3, worden behandeld;
 - (c) het model gebruikt een afzonderlijke risicofactor voor ten minste elke aandelenmarkt waarop de instelling significante posities inneemt;
 - (d) het model gebruikt een afzonderlijke risicofactor voor ten minste elke grondstof waarin de instelling significante posities inneemt. Het model bestrijkt ook het risico van niet-

perfect gecorreleerde bewegingen van vergelijkbare, doch niet identieke grondstoffen, alsmede het risico van veranderingen van termijnkoersen dat uit niet op elkaar passende looptijden voortvloeit. Voorts moet rekening worden gehouden met kenmerken van markten, met name de leveringsdata en de ruimte die handelaren wordt geboden om posities af te dekken;

- (e) het interne model van de instelling levert een conservatieve beoordeling op van het risico dat volgens realistische marktscenario's voortvloeit uit minder liquide posities en posities met beperkte prijstransparantie. Voorts voldoet het interne model aan minimale gegevensnormen. Vervangende gegevens zijn voldoende conservatief en worden alleen gebruikt wanneer de beschikbare gegevens ontoereikend zijn of niet de ware volatiliteit van een positie of portefeuille weerspiegelen.
3. In interne modellen die voor de toepassing van dit hoofdstuk worden gebruikt, mogen instellingen binnen risicocategorieën en over risicocategorieën heen empirische correlaties hanteren, doch uitsluitend indien de benadering waarmee de instelling de correlaties meet, solide is en op integere wijze wordt toegepast.

Artikel 357 *Kwaliteitsvereisten*

1. In het kader van dit hoofdstuk gebruikte interne modellen dienen een solide concept te hebben en zorgvuldig te worden toegepast en met name aan alle onderstaande kwaliteitsvereisten te voldoen:
- (a) het interne model voor de berekening van de kapitaalvereisten voor het positierisico, valutarisico of grondstoffenrisico is in hoge mate geïntegreerd in het dagelijkse proces van risicomanagement van de instelling en dient als basis voor het rapporteren van risico-uitzettingen aan de directie;
 - (b) de instelling heeft een afdeling risicobewaking, die onafhankelijk is van de handelsafdelingen en rechtstreeks rapporteert aan de directie. Deze afdeling is belast met het ontwerpen en implementeren van in het kader van dit hoofdstuk toegepaste interne modellen. De afdeling verricht de initiële en continue validatie van in het kader van dit hoofdstuk toegepaste interne modellen. De afdeling moet ook dagelijks rapporten opstellen en analyseren over de uitkomsten van interne modellen voor de berekening van de kapitaalvereisten voor het positierisico, valutarisico en grondstoffenrisico, en over de maatregelen die op het stuk van transactielimieten moeten worden genomen;
 - (c) het leidinggevende orgaan en de directie van de instelling zijn actief bij het proces van risicobewaking betrokken; de dagelijkse rapporten die de afdeling risicobewaking opstelt, worden beoordeeld door een directie-echelon dat voldoende bevoegdheden heeft om een vermindering van de posities die afzonderlijke handelaren ingenomen hebben, of van de totale risicopositie van de instelling op te leggen;
 - (d) de instelling beschikt over voldoende personeel dat onderlegd is in het gebruik van geavanceerde interne modellen, met inbegrip van de in het kader van dit hoofdstuk toegepaste modellen, voor handel, risicobewaking, controle en administratieve verwerking;

- (e) de instelling heeft procedures vastgesteld voor de bewaking van en het toezicht op de naleving van een schriftelijk vastgelegde reeks interne richtsnoeren en controles, die betrekking hebben op de werking van haar interne modellen als geheel, met inbegrip van de in het kader van dit hoofdstuk toegepaste modellen;
 - (f) in het kader van dit hoofdstuk toegepaste interne modellen hebben in het verleden bewezen redelijk accuraat te zijn als het gaat om het meten van risico's;
 - (g) de instelling voert frequent een stringent programma van stresstests uit, met inbegrip van reverse stresstests, waaronder ook alle in het kader van dit hoofdstuk toegepaste interne modellen vallen; de uitkomsten van deze stresstests worden beoordeeld door de directie en worden verwerkt in het beleid en in de limieten die door haar worden bepaald. Dit proces bestrijkt met name de illiquiditeit van markten onder gespannen marktomstandigheden, het concentratierisico, „one way”-markten, „event” en „jump-to-default”-risico's, de niet-lineariteit van producten, „deep out-of-the-money”-posities, aan prijsverschillen onderhevige posities en andere risico's die niet op adequate wijze door interne modellen worden bestreken. De toegepaste schokken weerspiegelen de aard van de portefeuilles en de tijd die nodig kan zijn om onder moeilijke marktomstandigheden risico's af te dekken of te beheren;
 - (h) als onderdeel van de periodieke interne controle verricht de instelling een onafhankelijke evaluatie van haar interne modellen, met inbegrip van de in het kader van dit hoofdstuk toegepaste modellen.
2. De in de eerste alinea, onder h), bedoelde evaluatie heeft betrekking op de activiteiten van de handelsafdelingen en van de zelfstandige afdeling risicobewaking. Ten minste eenmaal per jaar verricht de instelling een evaluatie van het algehele risicomanagementproces. In deze evaluatie worden de volgende elementen betrokken:
- (a) het adequaat zijn van de documentatie over het risicomanagementsysteem en -proces en van de organisatie van de afdeling risicobeheersing;
 - (b) de integratie van risicometingen in het dagelijkse risicomanagement en de deugdelijkheid van het managementinformatiesysteem;
 - (c) het proces dat de instelling toepast voor het fiatteren van risicowaarderingsmodellen en waarderingssystemen die door het personeel in front- en backoffices worden gebruikt;
 - (d) aard en omvang van de risico's die in het risicometingsmodel verwerkt zijn en de validering van significante wijzigingen in het risicometingsproces;
 - (e) het accuraat en volledig zijn van gegevens over posities, het accuraat en correct zijn van aannames over volatiliteit en correlaties, en het accuraat zijn van de waarderings- en risicogevoeligheidsberekeningen;
 - (f) het verificatieproces dat de instelling hanteert ter beoordeling van de consistentie, tijdigheid en betrouwbaarheid van de gegevensbronnen die voor de interne modellen gebruikt worden, alsmede van de onafhankelijkheid van deze gegevensbronnen;
 - (g) het verificatieproces waarvan de instelling gebruik maakt voor de evaluatie van tests die achteraf worden uitgevoerd („back-testing”) om te beoordelen of het model accuraat is.

3. Instellingen maken gebruik van de vorderingen op het gebied van technieken en optimale werkwijzen in de in het kader van dit hoofdstuk toegepaste interne modellen naarmate deze vorderingen zich voordoen.

Artikel 358
Interne validatie

1. Instellingen beschikken over procedures om te waarborgen dat al hun interne modellen die voor de toepassing van dit hoofdstuk worden gebruikt, op adequate wijze zijn gevalideerd door voldoende gekwalificeerde partijen die niet bij het ontwikkelingsproces betrokken zijn, zodat deze modellen een solide concept hebben en alle materiële risico's weergeven. De validatie vindt plaats bij de initiële ontwikkeling van het interne model en wanneer er significante wijzigingen in het interne model worden aangebracht. De validatie vindt ook periodiek plaats, maar vooral wanneer de markt significante structurele veranderingen of de samenstelling van de portefeuille wijzigingen heeft ondergaan die ertoe kunnen leiden dat het interne model niet langer adequaat is. Instellingen maken gebruik van de vorderingen op het gebied van technieken en optimale werkwijzen voor interne validatie naarmate deze vorderingen zich voordoen. De validatie van het interne model blijft niet beperkt back-testing, maar omvat ten minste ook de volgende aspecten:
 - (a) er worden tests verricht om aan te tonen dat de in het kader van het interne model gehanteerde aannames adequaat zijn en het risico niet onder- of overschatten;
 - (b) naast de wettelijk vereiste back-testing-programma's verrichten de instellingen hun eigen tests voor de validatie van het interne model, met inbegrip van back-testing, gerelateerd aan de risico's en structuur van hun portefeuilles;
 - (c) er worden hypothetische portefeuilles gebruikt om er zeker van te zijn dat het interne model in staat is rekening te houden met eventuele bijzondere structurele kenmerken, zoals basisrisico's van materieel belang en concentratierisico.
2. De instelling verricht back-testing op zowel werkelijke als hypothetische veranderingen van de waarde van de portefeuille.

AFDELING 3
BIJZONDERE VEREISTEN INZAKE MODELLEN VOOR HET SPECIFIEKE RISICO

Artikel 359
Vereisten inzake modellen voor het specifieke risico

Een intern model voor de berekening van het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico en een intern model voor correlation trading dienen aan de volgende aanvullende vereisten te voldoen:

- a) het verklaart de historische prijsschommeling in de portefeuille;
- b) het geeft de concentratie weer wat betreft de omvang en de veranderingen in de samenstelling van de portefeuille;

- c) het blijkt solide in een ongunstige omgeving;
- d) het wordt gevalideerd door back-testing ter beoordeling van de vraag of het specifieke risico accuraat wordt weergegeven. Als de instelling deze vorm van back-testing verricht op basis van relevante subportefeuilles, moeten deze consequent worden gekozen;
- e) het geeft het name-related basisrisico weer en is met name gevoelig voor materiële individuele verschillen tussen soortgelijke maar niet identieke posities;
- f) het geeft "event"-risico weer.

Artikel 360

Factoren die buiten modellen voor het specifieke risico blijven

1. Een instelling kan ervoor opteren om bij de berekening van haar eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico met behulp van een intern model de posities buiten beschouwing te laten waarvoor zij aan het eigenvermogensvereiste voor het specifieke risico voldoet overeenkomstig artikel 353, lid 3.
2. Een instelling kan ervoor opteren om wanbetalingsrisico's en migratierisico's voor schuldinstrumenten niet weer te geven in haar interne model wanneer ze deze risico's weergeeft in het kader van de vereisten die zijn opgenomen in afdeling 4.

AFDELING 4

INTERN MODEL VOOR ADDITIONEEL WANBETALINGS- EN MIGRATIERISICO

Artikel 361

Verplicht gebruik van een intern IRC-model

Een instelling die voor de berekening van haar eigenvermogensvereisten voor het specifieke risico van schuldinstrumenten een intern model gebruikt, dient ook te beschikken over een intern model voor het additionele wanbetalings- en migratierisico (IRC-model) voor de weergave van het aan haar posities in de handelsportefeuille verbonden wanbetalingsrisico en migratierisico bovenop de risico's die zijn verwerkt in het in artikel 354, lid 1, gespecificeerde VaR-cijfer. De instelling toont aan dat haar interne model voldoet aan deugdelijkheidsnormen vergelijkbaar met de IRB-benadering voor het kredietrisico, uitgaande van een constant risiconiveau, en waar nodig aangepast om het effect van liquiditeit, concentraties, afdekking en optionaliteit weer te geven.

Artikel 362

Reikwijdte van het interne IRC-model

Het interne IRC-model bestrijkt alle posities die aan een eigenvermogensvereiste voor specifiek renterisico onderworpen zijn, met inbegrip van de posities met een kapitaalvereiste voor het specifieke risico van 0 % uit hoofde van artikel 325, maar geen securitisatieposities en n-th-to-default kredietderivaten.

De instelling mag ervoor kiezen stelselmatig alle posities in beursgenoteerde aandelen en op beursgenoteerde aandelen gebaseerde derivatenposities in aanmerking te nemen, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend. Deze toestemming wordt verleend als die inaanmerkingneming consistent is met de wijze waarop de instelling intern risico meet en beheert.

Artikel 363

Parameters van het interne IRC-model

1. Instellingen gebruiken het interne model voor de berekening van een cijfer dat de waarde van de aan wanbetaling en aan de migratie van interne of externe ratings toe te schrijven verliezen bepaalt met een betrouwbaarheidsinterval van 99,9 % over een tijdhorizon van één jaar. Dit cijfer wordt door de instellingen ten minste eenmaal per week berekend.
2. Aannames inzake correlatie worden onderbouwd met analyses van objectieve gegevens in een conceptueel solide kader. Het interne model geeft een juiste afspiegeling van de concentratie van emittenten. Ook concentraties die onder stressomstandigheden binnen en tussen productcategorieën kunnen ontstaan, worden weergegeven.
3. Het interne IRC-model geeft het effect weer van correlaties tussen gebeurtenissen waardoor wanbetaling ontstaat en gebeurtenissen die tot migratie aanleiding geven. Het effect van de diversificatie tussen gebeurtenissen waardoor wanbetaling ontstaat en gebeurtenissen die tot migratie aanleiding geven enerzijds en andere risicofactoren anderzijds, wordt niet weergegeven.
4. Het interne model is gebaseerd op de aanname dat het risico over de tijdhorizon van één jaar constant blijft, hetgeen inhoudt dat er voor bepaalde individuele posities in de handelsportefeuille of reeksen posities die tijdens hun liquiditeitshorizon door wanbetaling of migratie werden gekenmerkt, aan het einde van hun liquiditeitshorizon rebalancing heeft plaatsgevonden om het oorspronkelijke risiconiveau te bereiken. Bij wijze van alternatief kan een instelling ervoor opteren stelselmatig aan te nemen dat een positie een jaar lang constant blijft.
5. De liquiditeitshorizonten worden vastgesteld op basis van de tijd die nodig is om de positie te verkopen of onder gespannen marktomstandigheden alle materiële relevante prijsrisico's af te dekken, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan de omvang van de positie. Liquiditeitshorizonten weerspiegelen de feitelijke praktijk en ervaring tijdens perioden van zowel systematische als occasionele spanningen. De liquiditeitshorizon wordt bepaald op basis van conservatieve aannames en is lang genoeg opdat de handeling van het verkopen of afdekken op zich geen materieel effect heeft op de prijs waartegen het verkopen of afdekken geschiedt.
6. Bij de vaststelling van de passende liquiditeitshorizon van een positie of reeks posities wordt een termijn van ten minste drie maanden gehanteerd.
7. Bij de vaststelling van de passende liquiditeitshorizon van een positie of reeks posities wordt rekening gehouden met de interne gedragslijnen van een instelling op het gebied van waarderingsaanpassingen en het beheer van slapende posities. Wanneer een instelling liquiditeitshorizonten voor reeksen posities in plaats van voor individuele posities vaststelt, worden de criteria aan de hand waarvan de reeksen posities worden bepaald, gedefinieerd op

een wijze die verschillen in liquiditeit op betekenisvolle wijze weerspiegelt. De liquiditeitshorizons voor geconcentreerde posities zijn langer om aan te geven dat het langer duurt om dergelijke posities te liquideren. De liquiditeitshorizon voor een securitisation warehouse weerspiegelt de tijd die nodig is om de activa te construeren, te verkopen en te securitiseren of om onder gespannen marktomstandigheden de materiële risicofactoren af te dekken.

Artikel 364

Erkenning van afdekking in het interne IRC-model

1. In het door een instelling gehanteerde interne model voor de weergave van het additioneel wanbetalings- en migratierisico mogen afdekkingsinstrumenten worden verwerkt. Posities mogen worden verrekend wanneer long- en shortposities op hetzelfde financiële instrument betrekking hebben. Afdekkings- of diversificatie-effecten die zowel met long- en shortposities in verschillende instrumenten of effecten van dezelfde debiteur, als met long- en shortposities jegens verschillende emittenten samenhangen, mogen alleen worden erkend door uitdrukkelijk bruto long- en shortposities in de verschillende instrumenten te modelleren. Het effect van materiële risico's die zich tussen de vervaldag van het afdekkingsinstrument en het einde van de liquiditeitshorizon kunnen voordoen, alsook de kans op significante basisrisico's in de afdekkingsstrategieën per product, de rangorde in de kapitaalstructuur, de interne of externe rating, de looptijd, de emissiedatum en andere verschillen in de instrumenten worden door de instelling weergegeven. Een instelling geeft een afdekkingsinstrument alleen weer voor zover het ook verder kan worden aangehouden als een met de debiteur verband houdende krediet- of andere gebeurtenis nadert.
2. Voor posities die met behulp van dynamische afdekkingsstrategieën worden afgedekt, mag rebalancing van het afdekkingsinstrument binnen de liquiditeitshorizon van de afgedekte positie worden erkend, mits de instelling:
 - (a) ervoor kiest de rebalancing van het afdekkingsinstrument consequent over de betrokken reeks posities in de handelsportefeuille te modelleren;
 - (b) aantoont dat de inaanmerkingneming van rebalancing in een betere risicometing resulteert;
 - (c) aantoont dat de markten voor de instrumenten die als afdekkingsinstrumenten fungeren, liquide genoeg zijn om zelfs in perioden van spanningen rebalancing mogelijk te maken. Uit dynamische afdekkingsstrategieën voortvloeiende restrisico's moeten in het eigenvermogensvereiste tot uiting komen.

Artikel 365

Bijzondere vereisten voor het interne IRC-model

1. Het interne model voor de weergave van het additioneel wanbetalingsrisico en migratierisico moet het niet-lineaire effect van opties, gestructureerde kredietderivaten en andere posities met materieel niet-lineair gedrag inzake prijswijzigingen weerspiegelen. De instelling houdt ook naar behoren rekening met het modelrisico dat inherent is aan de waardering en raming van de prijsrisico's die aan dergelijke producten verbonden zijn.

2. Het interne model is op objectieve en geactualiseerde gegevens gebaseerd.
3. Als onderdeel van de onafhankelijke evaluatie en validatie van haar in het kader van dit hoofdstuk gebruikte interne modellen moet een instelling met name:
 - (a) valideren dat haar modelleringsbenadering voor correlaties en prijswijzigingen, met inbegrip van de keuze en gewichten van haar systemische risicofactoren, geschikt is voor haar portefeuille;
 - (b) diverse stresstests, met inbegrip van een gevoeligheidsanalyse en een scenarioanalyse, uitvoeren om de kwalitatieve en kwantitatieve redelijkheid van het interne model te beoordelen, met name wat de behandeling van concentraties betreft. Deze tests mogen niet beperkt blijven tot in het verleden ervaren gebeurtenissen;
 - (c) passende kwantitatieve validatie, met inbegrip van relevante benchmarks voor interne modellering, toepassen.
4. Het interne model moet consistent zijn met de interne risicomanagementmethoden die door de instelling worden gevolgd voor het detecteren, meten en beheren van handelsrisico's.
5. Instellingen documenteren hun interne model zodanig dat de correlatie- en andere modelleringsaannames transparant zijn voor de bevoegde autoriteiten.
6. Het interne model levert een conservatieve beoordeling op van het risico dat volgens realistische marktscenario's voortvloeit uit minder liquide posities en posities met beperkte prijstransparantie. Voorts voldoet het interne model aan minimale gegevensnormen. Vervangende gegevens zijn voldoende conservatief en mogen alleen worden gebruikt wanneer de beschikbare gegevens ontoereikend zijn of niet de ware volatiliteit van een positie of portefeuille weerspiegelen.

Artikel 366
Deels afwijkende IRC-benaderingen

Indien een instelling een intern model voor de weergave van het additioneel wanbetalingsrisico en migratierisico hanteert dat niet aan alle in de artikelen 363, 364 en 365 gestelde vereisten voldoet maar dat consistent is met de interne methoden die door de instelling worden gevolgd voor het detecteren, meten en beheren van additionele wanbetalings- en migratierisico's, dan moet zij kunnen aantonen dat haar intern model resulteert in een eigenvermogensvereiste dat ten minste even hoog is als datgene dat zou worden verkregen op basis van een model dat volledig aan de in deze artikelen gestelde vereisten voldoet. De bevoegde autoriteiten gaan ten minste eenmaal per jaar na of aan het bepaalde in de vorige volzin is voldaan. De EBA zal de diverse praktijken op het gebied van interne modellen die niet aan alle in de artikelen 363, 364 en 365 gestelde vereisten voldoen, volgen en overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren ter zake opstellen.

AFDELING 5

INTERN MODEL VOOR CORRELATION TRADING

Artikel 367

Vereisten inzake een intern model voor correlation trading

1. De bevoegde autoriteiten verlenen aan instellingen die een intern model voor het specifieke risico van schuldinstrumenten mogen gebruiken en die voldoen aan de in de leden 2 tot en met 6, artikel 356, lid 1, en de artikelen 357, 358 en 359 gestelde vereisten toestemming om gebruik te maken van een intern model voor de eigenvermogensvereiste voor de correlation trading-portefeuille in plaats van de eigenvermogensvereiste overeenkomstig artikel 327.
2. Dit interne model wordt door de instellingen gebruikt om een cijfer te berekenen dat op afdoende wijze alle prijsrisico's meet met een betrouwbaarheidsinterval van 99,9 % over een tijdhorizon van één jaar, uitgaande van een constant risiconiveau, en waar nodig aangepast om het effect van liquiditeit, concentraties, afdekking en optionaleiteit weer te geven. Dit cijfer wordt door de instellingen ten minste eenmaal per week berekend.
3. De onderstaande risico's moeten in het in lid 1 bedoelde model op afdoende wijze worden weergegeven:
 - (a) de cumulatieve risico's, voortvloeiend uit meervoudige wanbetalingen, inclusief de ongelijke indeling van wanbetalingen bij in tranches verdeelde producten;
 - (b) creditspreadrisico, inclusief het gamma- en cross-gamma-effect;
 - (c) volatiliteit van de impliciete correlaties, evenals het crosseffect tussen spreads en correlaties;
 - (d) basisrisico, inclusief:
 - i) de basis tussen de spread van een index en die van de samenstellende referentie-entiteiten; en
 - ii) de basis tussen de impliciete correlatie van een index en die van op maat gemaakte portefeuilles;
 - (e) de volatiliteit van het herstelpercentage, omdat deze betrekking heeft op de neiging van het herstelpercentage om trancheprijzen te beïnvloeden;
 - (f) voor zover de algemene risicomaatstaf voordelen omvat van dynamische afdekking, het risico op hedge-slippage en de potentiële kosten van het herstellen van het evenwicht van zulke afdekkingen;
 - (g) alle andere materiële koersrisico's van posities in de correlation trading-portefeuille.
4. Een instelling moet bij het in lid 1 bedoelde model voldoende marktgegevens gebruiken om ervoor te zorgen dat zij de voornaamste risico's van deze uitzettingen in haar interne methode weergeeft in overeenstemming met de vereisten van dit artikel. Zij moet de bevoegde

autoriteiten met behulp van back-testing of andere passende middelen aantonen dat haar model de historische prijschommeling van deze producten goed kan verklaren.

De instelling moet tevens beschikken over passende gedragslijnen en procedures om de posities waarvoor zij toestemming heeft om ze op te nemen in het eigenvermogensvereiste overeenkomstig dit artikel te scheiden van de posities waarvoor zij die toestemming niet heeft.

5. Met betrekking tot de portefeuille van alle posities die in het in lid 1 bedoelde model zijn opgenomen past de instelling regelmatig een reeks specifieke, vooraf bepaalde stressscenario's toe. Deze stressscenario's onderzoeken de effecten van stress op wanbetalingsgraden, herstelpercentages, creditspreads, basisrisico, correlaties en andere relevante risicofactoren voor de correlation trading-portefeuille. De instelling voert ten minste eenmaal per week stressscenario's uit en doet ten minste eenmaal per kwartaal verslag aan de bevoegde instanties van de resultaten, inclusief vergelijkingen met het eigenvermogensvereiste van de instelling volgens dit artikel. Alle gevallen waarin de resultaten van de stresstest materieel hoger liggen dan het eigenvermogensvereiste voor de correlation trading-portefeuille, dienen tijdig aan de bevoegde autoriteiten te worden gemeld.
6. Het interne model levert een conservatieve beoordeling op van het risico dat volgens realistische marktscenario's voortvloeit uit minder liquide posities en posities met beperkte prijstransparantie. Voorts voldoet het interne model aan minimale gegevensnormen. Vervangende gegevens zijn voldoende conservatief en mogen alleen worden gebruikt wanneer de beschikbare gegevens ontoereikend zijn of niet de ware volatiliteit van een positie of portefeuille weerspiegelen.

Titel V

Eigenvermogensvereisten voor het afwikkelingsrisico

Artikel 368 *Afwikkelings-/leveringsrisico*

In geval van transacties waarbij schuldinstrumenten, aandelen, buitenlandse valuta en grondstoffen, exclusief repo's en verstrekte en opgenomen effecten- en grondstoffenleningen, na de overeengekomen leveringsdata nog niet zijn afgewikkeld, moet een instelling het prijsverschil berekenen waarvoor zij een risico loopt.

De prijs wordt berekend als het verschil tussen de overeengekomen afwikkelingsprijs voor het schuldinstrument, het aandeel, de buitenlandse valuta of de grondstof in kwestie, en de dagkoers daarvan, indien dit verschil voor de kredietinstelling een verlies zou kunnen opleveren.

De instelling moet dit prijsverschil vermenigvuldigen met de passende factor in de rechterkolom van onderstaande tabel 1 om haar eigenvermogensvereiste voor het afwikkelingsrisico te berekenen.

Tabel 1	
Aantal werkdagen na vastgestelde afwikkelingsdatum	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 of meer	100

Artikel 369 *Niet-afgewikkelde transacties ("free deliveries")*

1. Een instelling is verplicht over eigen vermogen te beschikken, zoals bedoeld in tabel 2, indien:
 - (a) zij voor effecten, buitenlandse valuta of grondstoffen heeft betaald voordat zij deze heeft ontvangen, dan wel effecten, buitenlandse valuta of grondstoffen heeft geleverd voordat zij de betaling hiervoor heeft ontvangen;
 - (b) er, in het geval van grensoverschrijdende transacties, een of meer dagen zijn verstreken sinds de instelling deze betaling of levering heeft verricht.

Tabel 2

Kapitaalvereisten voor niet-afgewikkelde transacties			
Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3	Kolom 4
Transactietype	Tot de eerste contractuele betaling/het eerste leveringsgedeelte	Vanaf de eerste contractuele betaling/het eerste leveringsgedeelte tot vier dagen na de tweede contractuele betaling/het tweede leveringsgedeelte	Vanaf 5 werkdagen na de tweede contractuele betaling/het tweede leveringsgedeelte tot de beëindiging van de transactie
Niet-afgewikkelde transactie	Geen kapitaalvereiste	Behandeling als een uitzetting	Behandeling als een uitzettingsrisico met een risicogewicht van 1 250 %

2. Bij de toepassing van een risicogewicht op niet-afgewikkelde handelsuitzettingen die overeenkomstig kolom 3 van tabel 2 worden behandeld, mag een instelling die gebruik maakt van de interne-ratingbenadering zoals vastgesteld in deel 3, titel II, hoofdstuk 3, aan een tegenpartij tegenover wie zij geen andere in de niet-handelsportefeuille opgenomen uitzetting inneemt, een PD toekennen op basis van de externe rating van de betrokken partij. Instellingen die eigen ramingen van verliezen bij wanbetaling (loss given defaults — LGD) hanteren, mogen de LGD volgens artikel 157, lid 1, toekennen aan niet-afgewikkelde transacties die overeenkomstig kolom 3 van tabel 2 worden behandeld, op voorwaarde dat zij de LGD op al dit soort uitzettingen toepassen. Bij wijze van alternatief mag een instelling die gebruik maakt van de interne-ratingbenadering zoals vastgesteld in deel 3, titel II, hoofdstuk 3, de risicogewichten van de standaardbenadering zoals vastgesteld in deel 3, titel II, hoofdstuk 2, toepassen, op voorwaarde dat zij deze op al dit soort uitzettingen toepast, of mag zij op al deze uitzettingen een risicogewicht van 100 % toepassen.

Indien het bedrag van de positieve positie die uit de niet-afgewikkelde transacties voortvloeit, niet materieel is, mogen de instellingen op deze uitzettingen een risicogewicht van 100 % toepassen, behalve wanneer een risicogewicht van 1 250 % is vereist in overeenstemming met kolom 4 van tabel 2 in lid 1.

3. In plaats van een risicogewicht van 1 250 % toe te passen op niet-afgewikkelde handelsuitzettingen overeenkomstig kolom 4 van tabel 2 in lid 1 mogen instellingen de overgedragen waarde plus de positieve actuele uitzetting van die transacties in mindering brengen op uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen in overeenstemming met artikel 33, lid 1, onder k).

Artikel 370 *Ontheffing*

Wanneer het gehele afwikkelings- of clearingsysteem uitvalt, mogen de bevoegde autoriteiten ontheffing verlenen van de berekening van eigenvermogensvereisten zoals bedoeld in de artikelen 368 en 369 totdat de situatie is rechtgezet. Het feit dat een tegenpartij een transactie niet afwikkelt, zal in dit geval niet als een wanbetaling voor kredietrisicodoeleinden worden aangemerkt.

Titel VI

Eigenvermogensvereisten voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering

Artikel 371

Aanpassing van kredietwaardering

Voor de toepassing van deze titel en hoofdstuk 6 van titel III is een aanpassing van de kredietwaardering (credit valuation adjustment – CVA) een aanpassing van de gemiddelde marktwaardering van een portefeuille van transacties met een tegenpartij. Deze aanpassing weerspiegelt de actuele marktwaarde van het kredietrisico van de tegenpartij voor de instelling, maar niet de actuele marktwaarde van het kredietrisico van de instelling voor de tegenpartij.

Artikel 372

Toepassingsgebied

1. Een instelling berekent de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico overeenkomstig deze titel voor alle otc-derivaten met betrekking tot haar gehele bedrijf, met uitzondering van kredietderivaten waarvan is erkend dat zij risicogewogen uitzettingsbedragen voor het kredietrisico verlagen.
2. Een instelling houdt rekening met effectenfinancieringstransacties bij de berekening van het krachtens lid 1 vereiste eigen vermogen indien de bevoegde autoriteiten van oordeel zijn dat het CVA-risico voor de instelling als gevolg van die transacties materieel is.
3. Transacties met een centrale tegenpartij zijn uitgesloten van de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico.

Artikel 373

Geavanceerde methode

1. Een instelling die toestemming heeft om gebruik te maken van een intern model voor het specifieke risico van schuldinstrumenten overeenkomstig artikel 352, bepaalt voor alle transacties waarvoor zij de IMM mag gebruiken om de uitzettingswaarde van het daaraan gerelateerde tegenpartijkredietrisico overeenkomstig artikel 277 vast te stellen, de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico door het effect van veranderingen in de creditspreads van de tegenpartijen op de CVA's van alle tegenpartijen bij deze transacties te modelleren, rekening houdende met CVA-afdekkingsinstrumenten die in aanmerking komen overeenkomstig artikel 375.

Een instelling maakt gebruik van haar interne model voor de vaststelling van de eigenvermogensvereisten voor het specifieke risico van verhandelbare schuldinstrumenten en past daarbij een betrouwbaarheidsinterval toe van 99 % en een aanhoudingsperiode die overeenkomt met 10 dagen. Het interne model wordt gebruikt om veranderingen in de creditspreads van tegenpartijen te simuleren, maar houdt geen rekening met de gevoeligheid

van CVA voor veranderingen in andere marktfactoren, met inbegrip van wijzigingen in de waarde van het referentieactief of de referentiegrondstof, -valuta of -rente van een derivaat.

De eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico voor elke tegenpartij wordt berekend volgens de onderstaande formule:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^T \max \left\{ 0, \exp \left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp \left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

waarbij:

- t_i = het tijdstip van de i-de herwaardering, te beginnen met $t_0=0$;
- t_T = de langste looptijd van een overeenkomst in het samenstel van verrekenbare transacties met de tegenpartij;
- s_i = de creditspread van de tegenpartij bij looptijd t_i , die wordt gebruikt om de CVA van de tegenpartij te berekenen. Wanneer de spread voor de credit default swaps van de tegenpartij voorhanden is, zal een instelling deze spread gebruiken. Wanneer de spread voor de credit default swaps van de tegenpartij niet voorhanden is, maakt een instelling gebruik van een vervangende spread die past bij de rating, sector en regio van de tegenpartij;
- LGD_{MKT} = het verlies bij wanbetaling door de tegenpartij, gebaseerd op de spread van een marktinstrument van de tegenpartij indien een instrument van de tegenpartij voorhanden is. Wanneer er geen instrument van de tegenpartij voorhanden is, wordt dit cijfer gebaseerd op de vervangende spread die past bij de rating, sector en regio van de tegenpartij. De eerste factor in de formule vormt een benadering van de geïmpliceerde marginale kans op wanbetaling op de markt tussen de tijdstippen t_{i-1} en t_i ;
- EE_i = de verwachte uitzetting op de tegenpartij op het herwaarderingstijdstip t_i , zoals omschreven in punt 19 van artikel 267, waarbij de uitzettingen van verschillende samenstellen van verrekenbare transacties voor die tegenpartij worden samengeteld en waarbij de langste looptijd van elk samenstel van verrekenbare transacties wordt bepaald door de langste looptijd van een overeenkomst in het samenstel van verrekenbare transacties; Een instelling maakt gebruik van de in lid 2 bedoelde benadering in het geval van door marge gedekte handel, indien de instelling de in artikel 279, lid 1, onder a) of b), bedoelde EPE-meting gebruikt voor gedekte handel;
- D_i = de risicovrije disconteringsfactor op tijdstip t_i , waarbij $D_0=1$.

2. Bij de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico voor een tegenpartij baseert een instelling alle inputs in haar interne model voor het specifieke risico van schuldinstrumenten op de volgende formules (al naar gelang het geval):

- (a) wanneer het model gebaseerd is op gevoeligheden van de creditspread voor specifieke looptijden, gebruikt een instelling voor elke gevoeligheid van de creditspread ("Regulatory CS01") de volgende formule:

$$\text{Regulatory CS01}_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2} ;$$

- b) wanneer het model gebruik maakt van gevoeligheden van de creditspread voor parallelle veranderingen in creditspreads, gebruikt een instelling de volgende formule:

$$\text{Regulatory CS01}_i = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^T \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) \right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_i \cdot D_i}{2}$$

- c) wanneer het model gebruikt maakt van secundaire gevoeligheden voor veranderingen in creditspreads (spreadgamma), worden de gamma's berekend op basis van de formule in lid 1.

3. Een instelling die gebruik maakt van de EPE-meting voor door zekerheden gedekte otc-derivaten als bedoeld in artikel 279, lid 1, onder a) of b), gaat bij de vaststelling van de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico overeenkomstig lid 1 als volgt te werk:

- (a) er wordt uitgegaan van een constant EE-profiel; en
- (b) de EE wordt gelijkgesteld aan de effectief verwachte uitzetting zoals berekend overeenkomstig artikel 279, lid 1, onder b), voor een looptijd die gelijk is aan de langste van de volgende perioden:
 - (i) de helft van de langste looptijd in het samenstel van verrekenbare transacties;
 - (ii) de hypothetische gewogen gemiddelde looptijd van alle transacties in het samenstel van verrekenbare transacties.

4. Een instelling die toestemming heeft van de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 277 om gebruik te maken van IMM voor de berekening van de uitzettingswaarden voor het merendeel van haar bedrijf, maar die de methode van afdeling 3 of afdeling 4 van titel II, hoofdstuk 6, gebruikt voor kleinere portefeuilles en gebruik mag maken van de internemodellenbenadering voor het marktrisico voor de berekening van het specifieke risico van verhandelbare schuldinstrumenten overeenkomstig artikel 352, mag, mits de bevoegde autoriteiten daarvoor toestemming hebben verleend, de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico berekenen overeenkomstig lid 1 voor de samenstellen van verrekenbare transacties die niet volgens IMM worden behandeld. De bevoegde autoriteiten verlenen deze toestemming uitsluitend wanneer de instelling de in afdeling 3 of afdeling 4 van titel II, hoofdstuk 6, uiteengezette methode gebruikt voor een beperkt aantal kleinere portefeuilles.

Voor een in de voorgaande alinea beschreven berekening waarbij het IMM-model geen EE-profiel oplevert, gaat een instelling als volgt te werk:

- (a) er wordt uitgegaan van een constant EE-profiel; en

- (b) de EE wordt gelijkgesteld aan de uitzettingswaarde zoals berekend volgens de methoden van afdeling 3 of afdeling 5 van titel II, hoofdstuk 6, of IMM voor een looptijd die gelijk is aan de langste van de volgende perioden:
 - i) de helft van de langste looptijd in het samenstel van verrekenbare transacties;
 - ii) de hypothetische gewogen gemiddelde looptijd van alle transacties in het samenstel van verrekenbare transacties.
5. Een instelling bepaalt de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico als de som van non-stressed en stressed VaR, die als volgt wordt berekend:
- (a) voor de non-stressed VaR wordt gebruik gemaakt van de bestaande kalibraties van de parameters voor de verwachte uitzetting;
 - (b) voor de stressed VaR wordt gebruik gemaakt van EE-profielen van toekomstige tegenpartijen uitgaande van een stresskalibratie overeenkomstig artikel 286, lid 2. Voor de parameters van de creditspread wordt als stressperiode aangemerkt de periode van één jaar waarin zich de meeste spanningen hebben voorgedaan in de loop van de stressperiode van drie jaar die voor de parameters van de uitzetting wordt gebruikt.
6. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan:
- a) de wijze waarop een vervangende spread moet worden bepaald voor de vaststelling van LGD_{MKT} voor de volgens lid 1 vereiste berekening;
 - b) het aantal en de omvang van de portefeuilles die voldoen aan het criterium van een beperkt aantal kleinere portefeuilles als bedoeld in lid 4.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 374 *Gestandaardiseerde methode*

1. Een instelling die de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico voor haar tegenpartijen niet berekent overeenkomstig artikel 373, berekent voor een portefeuille de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico voor iedere tegenpartij volgens onderstaande formule, rekening houdende met CVA-afdekkingsinstrumenten die in aanmerking komen overeenkomstig artikel 375:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind} \right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot (M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i)^2}$$

waarbij:

h = de risicohorizon over één jaar (in eenheden van een jaar); $h = 1$;

w_i = het op tegenpartij "i" toepasselijke gewicht.

Tegenpartij "i" wordt gekoppeld aan een van de zeven gewichten w_i op basis van een externe kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI zoals vastgesteld in tabel 1. Voor een tegenpartij waarvoor geen kredietbeoordeling van een aangewezen EKBI beschikbaar is:

- a) een instelling die gebruik maakt van de benadering in titel II, hoofdstuk 3, koppelt de interne rating van de tegenpartij aan één van de externe kredietbeoordeling;
- b) Een instelling die gebruik maakt van de benadering in titel II, hoofdstuk 2, kent aan deze tegenpartij kredietkwaliteitscategorie 3 toe;

EAD_i^{total} = de totale uitzettingswaarde van het tegenpartijkredietrisico van tegenpartij "i" (de optelsom van alle samenstellen van verrekenbare transacties), met inbegrip van het effect van zekerheidstelling volgens de in de afdelingen 3 tot en met 6 van titel II, hoofdstuk 6, beschreven methoden zoals van toepassing op de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het tegenpartijkredietrisico van die tegenpartij.

Voor een instelling die geen gebruik maakt van de in afdeling 6 van titel II, hoofdstuk 6, beschreven methode wordt de uitzetting verdisconteerd aan de hand van de volgende factor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i};$$

B_i = de theoretische waarde van gekochte afdekkingsinstrumenten in de vorm van credit default swaps met één referentie-entiteit (opgeteld indien het meer dan één positie betreft) die betrekking hebben op tegenpartij "i" en gebruikt worden om het CVA-risico af te dekken.

Deze notionele waarde wordt verdisconteerd aan de hand van de volgende factor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}};$$

B_{ind} = is de totale notionele waarde van een of meer index-credit default swaps van gekochte protectie om het CVA-risico af te dekken.

Deze notionele waarde wordt verdisconteerd aan de hand van de volgende factor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}};$$

w_{ind} = het op indexafdekkingen toepasselijke gewicht.

Een instelling koppelt indexen aan een van de zeven gewichten w_i op basis van de gemiddelde spread van index "ind";

M_i = de werkelijke looptijd van de transacties met tegenpartij i.

Voor een instelling die gebruik maakt van de in afdeling 6 van titel II, hoofdstuk 6, beschreven methode wordt M_i berekend overeenkomstig artikel 158, lid 2, onder f).

Voor een instelling die geen gebruik maakt van de in afdeling 6 van titel II, hoofdstuk 6, beschreven methode is M_i gelijk aan de gemiddelde notionele gewogen looptijd als bedoeld in artikel 158, lid 2;

M_i^{hedge} = de looptijd van het afdekkingsinstrument met notionele waarde B_i (de hoeveelheden M_{ihedge} B_i moeten worden opgeteld als het verschillende posities betreft);

M_{ind} = de looptijd van het indexafdekkingsinstrument ind.

In het geval van meer dan één indexafdekkingspositie is M_{ind} de notioneel gewogen looptijd.

2. Wanneer een tegenpartij is opgenomen in een index waarop een credit default swap is gebaseerd die wordt gebruikt om het tegenpartijkredietrisico af te dekken, mag de instelling het notionele bedrag dat aan die tegenpartij is toe te kennen overeenkomstig het gewicht van zijn referentie-entiteit, aftrekken van het notionele bedrag van de index-credit default swap en het beschouwen als een afdekking met één referentie-entiteit (B_i) van de individuele tegenpartij met een looptijd op basis van de looptijd van de index.

Tabel 1	
Kredietkwaliteits-categorie	Gewicht w_i
1	0,7%
2	0,8%
3	1,0%
4	2,0%
5	3,0%
6	10,0%

Artikel 375
In aanmerking komende afdekkingsinstrumenten

1. Afdekkingsinstrumenten komen in aanmerking voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico overeenkomstig de artikelen 373 en 374 alleen wanneer zij worden gebruikt om het CVA-risico te beperken en als zodanig worden beheerd, en een van de volgende vormen hebben:
 - (a) credit default swaps met één referentie-entiteit of andere gelijkwaardige afdekkingsinstrumenten die rechtstreeks betrekking hebben op de tegenpartij;
 - (b) index-credit default swaps, op voorwaarde dat de basis tussen iedere spread van een individuele tegenpartij en de spreads van afdekkingsinstrumenten in de vorm van index-credit default swaps in de VaR weerspiegeld wordt.

De voorwaarde onder b) dat de basis tussen iedere spread van een individuele tegenpartij en de spreads van afdekkingsinstrumenten in de vorm van index-credit default swaps in de VaR weerspiegeld wordt, geldt ook voor gevallen waarin een vervangende waarde wordt gebruikt voor de spread van een tegenpartij.

Voor alle tegenpartijen waarvoor een vervangende waarde wordt gebruikt, hanteert een instelling redelijke basistijdreeksen van een representatieve groep van vergelijkbare namen waarvoor een spread beschikbaar is.

Wanneer de bevoegde autoriteit van oordeel is dat de basis tussen iedere spread van een individuele tegenpartij en de spreads van afdekkingsinstrumenten in de vorm van index-credit default swaps onvoldoende in de VaR weerspiegeld wordt, neemt een instelling slechts 50 % van de notionele waarde van de index-afdekkingsinstrumenten op in de VaR.

De onder b) bedoelde afdekkingsinstrumenten mogen alleen worden gebruikt voor de berekening van eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico overeenkomstig artikel 373.

2. Een instelling neemt geen andere vormen van afdekking voor het tegenpartijrisico op in de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico. Met name in tranches verdeelde credit default swaps, credit default swaps voor het n-de kredietverzuim en credit-linked notes zijn afdekkingsinstrumenten die niet in aanmerking komen voor de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico.
3. In aanmerking komende afdekkingsinstrumenten die zijn opgenomen in de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het CVA-risico, mogen niet worden opgenomen in de berekening van de eigenvermogensvereisten voor het specifieke risico zoals bepaald in titel IV of worden behandeld als kredietrisicolimitering behalve voor het tegenpartijkredietrisico van dezelfde transactieportefeuille.

DEEL 4

GROTE UITZETTINGEN

AFDELING I

REGELING VOOR GROTE UITZETTINGEN

Artikel 376 *Onderwerp*

Instellingen bewaken en beheersen hun grote uitzettingen overeenkomstig dit deel.

Artikel 377 *Grenzen van het toepassingsgebied*

Dit deel is niet van toepassing op beleggingsondernemingen die aan de criteria van artikel 90, lid 1, of artikel 91, lid 1, voldoen.

Artikel 378 *Definitie*

Voor de toepassing van dit deel geldt de volgende definitie:

uitzettingen: alle activa en posten buiten de balanstelling als bedoeld in deel 3, titel II, hoofdstuk 2, zonder risicogewichten of risicograden.

Artikel 379 *Berekening van de uitzettingswaarde*

1. De uitzettingen die betrekking hebben op de in bijlage II genoemde posten, worden berekend overeenkomstig een van de in deel 3, titel II, hoofdstuk 6, beschreven methoden.
2. Instellingen die toestemming hebben om gebruik te maken van de internemodellenmethode overeenkomstig artikel 277, kunnen die methode gebruiken voor de berekening van de uitzettingswaarde voor repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, margeleningstransacties en transacties met afwikkeling op lange termijn.
3. De uitzettingen op individuele cliënten in het kader van de handelsportefeuille worden door de instellingen die de eigenvermogensvereisten voor hun handelsportefeuilleactiviteiten berekenen overeenkomstig deel 3, titel IV, hoofdstuk 2, artikel 293 en deel 3, titel V, en, in voorkomend geval, deel 3, titel IV, hoofdstuk 5, berekend door optelling van de onderstaande posten:
 - (a) het positieve verschil tussen de long- en shortposities van de instelling in alle door de betrokken cliënt uitgegeven financiële instrumenten, waarbij de nettopositie in elk

onderscheiden instrument wordt berekend volgens de in deel 3, titel IV, hoofdstuk 2, omschreven methoden;

- (b) in het geval van overneming van een schuldinstrument of aandeel, de netto-uitzetting;
- (c) de uitzettingen in verband met de in artikel 293 en de artikelen 368 tot en met 370 bedoelde transacties, overeenkomsten en contracten met de betrokken cliënt; deze uitzettingen worden berekend zoals voorgeschreven in die artikelen voor de berekening van uitzettingswaarden.

Voor de toepassing van punt b) wordt de netto-uitzetting berekend door aftrek van de op grond van een formele overeenkomst bij derden geplaatste of door derden herovergenomen overnemingsposities, en verminderd met de factoren vermeld in artikel 334.

Voor de toepassing van punt b) voeren de instellingen systemen in voor de bewaking en de beheersing van hun overnemingsuitzettingen in het tijdvak tussen het aangaan van de oorspronkelijke verbintenis en de volgende werkdag, rekening houdend met de aard van de risico's waaraan zij op de bewuste markten blootstaan.

Voor de toepassing van punt c) geldt dat de verwijzing in artikel 293 geen betrekking heeft op deel 3, titel II, hoofdstuk 3.

- 4. De totale uitzettingen met betrekking tot individuele cliënten of groepen van verbonden cliënten worden berekend door de uitzettingen met betrekking tot de activiteiten in en buiten het kader van hun handelsportefeuille op te tellen.
- 5. De uitzettingen met betrekking tot groepen van verbonden cliënten worden berekend door optelling van de uitzettingen met betrekking tot de individuele cliënten in een groep.
- 6. Onder uitzettingen vallen niet:
 - (a) in het geval van valutatransacties, de uitzettingen die tijdens de normale afwikkeling worden ingenomen in de periode van twee werkdagen nadat betaling heeft plaatsgevonden;
 - (b) in het geval van transacties betreffende de verkoop of aankoop van effecten, de uitzettingen die zich tijdens de normale afwikkeling voordoen in de periode van vijf werkdagen nadat betaling heeft plaatsgevonden of nadat de effecten geleverd zijn indien deze levering eerder plaatsvindt;
 - (c) in het geval van betalingsverrichtingen, waaronder de uitvoering van betalingsopdrachten, clearing en afwikkeling in elke valuta en daarmee samenhangende clearing van bank- of financiële instrumenten, afwikkeling en bewaring ten behoeve van cliënten, uitgestelde opbrengsten bij de financiering en andere posities in verband met die diensten of activiteiten die uiterlijk tot en met de volgende werkdag bestaan;
 - (d) in het geval van betalingsverrichtingen waaronder de uitvoering van betalingsopdrachten, clearing en afwikkeling in elke valuta en daarmee samenhangende bankdiensten, intraday uitzettingen jegens instellingen die deze diensten aanbieden;

- (e) uitzettingen die in mindering zijn gebracht op het eigen vermogen overeenkomstig de artikelen 33, 53 en 63.
7. Om uit te maken of er sprake is van een groep van verbonden cliënten in het geval van een uitzetting op onderliggende activa bij uitzettingen als bedoeld in artikel 107, onder l) en n), en in het geval van een constructie en een uitzetting op onderliggende activa bij uitzettingen als bedoeld in artikel 107, onder p), beoordeelt een instelling de constructie als zodanig, de onderliggende uitzettingen ervan, dan wel beide. Daartoe beoordeelt zij de economische kenmerken en de risico's die verbonden zijn aan de structuur van de transactie.
8. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan:
- (a) welke van de in artikel 107, onder a), bedoelde uitzettingen overeenkomstig dit lid worden behandeld;
 - (b) de voorwaarden en methoden die worden gebruikt om uit te maken of er ten aanzien van die uitzettingen sprake is van een groep van verbonden cliënten.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 380

Definitie van een instelling in de context van grote uitzettingen

Voor de berekening van de waarde van de uitzettingen overeenkomstig dit deel heeft de term "instelling" ook betrekking op iedere particuliere of openbare onderneming, inclusief haar bijkantoren, die aan de definitie van "instelling" voldoet en waaraan in een derde land vergunning is verleend.

Artikel 381

Definitie van een grote uitzetting

Een uitzetting van een instelling jegens een cliënt of een groep van verbonden cliënten wordt als groot beschouwd indien de waarde ervan 10 % of meer van haar in aanmerking komend kapitaal bedraagt.

Artikel 382

Vermogen inzake vaststelling en beheer van grote uitzettingen

Een instelling beschikt over deugdelijke administratieve en boekhoudkundige procedures en adequate interne controlemechanismen inzake vaststelling, beheer, bewaking, rapportage en vastlegging van alle grote uitzettingen en daarin optredende wijzigingen in overeenstemming met deze verordening.

Artikel 383
Rapportagevereisten

1. Een instelling deelt de bevoegde autoriteiten over elke grote uitzetting, en dus ook over grote uitzettingen die zijn vrijgesteld van de toepassing van artikel 384, lid 1, de volgende informatie mee:
 - (a) de identiteit van de cliënt of groep van verbonden cliënten jegens wie zij een grote uitzetting heeft;
 - (b) in voorkomend geval de uitzettingswaarde zonder inaanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering;
 - (c) in voorkomend geval het soort kredietprotectie, al dan niet gedekt;
 - d) de voor de toepassing van artikel 384, lid 1, berekende uitzettingswaarde met inaanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering.

Als een instelling onderworpen is aan deel 3, titel II, hoofdstuk 3, worden haar twintig grootste uitzettingen op geconsolideerde basis, ongerekend de uitzettingen die zijn vrijgesteld van de toepassing van artikel 384, lid 1, meegedeeld aan de bevoegde autoriteiten.

2. Rapportage vindt ten minste tweemaal per jaar plaats.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen die nadere invulling geven aan:
 - a) de uniforme formats voor de in lid 2 bedoelde rapportage, die in verhouding moet staan tot de aard, omvang en complexiteit van de werkzaamheden van de instelling, alsook de desbetreffende gebruiksaanwijzingen;
 - b) de frequenties en termijnen voor de in lid 2 bedoelde rapportage;
 - c) de toe te passen IT-oplossingen voor de in lid 2 bedoelde rapportage.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 384
Limiet voor grote uitzettingen

1. Een instelling kan, met inaanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering overeenkomstig de artikelen 388 tot en met 392, jegens een cliënt of een groep van verbonden cliënten geen uitzetting innemen waarvan de waarde meer dan 25 % van haar in aanmerking komend kapitaal bedraagt. Wanneer deze cliënt een instelling is of wanneer een groep van verbonden cliënten een of meer instellingen omvat, kan deze waarde niet meer bedragen dan

25 % van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling of — als dit hoger is — 150 miljoen EUR, voor zover de som van de uitzettingswaarden, met inaanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering overeenkomstig de artikelen 388 tot en met 392, jegens alle verbonden cliënten die geen instelling zijn, niet meer bedraagt dan 25 % van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling.

Indien het bedrag van 150 miljoen EUR hoger is dan 25 % van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling, mag de uitzettingswaarde, met inaanmerkingneming van het effect van de kredietrisicolimitering overeenkomstig de artikelen 388 tot en met 392, een redelijke limiet, gelet op het in aanmerking komend kapitaal van de instelling, niet te boven gaan. Deze limiet wordt door de instelling bepaald in overeenstemming met de gedragslijnen en procedures bedoeld in artikel 79 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], met het oog op het aanpakken en beheersen van concentratierisico's. Deze limiet mag niet meer bedragen dan 100 % van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling.

De bevoegde autoriteiten kunnen een limiet vaststellen die lager is dan 150 miljoen EUR, en stellen de Commissie daarvan in kennis.

2. Behoudens artikel 385 neemt een instelling te allen tijde de desbetreffende limiet van lid 1 in acht.
3. Activa in de vorm van vorderingen en andere uitzettingen op erkende beleggingsondernemingen uit een derde land mogen op dezelfde wijze worden behandeld als is bepaald in lid 1.
4. De in dit artikel vastgestelde limieten mogen worden overschreden voor de uitzettingen in de handelsportefeuille van de instelling, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - (a) de uitzetting buiten de handelsportefeuille op de betrokken cliënt of groep van cliënten is niet groter dan de in lid 1 vastgestelde limiet, berekend met betrekking tot het in aanmerking komend kapitaal, zodat de overschrijding zich integraal voordoet binnen de handelsportefeuille;
 - (b) de instelling voldoet aan een aanvullend eigenvermogensvereiste voor de overschrijding van de in lid 1 vastgestelde limiet, berekend overeenkomstig de artikelen 386 en 387;
 - (c) wanneer niet meer dan tien dagen zijn verstreken sedert het ontstaan van de overschrijding, bedraagt de uitzetting binnen de handelsportefeuille op de betrokken cliënt of groep van verbonden cliënten niet meer dan 500 % van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling;
 - (d) alle overschrijdingen die langer dan tien dagen duren, bedragen samen niet meer dan 600 % van het in aanmerking komend kapitaal van de instelling.

Voor elk geval waarin de limiet is overschreden, meldt de instelling de hoogte van de overschrijding en de naam van de betrokken cliënt onverwijld aan de bevoegde autoriteiten.

Artikel 385
Naleving van de vereisten inzake grote uitzettingen

1. Indien in een uitzonderlijk geval de limiet van artikel 384, lid 1, toch wordt overschreden, meldt de instelling de waarde van de uitzetting onverwijld aan de bevoegde autoriteiten, die, indien de omstandigheden zulks rechtvaardigen, de kredietinstelling een beperkte termijn kunnen toestaan om alsnog aan de limiet te voldoen.

Indien het in artikel 384, lid 1, bedoelde bedrag van 150 miljoen EUR van toepassing is, mogen de bevoegde autoriteiten per geval toestaan dat de limiet van 100 % van het eigen vermogen van de instelling wordt overschreden. Als een instelling ingevolge artikel 6, lid 1, op niet-geconsolideerde of gesubconsolideerde basis mag afwijken van de verplichtingen in dit deel of als de bepalingen van artikel 8 worden toegepast in het geval van moederondernemingen in een lidstaat, moeten er maatregelen worden genomen om te zorgen voor een bevredigende spreiding van de risico's binnen de groep.

Artikel 386
Berekening van aanvullende eigenvermogensvereisten voor grote uitzettingen in de handelsportefeuille

1. De in artikel 384, lid 4, onder b), bedoelde overschrijding wordt berekend door uit de totale handelsuitzetting op de betrokken cliënt of groep van cliënten die componenten te selecteren waarvoor de hoogste vereisten ter dekking van het specifieke risico in deel 3, titel IV, hoofdstuk 2, en/of de vereisten in artikel 293 en deel 3, titel V, gelden, en waarvan de som gelijk is aan het bedrag van de in artikel 384, lid 4, onder a), bedoelde overschrijding;
2. Wanneer de overschrijding niet langer duurt dan tien dagen, bedraagt het aanvullende kapitaalvereiste 200 % van de in punt 1 bedoelde vereisten voor deze componenten.
3. Vanaf tien dagen na het ontstaan van de overschrijding worden de componenten van de overschrijding die volgens punt zijn geselecteerd, ondergebracht op de passende regel van kolom 1 van tabel I, in stijgende volgorde van de vereisten voor het specifieke risico in deel 3, titel IV, hoofdstuk 2 en/of de vereisten in artikel 293 en deel 3, titel V. Het aanvullend eigenvermogensvereiste is dan gelijk aan de som van de vereisten voor het specifieke risico in deel 3, titel IV, hoofdstuk 2 en/of de vereisten in artikel 293 en deel 3, titel V, voor deze componenten, vermenigvuldigd met de overeenkomstige factor uit kolom 2 van tabel 1.

Tabel 1	
Kolom 1: overschrijding van de limieten (als percentage van het in aanmerking komend kapitaal)	Kolom 2: factoren
Gedeelte tot 40 %	200 %
Gedeelte tussen 40 % en 60 %	300 %
Gedeelte tussen 60 % en 80 %	400 %
Gedeelte tussen 80 % en 100 %	500 %

Gedeelte tussen 100 % en 250 %	600 %
Gedeelte boven 250 %	900 %

Artikel 387

Procedures ter voorkoming van omzeiling van het aanvullend eigenvermogensvereiste

Instellingen mogen de aanvullende eigenvermogensvereisten van artikel 386 die voortvloeien uit het langer dan tien dagen aanhouden van uitzettingen boven de limiet van artikel 384, lid 1, niet opzettelijk omzeilen door deze uitzettingen tijdelijk naar een andere onderneming, al of niet behorend tot dezelfde groep, over te dragen en/of door middel van kunstmatige transacties waardoor de uitzetting binnen de periode van tien dagen wordt beëindigd en een nieuwe uitzetting wordt gecreëerd.

Instellingen dienen te zorgen voor regelingen die waarborgen dat elke overdracht die het in de eerste alinea bedoelde effect heeft, onmiddellijk ter kennis van de bevoegde autoriteiten wordt gebracht.

Artikel 388

In aanmerking komende technieken voor kredietrisicolimitering

1. Voor de toepassing van de artikelen 389 tot en met 392 omvat het begrip "garantie" ook de in deel 3, titel II, hoofdstuk 4, in aanmerking genomen kredietderivaten, behalve credit linked notes.
2. Wanneer op grond van de artikelen 389 tot en met 392 al dan niet gedekte kredietprotectie in aanmerking wordt genomen, wordt, behoudens lid 3 van dit artikel, voldaan aan de voorwaarden van inaanmerkingneming en andere vereisten van deel 3, titel II, hoofdstuk 4.
3. Als een instelling gebruik maakt van artikel 390, lid 2, wordt gedekte kredietprotectie alleen in aanmerking genomen als voldaan is aan de desbetreffende vereisten in deel 3, titel II, hoofdstuk 3. Voor de toepassing van deze afdeling houdt een instelling geen rekening met de zekerheden als bedoeld in artikel 195, leden 3 tot en met 5, tenzij dit ingevolge artikel 391 is toegestaan.
4. Instellingen moeten, voor zover mogelijk, hun uitzettingen jegens uitgevers van zekerheden, verschaffers van ongedekte kredietprotectie en onderliggende activa overeenkomstig artikel 379, lid 7, analyseren op eventuele concentraties en zo nodig ingrijpen en bevindingen van betekenis doorgeven aan hun bevoegde autoriteit.

Artikel 389

Vrijstellingen

1. De volgende uitzettingen zijn vrijgesteld van de toepassing van artikel 384, lid 1:
 - (a) activa die vorderingen vertegenwoordigen op centrale overheden of centrale banken die als ze niet gegarandeerd waren, ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0 % zouden krijgen;

- (b) activa die vorderingen vertegenwoordigen op internationale organisaties of multilaterale ontwikkelingsbanken die als ze niet gegarandeerd waren, ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0 % zouden krijgen;
- (c) activa die vorderingen vertegenwoordigen die uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door centrale overheden, centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken of publiekrechtelijke lichamen; voorwaarde is dat niet-gegarandeerde vorderingen op de entiteit die de garantie verstrekt, ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0 % zouden krijgen;
- (d) andere uitzettingen op of gegarandeerd door centrale overheden, centrale banken, internationale organisaties, multilaterale ontwikkelingsbanken of publiekrechtelijke lichamen; voorwaarde is dat niet-gegarandeerde vorderingen op de entiteit die de debiteur dan wel de garantiegiver is, ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0 % zouden krijgen;
- (e) activa die vorderingen vertegenwoordigen op regionale of lagere overheden van de lidstaten als deze vorderingen ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0% zouden krijgen, alsmede andere uitzettingen jegens of gegarandeerd door deze regionale of lagere overheden als deze ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0% zouden krijgen;
- (f) uitzettingen jegens tegenpartijen als bedoeld in artikel 108, lid 6, of artikel 108, lid 7, als deze ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0 % zouden krijgen. Uitzettingen die niet aan deze criteria voldoen, worden ongeacht of ze van artikel 384, lid 1, zijn vrijgesteld, behandeld als uitzettingen jegens derden;
- (g) activa en andere uitzettingen die zijn gegarandeerd door zekerheden in de vorm van deposito's in contanten bij de leningverstrekende instelling, of bij een instelling die de moederonderneming of een dochteronderneming van de leningverstrekende instelling is;
- (h) activa en andere uitzettingen die zijn gegarandeerd door zekerheden in de vorm van depositocertificaten die zijn uitgegeven door de leningverstrekende instelling of door een instelling die de moederonderneming of een dochteronderneming van de leningverstrekende instelling is, en die bij een van deze zijn gedeponerd;
- (i) uitzettingen die voortvloeien uit niet-opgenomen kredietfaciliteiten die in bijlage I zijn ingedeeld bij de posten buiten de balanstelling met een laag risico, mits met de cliënt of groep van verbonden cliënten een overeenkomst is gesloten waarin is bepaald dat de faciliteit alleen mag worden opgenomen als vaststaat dat de limiet die ingevolge artikel 384, lid 1, van toepassing is, daardoor niet wordt overschreden;
- (j) handelsuitzettingen op centrale tegenpartijen en bijdragen in het wanbetalingsfonds aan centrale tegenpartijen;
- (k) uitzettingen op depositogarantiestelsels uit hoofde van Richtlijn 94/19/EG ingevolge de financiering van dergelijke stelsels, indien op de instellingen die deelnemen aan het stelsel, een wettelijke of contractuele verplichting tot financiering van het stelsel rust.

Punt g) omvat ook contanten die ontvangen worden in het kader van een door de instelling uitgegeven credit linked note, alsmede leningen en deposito's van een tegenpartij aan respectievelijk bij de instelling die onder een ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 4, erkende overeenkomst tot verrekening van balansposten vallen.

2. De lidstaten of de bevoegde autoriteiten kunnen de volgende uitzettingen geheel of gedeeltelijk vrijstellen van de toepassing van artikel 384, lid 1:
- (a) gedekte obligaties in de zin van artikel 124, leden 1 en 2;
 - (b) activa die vorderingen vertegenwoordigen op regionale of lagere overheden van de lidstaten als deze vorderingen ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 20 % zouden krijgen, alsmede andere uitzettingen jegens of gegarandeerd door deze regionale of lagere overheden als deze ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 20 % zouden krijgen;
 - (c) uitzettingen, waaronder deelnemingen of andere belangen, die door een instelling zijn ingenomen ten opzichte van haar moederonderneming, andere dochterondernemingen van de moederonderneming en haar eigen dochterondernemingen, voor zover deze ondernemingen opgenomen zijn in het toezicht op geconsolideerde basis waaraan de instelling zelf onderworpen is, overeenkomstig de onderhavige verordening of overeenkomstig de in een derde land geldende gelijkwaardige normen. Uitzettingen die niet aan deze criteria voldoen, worden, ongeacht of ze van artikel 384, lid 1, zijn vrijgesteld, behandeld als uitzettingen jegens derden;
 - (d) activa die vorderingen op en andere uitzettingen, waaronder deelnemingen of andere belangen, jegens regionale of centrale kredietinstellingen vertegenwoordigen waarmee de kredietinstelling krachtens wettelijke of statutaire bepalingen in het kader van een netwerk is verbonden en die op grond van deze bepalingen belast zijn met de verevening van onderlinge geldposities binnen het netwerk;
 - (e) activa die vorderingen op en andere uitzettingen jegens kredietinstellingen vertegenwoordigen, ingenomen door kredietinstellingen die op niet-concurrerende basis werkzaam zijn en in het kader van wetgevingsprogramma's of overeenkomstig hun statuten leningen verstrekken waarmee steun wordt verleend aan bepaalde economische sectoren, waarbij de overheid op de een of andere wijze toezicht houdt en er beperkingen gelden voor de besteding van de leningen. Voorwaarde is dat de desbetreffende uitzettingen voortvloeien uit leningen die via andere kredietinstellingen zijn doorgegeven aan de begunstigten;
 - (f) activa die vorderingen op en andere uitzettingen jegens instellingen vertegenwoordigen, mits deze uitzettingen geen eigen vermogen van de instellingen vormen, uiterlijk tot en met de volgende werkdag bestaan en niet luiden in een belangrijke handelsvaluta;
 - (g) activa die vorderingen op centrale banken vertegenwoordigen in de vorm van bij deze centrale banken aan te houden voorgeschreven minimumreserves die in de nationale valuta luiden;
 - (h) activa bestaande uit vorderingen op centrale overheden in de vorm van wettelijk vereiste liquiditeit die in overheidspapier worden aangehouden, en die in de nationale valuta

gedenomineerd en gefinancierd zijn, mits, naar keuze van de bevoegde autoriteit, de door een aangewezen EKBI verrichte kredietbeoordeling van deze centrale overheden investeringswaardig is;

- (i) 50 % van de documentaire kredieten met middelhoog/laag risico buiten de balanstelling en van de niet-opgenomen kredietfaciliteiten met middelhoog/laag risico buiten de balanstelling bedoeld in bijlage I, en met instemming van de bevoegde autoriteiten, 80 % van andere dan leninggaranties met een wettelijke of regelgevingsgrondslag die voor de leden worden verstrekt door onderlingegarantiesystemen met de status van kredietinstelling;
- (j) wettelijk vereiste garanties die worden gebruikt wanneer een hypothecaire lening, die wordt gefinancierd door de uitgifte van obligaties met een hypotheek als onderpand, wordt betaald aan de hypotheeknemer vóór de definitieve registratie in het kadaster, mits de garantie niet gebruikt wordt ter vermindering van het risico bij de berekening van de risicogewogen activa;
- (k) activa in de vorm van vorderingen en andere uitzettingen op erkende beurzen.

Artikel 390

Berekening van het effect van het gebruik van technieken voor kredietrisicolimitering

1. Bij de berekening van de waarde van uitzettingen voor de toepassing van artikel 384, lid 1, kan een instelling gebruikmaken van de overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 4, berekende "volledig aangepaste uitzettingswaarde" waarbij rekening is gehouden met kredietrisicolimitering, volatiliteitsaanpassingen en eventuele looptijdverschillen (E*).
2. Een instelling die voor een categorie uitzettingen gebruik mag maken van eigen LGD-ramingen en omrekeningsfactoren op basis van deel 3, titel II, hoofdstuk 3, mag, met toestemming van de bevoegde autoriteiten, de effecten van financiële zekerheden in aanmerking nemen bij de berekening van de waarde van posities voor de toepassing van artikel 384, lid 1.

De bevoegde autoriteiten verlenen de in de vorige alinea bedoelde toestemming alleen wanneer de instelling de effecten van financiële zekerheden op haar uitzettingen kan inschatten, los van andere LGD-relevante aspecten.

Een instelling hanteert zodanige procedures dat de door haar opgestelde ramingen voldoende geschikt zijn om de uitzettingswaarde te verlagen, teneinde aan de bepalingen van artikel 384 te voldoen.

Als een instelling haar eigen ramingen van de effecten van financiële zekerheden mag gebruiken, dient zij dat te doen op een grondslag die in overeenstemming is met de benadering die is toegepast bij de berekening van de eigenvermogensvereisten overeenkomstig deze verordening.

Een instelling die voor een categorie uitzettingen haar eigen LGD-ramingen en omrekeningsfactoren ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 3, mag gebruiken en voor de berekening van de waarde van haar uitzettingen niet gebruikmaakt van de in de eerste alinea

van dit lid genoemde methode, kan deze waarde berekenen aan de hand van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden of de benadering van artikel 392, lid 1, onder b).

3. Een instelling die voor de berekening van de waarde van uitzettingen voor de toepassing van artikel 384, lid 1, gebruik maakt van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden of gebruik mag maken van de in lid 2 van dit artikel genoemde benadering, voert op gezette tijden een stresstest op haar kredietconcentraties uit die ook de realiseerbare waarde van de zekerheden omvat.

In de in de eerste alinea bedoelde periodieke stresstests wordt gekeken naar de risico's die ontstaan als zich eventueel veranderingen in de marktsituatie voordoen die een ongunstige invloed uitoefenen op de toereikendheid van het eigen vermogen van de instelling, en naar de risico's die ontstaan als zekerheden in crisissituaties worden gerealiseerd.

Met de uitgevoerde stresstests moeten dergelijke risico's op adequate en passende wijze kunnen worden beoordeeld.

Mocht uit de periodieke stresstest blijken dat de realiseerbare waarde van een zekerheid lager is dan die welke op grond van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden of de in lid 2 genoemde benadering, al naargelang het geval, in aanmerking mag worden genomen, wordt de waarde van de zekerheid die bij de berekening van de waarde van de posities voor de toepassing van artikel 384, lid 1, in aanmerking mag worden genomen, dienovereenkomstig verlaagd.

De strategieën van in de eerste alinea bedoelde instellingen om het concentratierisico te verminderen, omvatten ook:

- (a) gedragslijnen en procedures om de risico's tegen te gaan die ontstaan als er sprake is van looptijdverschillen tussen enerzijds de uitzettingen en anderzijds de kredietprotectie voor deze uitzettingen;
- (b) gedragslijnen en procedures voor het geval dat bij een stresstest blijkt dat de realiseerbare waarde van een zekerheid lager is dan die welke op grond van de uitgebreide benadering van financiële zekerheden of de in lid 2 genoemde benadering in aanmerking is genomen;
- (c) gedragslijnen en procedures inzake het concentratierisico dat ontstaat door kredietrisicolimitering, met name bij grote indirecte kredietrisico's (waarvan bijvoorbeeld sprake is als de effecten die als zekerheid worden aanvaard, slechts één organisatie als uitgevende instelling hebben).

Artikel 391

Uitzettingen die voortvloeien uit hypotheek

1. Een instelling kan voor de berekening van de waarde van uitzettingen of delen van uitzettingen die worden gegarandeerd door een hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed, de waarde van de uitzetting met maximaal 50 % van de waarde van het niet-zakelijk onroerend goed in kwestie verlagen indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- (a) de uitzetting is gegarandeerd door een hypotheek op niet-zakelijk onroerend goed of door aandelen in Finse woningbouwbedrijven, die werkzaam zijn volgens de Finse wet op de woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving;
- (b) de uitzetting houdt verband met een transactie inzake financieringshuur (leasing) krachtens welke de lessor de volledige eigendom van het verhuurde niet-zakelijk onroerend goed behoudt zolang de huurder (lessee) zijn koopoptie niet heeft uitgeoefend.

De waarde van het onroerend goed wordt berekend op basis van voorzichtige, in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vastgelegde waarderingsnormen. De waardering vindt ten minste eenmaal per drie jaar plaats voor particuliere woningen.

Voor de toepassing van dit lid gelden de vereisten van artikel 203 en artikel 224, lid 1.

Onder niet-zakelijk onroerend goed wordt verstaan: een woning die bewoond of verhuurd wordt/zal worden door de eigenaar.

2. Een instelling kan voor de berekening van de waarde van uitzettingen of delen van uitzettingen die worden gegarandeerd door een hypotheek op zakelijk onroerend goed, de waarde van de uitzetting met maximaal 50 % van de waarde van het zakelijk onroerend goed in kwestie verlagen, alleen indien de betrokken bevoegde autoriteiten in de lidstaat waar het zakelijk onroerend goed gelegen is, toestaan dat de volgende uitzettingen op basis van dezelfde voorwaarden als die in artikel 121 een risicogewicht van 50 % krijgen:

- (a) de uitzettingen zijn gegarandeerd door een hypotheek op kantoren of andere panden voor handelsdoeleinden of door aandelen in Finse woningbouwbedrijven, die werkzaam zijn volgens de Finse wet op de woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving die betrekking heeft op kantoren of andere panden voor handelsdoeleinden;
- (b) de uitzettingen houden verband met transacties inzake financieringshuur (leasing) van kantoren of andere panden voor handelsdoeleinden.

De waarde van het onroerend goed wordt berekend op basis van voorzichtige, in wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vastgelegde waarderingsnormen.

Het zakelijk onroerend goed is volledig afgebouwd, geleased en levert voldoende huurinkomsten op.

Artikel 392 *Substitutie*

1. Wanneer een uitzetting jegens een cliënt is gegarandeerd door een derde, dan wel door een zekerheid uitgegeven door een derde, kan een instelling:
 - (a) het gegarandeerde deel van de uitzetting beschouwen als een uitzetting jegens de garantiegiver en niet jegens de cliënt, mits de niet-gegarandeerde uitzetting jegens de garantiegiver ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht zou krijgen dat

gelijk is aan of lager is dan een risicogewicht van de niet-gegarandeerde uitzetting jegens de cliënt;

- (b) het deel van de uitzetting dat met de marktwaarde van een erkende zekerheid is gedekt, beschouwen als een uitzetting jegens de derde en niet jegens de cliënt, als de uitzetting met een zekerheid is gedekt en het gedekte deel van de uitzetting ingevolge deel 3, titel II, hoofdstuk 2, een risicogewicht zou krijgen dat gelijk is aan of lager is dan een risicogewicht van de ongedekte uitzetting jegens de cliënt.

Een instelling past de benadering van punt b) van de eerste alinea niet toe wanneer de looptijd van de uitzetting niet overeenstemt met de looptijd van de protectie.

Een instelling kan voor de toepassing van dit deel zowel de uitgebreide benadering van financiële zekerheden als de aanpak overeenkomstig de eerste alinea, onder b), alleen hanteren als zij ook voor de toepassing van artikel 87 zowel de uitgebreide als de eenvoudige benadering van financiële zekerheden mag hanteren.

2. Wanneer een instelling lid 1, onder a), toepast, dan geldt het volgende:

- (a) als de garantie in een andere valuta luidt dan de uitzetting wordt de waarde van de uitzetting die als gedekt geldt, berekend aan de hand van de in deel 3, titel II, hoofdstuk 4, vervatte voorschriften voor de behandeling van valutamismatches bij ongedekte kredietprotectie;
- (b) bij een verschil tussen de looptijd van de uitzetting en de looptijd van de kredietprotectie worden de in deel 3, titel II, hoofdstuk 4, vervatte voorschriften voor de behandeling van looptijdverschillen gevolgd;
- (c) een gedeeltelijke dekking mag in aanmerking worden genomen met inachtneming van het bepaalde in deel 3, titel II, hoofdstuk 4.

DEEL 5

UITZETTINGEN OP OVERGEDRAGEN KREDIETRISICO'S

Titel I

Algemene bepalingen voor dit deel

Artikel 393

Toepassingsgebied

De titels II en III zijn van toepassing op nieuwe securitisaties die op of na 1 januari 2011 worden uitgegeven. De titels II en III zijn na 31 december 2014 van toepassing op bestaande securitisaties ingeval na die datum onderliggende uitzettingen worden toegevoegd of vervangen.

Titel II

Vereisten voor als belegger optredende instellingen

Artikel 394

Door de emittent aangehouden belang

1. Een instelling die niet optreedt als initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker, staat alleen bloot aan het kredietrisico van een securitisatiepositie in of buiten de handelsportefeuille indien de initiator, sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker jegens de instelling expliciet te kennen heeft gegeven om permanent een materieel netto economisch belang aan te houden dat in elk geval niet minder dan 5 % mag bedragen.

Als het aanhouden van een materieel netto economisch belang van niet minder dan 5 % komen uitsluitend in aanmerking:

- (a) het aanhouden van niet minder dan 5 % van de nominale waarde van elk van de tranches die aan de beleggers zijn verkocht of overgedragen;
- (b) in het geval van securitisaties van revolverende posities, het aanhouden van een initiatorbelang van niet minder dan 5 % van de nominale waarde van de gesecuritiseerde uitzettingen;
- (c) het aanhouden van willekeurig gekozen uitzettingen die niet minder dan 5% vertegenwoordigen van het nominale bedrag van de gesecuritiseerde uitzettingen, indien zulke uitzettingen anders in de securitisatie zouden zijn betrokken, mits het aantal potentieel gesecuritiseerde uitzettingen bij het initiëren niet minder dan 100 bedraagt;
- (d) het aanhouden van de eerste verliestranché en indien nodig andere tranches met hetzelfde of een hoger risicoprofiel die geen vroegere vervaldag hebben dan die welke aan beleggers zijn overgedragen of verkocht, zodat de aangehouden waarde in totaal niet minder is dan 5 % van de nominale waarde van de gesecuritiseerde uitzettingen.

Het netto economisch belang wordt gemeten bij het initiëren en wordt doorlopend gehandhaafd. Ten aanzien van het netto economisch belang, met inbegrip van aangehouden posities, rente en posities, vindt geen kredietrisicolimitering plaats, worden geen shortposities ingenomen of andere afdekkingstransacties verricht, en vindt geen verkoop plaats. Het netto economisch belang wordt bepaald door de notionele waarde voor posities buiten de balansstelling.

Er is geen meervoudige toepassing van de vereisten voor het aanhouden voor een securitisatie.

2. Wanneer een in de Europese Unie gevestigde moederkredietinstelling of financiële holding, dan wel een dochteronderneming daarvan, als initiator of sponsor uitzettingen securitiseert van verscheidene kredietinstellingen, beleggingsondernemingen of andere financiële instellingen die onder het toezicht op geconsolideerde basis vallen, kan aan het in lid 1 bedoelde vereiste worden voldaan aan de hand van de geconsolideerde situatie van de gelieerde in de Europese Unie gevestigde moederkredietinstelling of financiële holding.

De eerste alinea is enkel van toepassing indien de kredietinstellingen, beleggingsondernemingen of financiële instellingen die de gesecuritiseerde uitzettingen hebben gecreëerd, zich ertoe verbonden hebben de vereisten van artikel 397 in acht te nemen en de informatie die nodig is om te voldoen aan de vereisten van artikel 398, tijdig aan de initiator of sponsor en aan de in de Europese Unie gevestigde moederkredietinstelling of financiële holding te verstrekken.

3. Lid 1 is niet van toepassing wanneer de gesecuritiseerde uitzettingen vorderingen of voorwaardelijke vorderingen zijn op of volledig, onvoorwaardelijk en onherroepelijk gegarandeerd zijn door de volgende entiteiten:
 - a) centrale overheden of centrale banken;
 - b) regionale en lokale overheden en publiekrechtelijke lichamen van de lidstaten;
 - c) instellingen waaraan een risicoweging van 50 % of minder is toegekend uit hoofde van deel 3, titel II, hoofdstuk 2;
 - d) multilaterale ontwikkelingsbanken.
4. Lid 1 is niet van toepassing op:
 - a) transacties die zijn gebaseerd op een duidelijke, transparante en toegankelijke index, indien de onderliggende referentie-entiteiten identiek zijn aan die van een index van entiteiten die op ruime schaal wordt verhandeld, of andere verhandelbare effecten zijn dan securitisatieposities;
 - b) syndicaatsleningen, aangekochte vorderingen of credit default swaps wanneer deze instrumenten niet worden gebruikt voor het verpakken en/of afdekken van een securitisatie die onder lid 1 valt.

Artikel 395 *Vereiste zorgvuldigheid*

1. Instellingen kunnen aan de bevoegde autoriteiten vóór een belegging en zo nodig daarna voor elk van hun individuele securitisatieposities aantonen dat zij beschikken over een breed en gedegen inzicht in en formele gedragslijnen en procedures hebben ingevoerd die zijn afgestemd op hun handels- en niet-handelsportefeuille en in verhouding staan tot het risicoprofiel van hun gesecuritiseerde posities, voor de toetsing en registratie van:
 - (a) de krachtens artikel 394, lid 1, door initiators of sponsors verstrekte informatie ter precisering van het netto economisch belang dat zij permanent aanhouden in de securitisatie;
 - (b) de risicokenmerken van de individuele securitisatiepositie;
 - (c) de risicokenmerken van de onderliggende uitzettingen van de securitisatieposities;
 - (d) de reputatie en verlieservaring in eerdere securitisaties van de initiators of sponsors in de desbetreffende onderliggende uitzettingscategorieën van de securitisatiepositie;

- (e) de verklaringen en informatie van de initiators of sponsors, dan wel hun gemachtigden of adviseurs, over de nodige zorgvuldigheid die zij in acht hebben genomen met betrekking tot de gesecuritiseerde uitzettingen en, in voorkomend geval, met betrekking tot de kwaliteit van de zekerheden ter dekking van de gesecuritiseerde uitzettingen;
- (f) in voorkomend geval, de methodieken en concepten waarop de waardering van de kwaliteit van de zekerheden ter dekking van de gesecuritiseerde uitzettingen berust, alsook de gedragslijnen die de initiator of sponsor heeft vastgesteld om de onafhankelijkheid van de schatter te waarborgen;
- (g) alle structurele kenmerken van de securitisatie die van materiële invloed kunnen zijn op de resultaten van de securitisatiepositie van de instelling.

Instellingen verrichten periodiek hun eigen stresstests die aansluiten bij hun securitisatieposities. Daartoe kunnen instellingen afgaan op financiële modellen die door een EKBI zijn ontwikkeld, mits deze instellingen desgevraagd kunnen aantonen dat zij vóór de belegging de nodige zorgvuldigheid in acht hebben genomen om de relevante aannames en structuren van de modellen te valideren en dat zij de methoden, de aannames en de resultaten begrijpen.

2. Instellingen die niet optreden als initiator of sponsor of oorspronkelijke kredietverstrekker, stellen formele procedures vast die zijn afgestemd op hun handels- en niet-handelsportefeuille en in verhouding staan tot het risicoprofiel van hun beleggingen in gesecuritiseerde posities, om prestatie-informatie over de onderliggende uitzettingen van hun securitisatieposities doorlopend en tijdig te monitoren. In voorkomend geval wordt gekeken naar het soort uitzetting, het percentage leningen met meer dan 30, 60 en 90 achterstallige dagen, wanbetalingsgraden, het percentage vervroegde aflossingen, leningen in de executiefase, het soort zekerheid en de bewoningswijze, de frequentieverdeling van de kredietscores of andere maatstaven voor de kredietwaardigheid over de onderliggende uitzettingen, de sectorale en geografische spreiding en de frequentieverdeling van de LTV-ratio's (Loan to Value-ratio's) met bandbreedtes die een deugdelijke gevoeligheidsanalyse vergemakkelijken. Wanneer de onderliggende uitzettingen zelf securitisatieposities vormen, moeten instellingen over de in deze alinea vermelde informatie niet enkel beschikken met betrekking tot de onderliggende securitisatietranches, zoals de naam en kredietkwaliteit van de emittent, maar ook met betrekking tot de kenmerken en resultaten van de onderliggende pools van securitisatietranches.

Instellingen moeten een solide inzicht hebben in alle structurele aspecten van een securitisatietransactie die een materieel effect zouden hebben op het resultaat van hun positie in de transactie, zoals de contractuele waterfall en waterfall-gerelateerde triggers, kredietverbetering, liquiditeitsverbetering, reactiemechanismen op basis van de marktwaarde en transactiespecifieke omschrijving van "wanbetaling".

Artikel 396 *Extra risicogewicht*

Wanneer een instelling in enig materieel opzicht, ingevolge nalatigheid of verzuim harerzijds, niet voldoet aan de vereisten van de artikelen 394 en 395, leggen de bevoegde autoriteiten een evenredig extra risicogewicht op van niet minder dan 250 % van het risicogewicht (met een maximum van

1 250 %), dat geldt voor de betrokken securitisatieposities op de in respectievelijk artikel 240, lid 6, of artikel 326, lid 3, gespecificeerde wijze. Het extra risicogewicht verhoogt geleidelijk bij elke volgende overtreding van de zorgvuldigheidsregels.

De bevoegde autoriteiten houden rekening met de vrijstellingen voor bepaalde securitisaties als bepaald in artikel 394, lid 3, door het risicogewicht te verlagen dat zij anders overeenkomstig dit artikel zouden opleggen met betrekking tot een securitisatie waarop artikel 394, lid 3, van toepassing is.

Titel III

Vereisten voor als sponsor of initiator optredende instellingen

Artikel 397 *Criteria voor kredietverlening*

Als initiator en als sponsor optredende instellingen passen op te securitiseren posities dezelfde gedegen en welomschreven criteria voor de kredietverlening als bedoeld in artikel 77 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] toe als die welke zij toepassen op uitzettingen die zij in hun portefeuille zullen aanhouden. Daartoe volgen de als initiator en als sponsor optredende instellingen dezelfde procedures voor de acceptatie en, in voorkomend geval, aanpassing, vernieuwing en herfinanciering van kredieten. Instellingen passen ook dezelfde analysenormen toe op van derden afkomstige deelnemingen in of overnemingen van securitisaties, ongeacht of dergelijke deelnemingen of overnemingen in hun handelsportefeuille dan wel niet-handelsportefeuille worden aangehouden.

Wanneer niet aan de in de eerste alinea van dit artikel bedoelde vereisten wordt voldaan, wordt artikel 240, lid 1, niet toegepast door een als initiator optredende instelling en mag die als initiator optredende instelling de gesecuritiseerde uitzettingen niet buiten de berekening van haar kapitaalvereisten ingevolge deze verordening laten.

Artikel 398 *Verstreking van informatie aan beleggers*

Als sponsor en als initiator optredende instellingen maken aan beleggers bekend welk netto economisch belang zij uit hoofde van de in artikel 394 bedoelde verbintenis in de securitisatie aanhouden. Als sponsor en als initiator optredende instellingen zorgen ervoor dat aspirant-beleggers gemakkelijk toegang krijgen tot alle materieel relevante gegevens over de kredietkwaliteit en de resultaten van de individuele onderliggende uitzettingen, kasstromen en zekerheden ter dekking van een securitisatie-uitzetting, alsook tot de informatie die nodig is om omvangrijke en op goede informatie gebaseerde stresstests op de kasstromen en de waarde van de zekerheden voor de onderliggende uitzettingen te kunnen uitvoeren. Hiertoe worden "materieel relevante gegevens" vastgesteld op de datum van de securitisatie en zo nodig als gevolg van de aard van de securitisatie daarna.

Artikel 399 *Uniforme toepassingsvoorwaarde*

1. De EBA brengt jaarlijks verslag uit bij de Commissie over de maatregelen die de bevoegde autoriteiten hebben genomen om te garanderen dat instellingen de vereisten van de titels II en III naleven.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen voor technische uitvoeringsnormen ter vergemakkelijking van de convergentie van toezichtspraktijken met betrekking tot de artikelen 394 tot en met 398, waaronder de te nemen maatregelen in geval van een overtreding van de verplichtingen op het gebied van zorgvuldigheid en risicomanagement.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

DEEL 6

LIQUIDITEIT

Titel I

Definities en liquiditeitsdekkingsvereiste

Artikel 400

Definities

Voor de toepassing van dit deel wordt verstaan onder:

- (1) financiële cliënt: een cliënt die een of meer van de in bijlage I bij Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] activiteiten als hoofdbedrijf uitoefent, dan wel een van onderstaande is:
 - a) een kredietinstelling;
 - b) een beleggingsonderneming;
 - c) een special purpose entity voor securitisatiedoeleinden (SSPE);
 - d) een instelling voor collectieve belegging (ICB);
 - e) een non-open end beleggingsfonds;
 - f) een verzekeringsonderneming;
 - g) een financiële holding of een gemengde holding.
- (2) retaildeposito: een verplichting jegens een natuurlijke persoon of een kleine of middelgrote onderneming, waarbij het gezamenlijke bedrag van de verplichtingen jegens dergelijke cliënten of groepen van verbonden cliënten kleiner is dan 1 miljoen EUR.

Artikel 401

Liquiditeitsdekkingsvereiste

1. Een instelling houdt te allen tijde liquide activa aan, waarvan de som van de waarden gelijk is aan of groter is dan de liquiditeitsuitstromen minus de liquiditeitsinstromen onder stressomstandigheden, zodat instellingen liquiditeitsbuffers aanhouden die voldoende groot zijn om een eventueel onevenwicht tussen de liquiditeitsinstromen en –uitstromen onder stressomstandigheden over een korte periode het hoofd te kunnen bieden.
2. Instellingen mogen liquiditeitsinstromen en liquide activa niet dubbel tellen.

3. Instellingen mogen de in lid 1 bedoelde liquide activa gebruiken om aan hun in artikel 402 uiteengezette verplichtingen onder stressomstandigheden te voldoen.
4. De bepalingen in titel II gelden uitsluitend voor de omschrijving van de in artikel 403 vastgestelde rapportageverplichtingen.

Artikel 402
Naleving van liquiditeitsvereisten

Wanneer een instelling niet aan het vereiste van artikel 401, lid 1, voldoet of verwacht wordt dat zij niet aan dit vereiste zal voldoen, stelt zij de bevoegde autoriteiten daarvan onmiddellijk in kennis en legt zij de bevoegde autoriteit zonder onnodige vertraging een plan voor om de naleving van artikel 401 te gepasten tijde te herstellen. Totdat de naleving is hersteld, brengt de instelling dagelijks een rapportage uit van de posten aan het eind van elke werkdag tenzij de bevoegde autoriteit toestemming geeft voor een rapportage met een lagere frequentie en langere termijn. De bevoegde autoriteiten baseren zich voor die toestemming uitsluitend op de individuele situatie van een instelling. Zij zien toe op de uitvoering van het herstelplan en vereisten in voorkomend geval een sneller herstel.

Titel II

Liquiditeitsrapportage

Artikel 403

Rapportageverplichting en rapportageformat

1. Instellingen brengen bij de bevoegde autoriteiten een rapportage uit van de in de titels II en III bedoelde posten en de bestanddelen daarvan, met inbegrip van de samenstelling van hun liquide activa overeenkomstig artikel 404 en bijlage III. Voor het vereiste in titel II en bijlage III wordt ten minste eenmaal per maand gerapporteerd en voor in titel III bedoelde posten ten minste eenmaal per kwartaal.
2. Wanneer een bevoegde autoriteit besluit dat een instelling een significant liquiditeitsrisico heeft in een andere valuta of een significant bijkantoor zoals omschreven in artikel 52 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] in een lidstaat van ontvangst die een andere valuta hanteert dan haar lidstaat van herkomst, brengt de instelling bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van herkomst een aparte rapportage uit van de posten die luiden in of geïndexeerd zijn ten aanzien van eerstgenoemde valuta.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen die nadere invulling geven aan:
 - (a) uniforme formats met bijbehorende aanwijzingen voor en frequenties, data en termijnen van rapportage. De rapportageformats en –frequenties dienen in verhouding te staan tot de aard, omvang en complexiteit van de werkzaamheden van de verschillende instellingen en de overeenkomstig de leden 1 en 2 vereiste te rapporteren gegevens te omvatten;
 - (b) noodzakelijke meetmethoden voor het bewaken van de extra liquiditeit, zodat de bevoegde autoriteiten zich een volledig beeld kunnen vormen van het liquiditeitsrisicoprofiel; deze methoden dienen in verhouding te staan tot de aard, omvang en complexiteit van de werkzaamheden van een instelling;
 - (c) de voor deze rapportage toe te passen IT-oplossingen, die een rechtstreekse en onmiddellijke elektronische toegang moeten geven tot de rapportage van een instelling wanneer dit krachtens Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] en deze verordening vereist is.

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

4. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst verstrekken de bevoegde autoriteiten en de nationale centrale bank van de lidstaten van ontvangst en de EBA op verzoek een

rechtstreekse en onmiddellijke elektronische toegang tot de individuele rapportage overeenkomstig dit artikel.

5. De bevoegde autoriteiten die toezicht op geconsolideerde basis uitoefenen overeenkomstig artikel 107 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], verstrekken de volgende autoriteiten op verzoek een rechtstreekse en onmiddellijke elektronische toegang tot alle door de instelling overeenkomstig dit artikel gerapporteerde gegevens:
 - (a) de bevoegde autoriteiten en de nationale centrale bank van de lidstaten van ontvangst waar zich significante bijkantoren of dochterondernemingen van de moederonderneming bevinden dan wel instellingen die worden beheerst door dezelfde financiële moederholding;
 - (b) de bevoegde autoriteiten die vergunning hebben verleend aan dochterondernemingen van de moederinstelling of instellingen die worden beheerst door dezelfde financiële moederholding, en de nationale centrale bank van dezelfde lidstaat;
 - (c) de EBA;
 - (d) de ECB.
6. De bevoegde autoriteiten die vergunning hebben verleend aan een instelling die een dochteronderneming is van een moederinstelling of een financiële moederholding, verstrekken de bevoegde autoriteiten die toezicht op geconsolideerde basis uitoefenen overeenkomstig artikel 106 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], de centrale bank van de lidstaat waar de instelling vergunning heeft verkregen en de EBA op verzoek een rechtstreekse en onmiddellijke elektronische toegang tot alle door de instelling gerapporteerde gegevens overeenkomstig de in lid 3 bedoelde uniforme formats.

Artikel 404 *Rapportage over liquide activa*

1. Instellingen rapporteren de volgende posten als liquide activa, tenzij zij uit hoofde van lid 2 zijn uitgesloten en uitsluitend wanneer de liquide activa aan de voorwaarden van lid 3 voldoen:
 - (a) contanten en deposito's aangehouden bij centrale banken, voor zover deze deposito's in tijden van stress kunnen worden opgevraagd;
 - (b) overdraagbare activa met een zeer hoge liquiditeit en kredietkwaliteit;
 - (c) overdraagbare activa, zijnde vorderingen op of gegarandeerd door de centrale overheid van een lidstaat of een derde land indien de instelling een liquiditeitsrisico loopt in die lidstaat of dat derde land dat het dekt door het aanhouden van deze liquide activa;
 - (d) overdraagbare activa met een hoge liquiditeit en kredietkwaliteit;.

In afwachting van een uniforme definitie van hoge en zeer hoge liquiditeit en kredietkwaliteit overeenkomstig artikel 481, lid 2, identificeren instellingen zelf in een gegeven valuta overdraagbare activa met respectievelijk een hoge of zeer hoge liquiditeit en kredietkwaliteit.

In afwachting van een uniforme definitie geven de bevoegde autoriteiten, rekening houdende met de in artikel 481, lid 2, vermelde criteria, algemene richtsnoeren die instellingen kunnen hanteren bij het identificeren van activa met hoge en zeer hoge liquiditeit en kredietkwaliteit. Bij ontstentenis van dergelijke richtsnoeren maken instellingen te dien einde gebruik van transparante en objectieve criteria, met inbegrip van sommige of alle in artikel 481, lid 2, vermelde criteria.

2. De volgende activa worden niet als liquide activa beschouwd:
 - (a) activa uitgegeven door een kredietinstelling, tenzij zij aan een van de volgende voorwaarden voldoen:
 - i) het betreft obligaties die in aanmerking komen voor de in artikel 124, lid 3 of lid 4, beschreven behandeling;
 - ii) het betreft obligaties als omschreven in artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG, andere dan de onder i) bedoelde obligaties;
 - iii) de kredietinstelling is opgezet en wordt gesteund door een centrale of regionale regering van een lidstaat en het actief wordt door die regering gegarandeerd en gebruikt voor de financiering van stimuleringsleningen die worden verleend op een niet-concurrerende, non-profitbasis ter bevordering van haar publieke beleidsdoelstellingen;
 - (b) activa uitgegeven door een van de volgende:
 - i) een beleggingsonderneming;
 - ii) een verzekeringsonderneming;
 - iii) een financiële holding;
 - iv) een gemengde holding;
 - v) een andere entiteit die een of meer van de in bijlage I bij Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] activiteiten als hoofdbedrijf uitoefent.
3. Instellingen rapporteren activa uitsluitend als liquide indien zij aan elk van de volgende voorwaarden voldoen:
 - (a) zij zijn niet uitgegeven door de instelling zelf of haar moeder- of dochterinstellingen of een andere dochter van haar moederinstellingen of financiële moederholding;
 - (b) zij vormen onder normale omstandigheden een toelaatbare zekerheid voor intraday liquiditeitsbehoeften en overnight liquiditeitsfaciliteiten van een centrale bank in een lidstaat of, wanneer de liquide activa worden aangehouden om te voldoen aan de liquiditeitsuitstromen in de valuta van een derde land, van de centrale bank van dat derde land;

- (c) hun prijs kan worden bepaald aan de hand van een formule die gemakkelijk kan worden berekend op basis van publiek beschikbare inputs, en hangt niet af van sterke aannames, zoals typisch het geval is bij gestructureerde of exotische producten;
- (d) zij zijn aan een erkende beurs genoteerd;
- (e) zij kunnen worden verhandeld op actieve markten voor cessie- en retrocessieovereenkomsten zonder rugdekking met een groot en uiteenlopend aantal marktdeelnemers, een hoog handelsvolume en breed- en diepgang.

De voorwaarde onder b) geldt niet voor liquide activa die worden aangehouden om te voldoen aan liquiditeitsuitstromen in een valuta waarin de centrale bank het vereiste inzake toelaatbare zekerheden, zeer eng heeft omschreven. In het geval van valuta's van derde landen is deze uitzondering van toepassing uitsluitend indien de bevoegde autoriteiten van het derde land dezelfde uitzondering toepassen en het derde land vergelijkbare rapportagevereisten hanteert.

4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met een lijst van de valuta's die aan de in lid 3, tweede alinea, genoemde voorwaarden voldoen.

De EBA legt die ontwerpen van technische normen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Vóór de inwerkingtreding van de in de vorige alinea bedoelde technische normen mogen instellingen de werkwijze van lid 1 blijven toepassen wanneer de bevoegde autoriteiten die ook toepasten voor 1 januari 2013.

5. Aandelen of rechten van deelneming in ICB's kunnen worden behandeld als liquide activa tot een totaal bedrag van 250 miljoen EUR, mits aan de voorwaarden van artikel 127, lid 3, is voldaan en de ICB, behalve in derivaten om het rente- of kredietrisico te beperken, uitsluitend in liquide activa belegt.
6. Wanneer een liquide actief niet langer in aanmerking komt voor lid 1, kan een instelling het toch als een liquide actief blijven beschouwen gedurende een extra periode van 30 kalenderdagen.

Artikel 405

Operationele vereisten voor het aanhouden van liquide activa

Instellingen rapporteren uitsluitend als liquide activa de door hen aangehouden liquide activa die aan de volgende voorwaarden voldoen:

- (a) er is sprake van een passende diversificatie;
- (b) niet minder dan 60 % van de door de instelling gerapporteerde liquide activa zijn activa als bedoeld in artikel 404, lid 1, onder a) tot en met c). Activa die verschuldigd zijn en vervallen

of opvraagbaar zijn binnen 30 kalenderdagen, worden niet meegerekend in de 60 % tenzij er zekerheid voor gesteld is die ook onder artikel 404, lid 1, onder a) tot en met c), valt;

- (c) zij zijn rechtens en feitelijk op ieder tijdstip gedurende de volgende 30 dagen liquideerbaar middels cessie- of retrocessieovereenkomsten zonder rugdekking om te voldoen aan verplichtingen die komen te vervallen. Liquide activa als bedoeld in artikel 404, lid 1, die worden aangehouden in derde landen waar er overdrachtsbeperkingen gelden of die in een niet-converteerbare valuta luiden, worden alleen als liquideerbaar aangemerkt voor zover zij overeenstemmen met uitstromen in het derde land of de valuta in kwestie;
- (d) de liquide activa worden bewaakt door een liquiditeitenbeheersfunctie;
- (e) een deel van de liquide activa wordt regelmatig en ten minste eenmaal per jaar geliquideerd middels cessie- of retrocessieovereenkomsten zonder rugdekking met het volgende doel:
 - i) het beproeven van de markttoegang van deze activa;
 - ii) het beproeven van de doeltreffendheid van de processen voor de liquidatie van activa;
 - iii) het beproeven van de bruikbaarheid van de activa;
 - iv) het minimaliseren van het risico van negatieve signalen gedurende een periode van stress;
- (f) aan de activa verbonden prijsrisico's mogen worden afgedekt, maar de liquide activa zijn onderworpen aan passende interne regelingen om ervoor te zorgen dat zij niet worden gebruikt in andere lopende activiteiten, met inbegrip van:
 - i) afdekkings- of andere handelsstrategieën;
 - ii) verschaffing van kredietverbetering in gestructureerde transacties;
 - iii) dekking van operationele kosten.
- (g) de valuta waarin de liquide activa luiden, is consistent met de distributie per valuta van liquiditeitsuitstromen na aftrek van gemaximeerde instromen.

Artikel 406

Waardering van liquide activa

1. De te rapporteren waarde van een liquid actief is de marktwaarde, met inachtneming van passende reductiefactoren die ten minste rekening houden met de duur, het krediet- en liquiditeitsrisico en typische repo-reductiefactoren in perioden van algemene marktstress. De reductiefactoren bedragen niet minder dan 15 % voor de activa in artikel 404, lid 1, onder d). Indien de instelling het aan een actief verbonden prijsrisico afdekt, houdt zij rekening met de kasstroom die resulteert uit de eventuele beëindiging van de afdekking.
2. Ten aanzien van aandelen of rechten van deelneming in ICB's als bedoeld in artikel 404, lid 5, gelden reductiefactoren, waarbij als volgt naar de onderliggende activa wordt "doorgekeken":

- (a) 0 % voor de activa in artikel 404, lid 1, onder a);
- (b) 5 % voor de activa in artikel 404, lid 1, onder b) en c);
- (c) 20 % voor de activa in artikel 404, lid 1, onder d).

De doorkijkbenadering wordt als volgt toegepast:

- (a) wanneer de instelling op de hoogte is van de onderliggende uitzettingen van een ICB, mag zij zich op deze onderliggende uitzettingen baseren om ze onder te brengen onder artikel 404, lid 1, onder a) tot en met d);
 - (b) wanneer de instelling niet op de hoogte is van de onderliggende uitzettingen van een ICB, wordt aangenomen dat de ICB, binnen de toegestane grenzen, in dalende volgorde maximaal belegt in de in artikel 404, lid 1, onder a) tot en met d), bedoelde activaklassen totdat de totale beleggingslimiet is bereikt.
3. Instellingen kunnen een beroep doen op de volgende derde partijen om de reductiefactoren voor aandelen of rechten van deelneming in ICB's te berekenen en te rapporteren overeenkomstig de in lid 2, tweede alinea, onder a) en b), genoemde methoden:
- (a) de effectenbewaarinstelling van de ICB, mits de ICB uitsluitend in effecten belegt en alle effecten bij deze instelling in bewaring geeft;
 - (b) voor andere ICB's, de beheermaatschappij van de ICB, mits deze maatschappij voldoet aan de in artikel 127, lid 3, onder a), vastgestelde criteria.

De deugdelijkheid van de berekeningen van de effectenbewaarinstelling of de beheermaatschappij van de ICB dient door een externe accountant te worden bevestigd.

Artikel 407

Valuta's met beperkingen ten aanzien van de beschikbaarheid van liquide activa

1. De EBA beoordeelt de beschikbaarheid voor instellingen van de in artikel 404, lid 1, onder b), bedoelde liquide activa in de valuta's die van belang zijn voor instellingen uit de EU.
2. Wanneer de gerechtvaardigde behoeften aan liquide activa in het licht van het vereiste in artikel 401 groter zijn dan de beschikbaarheid van die liquide activa in een valuta, gelden een of meer van de volgende afwijkingen:
 - a) in afwijking van artikel 405, onder b), mag het procentuele aandeel van de activa als bedoeld in artikel 404, lid 1, onder a) tot en met c), in de door de instelling gerapporteerde liquide activa lager zijn dan 60 %;
 - b) in afwijking van artikel 405, onder g), mag de denominatie van de liquide activa inconsistent zijn met de distributie per valuta van liquiditeitsuitstromen na aftrek van gemaximeerde instromen;
 - c) voor valuta's van derde landen mogen de vereiste liquide activa worden vervangen door kredietlijnen van de centrale bank van dat derde land, die bij overeenkomst

onherroepelijk zijn toegezegd voor de volgende 30 dagen en waarvoor een redelijke prijs geldt, los van het actueel opgenomen bedrag, mits de bevoegde autoriteiten van het derde land op dezelfde wijze handelen en het derde land vergelijkbare rapportagevereisten hanteert.

3. De overeenkomstig lid 2 toegepaste afwijkingen zijn omgekeerd evenredig met de beschikbaarheid van de desbetreffende activa. De gerechtvaardigde behoeften van instellingen worden beoordeeld rekening houdende met hun vermogen om, middels deugdelijk liquiditeitsbeheer, de behoefte aan die liquide activa te beperken, alsook met dergelijke door andere marktdeelnemers aangehouden activa.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen met een lijst van de valuta's die aan de in dit artikel gestelde voorwaarden voldoen.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

5. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan de in lid 2 bedoelde uitzonderingen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

6. De EBA adviseert de Commissie uiterlijk 31 december 2013 over de passende reductiefactoren voor activa die worden aangehouden ingevolge de in lid 2, onder a), bedoelde afwijking.

Artikel 408 *Liquiditeitsuitstromen*

1. Te rapporteren liquiditeitsuitstromen worden berekend als de som van de volgende elementen:
 - (a) de percentages van het actueel uitstaande bedrag aan retaildeposito's zoals bepaald in artikel 409;
 - (b) de percentages van de actueel uitstaande bedragen van andere verplichtingen die hun vervaldatum naderen, waarvan de uitbetaling kan worden gevraagd of die een impliciete verwachting van de kredietverstrekker inhouden dat de instelling ze in de komende 30 dagen terugbetaald zoals bepaald in artikel 410;
 - (c) de in artikel 411 bedoelde extra uitstromen;

- (d) het percentage van het maximale bedrag dat gedurende de volgende 30 dagen kan worden opgenomen uit onbenutte krediet- en liquiditeitsfaciliteiten die kwalificeren als middelhoog of middelhoog tot laag risico volgens bijlage I, zoals bepaald in artikel 412;
 - (e) de extra uitstromen die bij de beoordeling overeenkomstig lid 2 zijn geïdentificeerd.
2. Instellingen beoordelen regelmatig de waarschijnlijkheid en de potentiële omvang van liquiditeitsuitstromen gedurende de volgende 30 dagen voor zover het producten of diensten betreft die niet onder de artikelen 410 tot en met 412 vallen en die door hen worden aangeboden of ondersteund of door potentiële kopers worden geacht met hen te zijn verbonden, met inbegrip van contractuele regelingen zoals andere buitenbalans- en voorwaardelijke financieringsverplichtingen. Bij de beoordeling van deze uitstromen wordt uitgegaan van een gecombineerd individueel en marktbreed stressscenario.

Bij de beoordeling houden instellingen in het bijzonder rekening met materiële imagoschade die kan ontstaan wanneer zij geen liquiditeitssteun verlenen aan dergelijke producten of diensten. Instellingen rapporteren de producten en diensten waarvoor de in de eerste alinea bedoelde waarschijnlijkheid en omvang van materieel belang is, niet minder dan eenmaal per jaar aan de bevoegde autoriteiten, die de toe te wijzen uitstromen bepalen.

De bevoegde autoriteiten rapporteren ten minste eenmaal per jaar aan de EBA de soorten producten of diensten waarvoor zij uitstromen hebben bepaald op basis van de rapportage van instellingen. In hun rapportage verklaren zij tevens de methodologie die is gebruikt om de uitstromen te bepalen.

3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen waarin de behandeling van de in lid 2 bedoelde producten en diensten wordt uiteengezet alsook de producten of diensten die voor deze doeleinden in aanmerking worden genomen, en de passende methoden om de toe te wijzen uitstromen te bepalen, worden geïdentificeerd.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 30 juni 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen volgens de procedure van de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 409 *Uitstromen op retaildeposito's*

1. Instellingen vermenigvuldigen het bedrag van de retaildeposito's die gedekt zijn door een depositogarantiestelsel overeenkomstig Richtlijn 94/19/EG of een gelijkwaardig depositogarantiestelsel in een derde land met ten minste 5 % wanneer het deposito
- (a) ofwel deel uitmaakt van een vaste relatie waarbij opvraging zeer onwaarschijnlijk is;
 - (b) ofwel wordt aangehouden op een betaalrekening, met inbegrip van rekeningen waarop periodiek lonen worden gecrediteerd.

2. Instellingen vermenigvuldigen andere, niet in lid 1 bedoelde retaildeposito's met ten minste 10 %.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van de leden 1 en 2 in verband met de identificatie van retaildeposito's waarvoor de uitstromen groter zijn dan in de leden 1 en 2 is bepaald, alsook van de definities van deze producten en de passende uitstromen in het kader van deze titel. In deze normen wordt rekening gehouden met de waarschijnlijkheid van liquiditeitsuitstromen gedurende de volgende 30 dagen ingevolge deze deposito's. Bij de beoordeling van deze uitstromen wordt uitgegaan van een gecombineerd individueel en marktbreed stressscenario.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

4. Instellingen vermenigvuldigen de retaildeposito's die zij in derde landen in ontvangst hebben genomen, met een hoger percentage dan dat in de leden 1 en 2 indien vergelijkbare rapportagevereisten van een derde land dat percentage vereisen.
5. Instellingen kunnen bepaalde welomschreven categorieën van retaildeposito's uitsluiten van de berekening van de uitstromen voor zover zij stevast nauwgezet als volgt te werk gaan voor de volledige categorie van die deposito's, tenzij in individueel gerechtvaardigde gevallen van tegenspoed van de deposant:
 - (a) de deposant kan het deposito niet binnen de 30 dagen opvragen;
 - (b) voor voortijdige opvragingen binnen de 30 dagen moet de deposant een boete wegens voortijdige opvraging betalen die materieel hoger is dan het gederfde bedrag aan rente die hij zou verwerven voor de resterende looptijd zonder de voortijdige opvraging. Niettegenstaande de voorgaande zin hoeft de boete niet hoger te zijn dan de rente die is verschuldigd voor de tijd die is verstreken sinds de vaststelling van de actuele looptijd van het deposito.

Artikel 410

Uitstromen op andere verplichtingen

1. Instellingen vermenigvuldigen de uit hun eigen bedrijfskosten voortvloeiende verplichtingen met 0 %.
2. Instellingen vermenigvuldigen verplichtingen die voortvloeien uit gedekte leningstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties als omschreven in artikel 188 indien deze zijn gedekt door activa die zouden kwalificeren als liquide activa overeenkomstig artikel 404, met:
 - a) 0 % tot de waarde van de liquide activa overeenkomstig artikel 406;
 - b) 100 % voor de resterende verplichting.

3. Instellingen vermenigvuldigen verplichtingen die voortvloeien uit gedekte leningstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties als omschreven in artikel 188 met 25 % indien deze niet kwalificeren als liquide activa overeenkomstig artikel 404 en de kredietverstrekker de centrale bank is of een ander publiekrechtelijk lichaam van de lidstaat waar de instelling een vergunning heeft verkregen.
4. Instellingen vermenigvuldigen verplichtingen die voortvloeien uit deposito's die moeten worden aangehouden:
 - (a) door de deposant om gebruik te kunnen maken van de diensten van de instelling op het gebied van clearing, bewaring of contantenbeheer;
 - (b) in de context van een gemeenschappelijke taakuitvoering in het kader van een institutioneel protectiestelsel dat voldoet aan de eisen van artikel 108, lid 7, of als een wettelijk of statutair minimumdeposito van een ander lichaam dat deelneemt aan hetzelfde institutionele protectiestelsel;

met 5 % in het geval van punt a) voor zover zij gedekt zijn door een depositogarantiestelsel overeenkomstig Richtlijn 94/19/EG of een gelijkwaardig depositogarantiestelsel in een derde land, en anders met 25 %.

Onder clearing, bewaring of contantenbeheer als bedoeld onder a) vallen uitsluitend dergelijke diensten voor zover zij worden verleend in de context van een vaste relatie waarop de deposant in significante mate steunt. Deze diensten mogen niet louter bestaan uit daarmee samenhangende bank- of prime brokeragediensten en de instelling moet over objectief bewijs beschikken dat de cliënt deze bedragen over een tijdhorizon van 30 dagen niet kan opvragen zonder dat haar operationeel functioneren in het gedrang komt.

5. Instellingen vermenigvuldigen verplichtingen die voortvloeien uit deposito's van cliënten die geen financiële cliënten zijn, met 75 % voor zover zij niet onder lid 4 vallen.
6. Instellingen houden rekening met de over de tijdhorizon van 30 dagen te verwachten lasten en baten uit de in bijlage II genoemde contracten op nettobasis voor alle tegenpartijen en vermenigvuldigen deze met 100 % in het geval van een netto te betalen bedrag. Op nettobasis betekent ook zonder inaanmerkingneming van te ontvangen zekerheden die kwalificeren als liquide activa uit hoofde van artikel 404.
7. Instellingen vermenigvuldigen andere verplichtingen die onder de leden 1 tot en met 5 vallen, met 100 %.
8. In afwijking van lid 7 kunnen de bevoegde autoriteiten toestemming verlenen om per geval een lager percentage toe te passen, indien aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - (a) de deposant is een moeder- of dochterinstelling van de instelling of een andere dochter van dezelfde moederinstelling dan wel verbonden met de instelling door een betrekking in de zin van artikel 12, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG;
 - (b) er zijn redenen om een lagere uitstroom te verwachten over de volgende 30 dagen, zelfs in het kader van een gecombineerd individueel en marktbreed stressscenario;

- (c) een overeenkomstige symmetrische of gematigder instroom wordt toegepast door de deposant in afwijking van artikel 413;
- (d) de instelling en de deposant zijn gevestigd in dezelfde lidstaat tenzij artikel 18, lid 1, onder b), van toepassing is.

Wanneer een dergelijke lagere uitstroom mag worden toegepast, stellen de bevoegde autoriteiten de EBA in kennis van die beslissing en de redenen daarvoor. De voorwaarden voor dergelijke lagere uitstromen worden regelmatig geëvalueerd door de bevoegde autoriteiten.

Artikel 411 *Extra uitstromen*

1. Voor zekerheden die door de instelling worden gesteld voor in bijlage II genoemde contracten, daaronder niet begrepen activa als bedoeld in artikel 404, lid 1, onder a) tot en met c), geldt een extra uitstroom van 15 % van de marktwaarde in het geval van activa als bedoeld in artikel 404, lid 1, onder d), en 20 % van de marktwaarde in het geval van andere activa.
2. Indien de bevoegde autoriteit de activiteiten van een instelling op het gebied van kapitaalmarktgerelateerde transacties als omschreven in artikel 188 of van de in bijlage II genoemde contracten aanmerkt als materieel in verhouding tot de potentiële liquiditeitsuitstromen van de instelling, voegt de instelling een extra uitstroom toe voor de vereiste extra zekerheden ingevolge – overeenkomstig de contracten die de instelling is aangegaan – een wezenlijke verslechtering van haar kredietkwaliteit zoals een verlaging van haar externe kredietbeoordeling met drie stappen. De omvang van deze materiële verslechtering wordt regelmatig geëvalueerd en aan de bevoegde autoriteit gemeld.
3. De instelling voegt een extra uitstroom toe die overeenstemt met de behoeften aan zekerheid ingevolge het effect van een ongunstig marktscenario op de activiteiten van de instelling op het gebied van de in bijlage II genoemde contracten, indien deze activiteiten van materieel belang zijn.

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen tot vaststelling van de toepassingsvoorwaarden in verband met het begrip materialiteit alsook van methoden voor het meten van deze extra uitstroom.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de tweede alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

4. De instelling voegt een extra uitstroom toe die overeenstemt met de marktwaarde van effecten of andere activa die short zijn verkocht en binnen de tijdshorizon van 30 dagen moeten worden geleverd, tenzij zij eigenaar is van de te leveren effecten of deze heeft geleend op voorwaarden waarbij zij pas na de tijdshorizon van 30 dagen moeten worden teruggegeven en de effecten geen deel uitmaken van de liquide activa van de instelling.

Artikel 412
Uitstromen uit krediet- en liquiditeitsfaciliteiten

1. Instellingen rapporteren uitstromen uit krediet- en liquiditeitsfaciliteiten, die worden bepaald als een percentage van het maximale bedrag dat kan worden opgenomen. Bij de beoordeling van het maximale bedrag dat kan worden opgenomen, kan de overeenkomstig artikel 406 bepaalde waarde van te stellen zekerheid buiten beschouwing worden gelaten, indien de instelling de zekerheid kan hergebruiken en indien de zekerheid de vorm heeft van liquide activa overeenkomstig artikel 404. De te stellen zekerheid mogen geen activa zijn die zijn uitgegeven door de tegenpartij van de faciliteit of een met haar verbonden lichaam. Indien de instelling over de noodzakelijke informatie beschikt, wordt het maximale bedrag dat kan worden opgenomen voor krediet- en liquiditeitsfaciliteiten die worden verleend aan SSPE's, bepaald als het maximale bedrag dat kan worden opgenomen gelet op de eigen verplichtingen van een SSPE die in de loop van de volgende 30 dagen komen te vervallen.
2. Het maximale bedrag dat kan worden opgenomen uit onbenutte krediet- en liquiditeitsfaciliteiten, wordt vermenigvuldigd met 5 % indien deze kunnen worden ingedeeld bij de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen in het kader van de standaard- of IRB-benadering voor het kredietrisico.
3. Het maximale bedrag dat kan worden opgenomen uit onbenutte krediet- en liquiditeitsfaciliteiten, wordt vermenigvuldigd met 10 % wanneer deze aan de volgende voorwaarden voldoen:
 - a) zij kunnen niet worden ingedeeld onder de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen in het kader van de standaard- of IRB-benadering voor het kredietrisico;
 - b) zij zijn verleend aan andere dan financiële cliënten;
 - c) zij zijn niet verleend ter vervanging van financiering van de cliënt in gevallen waarin deze op de financiële markten niet aan zijn financieringsbehoeften kan voldoen.
4. Het maximale bedrag dat kan worden opgenomen uit onbenutte krediet- en liquiditeitsfaciliteiten, wordt vermenigvuldigd met 100 %. Dit geldt met name voor:
 - (a) liquiditeitsfaciliteiten die de instelling aan SSPE's heeft verleend;
 - (b) regelingen waarbij de instellingen ertoe gehouden is activa van een SSPE te kopen of te ruilen.
5. Instellingen die zijn opgezet en worden ondersteund door een centrale of regionale regering van een lidstaat, kunnen de behandelingen in de leden 2 en 3 in afwijking van lid 4 ook toepassen op krediet- en liquiditeitsfaciliteiten die aan instellingen worden verleend met als enig oogmerk de rechtstreekse of onrechtstreekse financiering van stimuleringsleningen die kunnen worden ingedeeld bij de in die leden genoemde categorieën uitzettingen. Deze stimuleringsleningen zijn uitsluitend beschikbaar voor personen die geen financiële cliënten zijn, op een niet-concurrerende non-profitbasis ter bevordering van publieke beleidsdoelstellingen van de centrale of regionale regering van die lidstaat. Opnemingen ten laste van dergelijke faciliteiten zijn slechts mogelijk na een verzoek om een stimuleringslening en tot maximaal het gevraagde bedrag.

Artikel 413
Instromen

1. Instellingen rapporteren hun gemaximeerde liquiditeitsinstromen. Gemaximeerde liquiditeitsinstromen zijn de liquiditeitsinstromen die beperkt zijn tot 75 % van de liquiditeitsuitstromen. Instellingen kunnen liquiditeitsinstromen uit bij andere instellingen geplaatste deposito's die in aanmerking komen voor de in artikel 108, lid 6, of artikel 108, lid 7, beschreven behandelingen, van deze limiet uitsluiten.
2. De liquiditeitsinstromen worden gemeten over de volgende 30 dagen. Zij omvatten uitsluitend contractuele instromen uit uitzettingen die nog niet zijn vervallen en ten aanzien waarvan de bank geen reden heeft om aan te nemen dat zij binnen de tijdhorizon van 30 dagen niet zouden worden nagekomen. De instroom wordt als geheel in aanmerking genomen, met uitzondering van het volgende:
 - (a) gelden die zijn verschuldigd door andere dan financiële cliënten, worden verminderd met 50 % van hun waarde of, indien dit cijfer hoger is, met de contractuele verplichtingen jegens die cliënten om de financiering te verlengen. Dit is niet van toepassing op gelden die zijn verschuldigd ingevolge gedekte leningstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties als omschreven in artikel 188 die zijn gedekt door liquide activa overeenkomstig artikel 404;
 - (b) gelden die zijn verschuldigd ingevolge gedekte leningstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties als omschreven in artikel 188 en indien deze zijn gedekt door liquide activa, worden buiten beschouwing gelaten tot de waarde zonder inaanmerkingneming van de reductiefactoren voor de liquide activa en worden volledig meegerekend voor de resterende verschuldigde gelden;
 - (c) in het geval van verschuldigde gelden die door de instelling die deze gelden verschuldigd is, worden behandeld overeenkomstig artikel 410, lid 4, worden onbenutte krediet- of liquiditeitsfaciliteiten en andere ontvangen vorderingen niet in aanmerking genomen.
3. Lasten en baten die uit de in bijlage II genoemde contracten worden verwacht over de tijdhorizon van 30 dagen, worden weergegeven op nettobasis voor alle tegenpartijen en vermenigvuldigd met 100 % in het geval van een netto te ontvangen bedrag. Op nettobasis betekent ook zonder inaanmerkingneming van te ontvangen zekerheden die kwalificeren als liquide activa uit hoofde van artikel 404.
4. De bevoegde autoriteiten kunnen toestemming verlenen om, in afwijking van lid 2, onder c), per geval een hogere instroom toe te passen, indien aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - (a) er zijn redenen om een hogere instroom te verwachten, zelfs in het kader van een individuele stresssituatie;
 - (b) de tegenpartij is een moeder- of dochterinstelling van de instelling of een andere dochter van dezelfde moederinstelling dan wel verbonden met de instelling door een betrekking in de zin van artikel 12, lid 1, van Richtlijn 83/349/EEG;

- (c) een overeenkomstige symmetrische of gematigder uitstroom wordt toegepast door de tegenpartij in afwijking van artikel 413;
- (d) de instelling en de tegenpartij zijn gevestigd in dezelfde lidstaat tenzij artikel 18, lid 1, onder b), van toepassing is.

Wanneer een dergelijke hogere instroom mag worden toegepast, stellen de bevoegde autoriteiten de EBA in kennis van die beslissing en de redenen daarvoor. De voorwaarden voor dergelijke hogere instromen worden regelmatig geëvalueerd door de bevoegde autoriteiten.

- 5. Instellingen rapporteren geen instromen uit overeenkomstig artikel 404 gerapporteerde liquide activa, behalve verschuldigde betalingen betreffende de activa die niet weerspiegeld worden in de marktwaarde van het actief.
- 6. Instellingen rapporteren geen instromen uit nieuwe aangegane verplichtingen of uitgegeven instrumenten.
- 7. Instellingen nemen liquiditeitsinstromen die zullen worden ontvangen in derde landen waar er overdrachtsbeperkingen gelden of die in een niet-converteerbare valuta luiden, alleen in aanmerking voor zover zij overeenstemmen met uitstromen in het derde land of de valuta in kwestie.

Titel III

Rapportage inzake stabiele financiering

Artikel 414

Elementen die stabiele financiering verschaffen

1. De volgende elementen worden afzonderlijk aan de bevoegde autoriteiten gerapporteerd, zodat een evaluatie kan worden verricht inzake beschikbaarheid van stabiele financiering:
 - a) eigen vermogen;
 - b) de volgende verplichtingen die niet zijn opgenomen onder a):
 - i) retaildeposito's die in aanmerking komen voor de behandeling van artikel 409, lid 1;
 - ii) retaildeposito's die in aanmerking komen voor de behandeling van artikel 409, lid 2;
 - iii) deposito's die in aanmerking komen voor de behandeling van artikel 410, lid 4;
 - iv) van de onder iii) bedoelde deposito's, die welke onder een depositogarantie vallen overeenkomstig Richtlijn 94/19/EG of een gelijkwaardige depositogarantie van een derde land in de zin van artikel 409, lid 2;
 - v) van de onder iii) bedoelde deposito's, die welke onder artikel 410, lid 3, onder b), vallen;
 - vi) gedeponeerde bedragen die niet onder i) of iii) vallen indien zij niet door financiële cliënten zijn gedeponoord;
 - vii) alle financiering verworven bij financiële cliënten;
 - viii) afzonderlijk voor bedragen die respectievelijk onder vi) en vii) vallen, financiering uit gedekte leningstransacties en kapitaalmarktgerelateerde transacties als omschreven in artikel 188
 - gedekt door liquide activa als beschreven in artikel 404;
 - gedekt door andere activa;
 - ix) verplichtingen die voortvloeien uit uitgegeven effecten die in aanmerking komen voor de behandeling van artikel 124;
 - x) andere verplichtingen die voortvloeien uit uitgegeven effecten;
 - xi) overige verplichtingen.

2. Waar van toepassing, worden alle elementen ingedeeld onder de volgende vijf tijdsintervallen volgens hun vervaldatum dan wel, indien deze eerder valt, de vroegste datum waarop zij contractueel kunnen worden opgevraagd:
- (a) binnen drie maanden;
 - (b) tussen drie en zes maanden;
 - (c) tussen zes en negen maanden;
 - (d) tussen negen en twaalf maanden;
 - (e) na twaalf maanden.

Artikel 415
Elementen die stabiele financiering vereisen

1. De volgende elementen worden afzonderlijk aan de bevoegde autoriteiten gerapporteerd, zodat een evaluatie kan worden verricht inzake de behoeften aan stabiele financiering:
- (a) de in artikel 404 bedoelde activa, opgesplitst naar het soort actief;
 - (b) effecten en geldmarktinstrumenten die niet zijn opgenomen onder a);
 - (c) gewone aandelen van niet-financiële lichamen die zijn genoteerd op een belangrijke index aan een erkende beurs;
 - (d) andere gewone aandelen;
 - (e) goud;
 - (f) andere edele metalen;
 - (g) niet-verlengbare leningen en te ontvangen posten, afzonderlijk naargelang de leningnemers de volgende personen zijn:
 - i) natuurlijke personen, met uitzondering van eenmanszaken en personenvennootschappen;
 - i bis) kleine en middelgrote ondernemingen, waarbij het gezamenlijke deposito geplaatst door die cliënt of groep van verbonden cliënten kleiner is dan 1 miljoen EUR;
 - ii) landen, centrale banken en publiekrechtelijke lichamen;
 - iii) niet onder i) en ii) bedoelde cliënten, met uitzondering van financiële cliënten;
 - iv) overige leningnemers.
 - (h) te ontvangen bedragen uit derivaten;
 - (i) overige activa;

- (j) onbenutte kredietfaciliteiten die kwalificeren als "middelhoog risico" of "middelhoog/laag risico" volgens bijlage I.
2. Waar van toepassing, worden alle elementen ingedeeld onder de vijf in artikel 414, lid 2, beschreven tijdsintervallen.

DEEL 7

HEFBOOMWERKING

Artikel 416

Berekening van de hefboomwerkingsratio

1. Instellingen berekenen hun hefboomwerkingsratio overeenkomstig de in de leden 2 tot en met 10 uiteengezette methodologie.
2. De hefboomwerkingsratio wordt berekend als het quotiënt van de kapitaalwaarde van een instelling en de totale-uitzettingswaarde van een instelling, uitgedrukt als een percentage.

Instellingen berekenen de hefboomwerkingsratio als het gewone rekenkundige gemiddelde van de maandelijkse hefboomwerkingsratio's over een kwartaal.

3. Voor de toepassing van lid 2 is de kapitaalwaarde gelijk aan het tier 1-kapitaal.
4. De totale-uitzettingswaarde is de som van de uitzettingswaarden van alle activa en posten buiten de balanstelling die niet zijn afgetrokken bij de vaststelling van de in lid 3 bedoelde kapitaalwaarde.

Wanneer instellingen relevante lichamen waarin zij significante beleggingen hebben, opnemen in hun consolidatie overeenkomstig het relevante kader voor financiële verslaggeving maar niet in hun bedrijfseconomische consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1, verminderen zij hun totale-uitzettingswaarde met het bedrag dat wordt verkregen door vermenigvuldiging van het onder a) gedefinieerde bedrag met de onder b) gedefinieerde factor:

- (a) de som van de uitzettingswaarden van alle activa van de relevante lichamen die zijn opgenomen in de consolidatie overeenkomstig het relevante kader voor financiële verslaggeving maar niet in de bedrijfseconomische consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1;
- (b) de som van de aftrekken van tier 1-bestanddelen zoals vermeld in artikel 33, lid 1, onder i) en in artikel 53, onder d), gedeeld door het totale bedrag van tier 1-bestanddelen.

Instellingen waarderen activa en posten buiten de balanstelling overeenkomstig artikel 94.

5. Instellingen bepalen de uitzettingswaarde van activa overeenkomstig de volgende beginselen:
 - (a) de uitzettingswaarde van activa, met uitzondering van de in bijlage II genoemde posten en kredietderivaten, is de uitzettingswaarde als omschreven in artikel 106, lid 1;
 - (b) materiële of financiële zekerheden, garanties of instrumenten om het kredietrisico te verminderen, mogen niet worden gebruikt om de uitzettingswaarde van activa te beperken;
 - (c) verrekening van leningen en deposito's is niet toegestaan.

6. Instellingen bepalen de uitzettingswaarde van de in bijlage II genoemde posten en kredietderivaten overeenkomstig de methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde van artikel 269 dan wel overeenkomstig de oorspronkelijke uitzettingsmethode van artikel 270. Instellingen mogen de oorspronkelijke uitzettingsmethode gebruiken om de uitzettingswaarde van de in bijlage II genoemde posten en kredietderivaten te bepalen, doch uitsluitend als zij deze methode ook gebruiken om de uitzettingswaarde van deze posten te bepalen om aan de eigenvermogensvereisten van artikel 87 te voldoen.

Bij de bepaling van de uitzettingswaarde van in bijlage II genoemde posten en kredietderivaten houden instellingen rekening met de gevolgen van schuldvernieuwingscontracten en andere verrekeningsovereenkomsten, met uitzondering van contractuele cross-product verrekeningsovereenkomsten, overeenkomstig artikel 289.

7. Instellingen bepalen de uitzettingswaarde van repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties overeenkomstig artikel 215, leden 1 tot en met 3, en houden rekening met de gevolgen van kaderverrekeningsovereenkomsten, met uitzondering van contractuele cross-product verrekeningsovereenkomsten, overeenkomstig artikel 201.
8. Instellingen bepalen de uitzettingswaarde van posten buiten de balanstelling, met uitzondering van de in bijlage II genoemde posten, kredietderivaten, repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties, overeenkomstig artikel 160, lid 1, behoudens de volgende wijzigingen in de in dat artikel genoemde specifieke kredietrisicoaanpassingen:
- (a) de specifieke kredietrisicoaanpassing voor onbenutte kredietfaciliteiten, die te allen tijde onvoorwaardelijk zonder opzegtermijn kunnen worden opgezegd, als bedoeld in bijlage I, punt 4, eerste streepje, bedraagt 10 %;
 - (b) de specifieke kredietrisicoaanpassing voor alle andere in bijlage I genoemde posten buiten de balanstelling bedraagt 100 %.
9. Instellingen bepalen de uitzettingswaarde van in bijlage II genoemde posten en kredietderivaten die posten buiten de balanstelling vertegenwoordigen, overeenkomstig de in lid 6 beschreven benadering.

Instellingen bepalen de uitzettingswaarde van repo's, verstrekte of opgenomen effecten- of grondstoffenleningen, transacties met afwikkeling op lange termijn en margeleningstransacties die posten buiten de balanstelling vertegenwoordigen, overeenkomstig de in lid 7 beschreven methode.

10. Voor de in de leden 6, 7 en 9 bedoelde berekeningen kunnen instellingen ervoor kiezen het in lid 5, onder b), beschreven beginsel niet toe te passen.

Artikel 417 *Rapportagevereiste*

1. Instellingen stellen de bevoegde autoriteiten alle vereiste informatie ter hand over de hefboomwerkingsratio en de bestanddelen daarvan zoals bepaald in artikel 416. De bevoegde

autoriteiten houden rekening met deze informatie wanneer zij de in artikel 92 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] bedoelde toetsing door de toezichthouder verrichten.

De bevoegde autoriteiten stellen de EBA op haar verzoek de van de instellingen ontvangen informatie ter hand teneinde de in artikel 482 bedoelde evaluatie te vergemakkelijken.

2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter vaststelling van de inhoud en het format van de uniforme rapportagetemplate voor het in lid 1 bedoelde rapportagevereiste, de instructies voor het gebruik van die template alsook de rapportagefrequenties en –data.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

DEEL 8

OPENBAARMAKING DOOR INSTELLINGEN

Titel I

Algemene beginselen

Artikel 418

Reikwijdte van de verplichtingen inzake openbaarmaking

1. Behoudens het bepaalde in artikel 419 maken instellingen de in titel II bedoelde informatie openbaar.
2. De bevoegde autoriteiten verlenen de in het kader van deel 3 bedoelde toestemming voor de in titel III bedoelde instrumenten en methodologieën alleen als instellingen de daarin genoemde informatie openbaar maken.
3. Instellingen leggen formeel vast hoe ze willen voldoen aan de in dit deel beschreven informatieverplichtingen; tevens leggen zij vast op welke wijze ze de door henzelf openbaar gemaakte informatie evalueren en ook op juistheid controleren en hoe vaak dit dient te gebeuren. Instellingen leggen ook vast op welke wijze ze nagaan of hun bekendmakingen marktdeelnemers volledig inzicht in hun risicoprofiel verschaffen.

Ingeval deze bekendmakingen marktdeelnemers geen volledig inzicht in het risicoprofiel verschaffen, maken instellingen naast de overeenkomstig lid 1 te verstrekken informatie de benodigde informatie openbaar. Zij zijn evenwel slechts verplicht informatie openbaar te maken die van materieel belang is en niet wanneer deze hun eigendom of vertrouwelijk is overeenkomstig artikel 149.

4. Instellingen moeten op verzoek hun ratingbeslissingen tegenover kleine en middelgrote ondernemingen en andere bedrijven die een krediet aanvragen, schriftelijk toelichten. De desbetreffende administratieve kosten moeten in verhouding staan tot de omvang van het krediet.

Artikel 419

Informatie die als niet-materieel, eigendom of vertrouwelijk wordt beschouwd

1. Instellingen mogen de openbaarmaking van informatie over een of meer van de in titel II genoemde onderdelen achterwege laten als deze niet van materieel belang wordt geacht, met uitzondering van de in artikel 424 genoemde informatie.

Openbaar gemaakte informatie wordt als van materieel belang beschouwd indien de weglating of onjuiste vermelding ervan het oordeel of de beslissing zou kunnen wijzigen of beïnvloeden van een gebruiker die zich voor het nemen van economische besluiten op die informatie baseert.

2. Instellingen mogen ook de openbaarmaking van informatie over een of meer onderdelen uit de titels II en III achterwege laten als deze informatie overeenkomstig de tweede en derde alinea als eigendom of vertrouwelijk wordt beschouwd, met uitzondering van de in artikel 424 genoemde informatie.

Informatie wordt als eigendom van een instelling beschouwd indien het openbaar maken van die informatie haar concurrentiepositie zou ondermijnen. Dit geldt tevens voor informatie over producten of systemen die, indien zij met concurrenten zou worden gedeeld, de waarde van de investeringen van de instelling in die producten of systemen zou verminderen.

Informatie wordt als vertrouwelijk beschouwd indien er sprake is van verplichtingen jegens cliënten of relaties met andere tegenpartijen op grond waarvan een instelling aan geheimhouding gebonden is.

3. In de in lid 2 genoemde gevallen geeft de desbetreffende instelling in haar informatie aan dat bepaalde onderdelen ontbreken en waarom deze ontbreken; wel publiceert zij meer algemene informatie over het desbetreffende onderdeel, tenzij deze als eigendom of vertrouwelijk moet worden geklasseerd.

Artikel 420 *Frequentie van openbaarmaking*

Instellingen publiceren de op grond van dit deel vereiste informatie ten minste eenmaal per jaar.

De publicatie van informatie die jaarlijks wordt verstrekt, geschiedt in samenhang met de publicatie van de jaarrekening.

Instellingen beoordelen of het noodzakelijk is sommige of alle informatie meer dan eenmaal per jaar bekend te maken in het licht van de relevante kenmerken van hun verrichtingen, zoals de omvang van hun transacties, het spectrum van hun activiteiten, hun aanwezigheid in verschillende landen, hun betrokkenheid bij verschillende financiële sectoren, en hun deelname aan internationale financiële markten en betalings-, afwikkelings- en clearingsystemen. Bij deze beoordeling wordt bijzondere aandacht besteed aan de mogelijke behoefte aan een frequentere openbaarmaking van de in artikel 424 en artikel 425, onder b) tot en met e), genoemde gegevens en van informatie over de risicopositie en andere parameters die aan snelle verandering onderhevig zijn.

Artikel 421 *Wijze van openbaarmaking*

1. Instellingen kunnen zelf bepalen in welk medium en op welke locatie zij willen voldoen aan de in dit deel vastgestelde verplichtingen inzake openbaarmaking en hoe ze de juistheid van hun informatie wil controleren. Voor zover mogelijk wordt alle informatie in één medium of op één locatie verstrekt.
2. Als dezelfde informatie door een instelling al in het kader van boekhoudkundige, beurs- of andere verplichtingen is gepubliceerd, kan dit deel worden beschouwd als zijnde nageleefd. Als de informatie niet in de jaarrekening wordt opgenomen, dienen instellingen aan te geven waar deze informatie wel kan worden gevonden.

Titel II

Technische criteria inzake transparantie en openbaarmaking

Artikel 422

Doelstellingen en gedragslijnen op het gebied van risicomanagement

1. Instellingen maken hun doelstellingen op het gebied van risicomanagement voor elke afzonderlijke risicocategorie openbaar, met inbegrip van de in deze titel bedoelde risico's: Deze openbaarmaking omvat:
 - a) de strategieën en procedures om deze risico's te beheren;
 - b) de structuur en organisatie van de relevante risicomanagementfunctie, met inbegrip van informatie over haar autoriteit en statuut, of andere passende regelingen;
 - c) de reikwijdte en de aard van de risicorapporterings- en risicomeetsystemen;
 - d) de gedragslijnen inzake het afdekken en verminderen van risico's, en de strategieën en procedures om de voortdurende effectiviteit van afdekkings- en verminderinginstrumenten te bewaken;
 - e) een door het leidinggevende orgaan goedgekeurde verklaring over de toereikendheid van de risicomanagementregeling van de instelling, waarin de garantie wordt gegeven dat de door haar opgezette risicomanagementsystemen passend zijn voor haar profiel en strategie;
 - f) een bondige, door het leidinggevende orgaan goedgekeurde risicoverklaring, waarin het algemene risicoprofiel van de instelling in het licht van haar bedrijfsstrategie kort wordt uiteengezet. Deze verklaring omvat belangrijke ratio's en kengetallen die externe belanghebbenden een bondig maar volledig overzicht geven van de wisselwerking tussen het risicoprofiel van de instelling en de door het leidinggevende orgaan vastgestelde risicotolerantie.
2. Ten aanzien van governanceregelingen maken instellingen de volgende informatie, met inbegrip van regelmatige, ten minste jaarlijkse updates, openbaar:
 - a) het aantal bestuursmandaten dat wordt gehouden door leden van het leidinggevende orgaan;
 - b) het aanwervingsbeleid voor de selectie van leden van het leidinggevende orgaan en hun kennis, vaardigheden en deskundigheid;
 - c) het beleid inzake diversiteit wat de selectie van leden van het leidinggevende orgaan betreft, de in dat beleid vastgestelde doelstellingen en relevante streefdoelen, en de mate waarin deze doelstellingen en streefdoelen zijn verwezenlijkt;
 - d) het feit of de instelling een aparte risicocommissie heeft ingesteld en het aantal malen dat deze commissie is bijeengekomen;

- e) de beschrijving van de informatiestroom over risico's naar het leidinggevende orgaan in zijn toezichtfunctie.

Artikel 423
Toepassingsgebied

Instellingen maken de volgende informatie openbaar met betrekking tot het toepassingsgebied van de in deze verordening bedoelde vereisten overeenkomstig Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau]:

- (a) de naam van de instelling waarop de in deze verordening vervatte vereisten van toepassing zijn;
- (b) een overzicht van de verschillen in de consolidatiegrondslag met het oog op de verslaglegging en het bedrijfseconomische toezicht, met een korte beschrijving van de daarin opgenomen entiteiten en een toelichting of zij:
 - i) volledig geconsolideerd zijn;
 - ii) proportioneel geconsolideerd zijn;
 - iii) afgetrokken zijn van het eigen vermogen;
 - iv) noch geconsolideerd, noch afgetrokken zijn;
- (c) eventuele bestaande of verwachte feitelijke of juridische belemmeringen van materieel belang die een onmiddellijke overdracht van eigen vermogen of terugbetaling van verplichtingen tussen de moederonderneming en haar dochterondernemingen in de weg staan;
- (d) het totale bedrag waarmee het feitelijke eigen vermogen onder de ondergrens ligt ten opzichte van alle dochterondernemingen die niet in de consolidatie zijn opgenomen, en de naam of namen van deze dochterondernemingen;
- (e) in voorkomend geval, de omstandigheid dat gebruik wordt gemaakt van de in de artikelen 6 en 8 vastgestelde bepalingen.

Artikel 424
Eigen vermogen

1. Instellingen maken de volgende informatie openbaar over hun eigen vermogen:
 - (a) een volledig overzicht van de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen, aanvullend-tier 1-bestanddelen, tier 2-elementen en filters en aftrekken die worden toegepast overeenkomstig de artikelen 29 tot en met 32, 33, 53, 63 en 74 op het eigen vermogen van de instelling en de balans in de gecontroleerde jaarrekening van de instelling;

- (b) een beschrijving van de belangrijkste kenmerken van de uit gewone aandelen bestaande tier 1- en aanvullend-tier 1-instrumenten en tier 2-instrumenten die zijn uitgegeven door de instelling;
 - (c) de volledige voorwaarden voor alle uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten;
 - (d) een aparte vermelding van de aard en de bedragen van:
 - i) iedere prudentiële filter die is toegepast overeenkomstig de artikelen 29 tot en met 32;
 - ii) iedere aftrek die is verricht overeenkomstig de artikelen 33, 53 en 63;
 - iii) elementen die niet in mindering zijn gebracht overeenkomstig de artikelen 44, 45, 53, 63 en 74;
 - (e) een beschrijving van alle beperkingen die zijn toegepast op de berekening van het eigen vermogen overeenkomstig deze verordening en de instrumenten, prudentiële filters en aftrekken waarop die beperkingen van toepassing zijn;
 - (f) wanneer instellingen kapitaalratio's openbaar maken die zijn berekend met behulp van eigenvermogensbestanddelen die op een andere dan de in deze verordening vastgestelde basis zijn bepaald, een omstandige beschrijving van de basis waarop die kapitaalratio's zijn berekend.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om nadere invulling te geven aan uniforme templates voor de onder lid 1, onder a), b), d) en e), bedoelde openbaarmaking.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 31 december 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 425 *Eigenvermogensvereisten*

Instellingen maken de volgende informatie openbaar betreffende hun naleving van de in artikel 87 en artikel 72 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] vastgestelde vereisten:

- (a) een samenvatting van de benadering die de instelling hanteert om te beoordelen of haar interne kapitaal toereikend is om huidige en toekomstige activiteiten te ondersteunen;
- (b) voor instellingen die de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 2 van deel 3, titel II, berekenen, 8 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen voor elk van de in artikel 107 gespecificeerde categorieën uitzettingen;

- (c) voor instellingen die de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 3 van deel 3, titel II, berekenen, 8 % van de risicogewogen uitzettingsbedragen voor elk van de in artikel 142 gespecificeerde categorieën uitzettingen. Voor de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen is dit vereiste van toepassing op alle categorieën uitzettingen waarmee de verschillende in artikel 149, leden 1 tot en met 4, bedoelde correlaties overeenstemmen. Voor de categorie uitzettingen in aandelen is het vereiste van toepassing op:
 - i) alle benaderingen die in artikel 150 worden vermeld;
 - ii) ter beurse verhandelde uitzettingen, private equity-uitzettingen in voldoende gediversifieerde portefeuilles, en andere uitzettingen;
 - iii) uitzettingen waarop een prudentiële overgangsregeling inzake eigenvermogensvereisten van toepassing is;
 - iv) uitzettingen waarop uitzonderingsbepalingen inzake eigenvermogensvereisten van toepassing zijn;
- (d) eigenvermogensvereisten berekend overeenkomstig artikel 87, onder b) en c);
- (e) eigenvermogensvereisten berekend overeenkomstig deel 3, titel III, afdelingen 2 tot en met 4, en afzonderlijk openbaar gemaakt.

De instellingen die hun risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen overeenkomstig artikel 148, lid 5, of artikel 150, lid 2, maken de uitzettingen openbaar per categorie van de tabel 1 in artikel 148, lid 5, of per risicogewicht als vermeld in artikel 150, lid 2.

Artikel 426 *Informatie over het tegenpartijkredietrisico*

Instellingen maken de volgende informatie openbaar over hun tegenpartijkredietrisico als omschreven in titel III, hoofdstuk 6:

- (a) uiteenzetting van de gehanteerde methode om intern kapitaal en kredietlimieten voor kredietvorderingen op tegenpartijen toe te kennen;
- (b) uiteenzetting van de gedragslijnen voor het aantrekken van zekerheden en het vormen van kredietreserves;
- (c) uiteenzetting van de gedragslijnen ten aanzien van wrong-way riskposities;
- (d) uiteenzetting van de gevolgen van het bedrag aan zekerheden dat de instelling zou moeten verstrekken in geval van een verlaging van haar kredietrating;
- (e) positieve reële brutowaarde van contracten, uit verrekening behaalde voordelen, verrekende actuele kredietvordering, aangehouden zekerheden en netto kredietvordering uit hoofde van derivaten. Netto kredietvordering uit hoofde van derivaten is de kredietvordering uit hoofde van derivatentransacties na inaanmerkingneming van de voordelen van in rechte afdwingbare verrekeningsovereenkomsten en zekerheidsovereenkomsten;

- (f) meting van de uitzettingswaarde volgens de in de afdelingen 3 tot en met 6 van titel III, hoofdstuk 6, uiteengezette methoden, naargelang welke van toepassing is;
- (g) de nominale waarde van afdekkingsinstrumenten in de vorm van kredietderivaten, en de verdeling van actuele kredietvordering uitgesplitst naar type kredietvordering;
- (h) de nominale bedragen van transacties met betrekking tot kredietderivaten, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen gebruik voor de eigen kredietportefeuille van de instelling en gebruik voor de intermediaatieactiviteiten, met inbegrip van de verdeling van de gebruikte kredietderivaten, binnen elke productgroep verder uitgesplitst naar gekochte en verkochte protectie;
- (i) de raming van α indien de instelling van de bevoegde autoriteiten de toestemming heeft gekregen om α te ramen.

Artikel 427 *Kapitaalbuffers*

1. Een instelling maakt de volgende informatie openbaar betreffende haar naleving van het vereiste inzake een anticyclische kapitaalbuffer als bedoeld in titel VII, hoofdstuk 4, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau]:
 - a) de geografische spreiding van haar kredietvorderingen die van belang zijn voor de berekening van haar anticyclische kapitaalbuffer;
 - b) de samenstelling van haar instellingsspecifieke anticyclische kapitaalbuffer.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen die nadere invulling geven aan de in lid 1 bedoelde verplichtingen inzake openbaarmaking.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 31 december 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 428 *Kredietrisicoaanpassingen*

Instellingen maken de volgende informatie openbaar betreffende hun blootstelling aan kredietrisico en verwateringsrisico:

- (a) de definitie van de begrippen „achterstallig” en „dubieus” voor verslagleggingsdoeleinden;
- (b) een beschrijving van de toegepaste benaderingen en methoden om aanpassingen voor het specifieke en algemene kredietrisico vast te stellen;

- (c) het totale bedrag van de uitzettingen na compensaties en zonder rekening te houden met het effect van kredietrisicolimitering, en het gemiddelde bedrag van de uitzettingen gedurende de desbetreffende periode, onderverdeeld in categorieën;
- (d) de geografische spreiding van de uitzettingen, uitgesplitst naar grotere gebieden volgens materiële categorie uitzettingen, zo nodig nader gespecificeerd;
- (e) de spreiding van de uitzettingen naar bedrijfstak of tegenpartij, uitgesplitst naar categorie, en zo nodig nader gespecificeerd;
- (f) de indeling van alle uitzettingen naar resterende looptijd, uitgesplitst naar categorie, en zo nodig nader gespecificeerd;
- (g) per significante bedrijfstak of tegenpartij, het bedrag van:
 - i) dubieuze uitzettingen en achterstallige uitzettingen, afzonderlijk verstrekt;
 - ii) aanpassingen voor het specifieke en algemene kredietrisico;
 - iii) kosten voor aanpassingen voor het specifieke en algemene kredietrisico gedurende de rapportageperiode;
- (h) het bedrag van de dubieuze uitzettingen en achterstallige uitzettingen, afzonderlijk verstrekt, uitgesplitst naar belangrijke geografische gebieden, zo mogelijk met inbegrip van de bedragen van de aanpassingen voor het specifieke en algemene kredietrisico voor elk geografisch gebied;
- (i) de afstemming van wijzigingen in de aanpassingen voor het specifieke en algemene kredietrisico voor dubieuze uitzettingen, afzonderlijk vermeld. De informatie omvat:
 - i) een beschrijving van het soort aanpassingen voor het specifieke en algemene kredietrisico;
 - ii) de openingsbalans;
 - iii) de bedragen die gedurende de rapportageperiode ter dekking van de kredietrisicoaanpassingen zijn uitgetrokken;
 - iv) de bedragen die opzij zijn gezet of teruggeboekt met het oog op vermoedelijke verliezen op uitzettingen gedurende de rapportageperiode, eventuele andere aanpassingen zoals onder meer die welke worden bepaald door wisselkoersverschillen, bedrijfscombinaties, de verwerving en afstoting van dochterondernemingen, en de overdracht tussen kredietrisicoaanpassingen;
 - v) de eindbalans.

Aanpassingen voor het specifieke kredietrisico en ontvangsten op afgeboekte vorderingen die rechtstreeks in de winst- en verliesrekening worden opgenomen, worden afzonderlijk openbaar gemaakt.

Artikel 429
Gebruik van EKBI's

Voor instellingen die de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 2, berekenen, wordt de volgende informatie openbaar gemaakt voor elk van de in artikel 107 gespecificeerde categorieën uitzettingen:

- (a) de namen van de aangewezen EKBI's en exportkredietinstellingen en de redenen die aan eventuele wijzigingen ten grondslag liggen;
- (b) de categorieën uitzettingen waarvoor elke EKBI of exportkredietinstelling wordt gebruikt;
- (c) een beschrijving van de procedure waarbij de kredietbeoordelingen van uitgften en uitgevende instellingen worden overgedragen op niet in de handelsportefeuille opgenomen posten;
- (d) de wijze waarop de externe rating van elke aangewezen EKBI of exportkredietinstelling bij de in deel 3, titel II, hoofdstuk 2, voorgeschreven kredietkwaliteitscategorieën is ondergebracht, rekening houdende met het feit dat deze informatie niet hoeft te worden openbaar gemaakt indien de instelling de door de EBA gepubliceerde standaardindeling volgt;
- (e) de uitzettingswaarden en de uitzettingswaarden na kredietrisicolimitering die bij elke in deel 3, titel II, hoofdstuk 2, voorgeschreven kredietkwaliteitscategorie zijn ondergebracht, alsook de uitzettingswaarden die op het eigen vermogen in mindering zijn gebracht.

Artikel 430
Marktrisico

De instellingen die hun eigenvermogensvereisten berekenen overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder b) en c), maken deze vereisten afzonderlijk openbaar voor elk risico waarnaar in die bepalingen wordt verwezen. Daarnaast wordt het eigenvermogensvereiste voor specifiek renterisico van securitisatieposities afzonderlijk openbaar gemaakt.

Artikel 431
Operationeel risico

Instellingen maken de benaderingen voor de beoordeling van de eigenvermogensvereisten voor het operationele risico die zij mogen toepassen, openbaar, tezamen met een beschrijving van de in artikel 301, lid 2, bedoelde methodologie, indien hiervan door een instelling gebruik wordt gemaakt, alsmede een bespreking van de relevante interne en externe factoren waarmee in haar meetbenadering rekening wordt gehouden, en in het geval van een gedeeltelijk gebruik, de reikwijdte en het toepassingsgebied van de verschillende toegepaste methodologieën.

Artikel 432
Niet in de handelsportefeuille opgenomen posities in aandelen

Instellingen maken de volgende informatie over niet in de handelsportefeuille opgenomen posities in aandelen openbaar:

- (a) de differentiatie tussen uitzettingen op basis van de daarmee beoogde doelen, met inbegrip van kapitaalwinst en strategische oogmerken, en een overzicht van de toegepaste verslagleggingstechnieken en waarderingsmethoden, met inbegrip van belangrijke aannames en praktijken die op de waardering van invloed zijn, alsmede eventuele belangrijke veranderingen in deze praktijken;
- (b) de balanswaarde en de reële waarde van deze uitzettingen en, bij ter beurse verhandelde aandelenposities, een vergelijking met de marktkoers indien deze materieel van de reële waarde afwijkt;
- (c) het soort, de aard en de bedragen van ter beurse verhandelde uitzettingen, van niet ter beurse verhandelde private equity-uitzettingen in voldoende gediversifieerde portefeuilles, en van andere uitzettingen;
- (d) de gecumuleerde gerealiseerde winsten of verliezen uit verkopen en liquidaties in de betrokken periode; en
- (e) de som van de niet-gerealiseerde winsten of verliezen, de som van de latente herwaarderingswinsten of –verliezen en het totaal van deze bedragen die in het oorspronkelijk eigen vermogen of in het aanvullend eigen vermogen zijn opgenomen.

Artikel 433

Renterisico in verband met posities die niet in de handelsportefeuille zijn opgenomen

Instellingen maken de volgende informatie openbaar over het renterisico in verband met posities die niet in de handelsportefeuille zijn opgenomen:

- (a) de aard van het renterisico en de belangrijkste aannames (met inbegrip van aannames inzake de aflossing van leningen en het gedrag van deposito's zonder vaste looptijd), en de frequentie waarmee het renterisico wordt gemeten;
- (b) de wijzigingen in rendement, economische waarde of andere relevante maatstaven die door het management bij opwaartse en neerwaartse renteschokken worden gebruikt om het renterisico te meten, uitgesplitst naar valuta.

Artikel 434

Uitzetting op securitisatieposities

Instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 5, dan wel eigenvermogensvereisten overeenkomstig artikel 326 of artikel 327 berekenen, maken de volgende informatie openbaar, voor hun handels- en niet-handelsportefeuille afzonderlijk indien zulks relevant is:

- (a) een uiteenzetting van de doelstellingen van de instelling met betrekking tot haar securitisatieactiviteiten;
- (b) de aard van andere risico's, met inbegrip van het aan gesecuritiseerde activa inherente liquiditeitsrisico;

- (c) het soort risico's in termen van de rangorde van de onderliggende securitisatieposities en in termen van de activa die ten grondslag liggen aan deze securitisatieposities die bij de hersecuritisatieactiviteiten worden ingenomen en behouden;
- (d) de verschillende taken van de instelling in het securitisatieproces;
- (e) een indicatie van de mate van betrokkenheid van de instelling bij elk van de onder d) bedoelde taken;
- (f) een beschrijving van de processen om veranderingen in het krediet- en marktrisico van securitisatieposities in het oog te houden, waarbij onder meer wordt vermeld hoe het gedrag van de onderliggende activa van invloed is op securitisatie-uitzettingen en hoe deze processen verschillen voor hersecuritisatie-uitzettingen;
- (g) een beschrijving van het beleid van de instelling ten aanzien van het gebruik van afdekkingsinstrumenten en ongedekte protectie voor het limiteren van de risico's van behouden securitisatie- en hersecuritisatie-uitzettingen, waaronder per betrokken soort risico-uitzetting ook de materiële tegenpartijen bij afdekkingstransacties;
- (h) de benaderingen die de instelling in het kader van haar securitisatieactiviteiten toepast met het oog op de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen, met inbegrip van de soorten securitisatieuitzettingen waarop elke benadering van toepassing is;
- (i) de soorten SSPE's waarvan de instelling als sponsor gebruikmaakt om uitzettingen op derden te securitiseren, waarbij tevens wordt vermeld of, en zo ja in welke vorm en tot op welke hoogte, de instelling uitzettingen op deze SSPE's heeft en afzonderlijk welke wel en niet op de balans staan, evenals een lijst van de entiteiten die de instelling beheert of adviseert en die beleggen in securitisatieuitzettingen die de instelling heeft gesecuritiseerd of in SSPE's die door de instelling worden gesponsord;
- (j) een samenvatting van de door de instelling gehanteerde grondslagen voor de financiële verslaggeving met betrekking tot haar securitisatieactiviteiten, met inbegrip van:
 - i) de vermelding of de transacties als verkopen dan wel als financieringen worden behandeld;
 - ii) de inaanmerkingneming van de winsten op de verkopen;
 - iii) de gevolgde methoden, belangrijkste aannames, inputs en de veranderingen ten opzichte van de vorige periode voor de waardering van securitisatieposities;
 - iv) de behandeling van synthetische securitisaties indien hierop geen andere grondslagen voor de financiële verslaggeving van toepassing zijn;
 - v) hoe nog te securitiseren activa worden gewaardeerd en of zij in de niet-handelsportefeuille dan wel de handelsportefeuille van de instelling zijn opgenomen;
 - vi) het beleid voor het opnemen van verplichtingen op de balans met betrekking tot regelingen die de instelling ertoe kunnen nopen financiële steun voor gesecuritiseerde activa te verstrekken;

- (k) de namen van de EKBI's die voor securitisaties worden gebruikt en de soorten uitzettingen waarvoor elk van deze instellingen wordt gebruikt;
- (l) in voorkomend geval, een beschrijving van de internebeoordelingsbenadering overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 5, afdeling 3, waarbij onder meer melding wordt gemaakt van de structuur van de internebeoordelingsprocedure en de relatie tussen interne beoordeling en externe ratings, de gebruikmaking van interne beoordeling voor andere doeleinden dan voor de vaststelling van kapitaalvereisten, de controlemechanismen die van toepassing zijn op de internebeoordelingsprocedure, inclusief de bespreking van de onafhankelijkheid en de betrouwbaarheid daarvan, en de toetsing van de internebeoordelingsprocedure; de soorten uitzettingen waarop de internebeoordelingsprocedure wordt toegepast en de per soort uitzetting gehanteerde stressfactoren voor het bepalen van de kredietverbeteringsniveaus;
- (m) een toelichting van significante veranderingen die zich sinds de laatste verslagperiode in enigerlei van de kwantitatieve gegevens bedoeld in de punten n) tot en met q) hebben voorgedaan;
- (n) voor de handels- en de niet-handelsportefeuille afzonderlijk, de volgende informatie uitgesplitst naar soort uitzetting:
 - i) het totale uitstaande bedrag van de uitzettingen die door de instelling zijn gesecuritiseerd, onderverdeeld in traditionele en synthetische securitisaties en securitisaties waarvoor de instelling alleen als sponsor optreedt;
 - ii) het totaalbedrag van de behouden of gekochte securitisatieposities die op de balans staan, en van de securitisatieposities buiten de balans;
 - iii) het totaalbedrag van nog te securitiseren activa;
 - iv) voor gesecuritiseerde faciliteiten die aan de vervroegdeaflossingsbehandeling onderworpen zijn, de totale opgenomen bedragen die aan de deelnemingen van respectievelijk de initiator en de beleggers zijn toegerekend, de voor de instelling geldende totale kapitaalvereisten wegens de deelneming van de initiator, en de voor de instelling geldende totale kapitaalvereisten wegens het aandeel van de beleggers in de opgenomen bedragen en de niet-aangesproken kredietlijnen;
 - v) het bedrag van de securitisatieposities die van het eigen vermogen zijn afgetrokken of waaraan een risicogewicht van 1 250 % is toegekend;
 - vi) een samenvatting van de securitisatieactiviteiten van de lopende periode met vermelding van het bedrag van de gesecuritiseerde uitzettingen en het in aanmerking genomen verkoopresultaat (winst of verlies);
- (o) voor de handels- en de niet-handelsportefeuille afzonderlijk, de volgende informatie:
 - i) het totaalbedrag van de behouden of gekochte securitisatieposities en de daarmee samenhangende kapitaalvereisten, uitgesplitst naar securitisatie- en hersecuritisatieposities en verder onderverdeeld in een zinvol aantal risicogewicht- of kapitaalvereiste-bandbreedtes voor elke benadering die voor het bepalen van kapitaalvereisten is gevolgd;

- ii) het totaalbedrag van de behouden of gekochte hersecuritisatieposities, onderverdeeld in de positie vóór en na afdekking/verzekering en de uitzetting op financiële garantiegevers, onderverdeeld volgens de kredietwaardigheidscategorieën van de garantiegevers of de naam van de garantiegevers;
- (p) voor de niet-handelsportefeuille en met betrekking tot door de instelling gesecuritiseerde uitzettingen, het bedrag van de dubieuze/achterstallige gesecuritiseerde uitzettingen en de door de instelling gedurende de betrokken periode in aanmerking genomen verliezen, beide onderverdeeld in categorieën;
- (q) voor de handelsportefeuille, het totale uitstaande bedrag van de uitzettingen die door de instelling zijn gesecuritiseerd en die aan een kapitaalvereiste voor het marktrisico onderworpen zijn, onderverdeeld in traditionele en synthetische securitisatie en per categorie;
- (r) in voorkomend geval, of de instelling steun heeft verleend in de zin van artikel 243, lid 1, en de gevolgen daarvan voor haar eigen vermogen.

Artikel 435 *Beloningsbeleid*

1. In verband met het beloningsbeleid en de beloningscultuur van de instelling ten aanzien van de categorieën van medewerkers wier beroepswerkzaamheden haar risicoprofiel materieel beïnvloeden, maken instellingen de volgende informatie openbaar:
 - a) informatie over het besluitvormingsproces voor de vaststelling van het beloningsbeleid, inclusief, indien van toepassing, informatie over de samenstelling en het mandaat van een remuneratiecommissie, de externe adviseur op wie een beroep is gedaan bij de vaststelling van het beloningsbeleid en de rol van relevante belanghebbenden;
 - b) informatie over het verband tussen beloning en prestaties;
 - c) de belangrijkste kenmerken van het beloningssysteem, met inbegrip van informatie over de voor prestatiebeoordeling en risicocorrectie gehanteerde criteria, het uitstelbeleid en de criteria voor definitieve verwerving;
 - d) informatie over de prestatiecriteria op basis waarvan aandelen, opties of variabele beloningscomponenten worden toegekend;
 - e) de belangrijkste parameters en de motivering voor elk variabel beloningssysteem en voor eventuele andere niet-contante voordelen;
 - f) geaggregeerde kwantitatieve informatie over de beloning, uitgesplitst per bedrijfsonderdeel;
 - g) geaggregeerde kwantitatieve informatie over de beloning, uitgesplitst naar directie en medewerkers wier werkzaamheden het risicoprofiel van de instelling materieel beïnvloeden, met opgave van de volgende gegevens:
 - i) beloningsbedragen voor het boekjaar, uitgesplitst naar vaste en variabele beloning, en het aantal begunstigden,

- ii) bedragen en vormen van variabele beloning, uitgesplitst naar contant geld, aandelen en aan aandelen verbonden instrumenten en overige,
 - iii) bedragen van uitstaande uitgestelde beloning, uitgesplitst naar verworven en niet-verworven gedeelten,
 - iv) de bedragen van uitgestelde beloning die gedurende het boekjaar zijn toegekend, uitbetaald en verminderd vanwege aanpassingen aan de prestatie,
 - v) nieuwe betalingen bij indiensttreding en ontslag toegekend gedurende het boekjaar, en het aantal begunstigden,
 - vi) de bedragen van betalingen bij ontslag toegekend gedurende het boekjaar, het aantal begunstigden en het hoogste bedrag toegekend aan een individu;
- h) het aantal personen wier beloning per boekjaar 1 miljoen EUR of meer bedraagt, uitgesplitst naar beloningsschalen van 500 000 EUR.
2. Met betrekking tot instellingen die significant zijn wat betreft hun omvang, interne organisatie en de aard, reikwijdte en complexiteit van hun activiteiten, wordt de kwantitatieve informatie waarnaar in dit artikel wordt verwezen eveneens openbaar gemaakt op het niveau van de bestuurders in de zin van artikel 13, lid 1, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau].

Instellingen moeten voldoen aan de vereisten van dit artikel op een wijze die past bij hun omvang, interne organisatie en de aard, reikwijdte en complexiteit van hun activiteiten en onverminderd Richtlijn 95/46/EG.

Artikel 436 *Hefboomwerking*

1. Instellingen maken de volgende informatie openbaar over hun hefboomwerkingsratio als omschreven in artikel 416 en over de wijze waarop zij het risico van buitensporige hefboomwerking als omschreven in punt B van artikel 4, lid 2, van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] beheren:
- (a) de hefboomwerkingsratio;
 - (b) een opsplitsing van de totale-uitzettingswaarde;
 - (c) een beschrijving van de processen die worden gebruikt om het risico van buitensporige hefboomwerking te beheren;
 - (d) een beschrijving van de factoren die een invloed hadden op de hefboomwerkingsratio in de periode waarop de openbaar gemaakte hefboomwerkingsratio betrekking heeft.
2. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ter vaststelling van de uniforme rapportagetemplate voor de in lid 1 bedoelde openbaarmaking alsook van de instructies voor het gebruik van die template.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 30 juni 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen volgens de procedure van artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Titel III

Te vervullen vereisten voor het gebruik van bepaalde instrumenten of methodologieën

Artikel 437

Gebruik van de IRB-benadering voor het kredietrisico

Instellingen die de risicogewogen uitzettingsbedragen volgens de IRB-benadering berekenen, maken de volgende informatie openbaar:

- (a) de toestemming van de bevoegde autoriteit voor het gebruik van de benadering of van overgangsbepalingen;
- (b) een toelichting op en overzicht van:
 - i) de structuur van de interne-ratingsystemen en de relatie tussen interne en externe ratings;
 - ii) het gebruik van interne ramingen in andere gevallen dan voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 3;
 - iii) de procedure inzake het beheer en de erkenning van kredietrisicolimitering;
 - iv) de controlemechanismen die van toepassing zijn op de ratingsystemen, inclusief een beschrijving van de onafhankelijkheid en de betrouwbaarheid daarvan, en de toetsing van deze systemen;
- (c) een afzonderlijke beschrijving van de interne-ratingprocedure, voor de volgende categorieën uitzettingen:
 - i) uitzettingen op centrale overheden en centrale banken;
 - ii) uitzettingen op instellingen;
 - iii) uitzettingen op ondernemingen, met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen, gespecialiseerde kredietverlening en gekochte kortlopende uitzettingen op ondernemingen;
 - iv) uitzettingen op particulieren en kleine partijen, voor elk van de categorieën uitzettingen waarmee de verschillende in artikel 149, leden 1 tot en met 4, genoemde correlaties overeenkomen;
 - v) uitzettingen in aandelen;
- (d) de waarde van alle in artikel 142 gespecificeerde categorieën uitzettingen. Uitzettingen op centrale overheden en centrale banken, instellingen en ondernemingen waarvan de risicogewogen uitzettingsbedragen door de instellingen worden berekend op grond van eigen ramingen van LGD's of omrekeningsfactoren, en uitzettingen ten aanzien waarvan de instellingen geen gebruikmaken van dergelijke ramingen, worden afzonderlijk vermeld;

- (e) ten aanzien van elk van de volgende categorieën uitzettingen: uitzettingen op centrale overheden en centrale banken, uitzettingen op instellingen, uitzettingen op ondernemingen en aandelenposities, en ten aanzien van een toereikend aantal debiteurenklassen (inclusief wanbetaling) maken instellingen de volgende gegevens openbaar om tot een zinvolle differentiatie van het kredietrisico te komen:
- i) de totale uitzetting (voor de categorieën uitzettingen op centrale overheden en centrale banken, instellingen en ondernemingen), de som van de uitstaande leningen en de waarde van de onbenutte kredietlijnen; voor uitzettingen in aandelen, het uitstaande bedrag;
 - ii) het naar uitzetting gewogen gemiddelde risicogewicht;
 - iii) voor de instellingen die voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen gebruikmaken van eigen ramingen van omrekeningsfactoren, het bedrag van de onbenutte kredietlijnen en de gemiddelde risicogewogen uitzettingsbedragen voor alle categorieën uitzettingen;
- (f) voor de categorie uitzettingen op particulieren en kleine partijen en voor alle onder c), punt iv), bedoelde categorieën, hetzij de gegevens als vermeld onder e) (in voorkomend geval op basis van pools), hetzij een analyse van de uitzettingen (uitstaande leningen en de waarde van onbenutte kredietlijnen) ten aanzien van een toereikend aantal EL-categorieën om tot een zinvolle differentiatie van het kredietrisico te komen (in voorkomend geval op basis van pools);
- (g) de feitelijke aanpassingen voor het specifieke kredietrisico in de voorgaande periode voor alle categorieën uitzettingen (voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen, voor alle categorieën als bedoeld onder c), punt iv)) en in hoeverre hierbij sprake is van een verschil met het verleden;
- (h) een beschrijving van de factoren die van invloed zijn geweest op de verlieservaring in de voorgaande periode (heeft de instelling bijvoorbeeld met een hogere wanbetalingsgraad gekampt dan gemiddeld, of met hogere LGD's en omrekeningsfactoren dan gemiddeld);
- (i) de ramingen van de instelling, vergeleken met de feitelijke resultaten over een langere periode. Deze gegevens bevatten ten minste informatie over verliesramingen ten opzichte van feitelijke verliezen in alle categorieën uitzettingen (voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen, voor alle categorieën als bedoeld onder c), punt iv)) en strekken zich over een voldoende lange periode uit om een zinvolle beoordeling van de prestaties van de interne-ratingprocedures voor alle categorieën uitzettingen mogelijk te maken (voor uitzettingen op particulieren en kleine partijen, voor alle categorieën als bedoeld onder c), punt iv)). In voorkomend geval splitsen de instellingen deze informatie verder uit om de resultaten voor PD's en, voor zover zij gebruikmaken van eigen ramingen van LGD's en/of omrekeningsfactoren, voor LGD's en omrekeningsfactoren te vergelijken met de ramingen die in het kader van de bovengenoemde openbaarmaking van kwantitatieve risicobeoordelingen zijn verstrekt;
- (j) voor alle in artikel 142 genoemde categorieën uitzettingen en voor elk van de categorieën uitzettingen waarmee de verschillende in artikel 149, leden 1 tot en met 4, genoemde correlaties overeenkomen:

- i) voor de instellingen die voor de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen gebruikmaken van eigen ramingen van LGD's, de naar uitzetting gewogen gemiddelde LGD en PD in procenten voor elke relevante geografische locatie van kredietvorderingen;
- ii) voor de instellingen die geen gebruikmaken van eigen ramingen van LGD's, de naar uitzetting gewogen gemiddelde PD in procenten voor elke relevante geografische locatie van kredietvorderingen.

Voor de toepassing van punt c) heeft de beschrijving betrekking op de soorten uitzettingen die onder de desbetreffende categorie vallen, de definities, methoden en gegevens voor de raming en validatie van PD en, in voorkomend geval, LGD en omrekeningsfactoren, alsook op de aannames die bij de afleiding van deze variabelen worden gehanteerd; verder worden materiële afwijkingen van de definitie van wanbetaling overeenkomstig artikel 174 vermeld, alsmede de segmenten in ruime zin waarop deze afwijkingen van invloed zijn.

Voor de toepassing van punt j) wordt met de relevante geografische locatie van kredietvorderingen de uitzettingen bedoeld in de lidstaten waar de instelling vergunning heeft verkregen alsook in de lidstaten of derde landen waar een instelling activiteiten verrichten middels een bijkantoor of dochteronderneming.

Artikel 438

Toepassing van kredietrisicolimiteringstechnieken

De instellingen die kredietrisicolimiteringstechnieken gebruiken, maken de volgende informatie openbaar:

- (a) de gedragslijnen en procedures die zij volgen met het oog op de verrekening van balansposten en van posten buiten de balanstelling, alsmede een indicatie van de mate waarin zij van deze technieken gebruikmaken;
- (b) de gedragslijnen en procedures voor de waardering en het beheer van zekerheden;
- (c) een beschrijving van de voornaamste soorten door de instelling aanvaarde zekerheden;
- (d) de voornaamste soorten garantiegevers en tegenpartijen bij kredietderivaten en hun kredietwaardigheid;
- (e) informatie over concentraties van markt- of kredietrisico in het kader van de toegepaste kredietrisicolimitering;
- (f) voor instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen overeenkomstig de standaardbenadering of de IRB-benadering, doch die geen eigen ramingen van LGD's of omrekeningsfactoren voor de categorie uitzettingen verstrekken, de totale waarde van de post voor elke afzonderlijke categorie uitzettingen (in voorkomend geval na verrekening van balansposten en van posten buiten de balanstelling) die — na volatiliteitsaanpassingen — door financiële zekerheden en andere toelaatbare zekerheden is gedekt;
- (g) voor instellingen die risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen overeenkomstig de standaardbenadering of de IRB-benadering, de totale waarde van de post voor elke

afzonderlijke categorie uitzettingen (in voorkomend geval na verrekening van balansposten of van posten buiten de balansstelling) die door garanties of kredietderivaten is gedekt. Voor de categorie uitzettingen in aandelen geldt dit vereiste voor alle benaderingen die in artikel 150 worden genoemd.

Artikel 439

Gebruik van de geavanceerde meetbenaderingen voor het operationele risico

De instellingen die gebruikmaken van de in artikelen 310 tot en met 313 bedoelde geavanceerde meetbenaderingen voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor het operationele risico, geven een beschrijving van het gebruik van verzekering en van andere mechanismen van risico-overdracht met het oog op risicolimitering.

Artikel 440

Gebruik van interne modellen voor het marktrisico

Instellingen die hun kapitaalvereisten berekenen overeenkomstig artikel 352, maken de volgende informatie openbaar:

- (a) voor elke subportefeuille waarvoor dekking wordt geboden:
 - i) de kenmerken van de gebruikte modellen;
 - ii) in voorkomend geval, voor de interne modellen voor additioneel wanbetalingsrisico en migratierisico en voor correlation trading, de gehanteerde methoden en de met behulp van een intern model gemeten risico's, waarbij een beschrijving wordt gegeven van de benadering die de instelling heeft gevolgd om liquiditeitshorizons te bepalen, de methoden die zijn gehanteerd voor het verkrijgen van een beoordeling van het kapitaal die aan de vereiste deugdelijkheidsnorm beantwoordt, en de bij de validatie van het model gevolgde benaderingen;
 - iii) een beschrijving van de op de subportefeuille toegepaste stresstests;
 - iv) een beschrijving van de benadering die wordt toegepast voor back-testing en validatie van de juistheid en consistentie van de interne modellen en modelleringsprocessen;
- (b) de reikwijdte van de door de bevoegde autoriteit verleende toestemming;
- (c) een uiteenzetting van de mate waarin en de methoden volgens welke de in de artikelen 99 en 100 beschreven vereisten worden nageleefd;
- (d) de hoogste, laagste en gemiddelde stand van de volgende waarden:
 - i) de dagelijkse VaR-metingen tijdens de verslagperiode en aan het einde van de periode;
 - ii) de stressed VaR-metingen tijdens de verslagperiode en aan het einde van de periode;

- iii) de risicocijfers voor het additionele wanbetalings- en migratierisico en voor het specifieke risico van de correlation trading-portefeuille tijdens de verslagperiode en aan het einde van de periode;
- (e) de elementen van het eigenvermogensvereiste als omschreven in artikel 353;
- (f) de gewogen gemiddelde liquiditeitshorizon voor elke subportefeuille waarvoor dekking wordt geboden door de interne modellen voor additioneel wanbetalings- en migratierisico en voor correlation trading;
- (g) een vergelijking tussen de dagelijkse VaR-metingen aan het einde van de dag en de eendaagse veranderingen in de waarde van de portefeuille aan het einde van de volgende werkdag, samen met een analyse van elke aanzienlijke overschrijding tijdens de verslagperiode.

DEEL 9

GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSHANDELINGEN

Artikel 441 *Gedelegeerde handelingen*

De Commissie wordt gemachtigd om overeenkomstig artikel 445 gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de volgende aspecten:

- (a) verduidelijking van de definities van de artikelen 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 en 400 om een eenvormige toepassing van deze verordening te waarborgen;
- (b) verduidelijking van de definities van de artikelen 4, 22, 137, 148, 188, 237, 267, 294, 371 en 400 om bij de toepassing van deze verordening rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;
- (c) wijziging van de lijst van categorieën uitzettingen in de artikelen 107 en 142 om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;
- (d) het in artikel 118, onder c), artikel 142, lid 5, onder a), artikel 148, lid 4, en artikel 158, lid 4, bedoelde bedrag om rekening te houden met de gevolgen van inflatie;
- (e) de lijst en de indeling van de posten buiten de balanstelling in de bijlagen I en II;
- (f) aanpassing van de in artikel 90, lid 1, en artikel 91, lid 1, genoemde categorieën van beleggingsondernemingen om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;
- (g) verduidelijking van het vereiste van artikel 92 om een eenvormige toepassing van deze verordening te waarborgen;
- (h) verduidelijking van de vrijstellingen genoemd in artikel 389;
- (i) de verlenging met een periode van twaalf maanden van het vereiste om een eigen vermogen aan te houden dat te allen tijde gelijk is aan of hoger is dan het in artikel 476 genoemde bedrag, tot na de in de leden 1 en 2 van dat artikel vastgestelde perioden;
- (j) de wijziging van de kapitaalwaarde en de totale-uitzettingswaarde van de in artikel 416, lid 2, bedoelde hefboomwerkingsratio om tekortkomingen die op basis van de in artikel 417, lid 1, bedoelde rapportage aan het licht zijn gekomen, recht te zetten voordat instellingen hun hefboomwerkingsratio overeenkomstig artikel 436, lid 1, onder a), moeten publiceren. Deze bevoegdheidsdelegatie is onderworpen aan de in artikel 446 bedoelde procedure.

De Commissie kan meer dan eens een maatregel aannemen als bedoeld in de eerste alinea, onder i), op voorwaarde dat het vereiste om een eigen vermogen aan te houden dat te allen tijde gelijk is aan of hoger is dan het in artikel 476 genoemde bedrag, wordt verlengd met opeenvolgende perioden van

twalf maanden. Dit vereiste mag evenwel niet worden verlengd na 31 december 2018. Indien het vereiste niet is verlengd vóór afloop van de desbetreffende periode van twalf maanden, mag de Commissie geen verdere maatregelen uit hoofde van de eerste alinea, onder i), aannemen.

Uiterlijk 30 juni 2015 brengt de EBA verslag uit aan de Commissie of de zich ontwikkelende economische situatie en de ontwikkelingen in de desbetreffende vereisten op het gebied van wet- en regelgeving een verlenging van de in artikel 476 genoemde vereisten rechtvaardigen.

Artikel 442 *Technische aanpassingen en correcties*

De Commissie wordt gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 445, teneinde technische aanpassingen en correcties aan te brengen in de niet-wezenlijke elementen van de volgende bepalingen om rekening te houden met ontwikkelingen op de financiële markten, met name nieuwe financiële producten, teneinde aanpassingen aan te brengen na de vaststelling van deze verordening naar aanleiding van ontwikkelingen in andere EU-wetgevingshandelingen betreffende financiële diensten en financiële verslaggeving, met inbegrip van standaarden voor jaarrekeningen op basis van Verordening (EU) nr. 1605/2002, of teneinde rekening te houden met de convergentie van toezichtspraktijken:

- a) de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico zoals vastgesteld in de artikelen 106 tot en met 129 en de artikelen 138 tot en met 187;
- b) de effecten van kredietrisicolimitering overeenkomstig de artikelen 189 tot en met 236;
- c) de eigenvermogensvereisten voor securitisatie zoals vastgesteld in de artikelen 238 tot en met 261;
- d) de eigenvermogensvereisten voor het tegenpartijkredietrisico overeenkomstig de artikelen 267 tot en met 300;
- e) de eigenvermogensvereisten voor het operationele risico zoals vastgesteld in de artikelen 304 tot en met 313;
- f) de eigenvermogensvereisten voor het marktrisico zoals vastgesteld in de artikelen 314 tot en met 367;
- g) de eigenvermogensvereisten voor het afwikkelingsrisico zoals vastgesteld in de artikelen 368 en 369;
- h) de eigenvermogensvereisten voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering zoals vastgesteld in de artikelen 373, 374 en 375;
- i) deel 2 en artikel 95 als gevolg van ontwikkelingen op het gebied van standaarden of vereisten voor jaarrekeningen die rekening houden met de Uniewetgeving, of met het oog op de convergentie van toezichtspraktijken.

Artikel 443
Prudentiële vereisten

De Commissie wordt gemachtigd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 445, teneinde - gedurende een beperkte periode - strengere prudentiële vereisten op te leggen voor alle uitzettingen of voor uitzettingen op een of meer sectoren, regio's of lidstaten, wanneer dit vereist is om rekening te houden met wijzigingen in de intensiteit van micro- en macroprudentiële risico's als gevolg van marktontwikkelingen die zich voordoen na de inwerkingtreding van deze verordening, met name na aanbeveling of op verzoek van de ESRB, betreffende:

- a) een tijdelijke verhoging van het in artikel 87 vastgestelde niveau van het eigen vermogen;
- b) de in de artikelen 29 tot en met 32 vastgestelde prudentiële filters;
- c) de in de artikelen 33, 53 en 63 beschreven aftrekken van elementen van het eigen vermogen;
- d) de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico zoals vastgesteld in de artikelen 106 tot en met 129 en de artikelen 138 tot en met 187;
- e) de effecten van kredietrisicolimitering overeenkomstig de artikelen 189 tot en met 236;
- f) de eigenvermogensvereisten voor securitisatie zoals vastgesteld in de artikelen 238 tot en met 261;
- g) de eigenvermogensvereisten voor het kredietrisico overeenkomstig de artikelen 268 tot en met 300;
- h) de eigenvermogensvereisten voor het operationele risico zoals vastgesteld in de artikelen 304 tot en met 313;
- i) de eigenvermogensvereisten voor het marktrisico zoals vastgesteld in de artikelen 314 tot en met 367;
- j) de eigenvermogensvereisten voor het afwikkelingsrisico zoals vastgesteld in de artikelen 368 en 369;
- k) de eigenvermogensvereisten voor het risico van aanpassing van de kredietwaardering zoals vastgesteld in de artikelen 373, 374 en 375.

Deze bevoegdheidsdelegatie is onderworpen aan de in artikel 446 bedoelde procedure.

Artikel 444
Liquiditeit

1. De Commissie wordt gemachtigd om een gedelegeerde handeling vast te stellen overeenkomstig artikel 445 om nadere invulling te geven aan het algemene vereiste van artikel 401. Deze nadere invulling wordt gebaseerd op de overeenkomstig deel 6, titel II, te rapporteren posten. In deze gedelegeerde handeling wordt ook bepaald onder welke omstandigheden de bevoegde autoriteiten aan instellingen specifieke in- en uitstroomniveaus dienen op te leggen om de specifieke risico's waaraan zij zijn blootgesteld, te ondervangen.

2. De Commissie wordt gemachtigd om de in lid 1 bedoelde posten te wijzigen of extra posten toe te voegen alleen indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) een liquiditeitsdekkingsvereiste op basis van die criteria, hetzij afzonderlijk hetzij cumulatief bekeken, zou materiële schadelijke gevolgen hebben voor de activiteiten en het risicoprofiel van Europese instellingen of voor de financiële markten of de economie; of
 - (b) een wijziging is aangewezen om ze in overeenstemming te brengen met internationaal aanvaarden normen voor liquiditeitstoezicht.

Voor de toepassing van punt a) houdt de Commissie bij de beoordeling van de gevolgen van een liquiditeitsdekkingsvereiste op basis van die criteria rekening met de in artikel 481, leden 1 en 2, bedoelde rapporten.

3. De Commissie stelt de eerste in lid 1 bedoelde gedelegeerde handeling vast uiterlijk 31 december 2015. Een overeenkomstig dit artikel vastgestelde gedelegeerde handeling is evenwel niet van toepassing voor 1 januari 2015.

Artikel 445 *Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie*

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in de artikelen 441 tot en met 444 bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van de in artikel 488 genoemde datum.
3. De in de artikelen 441 tot en met 444 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
5. Een overeenkomstig de artikelen 441 tot en met 444 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement of de Raad binnen een termijn van twee maanden na de kennisgeving van de handeling aan het Europees Parlement en de Raad daartegen geen bezwaar heeft gemaakt, of indien zowel het Europees Parlement als de Raad voor het verstrijken van de termijn van twee maanden de Commissie heeft medegedeeld dat zij daartegen geen bezwaar zullen maken. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze termijn met twee maanden verlengd.

Artikel 446
Spoedprocedure

1. Gedelegeerde handelingen die overeenkomstig dit artikel worden vastgesteld, treden onverwijld in werking en zijn van toepassing zolang geen bezwaar wordt aangetekend overeenkomstig lid 2. In de kennisgeving van de gedelegeerde handeling aan het Europees Parlement en de Raad wordt vermeld om welke redenen gebruik wordt gemaakt van de spoedprocedure.
2. Het Europees Parlement of de Raad kan overeenkomstig de in artikel 445, lid 5, bedoelde procedure bezwaar aantekenen tegen een gedelegeerde handeling. In dit geval trekt de Commissie de handeling na kennisgeving van het besluit van het Europees Parlement en de Raad om bezwaar aan te tekenen, onverwijld in.

Artikel 447
Europees Comité voor het bankwezen

1. Bij de vaststelling van uitvoeringshandelingen wordt de Commissie bijgestaan door het bij Besluit 2004/10/EG van de Commissie ingestelde Europees Comité voor het bankwezen. Dat comité is een comité in de zin van artikel 3, lid 2, van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 5 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing.

DEEL 10

OVERGANGSBEPALINGEN, VERSLAGEN EN EVALUATIES

Titel I

Overgangsbepalingen

Hoofdstuk 1

Eigenvermogensvereisten, tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde winsten en verliezen en aftrek

AFDELING 1

EIGENVERMOGENSVEREISTEN

Artikel 448

Eigenvermogensvereisten

1. In afwijking van artikel 87, lid 1, onder a) en b), voldoen instellingen aan de volgende eigenvermogensvereisten:
 - (a) te allen tijde tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013:
 - i) een ratio van uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal die zich beweegt binnen een bereik met als laagste waarde 3,5 % en als hoogste waarde 4,5 %;
 - ii) een ratio van tier 1-kapitaal die zich beweegt binnen een bereik met als laagste waarde 4,5 % en als hoogste waarde 6%;
 - (b) te allen tijde tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014:
 - i) een ratio van uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal die zich beweegt binnen een bereik van 4 % tot 4,5 %;
 - ii) een ratio van tier 1-kapitaal die zich beweegt binnen een bereik van 4,5 % tot 6 %.
2. De bevoegde autoriteiten:
 - (a) bepalen de door instellingen na te leven niveaus van de ratio van uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal en de ratio van tier 1-kapitaal in het in lid 1, onder a) en b), genoemde bereik;
 - (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde niveaus.

AFDELING 2

TEGEN REËLE WAARDE GEMETEN NIET-GEREALISEERDE WINSTEN EN VERLIEZEN

Artikel 449

Tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde verliezen

1. In afwijking van artikel 32 nemen instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 in de berekening van hun uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen alleen het toepasselijke percentage op van tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde verliezen, met uitsluiting van de in artikel 30 bedoelde posten.
2. Met het oog op lid 1 valt het toepasselijke percentage binnen het volgende bereik:
 - (a) 0 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;
 - (b) 20 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (c) 40 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (d) 60 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016; en
 - (e) 80 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.
3. De bevoegde autoriteiten:
 - (a) bepalen het toepasselijke percentage in het in lid 2, onder a) tot en met e), genoemde bereik;
 - (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde percentages.

Artikel 450

Tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde winsten

1. In afwijking van artikel 32 schrappen instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 het toepasselijke percentage van tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde winsten niet uit hun uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen, met uitsluiting van de in artikel 30 bedoelde posten. Het resulterende resterende bedrag wordt geschrapt uit de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen.
2. Met het oog op lid 1 is het toepasselijke percentage van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013 0 % en valt het vervolgens binnen het volgende bereik:
 - (a) 0 % tot 20 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (b) 0 % tot 40 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (c) 0 % tot 60 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016;
 - (d) 0 % tot 80 % tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.

3. In afwijking van artikel 59 nemen instellingen het toepasselijke percentage van het resterende bedrag dat geschrapd is uit uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal overeenkomstig lid 1, op in tier 2-bestanddelen voor zover die tegen reële waarde gemeten niet-gerealiseerde winsten overeenkomstig de omzetting van Richtlijn 2006/48/EG in nationaal recht als aanvullend eigen vermogen zouden worden opgevoerd. Het toepasselijke percentage valt binnen het volgende bereik:
- (a) 100 % tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;
 - (b) 80 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (c) 60 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (d) 40 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016;
 - (e) 20 % tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.
4. De bevoegde autoriteiten:
- (a) bepalen het toepasselijke percentage van niet-gerealiseerde winsten in het in lid 2, onder a) tot en met d), genoemde bereik dat niet uit uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal is geschrapd;
 - (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde percentages.

AfDELING 3

AFTREK

ONDERAFDELING 1

AFTREK VAN UIT GEWONE AANDELEN BESTAANDE TIER 1-BESTANDDLEN

Artikel 451

Aftrek van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen

1. In afwijking van artikel 33, lid 1, geldt van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 het volgende:
- (a) instellingen brengen op uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen het in artikel 458 genoemde percentage van de bedragen in mindering die overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder a) tot en met h), moeten worden afgetrokken, met uitzondering van uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd;
 - (b) instellingen passen de relevante bepalingen van artikel 453 toe op de resterende bedragen van posten die overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder a) tot en met h), moeten worden afgetrokken, met uitzondering van uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd;
 - (c) instellingen brengen op uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen het in artikel 458 genoemde toepasselijke percentage van het totale bedrag in mindering dat

overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder c) en i), moet worden afgetrokken na toepassing van artikel 452;

- (d) instellingen passen de bepalingen van artikel 453, lid 4, dan wel artikel 453, lid 10, naargelang het geval, toe op het totale resterende bedrag van de posten die overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder c) en i), moeten worden afgetrokken na toepassing van artikel 452.
- 2. Instellingen bepalen het gedeelte van het in lid 1, onder d), bedoelde totale resterende bedrag dat is onderworpen aan artikel 453, lid 4, door het onder a) genoemde bedrag te delen door het onder b) genoemde bedrag:
 - (a) het bedrag aan uitgestelde belastingvorderingen die berusten op winstgevendheid in de toekomst en voortvloeien uit verschillen in de tijd als bedoeld in artikel 452, lid 2, onder a);
 - (b) de som van de bedragen als bedoeld in artikel 452, lid 2, onder a) en b).
 - 3. Instellingen bepalen het gedeelte van het in lid 1, onder d), bedoelde totale resterende bedrag dat is onderworpen aan artikel 453, lid 10, door het onder a) genoemde bedrag te delen door het onder b) genoemde bedrag:
 - (a) het bedrag aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten dat de instelling direct of indirect bezit als bedoeld in artikel 452, lid 2, onder b);
 - (b) de som van de bedragen als bedoeld in artikel 452, lid 2, onder a) en b).

Artikel 452

Uitzondering op aftrek van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen

- 1. Voor de toepassing van dit artikel omvatten de relevante uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen de uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling zoals berekend na toepassing van de bepalingen van artikel 3 en van de aftrekken overeenkomstig artikel 33, lid 1, onder a) tot en met h), j), k) en l), met uitzondering van uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd.
- 2. In afwijking van artikel 45, lid 1, passen instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 geen aftrek toe voor de onder a) en b) genoemde posten die in totaal gelijk zijn aan of minder bedragen dan 15 % van de relevante uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen van de instelling:
 - (a) uitgestelde belastingvorderingen die afhankelijk zijn van winstgevendheid in de toekomst en voortvloeien uit verschillen in de tijd en die in totaal gelijk zijn aan of minder bedragen dan 10 % van de relevante uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen;
 - (b) wanneer een instelling een aanzienlijke deelneming heeft in een relevant lichaam, de uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten van dat lichaam die de instelling direct

of indirect bezit en die in totaal gelijk zijn aan of minder bedragen dan 10 % van de relevante uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen.

3. In afwijking van artikel 45, lid 2, krijgen de posten die overeenkomstig lid 2 van aftrek zijn uitgesloten, een risicogewicht van 250 %. Op de in lid 2, onder b), bedoelde posten zijn de voorschriften van titel IV van deel 3 in voorkomend geval van toepassing.

Artikel 453

Niet op uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal in mindering gebrachte posten

1. In afwijking van artikel 33, lid 1, onder a) tot en met i), passen instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 dit artikel toe op de resterende bedragen van posten als bedoeld in artikel 451, lid 1, onder b) en d).
2. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag aan verliezen in het lopende boekjaar als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder a):
 - (a) materiële verliezen worden afgetrokken van tier 1-bestanddelen;
 - (b) niet-materiële verliezen worden niet afgetrokken.
3. Instellingen trekken het resterende bedrag aan immateriële activa als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder b), af van tier 1-bestanddelen.
4. Het resterende bedrag aan uitgestelde belastingvorderingen als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder c), wordt niet afgetrokken en krijgt een risicogewicht van 0 %.
5. Het resterende bedrag aan bestanddelen als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder d), wordt voor de helft afgetrokken van tier 1-bestanddelen en voor de helft van tier 2-bestanddelen.
6. Het resterende bedrag aan activa van een vaste-uitkeringspensioenfonds als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder e), wordt niet afgetrokken van enig bestanddeel van het eigen vermogen en wordt opgenomen in uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen voor zover dat bedrag overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen van artikel 57, onder a) tot en met c bis), van Richtlijn 2006/48/EG als oorspronkelijk eigen vermogen zou worden opgevoerd.
7. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag aan bezit van eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder f):
 - (a) het bedrag aan direct bezit wordt afgetrokken van tier 1-bestanddelen;
 - (b) het bedrag aan indirect bezit, met inbegrip van eigen uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die een instelling mogelijkerwijs krachtens een bestaande of voorwaardelijke contractuele verplichting moet kopen, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.

8. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag aan bezit van uit gewone aandelen bestaand tier 1-instrumenten van een relevant lichaam wanneer de instelling een wederzijdse deelneming heeft in dat lichaam als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder g):
- (a) wanneer een instelling geen aanzienlijke deelneming in dat relevante lichaam heeft, wordt het bedrag aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die zij bezit, aangemerkt alsof het onder artikel 33, lid 1, onder h), valt;
 - (b) wanneer een instelling een aanzienlijke deelneming in dat relevante lichaam heeft, wordt het bedrag aan uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten die zij bezit, aangemerkt alsof het onder artikel 33, lid 1, onder i), valt.
9. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot de resterende bedragen van posten als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder h):
- (a) de af te trekken bedragen die betrekking hebben op direct bezit, worden voor de helft afgetrokken van tier 1-bestanddelen en voor de helft van tier 2-bestanddelen;
 - (b) de bedragen die betrekking hebben op indirect bezit, worden niet afgetrokken en zijn onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.
10. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot de resterende bedragen van posten als bedoeld in artikel 33, lid 1, onder i):
- (a) de af te trekken bedragen die betrekking hebben op direct bezit, worden voor de helft afgetrokken van tier 1-bestanddelen en voor de helft van tier 2-bestanddelen;
 - (b) de bedragen die betrekking hebben op indirect bezit, worden niet afgetrokken en zijn onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.

ONDERAFDELING 2

AFTREK VAN AANVULLEND-TIER 1-BESTANDDLEN

Artikel 454

Aftrek van aanvullend-tier 1-bestanddelen

In afwijking van artikel 53 geldt van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 het volgende:

- a) instellingen brengen het in artikel 458 genoemde toepasselijke percentage van de overeenkomstig artikel 53 af te trekken bedragen in mindering op aanvullend-tier 1-bestanddelen;
- b) instellingen passen de bepalingen van artikel 455 toe op de resterende bedragen van de overeenkomstig artikel 53 af te trekken posten.

Artikel 455

Niet op aanvullend tier 1-kapitaal in mindering gebrachte posten

1. In afwijking van artikel 53 gelden van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 de bepalingen van dit artikel voor de resterende bedragen als bedoeld in artikel 454, onder b).
2. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag van de posten als bedoeld in artikel 53, onder a):
 - (a) direct bezit van eigen aanvullend-tier 1-instrumenten die bestaan in aandelen, wordt van tier 1-bestanddelen afgetrokken tegen boekwaarde;
 - (b) direct bezit van eigen aanvullend-tier 1-instrumenten die niet bestaan in aandelen, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval;
 - (c) indirect bezit van eigen aanvullend-tier 1-instrumenten, met inbegrip van eigen aanvullend-tier 1-instrumenten die een instelling mogelijkerwijs krachtens een bestaande of voorwaardelijke contractuele verplichting moet kopen, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.
3. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag van de posten als bedoeld in artikel 53, onder b):
 - (a) wanneer een instelling geen aanzienlijke deelneming heeft in een relevant lichaam waarin zij wederzijdse deelnemingen heeft, wordt het bedrag aan aanvullend-tier 1-instrumenten van dat lichaam die zij direct en indirect bezit, aangemerkt alsof het onder artikel 53, onder c), valt;
 - (b) wanneer de instelling een aanzienlijke deelneming heeft in een relevant lichaam waarin zij wederzijdse deelnemingen heeft, wordt het bedrag aan aanvullend-tier 1-instrumenten van dat lichaam die zij direct en indirect bezit, aangemerkt alsof het onder artikel 53, onder d), valt.
4. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag van de posten als bedoeld in artikel 53, onder c) en d):
 - (a) het bedrag aan direct bezit dat overeenkomstig artikel 53, onder c) en d), moet worden afgetrokken, wordt voor de helft afgetrokken van tier 1-bestanddelen en voor de helft van tier 2-bestanddelen;
 - (b) het bedrag aan indirect bezit dat overeenkomstig artikel 53, onder c) en d), moet worden afgetrokken, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.

ONDERAFDELING 3

AFTREK VAN TIER 2-BESTANDDELEN

Artikel 456 *Aftrek van tier 2-bestanddelen*

1. In afwijking van artikel 63 geldt van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 het volgende:
 - (a) instellingen brengen het in artikel 458 genoemde toepasselijke percentage van de overeenkomstig artikel 63 af te trekken bedragen in mindering op tier 2-bestanddelen;
 - (b) instellingen passen de bepalingen van artikel 457 toe op de resterende bedragen van de overeenkomstig artikel 63 af te trekken posten.

Artikel 457 *Aftrek van tier 2-bestanddelen*

1. In afwijking van artikel 63 gelden van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 de bepalingen van dit artikel voor de resterende bedragen als bedoeld in artikel 456, onder b).
2. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag van de posten als bedoeld in artikel 63, onder a):
 - (a) direct bezit van eigen tier 2-instrumenten die bestaan in aandelen, wordt van tier 2-bestanddelen afgetrokken tegen boekwaarde;
 - (b) direct bezit van eigen tier 2-instrumenten die niet bestaan in aandelen, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval;
 - (c) indirect bezit van eigen tier 2-instrumenten, met inbegrip van eigen tier 2-instrumenten die een instelling mogelijkcrwijs krachtens een bestaande of voorwaardelijke contractuele verplichting moet kopen, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.
3. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag van de posten als bedoeld in artikel 63, onder b):
 - (a) wanneer een instelling geen aanzienlijke deelneming heeft in een relevant lichaam waarin zij wederzijdse deelnemingen heeft, wordt het bedrag aan tier 2-instrumenten van dat lichaam die zij direct en indirect bezit, aangemerkt alsof het onder artikel 63, onder c), valt;
 - (b) wanneer de instelling een aanzienlijke deelneming heeft in een relevant lichaam waarin zij wederzijdse deelnemingen heeft, wordt het bedrag aan tier 2-instrumenten van dat

lichaam die zij direct en indirect bezit, aangemerkt alsof het onder artikel 63, onder d), valt.

4. Instellingen gaan als volgt te werk met betrekking tot het resterende bedrag van de posten als bedoeld in artikel 63, onder c) en d):
 - (a) het bedrag aan direct bezit dat overeenkomstig artikel 63, onder c) en d), moet worden afgetrokken, wordt voor de helft afgetrokken van tier 1-bestanddelen en voor de helft van tier 2-bestanddelen;
 - (b) het bedrag aan indirect bezit dat overeenkomstig artikel 63, onder c) en d), moet worden afgetrokken, wordt niet afgetrokken en is onderworpen aan een risicogewicht overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 van titel II van deel 3 en aan de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.

ONDERAFDELING 4

TOEPASSELIJKE AFTREKPERCENTAGES

Artikel 458

Toepasselijke aftrekpercentages ter zake van uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-bestanddelen

1. Met het oog op artikel 451, lid 1, onder a) en c), artikel 454, onder a), en artikel 456, onder a), valt het toepasselijke percentage binnen het volgende bereik:
 - a) 0 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;
 - b) 20 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - c) 40 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - d) 60 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016;
 - e) 80 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.
2. De bevoegde autoriteiten:
 - (a) bepalen het toepasselijke percentage in het in lid 1 genoemde bereik voor de volgende posten:
 - i) de in artikel 33, lid 1, onder a) tot en met h), bedoelde posten, met uitzondering van uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd;
 - ii) uitgestelde belastingvorderingen die berusten op toekomstige winstgevendheid en voortvloeien uit verschillen in de tijd, alsook de in artikel 33, lid 1, onder a), bedoelde posten;
 - iii) de in artikel 53, onder a) tot en met d), bedoelde posten;

- iv) de in artikel 63, onder a) tot en met d), bedoelde posten;
- (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde percentages.

AFDELING 4

MINDERHEIDSBELANG EN DOOR DOCHTERONDEMINGEN UITGEGEVEN AANVULLEND-TIER 1- EN TIER 2-INSTRUMENTEN

Artikel 459

Opneming van instrumenten en posten die niet kwalificeren als minderheidsbelang, in het geconsolideerde uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal

1. In afwijking van titel III van deel 2 wordt van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig de leden 2 en 3 bepaald of de posten die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen van artikel 65 van Richtlijn 2006/48/EG kwalificeren als geconsolideerde reserves die om een van de volgende redenen niet kwalificeren als geconsolideerd uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal, in het geconsolideerde eigen vermogen worden opgenomen:
 - (a) het instrument kwalificeert niet als een uit gewone aandelen bestaand tier 1-instrument, en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's kwalificeren bijgevolg niet als geconsolideerde uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen;
 - (b) als gevolg van artikel 76, lid 2;
 - (c) de dochteronderneming is geen instelling of lichaam dat uit hoofde van de toepasselijke nationale wetgeving is onderworpen aan de voorschriften van deze verordening en Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau];
 - (d) de dochteronderneming is niet volledig opgenomen in de consolidatie overeenkomstig hoofdstuk 2 van titel II van deel 1.
2. Het toepasselijke percentage van de in lid 1 bedoelde posten die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen van artikel 65 van Richtlijn 2006/48/EG als geconsolideerde reserves zouden hebben gekwalificeerd, kwalificeren als geconsolideerd uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal.
3. Met het oog op lid 2 vallen de toepasselijke percentages binnen het volgende bereik:
 - (a) 0 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;
 - (b) 0 % tot 80 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (c) 0 % tot 60 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (d) 0 % tot 40 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016;
 - (e) 0 % tot 20% tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.

4. De bevoegde autoriteiten:
 - (a) bepalen het toepasselijke percentage in het in lid 3 genoemde bereik;
 - (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde percentages.

Artikel 460

Opneming van minderheidsbelangen en in aanmerking komend aanvullend tier 1- en tier 2-kapitaal in het geconsolideerde eigen vermogen

1. In afwijking van artikel 79, onder b), artikel 80, onder b), en artikel 82, onder b), worden van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 de in die artikelen bedoelde percentages vermenigvuldigd met een toepasselijke factor.
2. Met het oog op lid 1 valt de toepasselijke factor binnen het volgende bereik:
 - (a) 0 tot 1 tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;
 - (b) 0,2 tot 1 tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (c) 0,4 tot 1 tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (d) 0,6 tot 1 tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016; en
 - e) 0,8 tot 1 tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.
3. De bevoegde autoriteiten:
 - (a) bepalen de waarde van de toepasselijke factor in het in lid 2 genoemde bereik;
 - (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde factoren.

AFDELING 5

ADDITIONELE FILTERS EN AFTREK

Artikel 461

Additionele filters en aftrek

1. In afwijking van de artikelen 29 tot en met 33, 53 en 63 verrichten instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 aanpassingen om het toepasselijke percentage van filters of aftrekken die moeten worden toegepast overeenkomstig nationale omzettingsmaatregelen van de artikelen 57 en 66 van Richtlijn 2006/48/EG en de artikelen 13 en 16 van Richtlijn 2006/49/EG, en die niet moeten worden toegepast overeenkomstig deel 3, op te nemen in of af te trekken van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen, tier 1-bestanddelen, tier 2-bestanddelen of eigenvermogenposten.
2. Met het oog op lid 1 valt het toepasselijke percentage binnen het volgende bereik:
 - (a) 0 % tot 100 % tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;

- (b) 0 % tot 80 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (c) 0 % tot 60 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (d) 0 % tot 40 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016; en
 - (e) 0 % tot 20 % tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017.
3. Voor iedere in lid 1 bedoelde filter of aftrek worden door de bevoegde autoriteiten:
- (a) de toepasselijke percentages in het in lid 2 genoemde bereik bepaald;
 - (b) de overeenkomstig punt a) bepaalde percentages gepubliceerd.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om nadere invulling te geven aan de voorwaarden volgens welke de bevoegde autoriteiten bepalen of aanpassingen die zijn verricht in het eigen vermogen of bestanddelen daarvan overeenkomstig nationale omzettingsmaatregelen voor Richtlijn 2006/48/EG of Richtlijn 2006/49/EG en die niet zijn opgenomen in deel 2, voor de toepassing van dit artikel ook moeten worden verricht in uitgewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen, aanvullend-tier 1-bestanddelen, tier 1-bestanddelen, tier 2-bestanddelen en eigen vermogen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Hoofdstuk 2

Uitzonderingsbepalingen voor kapitaalinstrumenten

AFDELING 1

INSTRUMENTEN DIE STAATSSTEUN VORMEN

Artikel 462

Uitzonderingsbepalingen voor staatssteuninstrumenten

1. In afwijking van de artikelen 24 tot en met 27, 48, 49, 59 en 60 is dit artikel van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 van toepassing op kapitaalinstrumenten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:
- (a) de instrumenten zijn uitgegeven vóór 20 juli 2011;
 - (b) de instrumenten vormen staatssteun;
 - (c) de instrumenten zijn door de Commissie op grond van artikel 107 VWEU verenigbaar verklaard met de interne markt.

2. Instrumenten die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder a), van Richtlijn 2006/48/EG in aanmerking kwamen, kwalificeren als uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten niettegenstaande een van de volgende situaties:
 - (a) er is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 26;
 - (b) de instrumenten zijn uitgegeven door een onderneming als bedoeld in artikel 25 en er is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 26 of artikel 27, naargelang het geval.
3. Instrumenten die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder c bis), en artikel 66, lid 1, van Richtlijn 2006/48/EG in aanmerking kwamen, kwalificeren als aanvullend-tier 1-instrumenten niettegenstaande niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 49, lid 1.
4. Posten die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder f), g), of h), en artikel 66, lid 1, van Richtlijn 2006/48/EG in aanmerking kwamen, kwalificeren als tier 2-instrumenten niettegenstaande deze posten niet in artikel 59 zijn genoemd of niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 60.

AFDELING 2

INSTRUMENTEN DIE GEEN STAATSSTEUN VORMEN

ONDERAFDELING 1

CRITERIA VOOR EN LIMieten VAN DE UITZONDERINGSBEPALINGEN

Artikel 463

Uitzonderingscriteria voor posten die uit hoofde van nationale omzettingsmaatregelen voor Richtlijn 2006/48/EG als eigen vermogen in aanmerking kwamen

1. Dit artikel is uitsluitend van toepassing op instrumenten die zijn afgegeven vóór 20 juli 2011 en niet in artikel 462, lid 1, zijn genoemd.
2. In afwijking van de artikelen 24 tot en met 27, 48, 49, 59 en 60 is dit artikel van toepassing van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021.
3. Behoudens de in artikel 464, lid 2, bepaalde limiet wordt kapitaal in de zin van artikel 22 van Richtlijn 86/635/EEG - en de daaraan gerelateerde agio's - dat overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder a), van Richtlijn 2006/48/EG als oorspronkelijk eigen vermogen kwalificeerde, in aanmerking genomen als uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen, niettegenstaande dat kapitaal niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 262 of artikel 27, naargelang het geval.
4. Behoudens de in artikel 464, lid 3, bepaalde limiet worden instrumenten - en de daaraan gerelateerde agio's - die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder c bis), en artikel 154, leden 8 en 9, van Richtlijn 2006/48/EG als oorspronkelijk eigen vermogen kwalificeerden, in aanmerking genomen als aanvullend-tier 1-bestanddelen, niettegenstaande niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 49.

5. Behoudens de in artikel 464, lid 4, bepaalde limieten worden posten – en de daaraan gerelateerde agio's - die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder f), g), of h), van Richtlijn 2006/48/EG kwalificeerden, in aanmerking genomen als tier 2-bestanddelen, niettegenstaande deze posten niet in artikel 59 zijn genoemd of niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 60.

Artikel 464

Limieten van de uitzonderingsbepalingen voor bestanddelen die onder uit gewone aandelen bestaande tier 1-, aanvullend-tier 1- en tier 2-bestanddelen vallen

1. Van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 wordt de mate waarin de in artikel 363 bedoelde instrumenten als eigen vermogen in aanmerking komen, beperkt overeenkomstig dit artikel.
2. Het bedrag van de in artikel 463, lid 3, bedoelde posten die als uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen kwalificeren, wordt beperkt tot het toepasselijke percentage van de som van de onder a) en b) genoemde bedragen:
 - (a) het nominale bedrag van het in artikel 463, lid 3, bedoelde kapitaal dat op 31 december 2012 was uitgegeven;
 - (b) de aan de onder a) bedoelde posten gerelateerde agio's.
3. Het bedrag van de in artikel 463, lid 4, bedoelde posten die als aanvullend-tier 1-bestanddelen kwalificeren, wordt beperkt tot het toepasselijke percentage vermenigvuldigd met het resultaat van de aftreksom van het totaal van de onder a) en b) genoemde bedragen min het totaal van de onder c) tot en met f) genoemde bedragen:
 - (a) het nominale bedrag van de in artikel 463, lid 4, bedoelde instrumenten die op 31 december 2012 nog altijd waren uitgegeven;
 - (b) de aan de onder a) bedoelde instrumenten gerelateerde agio's;
 - (c) het bedrag aan in artikel 463, lid 4, bedoelde instrumenten dat op 31 december 2012 de in de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 66, lid 1, onder a), en artikel 66, lid 1 bis, van Richtlijn 2006/48/EG vastgestelde limieten te boven ging;
 - (d) de aan de onder c) bedoelde instrumenten gerelateerde agio's;
 - (e) het nominale bedrag aan in artikel 463, lid 4, bedoelde instrumenten die op 31 december 2012 waren uitgegeven maar niet kwalificeren als aanvullend-tier 1-instrumenten overeenkomstig artikel 467, lid 4;
 - (f) de aan de onder e) bedoelde instrumenten gerelateerde agio's.
4. Het bedrag van de in artikel 463, lid 5, bedoelde posten die als tier 2-bestanddelen kwalificeren, wordt beperkt tot het toepasselijke percentage van het resultaat van de aftreksom van het totaal van de onder a) tot en met d) genoemde bedragen min het totaal van de onder e) tot en met h) genoemde bedragen:

- (a) het nominale bedrag van de in artikel 463, lid 5, bedoelde instrumenten die op 31 december 2012 nog altijd waren uitgegeven;
 - (b) de aan de onder a) bedoelde instrumenten gerelateerde agio's;
 - (c) het nominale bedrag van achtergestelde leningen die op 31 december nog altijd waren uitgegeven, verminderd met het vereiste bedrag overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 64, lid 3, onder c), van Richtlijn 2006/48/EG;
 - (d) het nominale bedrag van de in artikel 463, lid 5, bedoelde posten, met uitzondering van de instrumenten en achtergestelde leningen als bedoeld onder a) en c) van dit lid, die op 31 december 2012 waren uitgegeven;
 - (e) het nominale bedrag van de in artikel 463, lid 5, bedoelde instrumenten en posten die op 31 december 2012 waren uitgegeven, welk bedrag de in de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 66, lid 1, onder a), van Richtlijn 2006/48/EG vastgestelde limieten te boven ging;
 - (f) de aan de onder e) bedoelde instrumenten gerelateerde agio's;
 - (g) het nominale bedrag van de in artikel 463, lid 5, bedoelde instrumenten die op 31 december 2012 waren uitgegeven en niet kwalificeren als tier 2-instrumenten overeenkomstig artikel 468, lid 4;
 - (h) de aan de onder g) bedoelde instrumenten gerelateerde agio's.
5. Met het oog op dit artikel vallen de in de leden 2 tot en met 4 bedoelde toepasselijke percentages binnen het volgende bereik:
- (a) 0 % tot 90 % tijdens de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013;
 - (b) 0 % tot 80 % tijdens de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014;
 - (c) 0 % tot 70 % tijdens de periode van 1 januari 2015 tot en met 31 december 2015;
 - (d) 0 % tot 60 % tijdens de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2016;
 - (e) 0 % tot 50 % tijdens de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017;
 - (f) 0 % tot 40 % tijdens de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018;
 - (g) 0 % tot 30 % tijdens de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 december 2019;
 - (h) 0 % tot 20 % tijdens de periode van 1 januari 2020 tot en met 31 december 2020;
 - (i) 0 % tot 10 % tijdens de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021.
6. De bevoegde autoriteiten:
- (a) bepalen de toepasselijke percentages in het in lid 5 genoemde bereik;
 - (b) publiceren de overeenkomstig punt a) bepaalde percentages.

Artikel 465

Posten uitgesloten van uitzonderingsbepalingen voor uit gewone aandelen bestaande tier 1- of aanvullend-tier 1-bestanddelen in andere eigenvermogensbestanddelen

1. In afwijking van de artikelen 48, 49, 59 en 60 mogen instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 kapitaal en de daaraan gerelateerde agio's als bedoeld in artikel 463, lid 3, die zijn uitgesloten van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen omdat zij het in artikel 464, lid 2, bedoelde toepasselijke percentage te boven gaan, aanmerken als posten als bedoeld in artikel 463, lid 4, voor zover de opnemings van dat kapitaal en de daaraan gerelateerde agio's de in artikel 464, lid 3, bedoelde limiet voor het toepasselijke percentage niet te boven gaat.
2. In afwijking van de artikelen 48, 49, 59 en 60 mogen instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 de volgende elementen aanmerken als posten als bedoeld in artikel 463, lid 5, voor zover de opnemings ervan de in artikel 464, lid 4, bedoelde limiet voor het toepasselijke percentage niet te boven gaat:
 - (a) kapitaal en de daaraan gerelateerde agio's als bedoeld in artikel 463, lid 3, die zijn uitgesloten van uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen omdat zij het in artikel 464, lid 2, bedoelde toepasselijke percentage te boven gaan;
 - (b) instrumenten en de daaraan gerelateerde agio's als bedoeld in artikel 463, lid 4, die het toepasselijke percentage als bedoeld in artikel 464, lid 3, te boven gaan.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om nadere invulling te geven aan de voorwaarden om eigenvermogensinstrumenten als bedoeld in de leden 1 en 2 aan te merken alsof zij in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 onder artikel 464, leden 4 of 5, vallen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 466

Aflossing van posten die krachtens de uitzonderingsbepalingen als tier 2-bestanddelen zijn aangemerkt

De in artikel 463, lid 5, bedoelde posten die overeenkomstig artikel 463, lid 5, of artikel 464, lid 2, kwalificeren als tier 2-bestanddelen, zijn onderworpen aan de bepalingen van artikel 61.

ONDERAFDELING 2
OPNEMING VAN INSTRUMENTEN MET EEN CALL EN AFLOSSINGSPRIKKEL IN
AANVULLEND-TIER 1- EN TIER 2-BESTANDDELEN

Artikel 467

Hybride instrumenten met een call en aflossingsprikkel

1. In afwijking van de artikelen 48 en 49 zijn van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 instrumenten als bedoeld in artikel 463, lid 4, die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder c bis), van Richtlijn 2006/48/EG kwalificeerden en waarvan de voorwaarden een call met een aflossingsprikkel voor de instelling bevatten, onderworpen aan de bepalingen van de leden 2 tot en met 7.
2. De instrumenten kwalificeren als aanvullend-tier 1-instrumenten indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling kon alleen vóór 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkel uitoefenen;
 - (b) de instelling heeft de call niet uitgeoefend;
 - (c) er is voldaan aan de voorwaarden van artikel 49 vanaf 1 januari 2013.
3. De instrumenten kwalificeren als aanvullend-tier 1-instrumenten overeenkomstig artikel 463, lid 4, tussen 1 januari 2013 en hun werkelijke vervaldag en vervolgens als aanvullend-tier 1-bestanddelen zonder limiet, op voorwaarde dat:
 - (a) de instelling alleen op of na 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkel kon uitoefenen;
 - (b) de instelling de call niet heeft uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de instrumenten;
 - (c) er is voldaan aan de voorwaarden van artikel 49 vanaf de werkelijke vervaldag van de instrumenten.
4. De instrumenten kwalificeren niet als aanvullend-tier 1-instrumenten en zijn niet onderworpen aan artikel 463, lid 4, vanaf 1 januari 2013 indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling kon tussen 20 juli 2011 en 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkel uitoefenen;
 - (b) de instelling heeft de call niet uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de instrumenten;
 - (c) er is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 49 vanaf de werkelijke vervaldag van de instrumenten.

5. De instrumenten kwalificeren als aanvullend-tier 1-instrumenten overeenkomstig artikel 463, lid 4, tussen 1 januari 2013 en hun werkelijke vervaldag en kwalificeren vervolgens niet als aanvullend-tier 1-instrumenten, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling kon op of na 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkel uitoefenen;
 - (b) de instelling heeft de call niet uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de instrumenten;
 - (c) er is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 49 vanaf de werkelijke vervaldag van de instrumenten.
6. De instrumenten kwalificeren als aanvullend-tier 1-instrumenten overeenkomstig artikel 463, lid 4, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling kon alleen vóór of op 20 juli 2011 een call met aflossingsprikkel uitoefenen;
 - (b) de instelling heeft de call niet uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de instrumenten;
 - (c) er is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 49 vanaf de werkelijke vervaldag van de instrumenten.

Artikel 468

Tier 2-bestanddelen met een aflossingsprikkel

1. In afwijking van de artikelen 59 en 60 zijn van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 posten als bedoeld in artikel 463, lid 5, die overeenkomstig de nationale omzettingsmaatregelen voor artikel 57, onder f), g) of h), van Richtlijn 2006/48/EG kwalificeerden en waarvan de voorwaarden een call met een aflossingsprikkel voor de instelling bevatten, onderworpen aan de bepalingen van de leden 2 tot en met 7.
2. De posten kwalificeren als tier 2-instrumenten op voorwaarde dat:
 - (a) de instelling alleen vóór 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkel kon uitoefenen;
 - (b) de instelling de call niet heeft uitgeoefend;
 - (c) er is voldaan aan de voorwaarden van artikel 60 vanaf 1 januari 2013.
3. De posten kwalificeren als tier 2-instrumenten overeenkomstig artikel 463, lid 5, tussen 1 januari 2013 en hun werkelijke vervaldag en kwalificeren vervolgens als tier 2-bestanddelen zonder limiet, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling kon alleen op of na 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkel uitoefenen;
 - (b) de instelling heeft de call niet uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de posten;

- (c) er is voldaan aan de voorwaarden van artikel 60 vanaf de werkelijke vervaldag van de posten.
- 4. De posten kwalificeren niet als tier 2-bestanddelen vanaf 1 januari 2013, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - (a) de instelling kon alleen tussen 20 juli 2011 en 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkels uitoefenen;
 - (b) de instelling heeft de call niet uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de posten;
 - (c) er is niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 60 vanaf de werkelijke vervaldag van de posten.
- 5. De posten kwalificeren als tier 2-bestanddelen overeenkomstig artikel 463, lid 5, tussen 1 januari 2013 en hun werkelijke vervaldag en kwalificeren vervolgens niet als tier 2-bestanddelen, indien:
 - (a) de instelling op of na 1 januari 2013 een call met aflossingsprikkels kon uitoefenen;
 - (b) de instelling de call niet heeft uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de posten;
 - (c) er niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 60 vanaf de werkelijke vervaldag van de posten.
- 6. De posten kwalificeren als tier 2-bestanddelen overeenkomstig artikel 463, lid 5, indien:
 - (a) de instelling alleen vóór of op 20 juli 2011 een call met aflossingsprikkels kon uitoefenen;
 - (b) de instelling de call niet heeft uitgeoefend op de werkelijke vervaldag van de posten;
 - (c) er niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 60 vanaf de werkelijke vervaldag van de posten.

Artikel 469
Werkelijke vervaldag

Voor de toepassing van de artikelen 467 en 468 wordt de werkelijke vervaldag als volgt vastgesteld:

- (a) voor de in de leden 3 en 5 van die artikelen bedoelde posten is het de datum waarop de eerste call met een aflossingsprikkels wordt verricht op of na 1 januari 2013;
- (b) voor de in lid 4 van die artikelen bedoelde posten is het de datum waarop de eerste call met een aflossingsprikkels wordt verricht tussen 20 juli 2011 en 1 januari 2013;
- (c) voor de in lid 6 van die artikelen bedoelde posten is het de datum waarop de eerste call met een aflossingsprikkels wordt verricht vóór 20 juli 2011.

Hoofdstuk 3

Overgangsbepalingen voor de openbaarmaking van het eigen vermogen

Artikel 470 *Openbaarmaking van het eigen vermogen*

1. Dit artikel is van toepassing van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021.
2. Van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2015 maken instellingen openbaar in hoeverre de omvang van uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal en tier 1-kapitaal de vereisten van artikel 448 te boven gaat.
3. Van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 maken instellingen de volgende extra informatie over hun eigen vermogen openbaar:
 - (a) de aard en het effect van de afzonderlijke filters en aftrekken die overeenkomstig de artikelen 449 tot en met 452, 454, 456 en 459 worden toegepast, op uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal, aanvullend tier 1-kapitaal, tier 2-kapitaal en eigen vermogen;
 - (b) de omvang van minderheidsbelangen en aanvullend-tier 1- en tier 2-instrumenten, en daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agio's, uitgegeven door dochterondernemingen, die zijn opgenomen in het geconsolideerde uit gewone aandelen bestaande tier 1-kapitaal, aanvullend-tier 1-kapitaal, tier 2-kapitaal en eigen vermogen overeenkomstig afdeling 4 van hoofdstuk 1;
 - (c) het effect van de afzonderlijke filters en aftrekken die overeenkomstig artikel 461 worden toegepast, op uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal, aanvullend tier 1-kapitaal, tier 2-kapitaal en eigen vermogen;
 - (d) de aard en de omvang van posten die als uit gewone aandelen bestaande tier 1-bestanddelen, tier 1-bestanddelen en tier 2-bestanddelen kwalificeren bij toepassing van de afwijkingen van afdeling 2 van hoofdstuk 2.
4. Van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 maken instellingen de omvang openbaar van instrumenten die als uit gewone aandelen bestaande tier 1-instrumenten, aanvullend-tier 1-instrumenten en tier 2-instrumenten kwalificeren bij toepassing van artikel 463.

Hoofdstuk 4

Grote uitzettingen, eigenvermogensvereisten, hefboomwerking en Bazel I-ondergrens

Artikel 471 *Overgangsbepalingen voor grote uitzettingen*

1. De bepalingen ten aanzien van grote uitzettingen in de artikelen 376 tot en met 392 zijn niet van toepassing op beleggingsondernemingen wier hoofdbedrijf uitsluitend bestaat uit het

aanbieden van beleggingsdiensten of -activiteiten in verband met de financiële instrumenten die worden beschreven in bijlage I, deel C, punten 5, 6, 7, 9 en 10 van Richtlijn 2004/39/EG en waarop Richtlijn 93/22/EEG op 31 december 2006 niet van toepassing was. Deze vrijstelling is beschikbaar tot 31 december 2014 of de dag van inwerkingtreding van enige wijzigingen overeenkomstig lid 2, waarbij de vroegste datum van toepassing is.

2. Uiterlijk op 31 december 2014 brengt de Commissie op basis van openbare raadplegingen en na overleg met de bevoegde autoriteiten verslag uit aan het Parlement en de Raad over:
 - a) een geschikte regeling voor het bedrijfseconomisch toezicht op beleggingsondernemingen wier hoofdbedrijf uitsluitend bestaat uit het aanbieden van beleggingsdiensten of -activiteiten in verband met de derivaten of derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen, zoals beschreven in bijlage I, deel C, punten 5, 6, 7, 9 en 10 van Richtlijn 2004/39/EG;
 - b) de wenselijkheid Richtlijn 2004/39/EG zodanig te wijzigen dat een verdere categorie beleggingsondernemingen wordt gecreëerd wier hoofdbedrijf uitsluitend bestaat uit het aanbieden van beleggingsdiensten of -activiteiten in verband met de financiële instrumenten zoals beschreven in bijlage I, deel C, punten 5, 6, 7, 9 en 10 van Richtlijn 2004/39/EG met betrekking tot energieleveringen.

Op grond van dat verslag kan de Commissie voorstellen indienen om deze richtlijn te wijzigen.

Artikel 472

Eigenvermogensvereisten krachtens de IRB-benadering

1. In afwijking van hoofdstuk 3 van deel 3 mag de bevoegde autoriteit tot 31 december 2017 ermee instemmen dat voor bepaalde categorieën van uitzettingen in aandelen die op 31 december 2007 door instellingen en EU-dochterondernemingen van instellingen in die lidstaat werden gehouden, vrijstelling van de IRB-benadering wordt verleend. De bevoegde autoriteit publiceert de categorieën van uitzettingen in aandelen die voor deze vrijstelling in aanmerking komen overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau].

De vrijgestelde positie wordt gemeten als het aantal aandelen op 31 december 2007 en alle bijkomende aandelen die rechtstreeks het gevolg zijn van het bezit van eerstgenoemde deelnemingen, mits deze bijkomende aandelen het proportionele eigendomsbelang in een portefeuillemaatschappij niet verhogen.

Als een acquisitie het proportionele eigendomsbelang in een bepaalde deelneming verhoogt, geldt de vrijstelling niet voor het deel dat uitstijgt boven het oorspronkelijke belang. Evenmin geldt de vrijstelling voor deelnemingen waarvoor oorspronkelijk een vrijstelling gold, maar die verkocht en daarna weer teruggekocht zijn.

Uitzettingen in aandelen waarop deze bepaling van toepassing is, zijn onderworpen aan de kapitaalvereisten zoals berekend overeenkomstig de standaardbenadering van deel 3, titel 2, hoofdstuk II en de vereisten van titel IV van deel 3, naargelang het geval.

De bevoegde autoriteiten geven de Commissie en de EBA kennis van de tenuitvoerlegging van dit lid.

2. Bij de berekening van risicogewogen uitzettingsbedragen voor de toepassing van artikel 109, lid 4, wordt tot 31 december 2015 aan uitzettingen op de centrale regeringen of centrale banken van de lidstaten luidende en gefinancierd in de binnenlandse munteenheid van een lidstaat hetzelfde risicogewicht toegekend als zou worden toegepast op dergelijke uitzettingen luidende en gefinancierd in hun nationale munteenheid.
3. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische regelgevingsnormen om nadere invulling te geven aan de voorwaarden waaronder lidstaten de in lid 1 bedoelde vrijstelling verlenen.

De EBA legt die ontwerpen van technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2013 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde technische regelgevingsnormen overeenkomstig de in de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 bedoelde procedure vast te stellen.

Artikel 473 *Eigenvermogensvereisten voor gedekte obligaties*

1. Tot 31 december 2014 is de in artikel 124, lid 1, onder d) en e), vermelde limiet van 10 % voor bevoorrechte aandelen die zijn uitgegeven door Franse "Fonds Communs de Créances" of door gelijkwaardige securitisatie-instellingen, niet van toepassing voor zover:
 - a) de gesecuritiseerde door niet-zakelijk of zakelijk onroerend goed gedekte uitzettingen geïnitieerd zijn door een lid van dezelfde geconsolideerde groep waarvan de uitgever van de gedekte obligaties ook lid is of door een entiteit die aangesloten is bij hetzelfde centrale orgaan waarbij ook de uitgever van de gedekte obligaties aangesloten is, waarbij dit gedeelte lidmaatschap of het al dan niet aangesloten zijn wordt bepaald op het tijdstip dat de bevoorrechte aandelen worden gebruikt als zekerheid voor de gedekte obligaties;
 - b) een lid van dezelfde geconsolideerde groep waarvan de uitgever van de gedekte obligaties ook lid is of een entiteit die aangesloten is bij hetzelfde centrale orgaan waarbij ook de uitgever van de gedekte obligaties aangesloten is, de hele eersteruistetranché behoudt die deze bevoorrechte aandelen ondersteunt.
2. Uiterlijk op 1 januari 2013 evalueert de Commissie of de in lid 1 vastgestelde derogatie aan haar doel beantwoordt en – voor zover dienstig – of het raadzaam is een dergelijke regeling ook toe te passen voor andere categorieën gedekte obligaties. In het licht van die evaluatie kan de Commissie in voorkomend geval gedelegeerde handelingen vaststellen overeenkomstig artikel 445 om de derogatie een permanent karakter te geven dan wel wetgevingsvoorstellen te doen om ze uit te breiden tot andere vormen van gedekte obligaties.
3. Tot 31 december 2014 worden voor de toepassing van artikel 124, lid 1, onder c), preferente niet-gedekte uitzettingen van instellingen die vóór de inwerkingtreding van deze verordening krachtens nationale wetgeving in aanmerking kwamen voor een risicogewicht van 20 %, aangemerkt als uitzettingen die in aanmerking komen voor kredietkwaliteitscategorie 1.
4. Tot 31 december 2014 worden voor de toepassing van artikel 124, lid 3, preferente niet-gedekte uitzettingen van instellingen die vóór de inwerkingtreding van deze verordening

krachtens nationale wetgeving in aanmerking kwamen voor een risicogewicht van 20 %, aangemerkt als uitzettingen die in aanmerking komen voor een risicogewicht van 20 %.

Artikel 474 *Vrijstelling voor grondstoffenhandelaren*

1. De in deze verordening vervatte bepalingen inzake kapitaalvereisten zijn niet van toepassing op beleggingsondernemingen wier hoofdbedrijf uitsluitend bestaat uit het aanbieden van beleggingsdiensten of -activiteiten in verband met de financiële instrumenten die worden beschreven in bijlage I, deel C, punten 5, 6, 7, 9 en 10 van Richtlijn 2004/39/EG en waarop Richtlijn 93/22/EEG op 31 december 2006 niet van toepassing was.

Deze vrijstelling geldt tot 31 december 2014 of de dag van inwerkingtreding van enige wijzigingen volgens leden 2 en 3, waarbij de vroegste datum van toepassing is.

2. Uiterlijk op 31 december 2014 brengt de Commissie op basis van openbare raadplegingen en na overleg met de bevoegde autoriteiten verslag uit aan het Parlement en de Raad over:
 - (a) een geschikte regeling voor het bedrijfseconomisch toezicht op beleggingsondernemingen wier hoofdbedrijf uitsluitend bestaat uit het aanbieden van beleggingsdiensten of -activiteiten in verband met de derivaten of derivatencontracten die betrekking hebben op grondstoffen, zoals beschreven in bijlage I, deel C, punten 5, 6, 7, 9 en 10 van Richtlijn 2004/39/EG;
 - (b) de wenselijkheid Richtlijn 2004/39/EG zodanig te wijzigen dat een verdere categorie beleggingsondernemingen wordt gecreëerd wier hoofdbedrijf uitsluitend bestaat uit het aanbieden van beleggingsdiensten of -activiteiten in verband met de financiële instrumenten zoals beschreven in bijlage I, deel C, punten 5, 6, 7, 9 en 10 van Richtlijn 2004/39/EG met betrekking tot energieleveringen, met inbegrip van elektriciteit, steenkool, gas en olie.
3. Op grond van het in lid 2 bedoelde verslag kan de Commissie voorstellen indienen om deze verordening te wijzigen.

Artikel 475 *Hefboomwerking*

1. In afwijking van de artikelen 416 en 417 berekenen en rapporteren instellingen van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2021 de hefboomwerkingsratio door beide onderstaande elementen te gebruiken als kapitaalwaarde:
 - (a) tier 1-kapitaal;
 - (b) tier 1-kapitaal, behoudens de afwijkingen in de hoofdstukken 2 en 3 van deze titel.
2. In afwijking van artikel 436, lid 1, kunnen instellingen kiezen of zij de informatie over de hefboomwerkingsratio openbaar maken op basis van slechts een dan wel van beide definities van de kapitaalwaarde zoals bepaald in lid 1, onder a) en b). Wanneer instellingen hun keuze van de basis voor de openbaarmaking van de informatie over de hefboomwerkingsratio

wijzigen, moet in de eerste daaropvolgende openbaarmaking een afstemmingsoverzicht worden opgenomen met de informatie over alle hefboomwerkingsratio's die tot de wijziging openbaar is gemaakt.

3. In afwijking van artikel 416, lid 2, mogen de bevoegde autoriteiten van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2017 instellingen toestaan de hefboomwerkingsratio "einde kwartaal" te berekenen wanneer zij van mening zijn dat instellingen mogelijkserwijs niet over gegevens van toereikende kwaliteit beschikken om een hefboomwerkingsratio te berekenen die een rekenkundig gemiddelde is van de maandelijkse hefboomwerkingsratio's over een kwartaal.

Artikel 476

Overgangsbepalingen – Bazel I-ondergrens

1. Tot 31 december 2015 gelden de twee onderstaande voorwaarden voor instellingen die hun risicogewogen uitzettingsbedragen berekenen overeenkomstig deel 3, titel II, hoofdstuk 3, en instellingen die gebruikmaken van geavanceerde meetbenaderingen zoals bepaald in deel 3, titel III, hoofdstuk 4, voor de berekening van hun eigenvermogensvereisten voor het operationele risico:
 - (a) zij houden een eigen vermogen aan zoals voorgeschreven in deel 3, titel II, hoofdstuk 1;
 - (b) zij hebben een tijdelijke kapitaalratio van niet minder 6,4 %. De tijdelijke kapitaalratio is gelijk aan het eigen vermogen van de instelling, uitgedrukt als een percentage van de naar risicograad gewogen activa en posten buiten de balanstelling als beschreven in bijlage IV.
2. De bevoegde autoriteiten mogen, na raadpleging van de EBA, instellingen ontheffing verlenen voor de toepassing van lid 1, onder b), op voorwaarde dat is voldaan aan alle vereisten voor de interne-ratingbenadering zoals beschreven in deel 3, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6, en aan de criteria om gebruik te mogen maken van de geavanceerde meetbenadering zoals beschreven in deel 3, titel III, hoofdstuk 4.

Titel II

Verslagen en evaluaties

Artikel 477

Cycliciteit van kapitaalvereisten

De Commissie onderzoekt op gezette tijden, in samenwerking met de EBA, de ESRB en de lidstaten en rekening houdende met de bijdrage van de Europese Centrale Bank, of de onderhavige verordening als geheel in combinatie met Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] van grote invloed is op de conjuncturele cyclus, en gaat in het licht van dat onderzoek na of maatregelen om dit te verhelpen gerechtvaardigd zijn. Uiterlijk op 31 december 2013 brengt de EBA aan de Commissie verslag uit of en hoe de door instellingen toegepaste methodologieën in het kader van de IRB-benadering nader op elkaar moeten worden afgestemd, teneinde te komen tot kapitaalvereisten die beter vergelijkbaar zijn, terwijl ook de procycliciteit wordt afgezwakt.

Op basis van deze analyse en rekening houdende met de bijdrage van de Europese Centrale Bank stelt de Commissie om de twee jaar een verslag op dat, zo nodig vergezeld van passende voorstellen, wordt ingediend bij het Europees Parlement en de Raad. Aan bijdragen van de zijde van kredietnemers en -gevers moet bij de opstelling van het verslag voldoende aandacht worden besteed.

Artikel 478

Eigenvermogensvereisten voor uitzettingen in gedekte obligaties

Uiterlijk op 31 december 2015 en na raadpleging van de EBA dient de Commissie bij het Parlement en de Raad een verslag in, dat vergezeld gaat van passende voorstellen, over de toereikendheid van de in artikel 124 bepaalde risicogewichten en de in artikel 325, lid 5, bepaalde eigenvermogensvereisten voor het specifieke risico voor alle instrumenten die voor deze benaderingen in aanmerking komen, alsook over de eventuele aanscherping van de criteria in artikel 124.

Artikel 479

Grote uitzettingen

Uiterlijk op 31 december 2013 onderzoekt de Commissie de toepassing van artikel 389, lid 1, onder j), en artikel 389, lid 2, met inbegrip van de vraag of vrijstellingen in artikel 389, lid 2, naar vrij inzicht mogen worden verleend, en brengt zij hierover een verslag uit, dat zij, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel, bij het Europees Parlement en de Raad indient.

Met het oog op de mogelijke afschaffing van de nationale beoordelingsvrijheid krachtens artikel 389, lid 2, onder c), en de mogelijke toepassing op EU-niveau moet in het onderzoek met name rekening worden gehouden met de doeltreffendheid van het groepsrisicomanagement en moet tevens worden gezorgd voor voldoende waarborgen voor de financiële stabiliteit in alle lidstaten waarin een entiteit van een groep is gevestigd.

Artikel 480
Toepassingsniveau

1. Uiterlijk op 31 december 2013 onderzoekt de Commissie de toepassing van deel 1, titel II, en artikel 108, leden 6 en 7, en brengt zij hierover een verslag uit, dat zij, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel, bij het Europees Parlement en de Raad indient.
2. Uiterlijk op 31 december 2014 brengt de Commissie een verslag uit over de vraag of en hoe het in artikel 401 vastgestelde liquiditeitsdekkingsvereiste moet worden toegepast op beleggingsondernemingen, welk verslag zij, na raadpleging van de EBA, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel, bij het Europees Parlement en de Raad indient.

Artikel 481
Liquiditeitsvereisten

1. De EBA volgt en beoordeelt de rapportages overeenkomstig artikel 403, lid 1, voor verschillende valuta's en bedrijfsmodellen. De EBA brengt, na raadpleging van de ESRB, jaarlijks en voor het eerst op 31 december 2013 verslag uit bij de Commissie over de vraag of een nadere invulling van het algemene liquiditeitsdekkingsvereiste van artikel 401 op basis van de criteria voor liquiditeitsrapportage in deel 6, titel II, hetzij afzonderlijk hetzij cumulatief bekeken, materiële schadelijke gevolgen zou hebben voor de activiteiten en het risicoprofiel van Europese instellingen of voor de financiële markten of de economie en de bancaire kredietverlening, met een bijzondere aandacht voor kredietverlening aan kleine en middelgrote ondernemingen en handelsfinanciering, met inbegrip van kredietverlening in het kader van officiële exportkredietverzekeringsregelingen.

De EBA evalueert in haar verslag met name of het aangewezen is een kalibratie te verrichten voor:

- a) de mechanismen die de waarde van liquiditeitsinstromen beperken;
 - b) de uitstromen overeenkomstig artikel 410, lid 5;
 - c) de passende reductiefactoren voor de toepassing van artikel 406 voor activa die worden aangehouden overeenkomstig de in artikel 407 vastgestelde afwijkingen.
2. De EBA brengt uiterlijk op 31 december 2013 verslag uit bij de Commissie over passende uniforme definities van hoge en zeer hoge liquiditeit en kredietkwaliteit van overdraagbare activa met het oog op artikel 404. De EBA toetst met name de geschiktheid van de volgende criteria en de passende niveaus voor dergelijke definities:
 - (a) minimale handelsvolume van de activa;
 - (b) minimale uitstaande volume van de activa;
 - (c) transparante prijsinformatie en informatie na de handel;
 - (d) kredietkwaliteitscategorieën als bedoeld in onderafdeling 2 van bijlage VI;
 - (e) bewijs van prijsstabiliteit;

- (f) gemiddeld verhandeld volume en gemiddelde handelsomvang;
 - (g) maximale bied- en laatspread;
 - (h) resterende tijd tot vervaldag;
 - (i) minimale omzetratio.
3. Uiterlijk op 31 december 2015 brengt de EBA bij de Commissie verslag uit over de vraag of en hoe op passende wijze kan worden gegarandeerd dat instellingen gebruikmaken van stabiele financieringsbronnen, met inbegrip van een evaluatie van de gevolgen voor de activiteiten en het risicoprofiel van Europese instellingen of voor de financiële markten of de economie en de bancaire kredietverlening, met een bijzondere aandacht voor kredietverlening aan kleine en middelgrote ondernemingen en handelsfinanciering, met inbegrip van kredietverlening in het kader van officiële exportkredietverzekeringsregelingen

Uiterlijk op 31 december 2016 dient de Commissie op basis van deze verslagen een verslag in bij het Europees Parlement en de Raad, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel.

Artikel 482 *Hefboomwerking*

1. De Commissie legt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk op 31 december 2016 een verslag voor over de impact en de doeltreffendheid van de hefboomwerkingsratio. In voorkomend geval wordt bij het verslag een wetgevingsvoorstel gevoegd over de invoering van een of meer niveaus voor de hefboomwerkingsratio die instellingen zouden moeten aanhouden, met inbegrip van een geschikte kalibratie voor die niveaus en passende aanpassingen aan de kapitaalwaarde en de totale-uitzettingswaarde als omschreven in artikel 416.
2. Voor de toepassing van lid 1 brengt de EBA uiterlijk op 31 oktober 2016 bij de Commissie verslag uit, waarbij ten minste de volgende vragen aan de orde zijn gesteld:
- (a) garanderen de vereisten van de artikelen 75 en 85 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau] in overeenstemming met de artikelen 72 en 92 van Richtlijn [in te voegen door het Publicatiebureau], die ertoe strekken het risico van buitensporige hefboomwerking aan te pakken, dat instellingen dit risico goed beheren en, zo niet, hoe moeten zij worden aangescherpt om dit doel te verwezenlijken?
 - (b) zijn er wijzigingen nodig – en zo ja welke – in de in artikel 416 uiteengezette berekeningswijze om te garanderen dat de hefboomwerkingsratio kan worden gebruikt als een passende indicator voor het risico van buitensporige hefboomwerking bij een instelling?
 - (c) bestaat er, in de context van de berekening van de totale-uitzettingswaarde van de hefboomwerkingsratio, een materieel verschil tussen de volgens de oorspronkelijke uitzettingsmethode bepaalde uitzettingswaarde van in bijlage II genoemde posten en kredietderivaten en de waarde bepaald volgens de methode gebaseerd op de waardering tegen marktwaarde?

- (d) is het, met het oog op het bewaken van het risico van buitensporige hefboomwerking, niet meer aangewezen om gebruik te maken van ofwel het eigen vermogen ofwel uit gewone aandelen bestaand tier 1-kapitaal als de kapitaalwaarde voor de hefboomwerkingsratio, en zo ja, wat is dan de passende kalibratie van de hefboomwerkingsratio?
 - (e) is de omrekeningsfactor van 10 % voor verplichtingen die onvoorwaardelijk kunnen worden opgezegd, voldoende conservatief, rekening houdende met de data die tijdens de waarnemingsperiode zijn verzameld?
 - (f) zijn de frequentie en het format waarmee de informatie over de in artikel 436 bedoelde posten openbaar wordt gemaakt, passend?
 - (g) is 3 % een passend niveau voor de hefboomwerkingsratio op basis van tier 1-kapitaal en, zo niet, welk niveau is dan wel passend?
 - (h) als de hefboomwerkingsratio verplicht wordt ingevoerd voor instellingen, zijn er dan wijzigingen nodig in het kader voor de hefboomwerkingsratio waarin deze verordening voorziet, en zo ja, welke?
 - (i) als de hefboomwerkingsratio verplicht wordt ingevoerd voor instellingen, zou dit het risico van buitensporige hefboomwerking bij die instellingen daadwerkelijk beperken, en zo ja, moet het niveau van de hefboomwerkingsratio hetzelfde zijn voor alle instellingen dan wel verschillen naargelang het soort instelling, en welke extra kalibraties zouden er in laatstgenoemd geval vereist zijn?
3. Het in lid 2 bedoelde verslag bestrijkt ten minste de periode van 1 januari 2013 tot en met 30 juni 2016 en onderzoekt ten minste het volgende:
- (a) de gevolgen van de verplichte invoering voor instellingen van de overeenkomstig artikel 416 omschreven hefboomwerkingsratio voor:
 - i) de financiële markten in het algemeen en de markten voor repo's, derivaten en gedekte obligaties in het bijzonder;
 - ii) de soliditeit van de instellingen;
 - iii) bedrijfsmodellen en balansstructuren van de instellingen;
 - iv) de migratie van uitzettingen naar entiteiten die niet zijn onderworpen aan prudentieel toezicht;
 - v) financiële innovatie, met name de ontwikkeling van instrumenten waarin de hefboomwerking besloten ligt;
 - vi) het risicogedrag van instellingen;
 - vii) clearing, afwikkeling en bewaring;
 - viii) de cycliciteit van de kapitaalwaarde en de totale-uitzettingswaarde van de hefboomwerkingsratio;

- ix) de bancaire kredietverlening, met een bijzondere aandacht voor kredietverlening aan kleine en middelgrote ondernemingen en handelsfinanciering, met inbegrip van kredietverlening in het kader van officiële exportkrediet-verzekeringsregelingen;
- (b) de wisselwerking tussen de hefboomwerkingsratio en de op risico gebaseerde eigenvermogensvereisten en de liquiditeitsvereisten zoals bepaald in deze verordening;
- (c) het effect van verschillen op het gebied van verslaglegging tussen standaarden voor jaarrekeningen uit hoofde van Verordening (EG) nr. 106/2002, standaarden voor jaarrekeningen uit hoofde van Richtlijn 86/635/EG en andere relevante standaarden voor jaarrekeningen op de vergelijkbaarheid van de hefboomwerkingsratio.

Artikel 483

Blootstelling aan overgedragen kredietrisico's

De Commissie brengt uiterlijk op 31 december 2013 aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing en effectiviteit van de bepalingen van deel 5 in het licht van de internationale marktontwikkelingen.

Artikel 484

Tegenpartijkredietrisico en oorspronkelijke uitzettingsmethode

Uiterlijk op 31 december 2016 onderzoekt de Commissie de toepassing van artikel 270 en brengt zij hierover een verslag uit, dat zij, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel, bij het Europees Parlement en de Raad indient.

Artikel 485

Uitzettingen op particulieren en kleine partijen

Uiterlijk 24 maanden na de inwerkingtreding van deze verordening brengt de Commissie een verslag uit over de gevolgen van de in deze verordening vastgestelde eigenvermogensvereisten voor de kredietverlening aan kleine en middelgrote ondernemingen en particulieren, dat zij, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel, bij het Europees Parlement en de Raad indient.

Te dien einde rapporteert de EBA het volgende aan de Commissie met betrekking tot artikel 118:

- (a) een vergelijking tussen de werkelijke onverwachte kredietverliezen uit kredietverlening aan kleine en middelgrote ondernemingen en particulieren binnen de Europese Unie over een volledig economische cyclus en de onverwachte kredietverliezen op basis van de kredietrisicogewichten die van toepassing zijn op kleine en middelgrote ondernemingen;
- (b) een analyse waarin is onderzocht of de limiet van 1 miljoen euro de juiste toepassing van de risicoweging belemmert.

Artikel 486
Definitie van in aanmerking komend kapitaal

Uiterlijk op 31 december 2013 onderzoekt de Commissie de deugdelijkheid van de definitie van in aanmerking komend kapitaal die wordt toegepast in het kader van titel IV van deel 2 en deel 4, en brengt zij hierover een verslag uit, dat zij, in voorkomend geval samen met een wetgevingsvoorstel, bij het Europees Parlement en de Raad indient.

DEEL 11

SLOTBEPALINGEN

Artikel 487

1. Behoudens lid 2 is deze verordening van toepassing met ingang van 1 januari 2013.
2. Artikel 436, lid 1, is van toepassing met ingang van 1 januari 2015.

Artikel 488

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

Bijlage I
Indeling van posten buiten de balansstelling

1. Volledig risico:
 - Garanties met het karakter van kredietvervangingen
 - Kredietderivaten
 - Accepten
 - Endossementen van wissels die niet de handtekening van andere instellingen dragen
 - Transacties met regres
 - Onherroepelijke „stand by”-accreditieven met het karakter van kredietvervangingen
 - Activa aangekocht onder overeenkomsten betreffende koop op termijn zonder rugdekking
 - Deposito's in de vorm van tussenswaps ("forward forward deposits")
 - Onbetaald deel van niet-volgestorte aandelen en effecten
 - Overeenkomsten betreffende cessie en retrocessie van activa zoals gedefinieerd in artikel 12, leden 3 en 5, van Richtlijn 86/635/EEG
 - Overige posten met een volledig risico
2. Middelgroot risico:
 - Verstrekte en geconfirmeerde documentaire kredieten (zie ook „Middelgroot/laag risico”)
 - Garanties en borgtochten (met inbegrip van inschrijvings- en uitvoeringsgaranties alsmede douane- en belastinggaranties) en garanties die niet het karakter van kredietvervangingen hebben
 - Onherroepelijke „stand by”-accreditieven die niet het karakter van kredietvervangingen hebben
 - Niet-opgenomen kredietfaciliteiten (overeenkomsten tot het verstrekken van leningen, het aankopen van effecten, het verschaffen van garanties of acceptfaciliteiten) met een oorspronkelijke looptijd van meer dan een jaar
 - Note issuance facilities (NIF's) en revolving underwriting facilities (RUF's)
 - Overige posten met een middelgroot risico waarvan de EBA in kennis is gesteld
3. Middelgroot/laag risico:
 - Documentaire kredieten met de onderliggende zendingen als zekerheid en andere zelfliquiderende transacties

- Niet-opgenomen kredietfaciliteiten omvattende overeenkomsten tot het verstrekken van leningen, het aankopen van effecten, het verschaffen van garanties of acceptfaciliteiten met een oorspronkelijke looptijd van een jaar of korter die niet te allen tijde onvoorwaardelijk zonder opzegtermijn kunnen worden opgezegd of waarvoor niet expliciet is bepaald dat zij te allen tijde automatisch kunnen worden opgezegd op grond van de verminderde kredietwaardigheid van de debiteur
 - Overige posten met een middelgroot/laag risico waarvan de EBA in kennis is gesteld
4. Laag risico:
- Niet-opgenomen kredietfaciliteiten omvattende overeenkomsten tot het verstrekken van leningen, het aankopen van effecten, het verschaffen van garanties of acceptfaciliteiten die te allen tijde onvoorwaardelijk zonder opzegtermijn kunnen worden opgezegd of waarvoor expliciet is bepaald dat zij te allen tijde automatisch kunnen worden opgezegd op grond van de verminderde kredietwaardigheid van de debiteur Aan particulieren en kleine partijen toegekende kredietlijnen kunnen als onvoorwaardelijk opzegbaar worden beschouwd als de instelling deze op grond van de voorwaarden, maar wel met volledige inachtneming van hetgeen in het kader van de consumentenbeschermings- en daarmee samenhangende wetgeving is toegestaan, mag opzeggen en
 - Overige posten met een laag risico waarvan de EBA in kennis is gesteld

Bijlage II
Categorieën derivaten

1. Rentecontracten:
 - (a) Renteswaps die betrekking hebben op één valuta
 - (b) Basisswaps
 - (c) Rentetermijncontracten
 - (d) Rentefutures
 - (e) Gekochte renteopties
 - (f) Andere contracten van gelijke aard
2. Contracten die betrekking hebben op wisselkoersen of goud:
 - (a) Cross-currency renteswaps
 - (b) Valutatermijncontracten
 - (c) Valutafutures
 - (d) Gekochte valutaopties
 - (e) Andere contracten van gelijke aard
 - (f) Contracten die betrekking hebben op goud en van gelijke aard zijn als de contracten onder a) tot en met e)
3. Contracten die van gelijke aard zijn als die in punt 1, onder a) tot en met e), en punt 2, onder a) tot en met d), die betrekking hebben op andere onderliggende waarden of indices. Hiertoe behoren minimaal alle instrumenten die nader worden genoemd in de punten 4 tot en met 7, 9 en 10 in deel C van bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG en die niet in de punten 1 of 2 zijn opgenomen.

Bijlage III
Posten onderworpen aan aanvullende rapportage van liquide activa

1. Contanten;
2. Reserves van centrale banken, voor zover er in tijden van stress een beroep kan worden op gedaan;
3. Effecten, zijnde uitzettingen op of gegarandeerd door landen, centrale banken, publiekrechtelijke lichamen, regionale en lagere overheden, de Bank voor Internationale Betalingen, het Internationaal Monetair Fonds, de Europese Commissie of multilaterale ontwikkelingsbanken, waarbij aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - (a) er is overeenkomstig afdeling 2 van titel III, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 0 % aan toegekend;
 - (b) zij worden verhandeld op brede, diepe en actieve markten voor retrocessieovereenkomsten of contanten, die worden gekenmerkt door een lage mate van concentratie;
 - (c) zij hebben bewezen een betrouwbare bron van liquiditeit te zijn middels retrocessieovereenkomsten of verkoop, ook onder gespannen marktomstandigheden;
 - (d) zij vormen geen verplichting van een instelling of een met haar verbonden lichaam;
4. Andere dan de onder 3) bedoelde effecten, zijnde vorderingen op of gegarandeerd door landen of centrale banken, uitgegeven in de nationale valuta van dat land of die centrale bank, voor zover het aanhouden van een dergelijke schuld overeenstemt met de liquiditeitsbehoeften naar aanleiding van de activiteiten van de bank in die valuta;
5. Effecten, zijnde vorderingen op of gegarandeerd door landen, centrale banken, publiekrechtelijke lichamen, regionale en lagere overheden of multilaterale ontwikkelingsbanken, waarbij aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:
 - (a) er is overeenkomstig afdeling 2 van titel III, hoofdstuk 2, een risicogewicht van 20 % aan toegekend;
 - (b) zij worden verhandeld op brede, diepe en actieve markten voor retrocessieovereenkomsten of contanten, die worden gekenmerkt door een lage mate van concentratie;
 - (c) zij hebben bewezen een betrouwbare bron van liquiditeit te zijn middels retrocessieovereenkomsten of verkoop, ook onder gespannen marktomstandigheden;
 - (d) zij vormen geen verplichting van een instelling of een met haar verbonden lichaam;
6. Andere dan de onder 3) tot en met 5) bedoelde effecten, die in aanmerking komen voor een risicogewicht van 20 % of beter overeenkomstig afdeling 2 van titel III, hoofdstuk 2, of die volgens een interne beoordeling een gelijkwaardige kredietkwaliteit hebben, waarbij aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

- (a) zij vormen geen vordering op een SSPE, een instelling of een met haar verbonden lichaam;
- (b) zij vormen obligaties als omschreven in artikel 22, lid 4, van Richtlijn 85/611/EEG en komen in aanmerking voor de behandeling van artikel 124.

Bijlage IV

Naar risicograad gewogen activa en posten buiten de balanstelling voor de tijdelijke kapitaalratio

Deel 1 - Definities

1. "Zone A" omvat alle lidstaten en alle overige landen die volwaardig lid van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) zijn en de landen die bijzondere leningsarrangementen met het Internationaal Monetair Fonds (IMF) hebben gesloten in samenhang met de algemene leningsarrangementen (GAB) van het IMF. Elk land dat zijn buitenlandse overheidsschuld herschikt, wordt echter voor een periode van vijf jaar van zone A uitgesloten;
2. "Zone B" omvat alle andere landen dan die van zone A;
3. "Kredietinstellingen van zone A" zijn alle kredietinstellingen die in de lidstaten een vergunning hebben verkregen, inclusief hun bijkantoren in derde landen, en alle kredietinstellingen waaraan een vergunning is verleend in andere landen van zone A, inclusief hun bijkantoren;
4. "Kredietinstellingen van zone B" zijn alle kredietinstellingen die een vergunning hebben verkregen buiten zone A, inclusief hun bijkantoren in de Unie;
5. "Niet-bancaire sector" zijn alle andere leningnemers dan kredietinstellingen, centrale banken, centrale, regionale en lokale overheden, de Europese Unie, de Europese Investeringsbank (EIB) en multilaterale ontwikkelingsbanken;
6. Multilaterale ontwikkelingsbanken als bedoeld in artikel 112.

Deel 2 - Naar risicograad gewogen activa en posten buiten de balanstelling

7. Aan de actiefposten worden risicograden, in de vorm van in procenten uitgedrukte wegingsfactoren, toegekend overeenkomstig deel 3 en 4 en, in uitzonderlijke gevallen, deel 5. De balanswaarde van elk actief wordt vervolgens vermenigvuldigd met de desbetreffende wegingsfactor om te komen tot een naar risicograad gewogen waarde.
8. In het geval van de in bijlage I vermelde posten buiten de balanstelling wordt een berekening in twee fasen verricht, overeenkomstig punt 17.
9. In het geval van de in punt 17 bedoelde posten buiten de balanstelling worden de potentiële kosten van vervanging van contracten bij in gebreke blijven van de tegenpartij berekend door toepassing van een van de twee in bijlage II genoemde methoden. Deze kosten worden vermenigvuldigd met de desbetreffende, in de punten 11-15, vermelde wegingsfactor voor de tegenpartij, met dien verstande dat de wegingsfactor 100 % op 50 % wordt gesteld om naar risicograad gewogen waarden te krijgen.
10. De som van de in de punten 8 en 9 bedoelde naar risicograad gewogen waarden van activa en posten buiten de balanstelling is de noemer van de solvabiliteitsratio.

Deel 3 - Risicogewichten

11. Op de hierna vermelde activacategorieën worden de daarbij aangegeven wegingsfactoren toegepast, tenzij de bevoegde autoriteiten het dienstig achten hogere factoren vast te stellen:
12. Wegingsfactor 0 %
- (a) kasmiddelen en gelijkwaardige posten;
 - (b) activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone A vertegenwoordigen;
 - (c) activa die vorderingen op de Europese Unie vertegenwoordigen;
 - (d) activa die uit uitdrukkelijk door centrale overheden en centrale banken van zone A of door de Europese Unie gegarandeerde vorderingen vertegenwoordigen;
 - (e) activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone B vertegenwoordigen, luidende en gefinancierd in de nationale valuta van de leningnemer;
 - (f) activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door centrale overheden en centrale banken van zone B, luidende en gefinancierd in de gemeenschappelijke nationale valuta van de garant en de leningnemer;
 - (g) activa die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door centrale overheden of centrale banken van zone A of door de Europese Unie, door deposito's in contanten bij de leningverstrekkende instelling of door certificaten van deposito of soortgelijk papier, uitgegeven door en gedeponereerd bij laatstgenoemde instelling.
13. Wegingsfactor 20%
- (a) activa die vorderingen op de EIB vertegenwoordigen;
 - (b) activa die vorderingen op multilaterale ontwikkelingsbanken vertegenwoordigen;
 - (c) activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door de EIB;
 - (d) activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door multilaterale ontwikkelingsbanken;
 - (e) activa die vorderingen op regionale of lokale overheden van zone A vertegenwoordigen, behoudens het bepaalde in deel 4;
 - (f) activa die vorderingen vertegenwoordigen welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door regionale of lokale overheden van zone A, behoudens het bepaalde in deel 4;
 - (g) activa die vorderingen op kredietinstellingen van zone A vertegenwoordigen, en die geen eigen vermogen van die instellingen zijn;

- (h) activa die vorderingen op kredietinstellingen van zone B vertegenwoordigen met een looptijd van ten hoogste een jaar, met uitzondering van door deze instellingen uitgegeven effecten die als bestanddelen van hun eigen vermogen zijn erkend;
- (i) activa die uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door kredietinstellingen van zone A;
- (j) activa die vorderingen met een looptijd van ten hoogste een jaar vertegenwoordigen, welke uitdrukkelijk zijn gegarandeerd door kredietinstellingen van zone B;
- (k) activa die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door de EIB of door multilaterale ontwikkelingsbanken;
- (l) liquide middelen in de inningsfase.

14. Wegingsfactor 50%

- (a) leningen die ten genoegen van de bevoegde autoriteiten geheel en volledig zijn gegarandeerd door hypotheek op woningen die worden of zullen worden bewoond of verhuurd door de leningnemers en leningen die, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, volledig zijn gegarandeerd door aandelen in Finse bedrijven voor de bouw van residentiële woningen, die werkzaam zijn volgens de Finse wet op de woningbouwverenigingen van 1991 of latere gelijkwaardige wetgeving ten aanzien van residentiële eigendommen die zullen worden bewoond of verhuurd door de leningnemer;
- (b) "door hypotheek gedekte waardepapieren" die kunnen worden gelijkgesteld aan de onder a) bedoelde leningen indien de bevoegde autoriteiten, rekening houdend met het in elke lidstaat geldende rechtskader, van oordeel zijn dat zij ten aanzien van het kredietrisico gelijkwaardig zijn. Onverminderd de soorten waardepapieren die door dit punt kunnen worden bestreken en die aan de voorwaarden ervan voldoen, kunnen "door hypotheek gedekte waardepapieren" mede instrumenten omvatten in de zin van deel C, punten 1 en 3, van bijlage I bij Richtlijn 2004/39/EG. In het bijzonder moet ten genoegen van de bevoegde autoriteiten zijn aangetoond:
 - i) dat deze waardepapieren volledig en rechtstreeks zijn gedekt door een pool van hypotheek van gelijke aard als die welke onder a) zijn omschreven, en die ten tijde van de uitgifte van de betrokken waardepapieren volledig operationeel zijn;
 - ii) dat de beleggers in door hypotheek gedekte waardepapieren hetzij rechtstreeks, hetzij via een trustee of in hun opdracht handelend vertegenwoordiger, een recht van aanvaardbare rang met hoge prioriteit hebben op de onderliggende door hypotheek belichaamde actiefposten naar evenredigheid van hun aandeel in de waardepapieren;
- (c) overlopende posten: op deze activa wordt de voor de tegenpartij geldende wegingsfactor toegepast wanneer de kredietinstelling deze overeenkomstig Richtlijn 86/635/EEG kan bepalen. Wanneer de kredietinstelling niet in staat is om de tegenpartij te bepalen, past zij een forfaitaire wegingsfactor van 50% toe.

15. Wegingsfactor 100%

- (a) activa die vorderingen op centrale overheden en centrale banken van zone B vertegenwoordigen, tenzij deze luiden en gefinancierd zijn in de nationale valuta van de leningnemers;
 - (b) activa die vorderingen op regionale en lokale overheden van zone B vertegenwoordigen;
 - (c) activa die vorderingen op kredietinstellingen van zone B vertegenwoordigen met een looptijd van meer dan een jaar;
 - (d) activa die vorderingen op de niet-bancaire sectoren van zone A en zone B vertegenwoordigen;
 - (e) materiële activa in de zin van artikel 4 (activa), punt 10, van Richtlijn 86/635/EEG;
 - (f) bezit van aandelen, deelnemingen en andere bestanddelen van het eigen vermogen van andere kredietinstellingen voor zover niet in mindering gebracht op het eigen vermogen van de leningverstrekende instelling;
 - (g) alle andere activa, tenzij in mindering gebracht op het eigen vermogen.
16. De volgende behandeling is van toepassing op andere dan de in punt 17 bedoelde posten buiten de balansstelling. Eerst worden de posten ingedeeld in de risicocategorieën van bijlage II. Voor posten met een volledig risico wordt de totale waarde in aanmerking genomen; voor posten met een middelgroot risico 50% van de waarde; voor posten met een middelgroot/laag risico 20% van de waarde; de waarde van de posten met een laag risico wordt vastgesteld op nul. De tweede fase bestaat erin de aldus in aanmerking genomen waarden van de posten buiten de balansstelling te vermenigvuldigen met de wegingsfactoren die gelden voor de betrokken tegenpartijen, overeenkomstig de behandeling van activa zoals bepaald in de punten 11-15 en deel 4. Bij overeenkomsten inzake cessie en retrocessie van activa en bij koop op termijn zonder rugdekking zijn de wegingsfactoren die welke gelden voor de betrokken activa, en niet die welke gelden voor de tegenpartijen bij de transacties. Op het niet-gestorte gedeelte van de inschrijvingen op het kapitaal van het Europees Investeringsfonds mag een wegingsfactor van 20% worden toegepast.
17. De methoden van bijlage II worden toegepast op de in bijlage I vermelde posten buiten de balansstelling, behalve voor:
- (a) contracten die verhandeld worden op erkende beurzen,
 - (b) valutacontracten (uitgezonderd contracten betreffende goudtransacties) met een oorspronkelijke looptijd van 14 kalenderdagen of minder.
18. Indien voor posten buiten de balansstelling uitdrukkelijke garanties zijn verstrekt, worden zij gewogen als waren zij aangegaan voor de garant in plaats van de tegenpartij. Indien het risico dat voortvloeit uit transacties buiten de balansstelling, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten, geheel en volledig is gegarandeerd door activa die in punt 12 g) en punt 13 k) als passend onderpand worden aangemerkt, gelden wegingsfactoren van 0 of 20 % naar gelang van het desbetreffende onderpand.
19. De lidstaten kunnen een wegingsfactor van 50 % toepassen op posten buiten de balansstelling die borgstellingen of kredietgaranties met het karakter van kredietvervangers zijn en die, ten

genoegen van de bevoegde autoriteiten, geheel en volledig zijn gegarandeerd door hypotheek en voldoen aan de voorwaarden van punt 14 a), mits de garant een direct recht op dat onderpand heeft.

20. Indien voor activa en posten buiten de balansstelling een lagere wegingsfactor wordt toegepast wegens het bestaan van een uitdrukkelijke garantie of van een voor de bevoegde autoriteiten aanvaardbaar onderpand, is die lagere wegingsfactor alleen van toepassing op het gedeelte dat is gegarandeerd of dat volledig door het onderpand is gegarandeerd.

Deel 4 - Wegingsfactor van vorderingen op regionale of lokale overheden van de lidstaten

21. Onverminderd de voorschriften van punt 13 kunnen de lidstaten een wegingsfactor van 0 % vaststellen voor hun eigen regionale en lokale overheden indien er geen verschil in risico bestaat tussen vorderingen op laatstgenoemde overheden en vorderingen op hun centrale overheden vanwege de bevoegdheden van de regionale en lokale overheden om inkomsten te verkrijgen en het bestaan van specifieke institutionele regels om de kans op in gebreke blijven door genoemde overheden te verminderen. Een overeenkomstig deze criteria vastgestelde wegingsfactor van 0 % geldt voor vorderingen op en posten buiten de balansstelling voor rekening van de betrokken regionale en lokale overheden, alsmede voor vorderingen op derden en posten buiten de balansstelling voor rekening van derden, welke gegarandeerd zijn door die regionale en lokale overheden of die, ten genoegen van de betrokken bevoegde autoriteiten, gegarandeerd zijn door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door die regionale of lokale overheden.
22. Indien zij wegingsfactor 0 % op grond van de in punt 21 genoemde criteria gerechtvaardigd achten, stellen de lidstaten de EBA daarvan in kennis. Andere lidstaten kunnen de kredietinstellingen, onder toezicht van hun bevoegde autoriteiten, toestaan om wegingsfactor 0 % toe te passen voor transacties met de regionale of lokale overheden in kwestie of wanneer zij vorderingen hebben welke door die overheden worden gegarandeerd, met inbegrip van garanties door onderpand in de vorm van effecten.

Deel 5 – Overige wegingsfactoren

23. Onverminderd punt 21 kunnen de lidstaten een wegingsfactor van 20 % toepassen op activa die ten genoegen van de betrokken bevoegde autoriteiten zijn gegarandeerd door onderpand in de vorm van effecten die zijn uitgegeven door regionale of lokale overheden van zone A, door deposito's bij andere kredietinstellingen van zone A dan de leningverstrekende instelling, of door certificaten van deposito of soortgelijk papier, uitgegeven door deze kredietinstellingen.
24. De lidstaten kunnen een wegingsfactor van 10 % toepassen op vorderingen op instellingen die zijn gespecialiseerd op het gebied van de interbancaire markt en de markt voor overheidsschuld in de lidstaat van herkomst en die aan een streng toezicht van de bevoegde autoriteiten zijn onderworpen, wanneer die activa, ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst, geheel en volledig zijn gegarandeerd door een combinatie van in de punten 12 en 13 vermelde activa die door deze autoriteiten als een passend onderpand wordt aangemerkt.
25. De lidstaten stellen de EBA in kennis van de overeenkomstig de punten 23 en 24 aangenomen bepalingen en van de motivering van deze bepalingen.

Deel 6 - Administratieve organen en niet-commerciële ondernemingen

26. Voor de toepassing van punt 13 kunnen de bevoegde autoriteiten onder de definitie van "regionale en lokale overheden" ook niet-commerciële administratieve organen laten vallen die verantwoording moeten afleggen aan regionale of lokale overheden, of overheden die, naar het oordeel van de bevoegde autoriteiten, dezelfde verantwoordelijkheden dragen als de regionale en lokale overheden.
27. De bevoegde autoriteiten kunnen bovendien kerken en godsdienstige gemeenschappen die publiekrechtelijke rechtspersonen zijn, gelijkstellen met regionale en lokale overheden, voor zover zij belastingen heffen op grond van een hun daartoe bij wet verleend recht. In dit geval zijn de keuzemogelijkheden van deel 4 evenwel niet van toepassing.

Bijlage 5**Concordantietabel**

De onderhavige verordening	Richtlijn 2006/48/EG	Richtlijn 2006/49/EG
Artikel 1		
Artikel 2		
Artikel 3		
Artikel 4, punt 1, punten 3-5, punt 10, punten 16-22, 24-38, 42, 47, 60, 61, 63, 66, 67, 71 en 72	Artikel 4	
Artikel 4, punten 6, 7, 56 en 81		Artikel 3
Artikel 4, punten 2, 9, 11-15, 23, 40, 41, 48, 55, 57, 59, 62, 64, 65, 68, 69, 70, 73-80 en 82-86		
Artikel 4, punt 50	Artikel 77	
Artikel 4		Artikel 3, lid 1, onder m)
Artikel 4		Artikel 3, lid 1, onder o)
Artikel 4		Artikel 3, lid 1, onder e)
Artikel 4	Artikel 4, punt 14	
Artikel 4	Artikel 4, punt 16	
Artikel 4	Artikel 4, punt 4	Artikel 3, lid 3, onder c)
Artikel 4	Artikel 4, punt 5	
Artikel 5, lid 1	Artikel 68, lid 1	
Artikel 5, lid 2	Artikel 68, lid 2	
Artikel 5, lid 3	Artikel 68, lid 3	
Artikel 5, lid 4		
Artikel 5, lid 5		

Artikel 6, lid 1	Artikel 69, lid 1	
Artikel 6, lid 2	Artikel 69, lid 2	
Artikel 6, lid 3	Artikel 69, lid 3	
Artikel 7, lid 1		
Artikel 7, lid 2		
Artikel 7, lid 3		
Artikel 8, lid 1	Artikel 70, lid 1	
Artikel 8, lid 2	Artikel 70, lid 2	
Artikel 8, lid 3	Artikel 70, lid 3	
Artikel 9	Artikel 3, lid 1	
Artikel 10, lid 1	Artikel 71, lid 1	
Artikel 10, lid 2	Artikel 71, lid 2	
Artikel 10, lid 3		
Artikel 10, lid 4		
Artikel 11		
Artikel 12, lid 1	Artikel 72, lid 1	
Artikel 12, lid 2	Artikel 72, lid 2	
Artikel 12, lid 3	Artikel 72, lid 3	
Artikel 12, lid 4		
Artikel 13, lid 1	Artikel 73, lid 3	
Artikel 13, lid 2		
Artikel 13, lid 3		
Artikel 14		Artikel 22, lid 1
Artikel 15, lid 1		Artikel 23
Artikel 15, lid 2		
Artikel 15, lid 3		

Artikel 16, leden 1-3	Artikel 133, lid 1	
Artikel 16, lid 4	Artikel 133, lid 2	
Artikel 16, lid 5	Artikel 133, lid 3	
Artikel 16, lid 6	Artikel 134, lid 1	
Artikel 16, lid 7		
Artikel 16, lid 8	Artikel 134, lid 2	
Artikel 17, lid 1	Artikel 73, lid 1	
Artikel 17, lid 2		
Artikel 17, lid 3		
Artikel 18, lid 1		
Artikel 18, lid 2		
Artikel 18, lid 3		
Artikel 18, lid 4		
Artikel 18, lid 5		
Artikel 18, lid 6		
Artikel 18, lid 7		
Artikel 19, lid 1		
Artikel 19, lid 2		
Artikel 19, lid 3		
Artikel 19, lid 4		
Artikel 20	Artikel 73, lid 2	
Artikel 21		Artikel 3, lid 1, tweede alinea
Artikel 22		
Artikel 23		
Artikel 24		
Artikel 25		

Artikel 26		
Artikel 27		
Artikel 28		
Artikel 29		
Artikel 30		
Artikel 31		
Artikel 32		
Artikel 33		
Artikel 34		
Artikel 35		
Artikel 36		
Artikel 37		
Artikel 38		
Artikel 39		
Artikel 40		
Artikel 41		
Artikel 42		
Artikel 43		
Artikel 44		
Artikel 45		
Artikel 46		
Artikel 47		
Artikel 48		
Artikel 49		
Artikel 50		
Artikel 51		

Artikel 52		
Artikel 53		
Artikel 54		
Artikel 55		
Artikel 56		
Artikel 57		
Artikel 58		
Artikel 59		
Artikel 60		
Artikel 61		
Artikel 62		
Artikel 63		
Artikel 64		
Artikel 65		
Artikel 66		
Artikel 67		
Artikel 68		
Artikel 69		
Artikel 70		
Artikel 71		
Artikel 72		
Artikel 73		
Artikel 74		
Artikel 75		
Artikel 76		
Artikel 77		

Artikel 78		
Artikel 79		
Artikel 80		
Artikel 81		
Artikel 82		
Artikel 83		
Artikel 84, leden 1 en 2	Artikel 120	
Artikel 84, lid 3		
Artikel 84, lid 4		
Artikel 85		
Artikel 86		
Artikel 87		
Artikel 88, leden 1-4	Artikel 10, leden 1-4	
Artikel 88, lid 5		
Artikel 89		Artikel 18, leden 2-4
Artikel 90		
Artikel 91		
Artikel 92		
Artikel 93		Artikel 24
Artikel 94	Artikel 74, lid 1	
Artikel 95, lid 1	Artikel 74, lid 2	
Artikel 95, lid 2		
Artikel 96, lid 1		
Artikel 96, lid 2		
Artikel 96, lid 3		
Artikel 97, lid 1		Artikel 11, lid 1

Artikel 97, lid 2		Artikel 11, lid 3
Artikel 97, lid 3		Artikel 11, lid 4
Artikel 97, lid 4		Bijlage VII, deel C, punt 1
Artikel 98		Bijlage VII, deel A, punt 1
Artikel 99, lid 1		Bijlage VII, deel D, punt 1
Artikel 99, lid 2		Bijlage VII, deel D, punt 2
Artikel 100, lid 1		Artikel 33, lid 1
Artikel 100, leden 2-10		Bijlage VII, deel B, punten 1-9
Artikel 100, leden 11-13		Bijlage VII, deel B, punten 11-13
Artikel 101		Bijlage VII, deel C, punten 1-3
Artikel 102	Artikel 76	
Artikel 103, lid 1	Artikel 91	
Artikel 103, lid 2		
Artikel 104	Artikel 94	
Artikel 105		
Artikel 106	Artikel 78, leden 1-3	
Artikel 107	Artikel 79, lid 1	
Artikel 108, lid 1	Artikel 80, lid 1	
Artikel 108, lid 2	Artikel 80, lid 2	
Artikel 108, lid 3	Artikel 80, lid 4	
Artikel 108, lid 4	Artikel 80, lid 5	
Artikel 108, lid 5	Artikel 80, lid 6	
Artikel 108, lid 6	Artikel 80, lid 7	
Artikel 108, lid 7	Artikel 80, lid 8	
Artikel 108, lid 8		

Artikel 109	Bijlage VI, deel 1, punten 1-5	
Artikel 110, lid 1		
Artikel 110, leden 2-5	Bijlage VI, deel 1, punten 8-11	
Artikel 111, lid 1		
Artikel 111, lid 2		
Artikel 111, lid 3		
Artikel 111, lid 4		
Artikel 111, lid 5	Bijlage VI, deel 1, punt 15	
Artikel 111, lid 6	Bijlage VI, deel 1, punt 17	
Artikel 112, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punten 18 en 19	
Artikel 112, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 20	
Artikel 112, lid 3	Bijlage VI, deel 1, punt 21	
Artikel 113	Bijlage VI, deel 1, punt 22	
Artikel 114, lid 1		
Artikel 114, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punten 37 en 38	
Artikel 114, lid 3	Bijlage VI, deel 1, punt 40	
Artikel 114, lid 4		
Artikel 114, lid 5		
Artikel 115, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 29	
Artikel 115, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 31	
Artikel 115, lid 3	Bijlage VI, deel 1, punten 33-36	
Artikel 116, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 26	
Artikel 116, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 25	
Artikel 116, lid 3	Bijlage VI, deel 1, punt 27	
Artikel 117	Bijlage VI, deel 1, punten 41 en	

	42	
Artikel 118	Artikel 79, leden 2 en 3, en bijlage VI, deel 1, punt 43	
Artikel 119, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 44	
Artikel 119, lid 2		
Artikel 119, lid 3		
Artikel 120, leden 1-3	Bijlage VI, deel 1, punten 45-49	
Artikel 120, lid 4		
Artikel 121, leden 1 en 2	Bijlage VI, deel 1, punten 51-55	
Artikel 121, leden 3 en 4	Bijlage VI, deel 1, punten 58 en 59	
Artikel 122, leden 1 en 2	Bijlage VI, deel 1, punten 61 en 62	
Artikel 122, leden 3 en 4	Bijlage VI, deel 1, punten 64 en 65	
Artikel 123, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punten 66 en 76	
Artikel 123, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 66	
Artikel 123, lid 3		
Artikel 124, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 68, eerste en tweede alinea	
Artikel 124, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 69	
Artikel 124, lid 3	Bijlage VI, deel 1, punt 71	
Artikel 124, lid 4	Bijlage VI, deel 1, punt 70	
Artikel 124, lid 5		
Artikel 125	Bijlage VI, deel 1, punt 72	
Artikel 126	Bijlage VI, deel 1, punt 73	
Artikel 127, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 74	
Artikel 127, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 75	

Artikel 127, lid 3	Bijlage VI, deel 1, punten 77 en 78	
Artikel 127, lid 4	Bijlage VI, deel 1, punt 79	
Artikel 127, lid 5	Bijlage VI, deel 1, punten 80 en 81	
Artikel 128, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 86	
Artikel 128, lid 2		
Artikel 128, lid 3		
Artikel 129, leden 1-3	Bijlage VI, deel 1, punten 82-84	
Artikel 129, leden 4-7	Bijlage VI, deel 1, punten 87-90	
Artikel 130	Artikel 81, leden 1, 2 en 4	
Artikel 131, lid 1	Artikel 82, lid 1	
Artikel 131, lid 2	Bijlage VI, deel 2, punten 12-16	
Artikel 131, lid 3	Artikel 150, lid 3	
Artikel 132, lid 1	Bijlage VI, deel 1, punt 6	
Artikel 132, lid 2	Bijlage VI, deel 1, punt 7	
Artikel 132, lid 3		
Artikel 133	Bijlage VI, deel 3, punten 1-7	
Artikel 134	Bijlage VI, deel 3, punten 8-17	
Artikel 135, lid 1		
Artikel 135, lid 2		
Artikel 136		
Artikel 137, lid 1		
Artikel 137, lid 2		
Artikel 138, lid 1	Artikel 84, lid 1, en bijlage VII, deel 4, punt 1	
Artikel 138, lid 1	Artikel 84, lid 2	

Artikel 138, lid 1	Artikel 84, lid 3	
Artikel 138, lid 1	Artikel 84, lid 4	
Artikel 138, lid 1		
Artikel 139		
Artikel 140		
Artikel 141		
Artikel 142, lid 1	Artikel 86, lid 9	
Artikel 142, leden 2-9	Artikel 86, leden 1-8	
Artikel 143, lid 1	Artikel 85, lid 1	
Artikel 143, lid 2	Artikel 85, lid 2	
Artikel 143, lid 3		
Artikel 143, lid 4	Artikel 85, lid 3	
Artikel 143, lid 5		
Artikel 143, lid 1		
Artikel 144	Artikel 85, leden 4 en 5	
Artikel 145, lid 1	Artikel 89, lid 1	
Artikel 145, lid 2	Artikel 89, lid 2	
Artikel 145, lid 3		
Artikel 145, lid 4		
Artikel 146	Artikel 87, leden 1-10	
Artikel 147, leden 1 en 2	Artikel 87, lid 11	
Artikel 147, leden 3 en 4	Artikel 87, lid 12	
Artikel 147, lid 5		
Artikel 148, lid 1	Bijlage VII, deel 1, punt 3	
Artikel 148, lid 2		
Artikel 148, leden 3-8	Bijlage VII, deel 1, punten 4-9	

Artikel 148, lid 9		
Artikel 149	Bijlage VII, deel 1, punten 10-16	
Artikel 150, lid 1	Bijlage VII, deel 1, punten 17 en 18	
Artikel 150, lid 2	Bijlage VII, deel 1, punten 19-21	
Artikel 150, lid 3	Bijlage VII, deel 1, punten 22-24	
Artikel 150, lid 4	Bijlage VII, deel 1, punten 25 en 26	
Artikel 151		
Artikel 152	Bijlage VII, deel 1, punt 27	
Artikel 153, lid 1	Bijlage VII, deel 1, punt 28	
Artikel 153, leden 2-5		
Artikel 154, lid 1	Artikel 88, lid 2	
Artikel 154, lid 2	Artikel 88, lid 3	
Artikel 154, lid 3	Artikel 88, lid 4	
Artikel 154, lid 4	Artikel 88, lid 6	
Artikel 154, lid 5	Bijlage VII, deel 1, punt 30	
Artikel 154, lid 6	Bijlage VII, deel 1, punt 31	
Artikel 154, lid 7	Bijlage VII, deel 1, punt 32	
Artikel 154, lid 8	Bijlage VII, deel 1, punt 33	
Artikel 154, lid 9	Bijlage VII, deel 1, punt 34	
Artikel 154, lid 10	Bijlage VII, deel 1, punt 35	
Artikel 154, lid 11		
Artikel 155	Bijlage VII, deel 1, punt 36	
Artikel 156, lid 1	Bijlage VII, deel 2, punt 2	

Artikel 156, lid 2	Bijlage VII, deel 2, punt 3	
Artikel 156, lid 3	Bijlage VII, deel 2, punt 4	
Artikel 156, lid 4	Bijlage VII, deel 2, punt 5	
Artikel 156, lid 5	Bijlage VII, deel 2, punt 6	
Artikel 156, lid 6	Bijlage VII, deel 2, punt 7	
Artikel 156, lid 7	Bijlage VII, deel 2, punt 7	
Artikel 157, lid 1	Bijlage VII, deel 2, punt 8	
Artikel 157, lid 2	Bijlage VII, deel 2, punt 9	
Artikel 157, lid 3	Bijlage VII, deel 2, punt 10	
Artikel 157, lid 4	Bijlage VII, deel 2, punt 11	
Artikel 158, lid 1	Bijlage VII, deel 2, punt 12	
Artikel 158, lid 2	Bijlage VII, deel 2, punt 13	
Artikel 158, lid 3	Bijlage VII, deel 2, punt 14	
Artikel 158, lid 4	Bijlage VII, deel 2, punt 15	
Artikel 158, lid 5	Bijlage VII, deel 2, punt 16	
Artikel 159, lid 1	Bijlage VII, deel 2, punt 17	
Artikel 159, lid 2	Bijlage VII, deel 2, punt 18	
Artikel 159, lid 3	Bijlage VII, deel 2, punt 19	
Artikel 159, lid 4	Bijlage VII, deel 2, punt 20	
Artikel 160, lid 1	Bijlage VII, deel 2, punt 21	
Artikel 160, lid 2	Bijlage VII, deel 2, punt 22	
Artikel 160, lid 3	Bijlage VII, deel 2, punt 23	
Artikel 160, lid 4		
Artikel 161, lid 1	Bijlage VII, deel 2, punt 24	
Artikel 161, lid 2	Bijlage VII, deel 2, punten 25 en 26	

Artikel 161, lid 3	Bijlage VII, deel 2, punt 27	
Artikel 162, lid 1	Bijlage VII, deel 3, punt 1	
Artikel 162, lid 2	Bijlage VII, deel 3, punt 2	
Artikel 162, lid 3	Bijlage VII, deel 3, punt 3	
Artikel 162, lid 4	Bijlage VII, deel 3, punt 4	
Artikel 162, lid 5	Bijlage VII, deel 3, punt 5	
Artikel 162, lid 6	Bijlage VII, deel 3, punt 6	
Artikel 162, lid 7	Bijlage VII, deel 3, punt 7	
Artikel 162, lid 8	Bijlage VII, deel 3, punt 9	
Artikel 162, lid 9	Bijlage VII, deel 3, punt 10	
Artikel 162, lid 10	Bijlage VII, deel 3, punt 11	
Artikel 163, lid 1	Bijlage VII, deel 3, punt 12	
Artikel 163, lid 2		
Artikel 164	Bijlage VII, deel 3, punt 13	
Artikel 165, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 1	
Artikel 165, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 2	
Artikel 165, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 3	
Artikel 166, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 5	
Artikel 166, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 12	
Artikel 166, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punten 13-15	
Artikel 166, lid 4	Bijlage VII, deel 4, punt 16	
Artikel 167, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 17	
Artikel 167, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 18	
Artikel 168, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 19-23	
Artikel 168, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 24	

Artikel 168, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 25	
Artikel 169, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 26-28	
Artikel 169, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 29	
Artikel 169, lid 3		
Artikel 170	Bijlage VII, deel 4, punt 30	
Artikel 171, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 31	
Artikel 171, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 32	
Artikel 171, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 33	
Artikel 171, lid 4	Bijlage VII, deel 4, punt 34	
Artikel 171, lid 5	Bijlage VII, deel 4, punt 35	
Artikel 172, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 36	
Artikel 172, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 37, eerste alinea	
Artikel 172, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 37, tweede alinea	
Artikel 172, lid 4	Bijlage VII, deel 4, punt 38	
Artikel 172, lid 5	Bijlage VII, deel 4, punt 39	
Artikel 173, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 40	
Artikel 173, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 41	
Artikel 173, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 42	
Artikel 174, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 44	
Artikel 174, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 45	
Artikel 174, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 46	
Artikel 174, lid 4	Bijlage VII, deel 4, punt 47	
Artikel 174, lid 5		
Artikel 174, lid 6		

Artikel 175, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 43 en 49-56	
Artikel 175, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 57	
Artikel 176, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 59-66	
Artikel 176, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punten 67-72	
Artikel 176, lid 3		
Artikel 177, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 73-81	
Artikel 177, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 82	
Artikel 177, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punten 83-86	
Artikel 178, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 87-92	
Artikel 178, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 93	
Artikel 178, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punten 94 en 95	
Artikel 178, lid 4		
Artikel 179, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punten 98-100	
Artikel 179, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punten 101 en 102	
Artikel 179, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punten 103 en 104	
Artikel 179, lid 4	Bijlage VII, deel 4, punt 96	
Artikel 179, lid 5	Bijlage VII, deel 4, punt 97	
Artikel 179, lid 6		
Artikel 180, lid 1		
Artikel 180, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 105	

Artikel 180, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 106	
Artikel 180, lid 4	Bijlage VII, deel 4, punt 107	
Artikel 180, lid 5	Bijlage VII, deel 4, punt 108	
Artikel 180, lid 6	Bijlage VII, deel 4, punt 109	
Artikel 181	Bijlage VII, deel 4, punten 110-114	
Artikel 182	Bijlage VII, deel 4, punt 115	
Artikel 183	Bijlage VII, deel 4, punt 116	
Artikel 184	Bijlage VII, deel 4, punten 117-123	
Artikel 185, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 124	
Artikel 185, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punten 125 en 126	
Artikel 185, lid 3	Bijlage VII, deel 4, punt 127	
Artikel 185, lid 4		
Artikel 186, lid 1	Bijlage VII, deel 4, punt 128	
Artikel 186, lid 2	Bijlage VII, deel 4, punt 129	
Artikel 187	Bijlage VII, deel 4, punt 131	
Artikel 188	Artikel 90, en Bijlage VIII, deel 1, punt 2	
Artikel 189, lid 1	Artikel 93, lid 2	
Artikel 189, lid 2	Artikel 93, lid 3	
Artikel 189, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 1	
Artikel 189, lid 4	Bijlage VIII, deel 3, punt 2	
Artikel 189, lid 5	Bijlage VIII, deel 5, punten 1 en 2	
Artikel 189, lid 6		
Artikel 190, lid 1	Artikel 92, lid 1	

Artikel 190, lid 2	Artikel 92, lid 2	
Artikel 190, lid 3	Artikel 92, lid 3	
Artikel 190, lid 4	Artikel 92, lid 4	
Artikel 190, lid 5	Artikel 92, lid 5	
Artikel 190, lid 6	Artikel 92, lid 6	
Artikel 190, lid 7	Bijlage VIII, deel 2, punt 1	
Artikel 190, lid 8	Bijlage VIII, deel 2, punt 2	
Artikel 190, lid 9		
Artikel 190, lid 10		
Artikel 191	Bijlage VIII, deel 1, punten 3 en 4	
Artikel 192	Bijlage VIII, deel 1, punt 5	
Artikel 193, lid 1	Bijlage VIII, deel 1, punt 7	
Artikel 193, lid 2	Bijlage VIII, deel 1, punt 8	
Artikel 193, lid 3	Bijlage VIII, deel 1, punt 9	
Artikel 193, lid 4	Bijlage VIII, deel 1, punt 10	
Artikel 193, leden 5-9		
Artikel 194, lid 1	Bijlage VIII, deel 1, punt 11	
Artikel 194, lid 2		
Artikel 195, lid 1	Bijlage VIII, deel 1, punt 12	
Artikel 195, lid 2	Bijlage VIII, deel 1, punten 13-17	
Artikel 195, lid 3	Bijlage VIII, deel 1, punt 20	
Artikel 195, lid 4	Bijlage VIII, deel 1, punt 21	
Artikel 195, lid 5	Bijlage VIII, deel 1, punt 22	
Artikel 195, leden 6-10		
Artikel 196	Bijlage VIII, deel 1, punten 23-	

	25	
Artikel 197, lid 1	Bijlage VIII, deel 1, punt 26	
Artikel 197, lid 2	Bijlage VIII, deel 1, punt 27	
Artikel 198	Bijlage VIII, deel 1, punt 29	
Artikel 199, lid 1	Bijlage VIII, deel 1, punten 30 en 31	
Artikel 199, lid 2	Bijlage VIII, deel 1, punt 32	
Artikel 200	Bijlage VIII, deel 2, punt 3	
Artikel 201	Bijlage VIII, deel 2 punten 4 en 5	
Artikel 202, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 6	
Artikel 202, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 6 a)	
Artikel 202, lid 3	Bijlage VIII, deel 2, punt 6 b)	
Artikel 202, lid 4	Bijlage VIII, deel 2, punt 6 c)	
Artikel 202, lid 5	Bijlage VIII, deel 2, punt 7	
Artikel 203, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 8	
Artikel 203, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 8 a)	
Artikel 203, lid 3	Bijlage VIII, deel 2, punt 8 b)	
Artikel 203, lid 4	Bijlage VIII, deel 2, punt 8 c)	
Artikel 203, lid 5	Bijlage VIII, deel 2, punt 8 d)	
Artikel 204, lid 1		
Artikel 204, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 9 a)	
Artikel 204, lid 3	Bijlage VIII, deel 2, punt 9 b)	
Artikel 205	Bijlage VIII, deel 2, punt 10	
Artikel 206	Bijlage VIII, deel 2, punt 11	
Artikel 207, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 12	
Artikel 207, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 13	

Artikel 208, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 14	
Artikel 208, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 15	
Artikel 208, lid 3		
Artikel 209, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 16	
Artikel 209, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 17	
Artikel 209, lid 3		
Artikel 210, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 18	
Artikel 210, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 19	
Artikel 211, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 20	
Artikel 211, lid 2	Bijlage VIII, deel 2, punt 21	
Artikel 212, lid 1	Bijlage VIII, deel 2, punt 22	
Artikel 212, lid 2		
Artikel 212, lid 3		
Artikel 213	Bijlage VIII, deel 3, punt 3	
Artikel 214	Bijlage VIII, deel 3, punt 4	
Artikel 215, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 5	
Artikel 215, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punten 6-10	
Artikel 215, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 11	
Artikel 215, lid 4	Bijlage VIII, deel 3, punten 22 en 23	
Artikel 215, lid 5		
Artikel 216, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punten 12-15	
Artikel 216, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 16	
Artikel 216, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 17	
Artikel 216, lid 4	Bijlage VIII, deel 3, punten 18 en 19	

Artikel 216, lid 5	Bijlage VIII, deel 3, punten 20 en 21	
Artikel 216, lid 6	Bijlage VIII, deel 3, punten 22 en 23	
Artikel 216, leden 7-9		
Artikel 217, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 24	
Artikel 217, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 25	
Artikel 217, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 26	
Artikel 217, lid 4	Bijlage VIII, deel 3, punt 27	
Artikel 217, lid 5	Bijlage VIII, deel 3, punt 28	
Artikel 217, lid 6	Bijlage VIII, deel 3, punt 29	
Artikel 217, lid 7		
Artikel 218, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punten 30-32	
Artikel 218, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 33	
Artikel 218, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punten 34-35	
Artikel 218, leden 4-7		
Artikel 219, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 36	
Artikel 219, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punten 37-40	
Artikel 219, leden 3-6		
Artikel 220, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punten 42-46	
Artikel 220, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punten 47-52	
Artikel 220, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punten 53-56	
Artikel 221	Bijlage VIII, deel 3, punt 57	

Artikel 222, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 58	
Artikel 222, lid 2		
Artikel 222, lid 3		
Artikel 223, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 60	
Artikel 223, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 61	
Artikel 224, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punten 62-65	
Artikel 224, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 66	
Artikel 224, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 67	
Artikel 225, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punten 68-71	
Artikel 225, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 72	
Artikel 225, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punten 73 en 74	
Artikel 226, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 76	
Artikel 226, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 77	
Artikel 226, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 78	
Artikel 227, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 79	
Artikel 227, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 80	
Artikel 227, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 80 bis	
Artikel 227, lid 4	Bijlage VIII, deel 3, punten 81 en 82	
Artikel 228, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 83	
Artikel 228, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 83	
Artikel 228, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 84	
Artikel 228, lid 4	Bijlage VIII, deel 3, punt 85	
Artikel 229	Bijlage VIII, deel 3, punt 86	

Artikel 230, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 87	
Artikel 230, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 88	
Artikel 230, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 89	
Artikel 231, lid 1	Bijlage VIII, deel 3, punt 90	
Artikel 231, lid 2	Bijlage VIII, deel 3, punt 91	
Artikel 231, lid 3	Bijlage VIII, deel 3, punt 92	
Artikel 232, lid 1	Bijlage VIII, deel 4, punt 1	
Artikel 232, lid 2	Bijlage VIII, deel 4, punt 2	
Artikel 233, lid 1	Bijlage VIII, deel 4, punt 3	
Artikel 233, lid 2	Bijlage VIII, deel 4, punt 4	
Artikel 233, lid 3	Bijlage VIII, deel 4, punt 5	
Artikel 234, lid 1	Bijlage VIII, deel 4, punt 6	
Artikel 234, lid 2	Bijlage VIII, deel 4, punt 7	
Artikel 234, lid 3	Bijlage VIII, deel 4, punt 8	
Artikel 235	Bijlage VIII, deel 6, punt 1	
Artikel 236	Bijlage VIII, deel 6, punt 2	
Artikel 237, punten 1 tot en met 9	Bijlage IX, deel 1, punt 1	
Artikel 237, punt 10	Artikel 4, punt 37	
Artikel 237, punt 11	Artikel 4, punt 38	
Artikel 237, punt 12	Artikel 4, punt 41	
Artikel 237, punt 13		
Artikel 237, punt 14		
Artikel 238, lid 1	Bijlage IX, deel 2, punt 1	
Artikel 238, lid 2	Bijlage IX, deel 2, punt 1 bis	
Artikel 238, lid 3	Bijlage IX, deel 2, punt 1 ter	

Artikel 238, lid 4	Bijlage IX, deel 2, punt 1 quater	
Artikel 238, lid 5	Bijlage IX, deel 2, punt 1 quinquies	
Artikel 238, lid 6		
Artikel 239, lid 1	Bijlage IX, deel 2, punt 2	
Artikel 239, lid 2	Bijlage IX, deel 2, punt 2 bis	
Artikel 239, lid 3	Bijlage IX, deel 2, punt 2 ter	
Artikel 239, lid 4	Bijlage IX, deel 2, punt 2 quater	
Artikel 239, lid 5	Bijlage IX, deel 2, punt 2 quinquies	
Artikel 239, lid 6		
Artikel 240, lid 1	Artikel 95, lid 1	
Artikel 240, lid 2	Artikel 95, lid 2	
Artikel 240, lid 3	Artikel 96, lid 2	
Artikel 240, lid 4	Artikel 96, lid 3	
Artikel 240, lid 5	Artikel 96, lid 4	
Artikel 240, lid 6		
Artikel 241, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punten 2 en 3	
Artikel 241, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 5	
Artikel 241, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punt 5	
Artikel 242, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punt 60	
Artikel 242, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 61	
Artikel 242, lid 3		
Artikel 242, lid 4		
Artikel 243, lid 1	Artikel 101, lid 1	
Artikel 243, lid 2	Artikel 101, lid 2	
Artikel 243, lid 3		

Artikel 244	Bijlage IX, deel 2, punten 3 en 4	
Artikel 245	Bijlage IX, deel 2, punten 5-7	
Artikel 246	Bijlage IX, deel 4, punten 6-7	
Artikel 247	Bijlage IX, deel 4, punt 8	
Artikel 248, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punten 9-10	
Artikel 248, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 10 (wijziging)	
Artikel 249	Bijlage IX, deel 4, punten 11-12	
Artikel 250, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punt 13	
Artikel 250, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 15	
Artikel 251, lid 1	Artikel 100	
Artikel 251, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punten 17-20	
Artikel 251, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punt 21	
Artikel 251, lid 4	Bijlage IX, deel 4, punten 22-23	
Artikel 251, lid 5	Bijlage IX, deel 4, punten 24-25	
Artikel 251, lid 6	Bijlage IX, deel 4, punten 26-29	
Artikel 251, lid 7	Bijlage IX, deel 4, punt 30	
Artikel 251, lid 8	Bijlage IX, deel 4, punt 32	
Artikel 251, lid 9	Bijlage IX, deel 4, punt 33	
Artikel 252	Bijlage IX, deel 4, punt 34	
Artikel 253	Bijlage IX, deel 4, punten 35-36	
Artikel 254, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punten 38, 39 en 41	
Artikel 254, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 42	
Artikel 254, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punt 43	
Artikel 254, lid 4	Bijlage IX, deel 4, punt 44	
Artikel 254, lid 5		

Artikel 255	Bijlage IX, deel 4, punt 45	
Artikel 256, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punten 46, 47 en 49	
Artikel 256, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 51	
Artikel 257, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punt 52	
Artikel 257, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 53	
Artikel 257, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punt 54	
Artikel 257, lid 4		
Artikel 258, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punten 55, 57	
Artikel 258, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 58	
Artikel 258, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punt 59	
Artikel 259, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punt 62	
Artikel 259, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punten 63-65	
Artikel 259, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punten 66 en 67	
Artikel 259, lid 4		
Artikel 260, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punt 68	
Artikel 260, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 70	
Artikel 260, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punt 71 (wijziging)	
Artikel 261, lid 1	Bijlage IX, deel 4, punt 72	
Artikel 261, lid 2	Bijlage IX, deel 4, punt 73	
Artikel 261, lid 3	Bijlage IX, deel 4, punten 74-75	
Artikel 261, lid 4	Bijlage IX, deel 4, punt 76	
Artikel 262, lid 1	Artikel 97, lid 1	
Artikel 262, lid 2	Artikel 97, lid 2	
Artikel 262, lid 3	Artikel 97, lid 3	

Artikel 263	Bijlage IX, deel 3, punt 1	
Artikel 264	Bijlage IX, deel 3, punten 2-7	
Artikel 265	Artikel 98, lid 1, en bijlage IX, deel 3, punten 8 en 9	
Artikel 266, lid 1		Bijlage II, punt 5
Artikel 266, lid 2		
Artikel 267, punt 1	Bijlage III, deel 1, punt 2	
Artikel 267, punt 2	Bijlage III, deel 1, punt 3	
Artikel 267, punt 3	Bijlage III, deel 1, punt 4	
Artikel 267, punt 4	Bijlage III, deel 1, punt 5	
Artikel 267, punt 5	Bijlage III, deel 1, punt 6	
Artikel 267, punt 6	Bijlage III, deel 1, punt 7	
Artikel 267, punt 7	Bijlage III, deel 1, punt 8	
Artikel 267, punt 8	Bijlage III, deel 1, punt 9	
Artikel 267, punt 9	Bijlage III, deel 1, punt 10	
Artikel 267, punt 10	Bijlage III, deel 1, punt 11	
Artikel 267, punt 11	Bijlage III, deel 1, punt 12	
Artikel 267, punt 12	Bijlage III, deel 1, punt 13	
Artikel 267, punt 13	Bijlage III, deel 1, punt 14	
Artikel 267, punt 14	Bijlage III, deel 1, punt 15	
Artikel 267, punt 15	Bijlage III, deel 1, punt 16	
Artikel 267, punt 16	Bijlage III, deel 1, punt 17	
Artikel 267, punt 17	Bijlage III, deel 1, punt 18	
Artikel 267, punt 18	Bijlage III, deel 1, punt 19	
Artikel 267, punt 19	Bijlage III, deel 1, punt 20	
Artikel 267, punt 20	Bijlage III, deel 1, punt 21	

Artikel 267, punt 21	Bijlage III, deel 1, punt 22	
Artikel 267, punt 22	Bijlage III, deel 1, punt 23	
Artikel 267, punt 23	Bijlage III, deel 1, punt 26	
Artikel 267, punt 24	Bijlage III, deel 1, punt 27	
Artikel 267, punt 25	Bijlage III, deel 1, punt 28	
Artikel 267, punt 26	Bijlage III, deel 7, a)	
Artikel 267, punt 27	Bijlage III, deel 7, a)	
Artikel 267, punten 28-31		
Artikel 268, lid 1	Bijlage III, deel 2, punt 1	
Artikel 268, lid 2	Bijlage III, deel 2, punt 2	
Artikel 268, lid 3	Bijlage III, deel 2, punt 3, eerste en tweede alinea	
Artikel 268, lid 4	Bijlage III, deel 2, punt 3, derde alinea	
Artikel 268, lid 5	Bijlage III, deel 2, punt 4	
Artikel 268, lid 6	Bijlage III, deel 2, punt 5	
Artikel 268, lid 7	Bijlage III, deel 2, punt 7	
Artikel 268, lid 8	Bijlage III, deel 2, punt 8	
Artikel 269, lid 1	Bijlage III, deel 3	
Artikel 269, lid 2	Bijlage III, deel 3	
Artikel 269, lid 3	Bijlage III, deel 3	
Artikel 270, lid 1	Bijlage III, deel 4	
Artikel 270, lid 2	Bijlage III, deel 4, voetnoot 4	
Artikel 271, lid 1	Bijlage III, deel 5, punt 1	
Artikel 271, lid 2	Bijlage III, deel 5, punt 2	
Artikel 272, lid 1	Bijlage III, deel 5, punten 3-4	
Artikel 272, lid 2	Bijlage III, deel 5, punt 5	

Artikel 272, lid 3		
Artikel 272, lid 4		
Artikel 273, lid 1		
Artikel 273, lid 2	Bijlage III, deel 5, punt 6	
Artikel 273, lid 3	Bijlage III, deel 5, punt 7	
Artikel 273, lid 4	Bijlage III, deel 5, punt 8	
Artikel 274, lid 1	Bijlage III, deel 5, punt 11	
Artikel 274, lid 2	Bijlage III, deel 5, punt 12	
Artikel 275, lid 1		
Artikel 275, lid 2	Bijlage III, deel 5, punt 13	
Artikel 275, lid 3	Bijlage III, deel 5, punt 14	
Artikel 276, lid 1		
Artikel 276, lid 2	Bijlage III, deel 5, punt 15	
Artikel 276, lid 3	Bijlage III, deel 5, punt 16	
Artikel 276, lid 4	Bijlage III, deel 5, punt 17	
Artikel 276, lid 5	Bijlage III, deel 5, punt 18	
Artikel 276, lid 6	Bijlage III, deel 5, punt 19	
Artikel 276, lid 7	Bijlage III, deel 5, punt 20	
Artikel 276, lid 8	Bijlage III, deel 5, punt 21	
Artikel 277, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 1	
Artikel 277, lid 2	Bijlage III, deel 6, punt 2	
Artikel 277, lid 3	Bijlage III, deel 6, punt 3	
Artikel 277, lid 4	Bijlage III, deel 6, punt 4	
Artikel 277, lid 5		
Artikel 277, lid 6		
Artikel 278, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 5	

Artikel 278, lid 2	Bijlage III, deel 6, punt 6	
Artikel 278, lid 3	Bijlage III, deel 6, punt 6	
Artikel 278, lid 4	Bijlage III, deel 6, punt 7	
Artikel 278, lid 5	Bijlage III, deel 6, punt 8	
Artikel 278, lid 6	Bijlage III, deel 6, punt 9	
Artikel 278, lid 7	Bijlage III, deel 6, punt 10	
Artikel 278, lid 8	Bijlage III, deel 6, punt 11 (wijziging)	
Artikel 278, lid 9	Bijlage III, deel 6, punt 12	
Artikel 278, lid 10	Bijlage III, deel 6, punt 13	
Artikel 278, lid 11	Bijlage III, deel 6, punt 14	
Artikel 278, lid 12	Bijlage III, deel 6, punt 15	
Artikel 278, lid 13		
Artikel 279, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 16	
Artikel 279, leden 2-7		
Artikel 280, lid 1	Bijlage III, deel 6, punten 18 en 25	
Artikel 280, lid 2	Bijlage III, deel 6, punt 19	
Artikel 280, lid 3		
Artikel 280, lid 4	Bijlage III, deel 6, punt 20	
Artikel 280, lid 5	Bijlage III, deel 6, punt 21	
Artikel 280, lid 6	Bijlage III, deel 6, punt 22	
Artikel 280, lid 7	Bijlage III, deel 6, punt 23	
Artikel 280, lid 8	Bijlage III, deel 6, punt 24	
Artikel 281, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 17	
Artikel 281, lid 2		
Artikel 281, lid 3		

Artikel 281, lid 4		
Artikel 282	Bijlage III, deel 6, punt 26	
Artikel 283, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 27	
Artikel 283, lid 2	Bijlage III, deel 6, punt 28	
Artikel 283, lid 3		
Artikel 283, lid 4	Bijlage III, deel 6, punt 29	
Artikel 283, lid 5	Bijlage III, deel 6, punt 30	
Artikel 283, lid 6	Bijlage III, deel 6, punt 31	
Artikel 284, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 32	
Artikel 284, lid 2	Bijlage III, deel 6, punt 33	
Artikel 284, leden 3-10		
Artikel 285, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 34	
Artikel 285, lid 2	Bijlage III, deel 6, punt 35	
Artikel 285, lid 3		
Artikel 285, lid 4		
Artikel 285, lid 5		
Artikel 285, lid 6		
Artikel 286, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 36	
Artikel 286, lid 2		
Artikel 286, lid 3	Bijlage III, deel 6, punt 38	
Artikel 286, lid 4	Bijlage III, deel 6, punt 39	
Artikel 286, lid 5	Bijlage III, deel 6, punt 40	
Artikel 286, lid 6	Bijlage III, deel 6, punt 41	
Artikel 286, lid 7		
Artikel 286, lid 8		
Artikel 286, lid 9		

Artikel 286, lid 10		
Artikel 287, lid 1	Bijlage III, deel 6, punt 42	
Artikel 287, leden 2-5		
Artikel 287, lid 6	Bijlage III, deel 6, punt 42	
Artikel 288, lid 1		
Artikel 288, lid 2		
Artikel 288, lid 3		
Artikel 289	Bijlage III, deel 7, punt a	
Artikel 290, lid 1		
Artikel 290, lid 2	Bijlage III, deel 7, punt b, 5	
Artikel 290, lid 3		
Artikel 291, lid 1	Bijlage III, deel 7, punt b, iii)	
Artikel 291, lid 2	Bijlage III, deel 7, punt b, iv)	
Artikel 291, lid 3	Bijlage III, deel 7, punt b, v)	
Artikel 291, lid 4	Bijlage III, deel 7, punt b, vijfde alinea, onder c) en d)	
Artikel 292, lid 1	Bijlage III, deel 7, punt c	
Artikel 292, lid 2	Bijlage III, deel 7, punt c	
Artikel 292, lid 3	Bijlage III, deel 7, punt c	
Artikel 292, lid 4		
Artikel 293, lid 1		
Artikel 293, lid 2		Bijlage II, punten 7-11
Artikel 294, lid 1		
Artikel 295		
Artikel 296		
Artikel 297		

Artikel 298		
Artikel 299		
Artikel 300		
Artikel 301, lid 1	Artikel 104, lid 6	
Artikel 301, lid 2	Artikel 105, leden 1 en 2	
Artikel 301, lid 3		
Artikel 302, lid 1	Artikel 102, leden 2 en 3	
Artikel 302, lid 2		
Artikel 303, lid 3	Artikel 102, lid 4	
Artikel 303, lid 3	Bijlage X, deel 4, punt 1	
Artikel 303, lid 3	Bijlage X, deel 4, punt 2	
Artikel 303, lid 4		
Artikel 303, lid 5		
Artikel 304, lid 1	Bijlage X, deel 1, punt 1	
Artikel 305, lid 2	Bijlage X, deel 1, punten 2-4	
Artikel 305, lid 3	Bijlage X, deel 1, punten 5-6	
Artikel 305, lid 3		
Artikel 306, lid 1	Artikel 104, lid 1	
Artikel 306, lid 2	Bijlage X, deel 2, punt 1, eerste zin	
Artikel 306, lid 3	Bijlage X, deel 2, punt 1, tweede zin	
Artikel 306, lid 4	Bijlage X, deel 2, punt 2	
Artikel 307, lid 1	Bijlage X, deel 2, punt 4	
Artikel 307, lid 2		
Artikel 307, lid 3		

Artikel 308, lid 1	Bijlage X, deel 2, punten 5-7	
Artikel 308, lid 2	Bijlage X, deel 2, punten 10 en 11	
Artikel 309	Bijlage X, deel 2, punt 12	
Artikel 310	Bijlage X, deel 3, punten 1-7	
Artikel 311, lid 1	Bijlage X, deel 3, punt 1	
Artikel 311, lid 2	Bijlage X, deel 3, punten 8-12	
Artikel 311, lid 3	Bijlage X, deel 3, punten 13-18	
Artikel 311, lid 4	Bijlage X, deel 3, punt 19	
Artikel 311, lid 5	Bijlage X, deel 3, punt 20	
Artikel 311, lid 6	Bijlage X, deel 3, punten 21-24	
Artikel 311, lid 7		
Artikel 312, lid 1	Bijlage X, deel 3, punt 25	
Artikel 312, lid 2	Bijlage X, deel 3, punt 26	
Artikel 312, lid 3	Bijlage X, deel 3, punt 27	
Artikel 312, lid 4	Bijlage X, deel 3, punt 28	
Artikel 312, lid 5	Bijlage X, deel 3, punt 29	
Artikel 313	Bijlage X, deel 5	
Artikel 314, lid 1		Artikel 26
Artikel 314, lid 2		Artikel 26
Artikel 314, lid 3		
Artikel 315		
Artikel 316, lid 1		Bijlage I, punt 1
Artikel 316, lid 2		Bijlage I, punt 2
Artikel 316, lid 3		Bijlage I, punt 3
Artikel 317, lid 1		Bijlage I, punt 4

Artikel 317, lid 2		
Artikel 318, lid 1		Bijlage I, punt 5
Artikel 318, lid 2		
Artikel 319		Bijlage I, punt 7
Artikel 320, lid 1		Bijlage I, punt 9
Artikel 320, lid 2		Bijlage I, punt 10
Artikel 321, lid 1		Bijlage I, punt 8
Artikel 321, lid 2		Bijlage I, punt 8
Artikel 322		Bijlage I, punt 11
Artikel 323		Bijlage I, punt 13
Artikel 324		Bijlage I, punt 14
Artikel 325, lid 1		Bijlage I, punt 14
Artikel 325, lid 2		Bijlage I, punt 14
Artikel 325, lid 3		Bijlage I, punt 14
Artikel 325, lid 4		Artikel 19, lid 1
Artikel 326, lid 1		Bijlage I, punt 16 bis
Artikel 326, lid 2		Bijlage I, punt 16 bis
Artikel 326, lid 3		Bijlage I, punt 16 bis
Artikel 326, lid 4		Bijlage I, punt 16 bis
Artikel 326, lid 4		Bijlage I, punt 16 bis
Artikel 327, lid 1		Bijlage I, punt 14 bis
Artikel 327, lid 2		Bijlage I, punt 14 ter
Artikel 327, lid 3		Bijlage I, punt 14 quater
Artikel 327, lid 4		Bijlage I, punt 14 bis
Artikel 328, lid 1		Bijlage I, punt 17

Artikel 328, lid 2		Bijlage I, punt 18
Artikel 328, lid 3		Bijlage I, punt 19
Artikel 328, lid 4		Bijlage I, punt 20
Artikel 328, lid 5		Bijlage I, punt 21
Artikel 328, lid 6		Bijlage I, punt 22
Artikel 328, lid 7		Bijlage I, punt 23
Artikel 328, lid 8		Bijlage I, punt 24
Artikel 328, lid 9		Bijlage I, punt 25
Artikel 329, lid 1		Bijlage I, punt 26
Artikel 329, lid 2		Bijlage I, punt 27
Artikel 329, lid 3		Bijlage I, punt 28
Artikel 329, lid 4		Bijlage I, punt 29
Artikel 329, lid 5		Bijlage I, punt 30
Artikel 329, lid 6		Bijlage I, punt 31
Artikel 329, lid 7		Bijlage I, punt 32
Artikel 330, lid 1		Bijlage I, punt 33
Artikel 330, lid 2		Bijlage I, punt 33
Artikel 330, lid 3		
Artikel 331		Bijlage I, punt 34
Artikel 332		Bijlage I, punt 36
Artikel 333, lid 1		
Artikel 333, lid 2		Bijlage I, punt 37
Artikel 333, lid 3		Bijlage I, punt 38
Artikel 334, lid 1		Bijlage I, punt 41
Artikel 334, lid 2		Bijlage I, punt 41
Artikel 335, lid 1		Bijlage I, punt 42

Artikel 335, lid 2		
Artikel 335, lid 3		Bijlage I, punt 43
Artikel 335, lid 4		Bijlage I, punt 44
Artikel 335, lid 5		Bijlage I, punt 45
Artikel 335, lid 6		Bijlage I, punt 46
Artikel 336		Bijlage I, punt 8
Artikel 337, lid 1		Bijlage I, punten 48 en 49
Artikel 337, lid 2		Bijlage I, punt 50
Artikel 338		Bijlage I, punt 51
Artikel 339, lid 1		Bijlage I, punt 53
Artikel 339, lid 2		Bijlage I, punt 54
Artikel 339, lid 3		Bijlage I, punt 55
Artikel 339, lid 4		Bijlage I, punt 56
Artikel 340		Bijlage III, punt 1
Artikel 341, lid 1		Bijlage III, punten 2 en 2.4
Artikel 341, lid 2		Bijlage III, punt 2.2
Artikel 341, lid 3		Bijlage III, punt 2.1
Artikel 341, lid 4		Bijlage III, punt 2.2
Artikel 341, lid 5		
Artikel 342, lid 1		Bijlage III, punt 2.1
Artikel 342, lid 2		Bijlage III, punt 2.1
Artikel 342, lid 3		Bijlage III, punt 2.1
Artikel 343, lid 1		Bijlage III, punt 3.1
Artikel 343, lid 2		Bijlage III, punt 3.2
Artikel 343, lid 3		Bijlage III, punt 3.2
Artikel 343, lid 4		

Artikel 344		
Artikel 345		
Artikel 346, lid 1		Bijlage IV, punt 1
Artikel 346, lid 2		Bijlage IV, punt 2
Artikel 346, lid 3		Bijlage IV, punt 3
Artikel 346, lid 4		Bijlage IV, punt 4
Artikel 346, lid 5		Bijlage IV, punt 6
Artikel 347, lid 1		Bijlage IV, punt 8
Artikel 347, lid 2		Bijlage IV, punt 9
Artikel 347, lid 3		Bijlage IV, punt 10
Artikel 347, lid 4		Bijlage IV, punt 12
Artikel 348, lid 1		Bijlage IV, punt 13
Artikel 348, lid 2		Bijlage IV, punt 14
Artikel 348, lid 3		Bijlage IV, punt 15
Artikel 348, lid 4		Bijlage IV, punt 16
Artikel 348, lid 5		Bijlage IV, punt 17
Artikel 348, lid 6		Bijlage IV, punt 18
Artikel 349, lid 1		Bijlage IV, punt 19
Artikel 349, lid 2		Bijlage IV, punt 20
Artikel 350		Bijlage IV, punt 21
Artikel 351		
Artikel 352, lid 1		Bijlage V, punt 1
Artikel 352, lid 2		
Artikel 352, lid 3		
Artikel 353, lid 1		Bijlage V, punt 10 ter

Artikel 353, lid 2		
Artikel 353, lid 3		
Artikel 354, lid 1		Bijlage V, punt 10
Artikel 354, lid 2		Bijlage V, punt 10 bis
Artikel 355, lid 1		Bijlage V, punt 7
Artikel 355, lid 2		Bijlage V, punt 8
Artikel 355, lid 3		Bijlage V, punt 9
Artikel 355, lid 4		Bijlage V, punt 10
Artikel 355, lid 5		Bijlage V, punt 8
Artikel 356, lid 1		Bijlage V, punt 11
Artikel 356, lid 2		Bijlage V, punt 12
Artikel 356, lid 3		Bijlage V, punt 12
Artikel 357, lid 1		Bijlage V, punt 2
Artikel 357, lid 2		Bijlage V, punt 2
Artikel 357, lid 3		Bijlage V, punt 5
Artikel 357, lid 4		
Artikel 358, lid 1		Bijlage V, punt 3
Artikel 358, lid 2		
Artikel 359, lid 1		Bijlage V, punt 5
Artikel 360, lid 1		Bijlage V, punt 5
Artikel 360, lid 2		
Artikel 361		Bijlage V, punt 5 bis
Artikel 362		Bijlage V, punt 5 ter
Artikel 363, lid 1		Bijlage V, punt 5 quater
Artikel 363, lid 2		Bijlage V, punt 5 quinquies

Artikel 363, lid 3		Bijlage V, punt 5 quinquies
Artikel 363, lid 4		Bijlage V, punt 5 quinquies
Artikel 363, lid 5		Bijlage V, punt 5 quinquies
Artikel 363, lid 6		Bijlage V, punt 5 quinquies
Artikel 363, lid 7		
Artikel 364, lid 1		Bijlage V, punt 5 bis
Artikel 364, lid 2		Bijlage V, punt 5 sexies
Artikel 365, lid 1		Bijlage V, punt 5 septies
Artikel 365, lid 2		Bijlage V, punt 5 octies
Artikel 365, lid 3		Bijlage V, punt 5 nonies
Artikel 365, lid 4		Bijlage V, punt 5 nonies
Artikel 365, lid 5		Bijlage V, punt 5 decies
Artikel 365, lid 6		Bijlage V, punt 5
Artikel 366		Bijlage V, punt 5 undecies
Artikel 367		
Artikel 367, lid 4		Bijlage V, punt 5 terdecies
Artikel 367, lid 5		Bijlage V, punt 5 terdecies
Artikel 367, lid 6		Bijlage V, punt 5 terdecies
Artikel 368		Bijlage II, punt 1
Artikel 369, lid 1		Bijlage II, punt 2
Artikel 369, lid 2		Bijlage II, punt 3
Artikel 369, lid 3		
Artikel 370		Bijlage II, punt 4
Artikel 371		
Artikel 372		
Artikel 373		

Artikel 374		
Artikel 375		
Artikel 376		Artikel 28, lid 1
Artikel 377		
Artikel 378		
Artikel 379, lid 1	Artikel 106, lid 1	
Artikel 379, lid 2	Artikel 106, lid 1	
Artikel 379, lid 3		Artikel 29, lid 1
Artikel 379, lid 4		Artikel 30, lid 1
Artikel 379, lid 5		Artikel 29, lid 2
Artikel 379, lid 6	Artikel 106, lid 2	
Artikel 379, lid 7	Artikel 106, lid 3	
Artikel 379, lid 8		
Artikel 380	Artikel 107	
Artikel 381	Artikel 108	
Artikel 382	Artikel 109	
Artikel 383, lid 1	Artikel 110, lid 1	
Artikel 383, lid 2	Artikel 110, lid 2	
Artikel 384, lid 1	Artikel 111, lid 1	
Artikel 384, lid 2	Artikel 111, lid 4	
Artikel 384, lid 3	Artikel 30, lid 4	
Artikel 384, lid 4		Artikel 31
Artikel 385		
Artikel 386, lid 1		Bijlage VI, punt 1
Artikel 386, lid 2		Bijlage VI, punt 2
Artikel 386, lid 3		Bijlage VI, punt 3

Artikel 387		Artikel 32, lid 1
Artikel 388, lid 1	Artikel 112, lid 1	
Artikel 388, lid 2	Artikel 112, lid 2	
Artikel 388, lid 3	Artikel 112, lid 3	
Artikel 388, lid 4		
Artikel 389, lid 1	Artikel 113, lid 3	
Artikel 389, lid 2	Artikel 113, lid 4	
Artikel 390, lid 1	Artikel 114, lid 1	
Artikel 390, lid 2	Artikel 114, lid 2	
Artikel 390, lid 3	Artikel 114, lid 3	
Artikel 391, lid 1	Artikel 115, lid 1	
Artikel 391, lid 2	Artikel 115, lid 2	
Artikel 392, lid 1	Artikel 117, lid 1	
Artikel 392, lid 2	Artikel 117, lid 2	
Artikel 393		
Artikel 394, lid 1	Artikel 122 bis, lid 1	
Artikel 394, lid 2	Artikel 122 bis, lid 2	
Artikel 394, lid 3	Artikel 122 bis, lid 3	
Artikel 394, lid 4	Artikel 122 bis, lid 4	
Artikel 395		
Artikel 396		
Artikel 397		
Artikel 398		
Artikel 399		
Artikel 400		
Artikel 401		

Artikel 402		
Artikel 403		
Artikel 404		
Artikel 405		
Artikel 406		
Artikel 407		
Artikel 408		
Artikel 409		
Artikel 410		
Artikel 411		
Artikel 412		
Artikel 413		
Artikel 414		
Artikel 415		
Artikel 416		
Artikel 417		
Artikel 418, lid 1	Artikel 145, lid 1	
Artikel 418, lid 2	Artikel 145, lid 2	
Artikel 418, lid 3	Artikel 145, lid 3	
Artikel 418, lid 4	Artikel 145, lid 4	
Artikel 419, lid 1	Bijlage XII, deel 1, punt 1, en artikel 146, lid 1	
Artikel 419, lid 2	Artikel 146, lid 2 en bijlage XII, deel 1, punten 2 en 3	
Artikel 419, lid 3	Artikel 146, lid 3	
Artikel 420	Artikel 147 en bijlage XII, deel 1, punt 4	

Artikel 421, lid 1	Artikel 148	
Artikel 421, lid 2		
Artikel 422, lid 1	Bijlage XII, deel 2, punt 1	
Artikel 422, lid 2		
Artikel 423	Bijlage XII, deel 2, punt 2	
Artikel 424		
Artikel 425	Bijlage XII, deel 2, punten 4 en 8	
Artikel 426	Bijlage XII, deel 2, punt 5	
Artikel 427		
Artikel 428	Bijlage XII, deel 2, punt 6	
Artikel 429	Bijlage XII, deel 2, punt 7	
Artikel 430	Bijlage XII, deel 2, punt 9	
Artikel 431	Bijlage XII, deel 2, punt 11	
Artikel 432	Bijlage XII, deel 2, punt 12	
Artikel 433	Bijlage XII, deel 2, punt 13	
Artikel 434	Bijlage XII, deel 2, punt 14	
Artikel 435, lid 1	Bijlage XII, deel 2, punt 15	
Artikel 435, lid 2		
Artikel 436		
Artikel 437	Bijlage XII, deel 3, punt 1	
Artikel 438	Bijlage XII, deel 3, punt 2	
Artikel 439	Bijlage XII, deel 3, punt 3	
Artikel 440		
Artikel 441, eerste alinea	Artikel 150, lid 1	Artikel 41
Artikel 441, tweede alinea		

Artikel 442		
Artikel 443		
Artikel 444		
Artikel 445, lid 1	Artikel 151 bis	
Artikel 445, lid 2	Artikel 151 bis	
Artikel 445, lid 3	Artikel 151 bis	
Artikel 445, lid 4		
Artikel 445, lid 5		
Artikel 446		
Artikel 447		
Artikel 448		
Artikel 449		
Artikel 450		
Artikel 451		
Artikel 452		
Artikel 453		
Artikel 454		
Artikel 455		
Artikel 456		
Artikel 457		
Artikel 458		
Artikel 459		
Artikel 460		
Artikel 461		
Artikel 462		
Artikel 463		

Artikel 464		
Artikel 465		
Artikel 466		
Artikel 467		
Artikel 468		
Artikel 469		
Artikel 470		
Artikel 471		
Artikel 472		
Artikel 473		
Artikel 474		
Artikel 475		
Artikel 476	Artikel 152, lid 5	
Artikel 477		
Artikel 478		
Artikel 479		
Artikel 480		
Artikel 481		
Artikel 482		
Artikel 483		
Artikel 484		
Artikel 485		
Artikel 486		
Artikel 487		
Artikel 488		
Bijlage I	Bijlage II	

Bijlage II	Bijlage IV	
Bijlage III		
Bijlage IV, deel 1	Artikel 152, lid 5 en artikel 1, punten 14-19 van Richtlijn 2000/12/EG	
Bijlage IV, deel 2	Artikel 152, lid 5, en artikel 42 van Richtlijn 2000/12/EG	
Bijlage IV, deel 3	Artikel 152, lid 5, en artikel 43 van Richtlijn 2000/12/EG	
Bijlage IV, deel 4	Artikel 152, lid 5, en artikel 44 van Richtlijn 2000/12/EG	
Bijlage IV, deel 5	Artikel 152, lid 5, en artikel 45 van Richtlijn 2000/12/EG	
Bijlage IV, deel 6	Artikel 152, lid 5, en artikel 46 van Richtlijn 2000/12/EG	

FINANCIEEL MEMORANDUM VOOR VOORSTELLEN

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 1.1. Benaming van het voorstel/initiatief
- 1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur
- 1.3. Aard van het voorstel/initiatief
- 1.4. Doelstelling(en)
- 1.5. Motivering van het voorstel/initiatief
- 1.6. Duur en financiële gevolgen
- 1.7. Beheersvorm(en)

2. BEHEERSMAATREGELEN

- 2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen
- 2.2. Beheers- en controlesysteem
- 2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonde(e)l(en) voor uitgaven
- 3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven
 - 3.2.1. *Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven*
 - 3.2.2. *Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten*
 - 3.2.3. *Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten*
 - 3.2.4. *Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader*
 - 3.2.5. *Bijdrage van derden aan de financiering*
- 3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

FINANCIEEL MEMORANDUM VOOR VOORSTELLEN

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

1.1. Benaming van het voorstel/initiatief

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende prudentiële voorschriften voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur¹

Interne markt - Financiële markten

Interne markt - Financiële instellingen

1.3. Aard van het voorstel/initiatief

☒ Het voorstel/initiatief betreft een **nieuwe actie**

☐ Het voorstel/initiatief betreft een **nieuwe actie na een proefproject/een voorbereidende actie²**

☐ Het voorstel/initiatief betreft **de verlenging van een bestaande actie**

☐ Het voorstel/initiatief betreft een **actie die wordt omgebogen naar een nieuwe actie**

1.4. Doelstellingen

1.4.1. *De met het voorstel/initiatief beoogde strategische meerjarendoelstelling(en) van de Commissie*

In de eerste plaats hangt dit initiatief samen met de strategische doelstelling om de regelgeving voor en het toezicht op de financiële markten te verbeteren. Als tegenprestatie voor de nooit eerder geziene overheidssteun aan banken moet er een solide hervorming worden doorgevoerd om komaf te maken met de tekortkomingen in de regelgeving die tijdens de financiële crisis aan het licht zijn gekomen. Deze hervorming van de regelgeving voor banken in de EU is in overeenstemming met de resultaten van internationaal gecoördineerde werkzaamheden in verband met het Bazel III-raamwerk inzake kapitaal- en liquiditeitsvereisten voor banken en sluit aan bij een andere strategische doelstelling, namelijk de vaststelling van wereldwijde normen in overleg en samenwerking met de internationale partners.

1.4.2. *Specifieke doelstelling(en) en betrokken ABM/ABB-activiteiten*Specifieke doelstelling nr. 1 (Interne markt - Financiële instellingen)

De voorschriften betreffende de kapitaalvereisten voor de banken-, verzekerings- en pensioensector verbeteren.

¹ ABM: Activity-Based Management – ABB: Activity-Based Budgeting.

² In de zin van artikel 49, lid 6, onder a) of b), van het Financieel Reglement.

Specifieke doelstelling nr. 1 (Interne markt - Financiële markten)

De stabiliteit en integriteit van de financiële markten bevorderen door passend toezicht, solide marktstructuren en een hoge mate van transparantie.

Behalve aan de twee hierboven genoemde specifieke doelstellingen die in het beheersplan van MARKT voor 2011 zijn opgenomen, moet dit initiatief bijdragen aan de volgende specifieke doelstellingen die in de effectbeoordelingen bij de voorstellen zijn genoemd:

- het risicomanagement van banken versterken;
- mogelijkheden voor regelgevingsarbitrage wegnemen;
- de rechtsduidelijkheid vergroten;
- de nalevingslasten verminderen;
- zorgen voor meer gelijke concurrentievoorwaarden;
- samenwerking en convergentie op het gebied van toezicht versterken;
- de cycliciteit van de bancaire kredietverlening verminderen;

Betrokken AMB/ABB-activiteit(en)

Financiële markten, financiële instellingen

1.4.3. *Verwachte resulta(a)t(en) en gevolg(en)*

Vermeld de gevolgen die het voorstel/initiatief moet hebben op de begunstigden/doelgroepen.

De voorstellen moeten leiden tot een sterkere kapitaalstructuur en een beter beheer van het liquiditeitsrisico in de EU-bankensector. Op zijn beurt moet dit ervoor zorgen dat zich in de toekomst minder vaak systemische bankencrises voordoen. De sterkere financiële stabiliteit zou moeten gepaard gaan met netto economische voordelen, ten belope van een jaarlijkse stijging van het bbp van de EU in de orde van grootte van 0,3 % - 2 %. Deze voordelen zullen ten goede komen van een hele reeks stakeholders, waaronder particulieren, kleine en middelgrote ondernemingen en grote ondernemingen die van/aan banken krediet nemen/geven, regeringen en de EU-burgers in het algemeen.

Bij de verwezenlijking van de beoogde resultaten zal de Europese Bankautoriteit (EBA) een belangrijke rol spelen, omdat zij volgens de voorstellen zo'n vijftigtal bindende technische normen over uiteenlopende beleidskwesties zal moeten opstellen. Deze normen – die in laatste instantie de goedkeuring van de Commissie moeten krijgen – zullen cruciaal zijn om ervoor te zorgen dat regels van zeer technische aard overal in de EU uniform ten uitvoer worden gelegd en dat de voorgestelde beleidsmaatregelen naar wens functioneren. De werkzaamheden van de EBA zullen derhalve bijdragen aan de concrete verwezenlijking van de relevante strategische en specifieke doelstellingen die in de punten 1.4.1 en 1.4.2 zijn beschreven.

1.4.4. *Resultaat- en effectindicatoren*

Vermeld de indicatoren aan de hand waarvan kan worden nagegaan in hoeverre het voorstel/initiatief is uitgevoerd.

1. Verwachte resultaten:

- sterkere financiële stabiliteit dankzij betere regelgeving voor en beter toezicht op banken;
- sterkere kapitaalstructuur en beter beheer van het liquiditeitsrisico in de EU-bankensector.

Indicatoren:

- ontwikkeling van de kosten van protectie tegen wanbetaling door financiële instellingen;
- percentage van banken dat slaagt voor de EU-stresstests;
- kapitaalratio's en kapitaalbuffers die door EU-banken worden aangehouden boven de drempel van de kapitaalvereisten.

2. Verwacht resultaat:

- grotere doeltreffendheid van de regelgeving voor en het toezicht op EU-banken.

Indicator:

- aantal bindende technische normen dat tijdig door de EBA is opgesteld.

1.5. Motivering van het voorstel/initiatief

1.5.1. Behoeft(e)n waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien

Volgens de twee voorstellen moet circa 60 % van de bindende technische normen die de EBA moet opstellen, klaar zijn in 2013; om deze werkbelasting op te vangen, moet het aantal VTE omhoog. Dit hogere aantal VTE zal in de daaropvolgende jaren moeten worden gehandhaafd om de reeds opgestelde normen bij te werken en de 40 % nog ontbrekende normen op te stellen. Op de lange termijn zullen ook extra werkzaamheden die samenhangen met de opstelling van bindende technische normen, moeten worden verricht naar aanleiding van toekomstige wetgevingsvoorstellen op het gebied van EU-regelgeving voor de bankensector.

1.5.2. Toegevoegde waarde van de deelname van de EU

Er zijn verschillende belangrijke overwegingen waarom een EU- initiatief een toegevoegde waarde heeft, waaronder:

- de behoefte aan een sterkere integratie van de interne EU-bankenmarkt;
- een oplossing vinden voor verschillende markt- en regelgevingstekortkomingen die door de financiële crisis aan het licht zijn gebracht;
- komaf maken met de mogelijkheden voor regelgevingsarbitrage die door de huidige wetgeving worden geboden; en
- een consistente EU-benadering totstandbrengen voor de aanpak van diverse problemen die onder het toepassingsgebied van het initiatief vallen, waardoor lidstaten niet langer voor eigen benaderingen hoeven te kiezen die de interne markt kunnen versnipperen.

Het allerbelangrijkste is evenwel dat alleen van een gemeenschappelijke benadering op EU-niveau kan worden verwacht dat er daadwerkelijk financiële stabiliteit wordt gecreëerd en dat buitensporige financiële procycliciteit aan banden worden gelegd, aangezien beleidsmaatregelen die op deze cruciale systeemaspecten zien, thans alleen op nationale behoeften gericht zijn dan wel helemaal ontbreken.

1.5.3. Ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan

Wat bindende technische normen betreft, is 2011 het eerste jaar waarin de EBA zich hiermee bezighoudt. De eerste reeksen normen die betrekking hebben op het bestaande wetgevingskader, moeten derhalve nog aan de Commissie worden voorgelegd.

1.5.4. Samenhang en eventuele synergie met andere relevante instrumenten

Het voorstel is coherent met Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit).

1.6. Duur en financiële gevolgen

- ☐ Voorstel/initiatief met een **beperkte geldigheidsduur**
 - ☐ Voorstel/initiatief is van kracht vanaf [DD/MM]JJJJ tot en met [DD/MM]JJJJ
 - ☐ Financiële gevolgen van JJJJ tot en met JJJJ
- ☒ Voorstel/initiatief met een **onbeperkte geldigheidsduur**
 - Uitvoering met een opstartperiode vanaf JJJJ tot en met JJJJ,
 - gevolgd door een volledige uitvoering.

1.7. Beheersvorm(en)³

- ☐ **Direct gecentraliseerd beheer** door de Commissie
- ☐ **Indirect gecentraliseerd beheer** door uitvoeringstaken te delegeren aan:
 - ☐ uitvoerende agentschappen
 - ☒ door de Unie opgerichte organen⁴
 - ☐ nationale publiekrechtelijke organen of organen met een openbardienstverleningstaak
 - ☐ personen aan wie de uitvoering van specifieke acties in het kader van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie is toevertrouwd en die worden genoemd in het betrokken basisbesluit in de zin van artikel 49 van het Financieel Reglement
- ☐ **Gedeeld beheer** met de lidstaten
- ☐ **Gedecentraliseerd beheer** met derde landen
- ☐ **Gezamenlijk beheer** met internationale organisaties (*geef aan welke*)

Verstrek, indien meer dan een beheersvorm is aangekruist, extra informatie onder "Opmerkingen".

Opmerkingen

--

³ Nadere gegevens over de beheersvormen en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BudgWeb: http://www.cc.ccc/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴ In de zin van artikel 185 van het Financieel Reglement.

2. BEHEERSMAATREGELEN

2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

Vermeld frequentie en voorwaarden.

Overeenkomstig artikel 81 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 publiceert de Commissie uiterlijk op 2 januari 2014 en vervolgens om de drie jaar een algemeen verslag over de opgedane ervaring met de werkzaamheden van de EBA en met de in deze verordening vastgestelde procedures. In dat verslag zal onder meer een evaluatie worden verricht van de mate van convergentie in toezichtpraktijken die de nationale toezichthouders hebben bereikt, en worden onderzocht of de middelen waarover de EBA beschikt, berekend zijn op de uitvoering van haar taken. Dit verslag zal worden ingediend bij het Europees Parlement en de Raad.

2.2. Beheers- en controlesysteem

2.2.1. Geconstateerde risico's

Voor de twee voorstellen zijn drie effectbeoordelingen verricht, met een afweging van de kosten en de baten van de verschillende beleidsopties om de geconstateerde problemen aan te pakken.

Wat de taken van de EBA betreft, bestaat er een risico dat de doeltreffendheid van de voorgestelde regels wordt ondergraven doordat de EBA – door een tekort aan personeel – niet in staat is de bindende technische normen op te stellen met de vereiste hoge kwaliteit en binnen de in het Commissievoorstel vastgestelde termijnen.

2.2.2. Controlemiddel(en)

De beheers- en controlesystemen van de EBA zijn beschreven in hoofdstuk III van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Zoals reeds in punt 2.1 vermeld, moet de Commissie ook overeenkomstig artikel 81 van deze verordening om de drie jaar een verslag publiceren over de opgedane ervaring met de werkzaamheden van de EBA en met de in de verordening vastgestelde procedures.

2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

Vermeld de bestaande en geplande preventie- en beschermingsmaatregelen.

In artikel 66 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 is bepaald dat, met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige handelingen, Verordening (EG) nr. 1073/1999 zonder enige beperking op de EBA van toepassing is. De EBA dient toe te treden tot het Interinstitutioneel Akkoord betreffende de interne onderzoeken verricht door OLAF en onverwijld passende voorzieningen te treffen die op al haar werknemers van toepassing zijn.

In de financieringsbesluiten en de overeenkomsten en tenuitvoerleggingsinstrumenten dient uitdrukkelijk te worden bepaald dat de Rekenkamer en OLAF indien nodig controles ter

plaatse mogen uitvoeren bij de begunstigden van door de EBA toegekende financiering en bij het personeel dat verantwoordelijk is om de financiering toe te kennen.

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonde(e)l(en) voor uitgaven

- Bestaande begrotingsonderdelen voor uitgaven

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort krediet	Bijdrage			
	Nummer 1A Concurrentiekracht ter bevordering van groei en werkgelegenheid	GK/NGK ⁽⁵⁾	van EVA-landen ⁶	van kandidaat-lidstaten ⁷	van derde landen	in de zin van artikel 18, lid 1, onder a bis), van het Financieel Reglement
	12.04.02.01 EBA - Subsidiëring titels 1 en 2 (Personeels- en administratieve uitgaven)	GK	JA	NEE	NEE	NEE

- Te creëren nieuwe begrotingsonderdelen

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen.

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort krediet	Bijdrage			
	Nummer [Omschrijving.....]]	GK/ NGK	van EVA-landen	van kandidaat-lidstaten	van derde landen	in de zin van artikel 18, lid 1, onder a bis), van het Financieel Reglement
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NE E	JA/NEE	JA/NE E	JA/NEE

⁵ GK = gesplitste kredieten / NGK = niet-gesplitste kredieten.

⁶ EVA: Europese Vrijhandelsassociatie.

⁷ Kandidaat-lidstaten en indien van toepassing potentiële kandidaat-lidstaten uit de Westelijke Balkan.

3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven

3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Nummer 1A	Concurrentiekracht ter bevordering van groei en werkgelegenheid
---	-----------	---

DG: MARKT			Jaar 2013 ⁸	Jaar 2014	Jaar 2015	TOTAAL
• Beleidskredieten						
12.04.02.01	Vastleggingen	(1)	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalingen	(2)	0,690	0,590	0,590	1,870
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten ⁹						
Nummer begrotingsonderdeel		(3)				
TOTAAL kredieten voor DG MARKT	Vastleggingen	=1+1a +3	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalingen	=2+2a +3	0,690	0,590	0,590	1,870

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalingen	(5)	0,690	0,590	0,590	1,870

⁸ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

⁹ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), indirect onderzoek, direct onderzoek.

• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)				
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK <1A> van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen	=4+ 6	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalingen	=5+ 6	0,690	0,590	0,590	1,870

Wanneer het voorstel/initiatief gevolgen heeft voor meerdere rubrieken:

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)				
	Betalingen	(5)				
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)				
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 4 van het meerjarige financiële kader (Referentiebedrag)	Vastleggingen	=4+ 6				
	Betalingen	=5+ 6				

Rubriek van het meerjarige financiële kader	5	"Administratieve uitgaven"
--	----------	----------------------------

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

		Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	...invullen: zoveel jaren als nodig is om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)		TOTAAL
DG: <.....>								
• Personele middelen								
• Andere administratieve uitgaven								
TOTAAL DG <....>	Kredieten							

TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader	(totaal vastleggingen = totaal betalingen)							
---	---	--	--	--	--	--	--	--

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

		Jaar 2013 ¹⁰	Jaar 2014	Jaar 2015	TOTAAL
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 5 van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen	0,690	0,590	0,590	1,870
	Betalingen	0,690	0,590	0,590	1,870

¹⁰ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

3.2.2. Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig
- ☒ Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

De specifieke doelstellingen van het voorstel zijn beschreven in punt 1.4.2. Het belangrijkste soort output dat de EBA met de gevraagde middelen moet leveren, zijn bindende technische normen. Volgens de voorstellen moet de EBA ongeveer 55 dergelijke normen opstellen, waarvan 60 % klaar moet zijn in 2013. Wegens de aard van het initiatief kan onderstaande tabel evenwel niet worden ingevuld omdat het niet mogelijk is deze normen aan één specifieke doelstelling te koppelen, aangezien één norm – in de regel – bijdraagt aan de verwezenlijking van meerdere specifieke doelstellingen tegelijkertijd. Zo draagt een bindende technische norm voor de consistente toepassing van de voorschriften betreffende de posten die in aftrek kunnen worden gebracht op het toetsingsvermogen, bij aan i) een versterking van het risicomanagement van banken; ii) het wegnemen van mogelijkheden voor regelgevingsarbitrage; iii), een grotere rechtsduidelijkheid; iv) meer gelijke concurrentievoorwaarden; en v) sterkere samenwerking en convergentie op het gebied van toezicht.

Vastleggingskredieten, in miljoen euro's (tot op 3 decimalen)

Vermeld doelstellingen en outputs ↓			Jaar N		Jaar N+1		Jaar N+2		Jaar N+3		...invullen: zoveel jaren als nodig is om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)						TOTAAL	
	OUTPUTS																	
	Soort output 11	Gem. kosten van de oupot	Aantal oupots	Koste n	Aantal oupots	Koste n	Aantal oupots	Koste n	Aantal oupots	Koste n	Aantal oupots	Koste n	Aantal oupots	Koste n	Aantal oupots	Koste n	Totaal aantal output s	Totale kosten
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 1 ¹²																		
Output																		

¹¹ Outputs zijn de te verstrekken producten en diensten (bijv.: aantal gefinancierde studentenuitwisselingen, aantal km aangelegde wegen, enz.).

¹² Zoals beschreven in punt 1.4.2. "Specifieke doelstelling(en)...".

Output																	
Output																	
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 1																	
SPECIFIEKE DOELSTELLING NR. 2																	
Output																	
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 2																	
TOTALE KOSTEN																	

3.2.3. Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten – niet van toepassing

3.2.3.1. Samenvatting

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

	Jaar N ¹³	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	...invullen: zoveel jaren als nodig is om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)	TOTAAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	--------

RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								
Personele middelen								
Andere administratieve uitgaven								
Subtotaal RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								

Buiten RUBRIEK 5¹⁴ van het meerjarige financiële kader								
Personele middelen								
Andere administratieve uitgaven								
Subtotaal buiten RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								

TOTAAL								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

¹³ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

¹⁴ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), indirect onderzoek, direct onderzoek.

3.2.3.2. Geraamde personeelsbehoeften

- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig
- ☐ Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Raming in een geheel getal (of met hoogstens 1 decimaal)

		Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	...invullen: zoveel als nodig is om d van de gevolgen geven (zie punt	
n opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)							
	XX 01 01 01 (zetel en vertegenwoordigingen van de Commissie)						
	XX 01 01 02 (delegaties)						
	XX 01 05 01 (indirect onderzoek)						
	10 01 05 01 (direct onderzoek)						
• Extern personeel (in voltijdequivalenten: VTE) ¹⁵							
	XX 01 02 01 (AC, END, INT van de "totale financiële middelen")						
	XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT en JED in de delegaties)						
	XX 01 04 yy ¹⁶	- zetel ¹⁷					
		- delegaties					
	XX 01 05 02 (AC, END, INT - indirect onderzoek)						
	10 01 05 02 (AC, END, INT – direct onderzoek)						
	Andere begrotingsonderdelen (specificeer)						
TOTAAL							

XX is het beleidsterrein of de begrotingstitel

De benodigde personele middelen zullen worden gefinancierd uit de middelen die reeds voor het beheer van deze actie zijn toegewezen en/of binnen het DG zijn herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die in het kader van de jaarlijkse toewijzingsprocedure met inachtneming van de budgettaire beperkingen aan het beherende DG kunnen worden toegewezen.

Beschrijving van de uit te voeren taken:

Ambtenaren	en	tijdelijke	
------------	----	------------	--

¹⁵ AC = arbeidscontractant; INT = uitzendkracht; JED = jonge deskundige in vertegenwoordiging; LA = plaatselijk functionaris; END= gedetacheerd nationaal deskundige.

¹⁶ Onder het maximum voor extern personeel uit beleidskredieten (vroegere "BA"-onderdelen).

¹⁷ Vooral voor structuurfondsen, Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) en Europees Visserijfonds (EVF).

functionarissen	
Extern personeel	

3.2.4. *Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader*

- ☐ Het voorstel/initiatief is verenigbaar met het huidige meerjarige financiële kader
- ☒ Het voorstel/initiatief vergt herprogrammering van de betrokken rubriek van het meerjarige financiële kader

Zet uiteen welke herprogrammering nodig is, onder vermelding van de betrokken begrotingsonderdelen en de desbetreffende bedragen.

Nieuw initiatief van de Commissie

- ☐ Het voorstel/initiatief vergt toepassing van het flexibiliteitsinstrument of herziening van het meerjarige financiële kader¹⁸

Zet uiteen wat nodig is, onder vermelding van de betrokken rubrieken en begrotingsonderdelen en de desbetreffende bedragen.

3.2.5. *Bijdrage van derden aan de financiering*

- Het voorstel/initiatief voorziet in medefinanciering, zoals hieronder wordt geraamd:

Kredieten in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

	Jaar 2013	Jaar 2014	Jaar 2015	Totaal
Medefinancieringsbron	60 % van de totale benodigde middelen door de lidstaten via de EBA			
TOTAAL medegefinancierde kredieten	1,035	0,885	0,885	2,805

¹⁸

Zie de punten 19 en 24 van het Interinstitutioneel Akkoord.

3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

- ☒ Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten.
- ☐ Het voorstel/initiatief heeft de hieronder beschreven financiële gevolgen:
 - ☐ voor de eigen middelen
 - ☐ voor de diverse ontvangsten

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

Begrotingsonderdeel voor ontvangsten:	Voor het lopende begrotingsjaar beschikbare kredieten	Gevolgen van het voorstel/initiatief ¹⁹						
		Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel kolommen als nodig is om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)		
Artikel								

Voor de diverse ontvangsten die worden "toegewezen", vermeld het (de) betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven.

Vermeld de wijze van berekening van de gevolgen voor de ontvangsten.

¹⁹

Voor traditionele eigen middelen (douanerechten en suikerheffingen) moeten nettobedragen worden vermeld, d.w.z. na aftrek van 25% aan inningskosten.

Bijlage bij het financieel memorandum voor het voorstel voor een verordening betreffende prudentiële voorschriften voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en voor het voorstel voor een richtlijn betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen en het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

Toegepaste methode en belangrijkste onderliggende aannames

Voor de personeelsuitgaven (titel 1) zijn de kosten voor de door de EBA uit te voeren taken naar aanleiding van de twee voorstellen geraamd in overeenstemming met de kostenverdeling in de aan de Commissie voor 2012 voorgelegde ontwerpbegroting voor de EBA.

De twee Commissievoorstellen omvatten bepalingen volgens welke de EBA circa 55 nieuwe bindende technische normen moet opstellen, die ervoor moeten zorgen dat bepalingen van zeer technische aard overal in de EU op consistente wijze ten uitvoer worden gelegd²⁰. Volgens de voorstellen moet de EBA ongeveer 60 % van de nieuwe bindende technische normen klaar hebben in 2013. Om dit te kunnen verwezenlijken, moet het aantal medewerkers al in 2013 worden verhoogd. Wat het soort posten betreft, zullen met name extra beleids- en juridische medewerkers en medewerkers voor effectbeoordelingen nodig zijn om tijdig nieuwe normen te kunnen opstellen die aan de vereiste kwaliteit voldoen.

Uitgaande van de ramingen van de Commissiediensten en de EBA werden de volgende aannames gebruikt om in te schatten hoeveel VTE's nodig zijn om de normen voor de twee voorstellen op te stellen:

- Eén beleidsmedewerker stelt per jaar twee bindende technische normen van gemiddelde complexiteit op; dit betekent dat er voor 2013 zeventien beleidsmedewerkers nodig zijn;
- Voor acht processen van normopstelling is er één medewerker nodig die de effectbeoordelingen verricht; dit betekent dat er voor 2013 vier medewerkers nodig zijn om effectbeoordelingen te verrichten;
- Er is één juridisch medewerker nodig om 5 bindende technische normen op te stellen; dit betekent dat er voor 2013 zeven juridische medewerkers nodig zijn;
- Om al deze medewerkers dagelijks te ondersteunen, zijn er twee extra ondersteunende VTE's nodig.

²⁰ Aangezien de EBA een zeer gespecialiseerde instantie is, werd zij belast met de opstelling van bindende technische normen als reactie op de behoefte aan de invoering van een effectief instrument voor de vaststelling van geharmoniseerde technische regelgevingsnormen op het gebied van EU-bankwetgeving om, mede door de invoering van één "rulebook", te zorgen voor gelijke marktvoorwaarden en voor adequate bescherming van depositohouders, beleggers en consumenten in de gehele Unie. Te dien einde stelt de EBA ontwerpen van technische regelgevingsnormen op door de EU-wetgeving voorgeschreven gebieden op, die geen beleidskeuzen inhouden en die naderhand door de Commissie worden goedgekeurd bij gedelegeerde handeling overeenkomstig artikel 290 VWEU, teneinde ze bindende rechtskracht te geven. Voordat de EBA de Commissie ontwerpen van bindende technische normen voorlegt, moet zij omstandig voorbereidend werk verrichten; zo moet zij belanghebbende partijen over dergelijke ontwerpen raadplegen en hen redelijkerwijs in staat stellen opmerkingen te maken over de voorgestelde maatregelen, effectbeoordelingen van de regelgeving verrichten, wetteksten opstellen en andere taken uitvoeren.

Voor de opstelling van de normen die in 2013 klaar moeten zijn, zijn derhalve 30 VTE's nodig. Volgens de EBA zullen er eind 2011 veertien deskundigen aan de opstelling van de normen werken. Vooruitlopend op de toename van de met deze normen samenhangende werklust heeft de EBA in haar ontwerpbegroting voor 2012 die ze aan de Commissie heeft voorgelegd, al 22 extra VTE's gevraagd, van wie er zeven specifiek voor de normopstelling zijn bedoeld²¹. In haar ontwerpbegroting voor 2012 heeft de EBA niet om de noodzakelijke negen andere VTE's gevraagd omdat zij niet wist hoeveel normen zij volgens de voorstellen zou moeten opstellen. Deze posten zullen voortaan evenwel worden opgenomen in de jaarlijkse begrotingsverzoeken van de EBA.

Andere aannames:

- op basis van de verdeling van de VTE's in de ontwerpbegroting voor 2012 wordt ervan uitgegaan dat de extra negen VTE's bestaan uit zeven tijdelijke functionarissen (79 %), één gedetacheerd nationaal deskundige (14 %) en één arbeidscontractant (7 %);
- de gemiddelde jaarlijkse loonkosten voor de verschillende categorieën personeel zijn gebaseerd op richtsnoeren van DG BUDG;
- de loonwegingscoëfficiënt voor Londen is vastgesteld op 1,344;
- de opleidingskosten zijn geraamd op 1 000 euro per VTE per jaar;
- de kosten voor dienstreizen zijn geraamd op 9 700 euro, op basis van de ontwerpbegroting voor 2012 voor dienstreizen per gemiddelde VTE;
- de kosten voor het aanwerven van medewerkers (reis- en verblijfkosten, medische onderzoeken, installatie- en andere vergoedingen, verhuiskosten enz.) zijn geraamd op 27 700 euro, op basis van de ontwerpbegroting voor 2012 voor aanwervingen per in te vullen post.

Er is van uitgegaan dat de werklust naar aanleiding waarvan een stijging van het aantal VTE's wordt gevraagd, ook in 2014 en later zal aanhouden, ten dele omdat reeds vastgestelde normen zullen moeten worden gewijzigd en ten dele om de resterende 40 % van de normen te ontwikkelen die in het kader van de twee wetgevingsvoorstellen en andere toekomstige wetgevingsvoorstellen op het gebied van wet- en regelgeving voor banken zullen moeten worden opgesteld.

De wijze waarop de toename van de vereiste middelen voor de komende drie jaar is berekend, wordt in onderstaande tabel nader toegelicht. In deze berekening is ermee rekening gehouden dat de EU-begroting 40 % van de kosten financiert.

²¹ Andere posten die de EBA in haar ontwerpbegroting voor 2012 heeft gevraagd, hebben betrekking op de verwachte stijging van de werklust voor de toezichts- en operationele afdelingen. Het verzoek om een groter aantal andere posten is gebaseerd op de feitelijke aanwending van de middelen in de loop van het eerste werkingsjaar van de EBA. Doel is de EBA in staat te stellen haar taken doeltreffend uit te voeren wat betreft inbreuken op wet- en regelgeving, aanwezigheid in toezichtsorganen, de consumentendimensie, de internationale dimensie en op andere gebieden.

Soort kosten	Berekening	Bedrag (x 1000)			
		2013	2014	2015	Totaal
Titel 1: personeelsuitgaven					
<i>11 Salarissen en vergoedingen</i>					
- waarvan tijdelijke functionarissen	=7*127*1,344	1195	1195	1195	3584
- waarvan END's	=1*73*1,344	98	98	98	294
- waarvan arbeidscontractanten	=1*64*1,344	86	86	86	258
<i>12 Aanwervingskosten</i>					
	=9*27,7	249			249
<i>13 Dienstreizen</i>					
	=9*9,7	87	87	87	262
<i>15 Opleidingen</i>					
	=9*1	9	9	9	27
Totaal titel 1: personeelsuitgaven		1725	1475	1475	4675
waarvan bijdrage van de Gemeenschap (40%)		690	590	590	1870
waarvan bijdragen van de lidstaten (60%)		1035	885	885	2805

In de onderstaande tabel is aangegeven hoe de zeven posten voor tijdelijk functionaris in de personeelsformatie zouden worden opgenomen:

Funcatiegroep en rang	Tijdelijke posten
AD 16	
AD 15	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	
AD 9	2
AD 8	3
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD totaal	7